

ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง
กับการรับรู้ความก้าวร้าวของผู้รับสาร



นางสาวเบญจพร อังศรีสุรพร

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวารสารสนเทศ ภาควิชาวารสารสนเทศ

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE RELATIONSHIP BETWEEN EXPOSURE TO TV WITH POLITICAL IDEOLOGY
AND AUDIENCES' PERCEPTION OF AGGRESSION



Miss Benjaporn Angsrisuraporn

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Journalism and Information
Department of Journalism
Faculty of Communication Arts
Chulalongkorn University
Academic Year 2009
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์
ทางการเมืองกับการรับรู้ความก้าวร้าวของผู้รับสาร

โดย

นางสาวเบญจพร อังศรีสุรพร


สาขาวิชา

วารสารสนเทศ

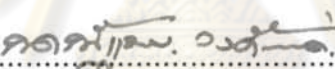
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

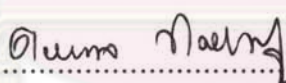
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงกมล ชาติประเสริฐ


คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณาตนาฐ์ธัญ ววงศ์บ้านดู่)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงกมล ชาติประเสริฐ)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ รจิตลักษณ์ แสงอุไร)

เบญจพร อังศรีสุรพร: ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับการรับรู้ความก้าวร้าวของผู้รับสาร. (The relationship between exposure to TV with political ideology and audiences' perception of aggression) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ.ดร.ดวงกมล ชาติประเสริฐ, 201 หน้า.

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับการรับรู้ความก้าวร้าวของผู้รับสาร โดยมีปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมเป็นตัวแปรควบคุม มีวิธีการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด และแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามปริมาณการเปิดรับสื่อ คือ มาก, น้อย และไม่เคยเลย

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก มีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดมากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อยและกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ แต่กลับพบว่าการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจาและทางกาย

ด้านการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง พบว่า กลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก สามารถยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรม และสถานการณ์การป้องกันตัว ได้มากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย และกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ ในขณะที่กลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก สามารถยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาสงบของสังคม และสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่น้อยกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย และกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ

ด้านทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง พบว่า กลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมากเห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคมน้อยกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย และกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ และยังพบว่า กลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมากเห็นด้วยกับประโยชน์จากการใช้ความรุนแรงน้อยกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย ในขณะที่การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และการใช้ความรุนแรงตามกฎหมาย

สุดท้าย การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับผลกระทบด้านความซาบซึ้งต่อความก้าวร้าวรุนแรง และความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อความก้าวร้าวรุนแรง

ภาควิชาวารสารสนเทศ.....ลายมือชื่อนิสิต.....เบญจพร อังศรีสุรพร.....
 สาขาวิชา.....วารสารสนเทศ.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....อุณน โพธิ์
 ปีการศึกษา.....2552.....

5184694928 : MAJOR JOURNALISM AND INFORMATION

KEYWORDS : Aggression / media effect / media exposure

BENJAPORN ANGRISURAPORN: THE RELATIONSHIP BETWEEN EXPOSURE TO TV WITH POLITICAL IDEOLOGY AND AUDIENCES' PERCEPTION OF AGGRESSION. THESIS ADVISOR: ASST.PROF. DUANG-KAMOL CHARTPRASERT, Ph.D., 201 pp.

The purpose of this research is to study the relationship between exposure to TV with political ideology and audience's perception of aggression. Possible intervening variables which are personal and social environmental factors are controlled. A survey of 400 viewers was conducted. The respondents were divided into the heavy, light and non-viewer groups based on the amount of viewing indicated on the questionnaire.

The results show that heavy viewer group has more aggressive ideas than light and non-viewers. In contrast, the amount of exposure as no significant relationship with verbal aggression and physical aggression.

Regarding the acceptance of aggression, the heavy viewer group found aggression more justified than viewers in the other two groups if it leads to fairness and if it is for self-protection. However, heavy viewers did not accept aggression as much as the viewers in the other two groups when it is used to maintain peace in society and when it is considered the duty performed by authorities.

Regarding the attitude toward violence, the results show that heavy viewers are less supportive to the use violence to solve problems than viewers in the other two groups. Moreover, the heavy viewer group did not perceive the consequences of violent acts to be as positive as those perceived by the other two groups. However, the amount of exposure has no significant relationship with the attitude toward the use of violence to achieving goals and the use of violence as specified by law.

Finally, the amount of exposure has no significant relationship with desensitization and fear.

Department : Journalism

Student's Signature Benjaporn Angsuraporn

Field of Study : Journalism and Information

Advisor's Signature Duangkamol Chartprasert

Academic Year : 2009

กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณผศ.ดร.ดวงกมล ชาติประเสริฐ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นผู้ชี้แนะแนวทางและให้คำปรึกษาตลอดมา จนงานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ณวัฒน์ฐิธัญ วงศ์บ้านดู่ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รวมถึง รศ.รจิตลักษณ์ แสงอุไร กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่สละเวลา และตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์จนสมบูรณ์

ขอบคุณป้าและแม่ที่ลงทุนให้ลูกเรียนต่อ ทำให้ลูกได้รับประสบการณ์ดี ๆ ขอบคุณสำหรับกำลังใจที่มีให้ลูกเสมอมา ขอบคุณที่รับฟังและช่วยแก้ไขปัญหา ขอบคุณที่สอนให้ลูกเข้มแข็งและอดทนกับอุปสรรค

ขอบคุณน้องณัฐ น้องใหม่ที่คอยสร้างเสียงหัวเราะ คอยให้กำลังใจ ช่วยทำและอ่านงานให้ ขอบคุณที่เข้าใจ และช่วยทำงานในส่วนต่าง ๆ แทนพี่ตลอด 2 ปีที่ผ่านมา ขอบคุณที่ใช้คอมและที่เก้าอี้ที่สบายที่สุด ขอบคุณที่มีน้องทั้งสองคน

ขอบคุณเอก สำหรับช่วงเวลาพักผ่อนที่ดี ขอบคุณที่อยู่เคียงข้างเราเสมอมา ขอบคุณทุก ๆ คำพูดที่ทำให้เข้มแข็ง มีความสุข และสร้างรอยยิ้ม ขอบคุณที่สอนให้เรามองโลกในแง่ดี ขอบคุณที่คอยช่วยเหลืองานเราเสมอทุกเวลา ขอบคุณจากใจสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างที่เอกทำให้เรา

ขอบคุณเพื่อนรุ่มรุ่นทุกคนที่คอยถามไถ่สารทุกข์สุกดิบ แลกเปลี่ยนความสุข ความสนุก ความทุกข์มาด้วยกัน คอยให้กำลังใจ และรับฟังปัญหาเสมอมา

ขอบคุณคุณแม่เอก แจ้ก๊าก อากิม น้องมิน ฝ่าย พี่ฝน พี่นาย และเพื่อน ๆ LIS SWU ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ทำให้งานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี

ขอบคุณญาติ ๆ ทุกคน รวมถึงคนที่ไม่ได้กล่าวถึงในที่นี่ ที่มีส่วนผลักดันให้การเรียน และการทำวิจัยเรื่องนี้ลุล่วง

สุดท้าย ขอขอบคุณความพยายาม ความขยัน ความอดและทนของตัวเอง ขอบคุณทุกปัญหาที่ทำให้ผู้วิจัยรู้ซึ่งถึงประสบการณ์การเรียนต่อปริญญาโทอย่างแท้จริง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญรูปภาพ.....	๗
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดเรื่องความก้าวร้าว.....	6
ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory).....	10
สถาบันสื่อมวลชน.....	12
แนวคิดเรื่องอิทธิพลของสื่อมวลชน.....	12
แนวคิดอิทธิพลของสื่อสารมวลชนกับความก้าวร้าวรุนแรง.....	15
ทฤษฎีการปลูกฝัง (Cultivation Theory).....	17
ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning Theory).....	19
ทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน (A Theory of Planned Behavior).....	21
ทฤษฎี Priming Effect.....	23
แนวคิดผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง.....	27
แนวคิดองค์ประกอบของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพล ต่อความก้าวร้าวของผู้รับสาร.....	31
สภาพแวดล้อมทางสังคม (Social environments).....	36
สถาบันครอบครัว (Family).....	36
กลุ่มเพื่อน (Peer Group).....	39

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ปัจจัยส่วนบุคคล (Persons) ที่มีอิทธิพลต่อความก้าวร้าว.....	41
แนวคิดสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับความก้าวร้าว.....	44
สมมติฐาน.....	76
นิยามตัวแปร.....	76
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	78
ประชากร.....	78
กลุ่มตัวอย่าง.....	78
ตัวแปรและวิธีวัดตัวแปร.....	78
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	80
การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	87
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	87
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	88
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	89
ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง.....	89
การทดสอบสมมติฐานงานวิจัย.....	110
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	136
สรุปผลการวิจัย.....	136
อภิปรายผลการวิจัย.....	139
ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย.....	154
ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต.....	155
รายการอ้างอิง.....	156
ภาคผนวก.....	161
ภาคผนวก ก.....	162
ภาคผนวก ข.....	186
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	201

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง.....	89
2	จำนวนและร้อยละตามอายุของกลุ่มตัวอย่าง.....	90
3	จำนวนและร้อยละตามระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง.....	90
4	จำนวนและร้อยละตามอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง.....	91
5	จำนวนและร้อยละตามการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง.....	91
6	จำนวนและร้อยละตามการเปิดรับสถานีโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	92
7	จำนวนและร้อยละตามช่องทางการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง.....	93
8	จำนวนและร้อยละตามจุดประสงค์การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง.....	94
9	จำนวนและร้อยละตามระยะเวลาในการรับชมสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง.....	94
10	จำนวนและร้อยละตามระยะเวลาในการรับชมสถานีประชาชน (People channel) ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง.....	95
11	จำนวนและร้อยละตามปริมาณการเปิดรับตามระยะเวลาตั้งแต่เริ่มต้น ถึงปัจจุบันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง.....	95
12	จำนวนและร้อยละตามความถี่ของการเปิดรับสถานีโทรทัศน์ ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง.....	96
13	จำนวนและร้อยละตามปริมาณการเปิดรับตามระดับความถี่ของ การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง.....	97
14	จำนวนและร้อยละตามระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับ สื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง.....	97
15	จำนวนและร้อยละตามปริมาณการเปิดรับตามระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของ การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง.....	98
16	จำนวนและร้อยละตามการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง ในช่วงเวลาที่มีการถ่ายทอดสดการประชุมของกลุ่มตัวอย่าง.....	99

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
17	จำนวนและร้อยละตามปริมาณการเปิดรับในช่วงเวลาที่มีการถ่ายทอดสด การประชุมของสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง.....	99
18	จำนวนและร้อยละตามพฤติกรรมระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มี อุดมการณ์ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง.....	100
19	การวิเคราะห์องค์ประกอบของการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง.....	102
20	จำนวนและร้อยละตามการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง ในสถานการณ์ต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง.....	104
21	การวิเคราะห์องค์ประกอบด้านทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง.....	105
22	จำนวนและร้อยละตามทัศนคติที่เกี่ยวกับ ความก้าวร้าวรุนแรงของกลุ่มตัวอย่าง.....	107
23	จำนวนและร้อยละตามผลกระทบจากการเปิดรับสื่อ ที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงของกลุ่มตัวอย่าง.....	109
24	จำนวนและร้อยละตามระดับพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง ของกลุ่มตัวอย่าง.....	110
25	ค่าเฉลี่ยของการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงตามระยะเวลา การเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง.....	112
26	ค่าเฉลี่ยของการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงตาม ความถี่ในการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง.....	113
27	ค่าเฉลี่ยของการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงตาม ระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง.....	115
28	ค่าเฉลี่ยของการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงตามระยะเวลา การเปิดรับในช่วงที่มีการถ่ายทอดการประชุมของของกลุ่มตัวอย่าง.....	116
29	สรุปความสัมพันธ์ของปริมาณการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ ทางการเมืองกับการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง.....	119
30	ค่าเฉลี่ยตามระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง กับทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงของกลุ่มตัวอย่าง.....	120

สารบัญตาราง (ต่อ)

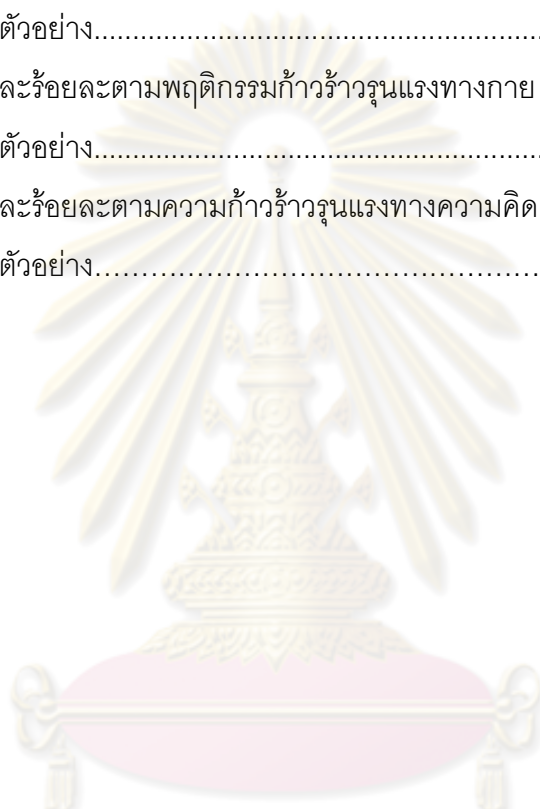
ตารางที่		หน้า
31	ค่าเฉลี่ยตามความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงของกลุ่มอย่าง.....	121
32	ค่าเฉลี่ยตามระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงของกลุ่มอย่าง.....	122
33	ค่าเฉลี่ยตามการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการชุมนุมกับทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงของกลุ่มอย่าง.....	123
34	สรุปความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง.....	125
35	ค่าเฉลี่ยของผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงตามระยะเวลาการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง.....	126
36	ค่าเฉลี่ยของผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงตามระยะเวลาความถี่ในการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง.....	127
37	ค่าเฉลี่ยของผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงตามระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง.....	127
38	ค่าเฉลี่ยของผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงตามระยะเวลาการเปิดรับในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมของการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง.....	128
39	สรุปความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง.....	129
40	ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงก้าวร้าวรุนแรงตามระยะเวลาการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง.....	130
41	ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงตามความถี่ในการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง.....	131
42	ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงตามระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง.....	132
43	ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงตามระยะเวลาการเปิดรับในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมของกลุ่มตัวอย่าง.....	133

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
44	สรุปความสัมพันธ์ของปริมาณการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ ทางการเมืองกับพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง.....	135
45	สรุปความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ ทางการเมืองกับความก้าวร้าว.....	138
46	จำนวนและร้อยละตามสถานภาพสมรสของ บิดามารดาของกลุ่มตัวอย่าง.....	163
47	จำนวนและร้อยละตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่าง.....	163
48	จำนวนและร้อยละตามกลุ่มเพื่อนในการเป็นตัวแบบและเสริมแรง ความก้าวร้าวของกลุ่มตัวอย่าง.....	164
49	จำนวนและร้อยละตามการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง ในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรมของกลุ่มตัวอย่าง.....	165
50	จำนวนและร้อยละตามการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง ในสถานการณ์การป้องกันตัวของกลุ่มตัวอย่าง.....	166
51	จำนวนและร้อยละตามการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง ในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคมของกลุ่มตัวอย่าง.....	167
52	จำนวนและร้อยละตามการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง ในสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่ของกลุ่มตัวอย่าง.....	169
53	จำนวนและร้อยละตามการเห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่มตัวอย่าง.....	170
54	จำนวนและร้อยละตามการเห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรง ตามกฎหมายของกลุ่มตัวอย่าง.....	172
55	จำนวนและร้อยละตามการเห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรง แก้ปัญหาความไม่สงบในสังคมของกลุ่มตัวอย่าง.....	174
56	จำนวนและร้อยละตามการเห็นด้วยกับประโยชน์ จากการใช้ความรุนแรงของกลุ่มตัวอย่าง.....	175
57	จำนวนและร้อยละตามผลกระทบด้านความชาชิน ต่อความก้าวร้าวรุนแรงของกลุ่มตัวอย่าง.....	177

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
58	จำนวนและร้อยละตามผลกระทบด้านความกลัว ที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรง.....	179
59	จำนวนและร้อยละตามพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา ของกลุ่มตัวอย่าง.....	181
60	จำนวนและร้อยละตามพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางกาย ของกลุ่มตัวอย่าง.....	184
61	จำนวนและร้อยละตามความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิด ของกลุ่มตัวอย่าง.....	185



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	การกำหนดซึ่งกันและกันของปัจจัยทางพฤติกรรม (B) สภาพแวดล้อม (E) และส่วนบุคคล (P) ที่มีผลต่อการเรียนรู้และการกระทำ.....	11
2	โครงสร้างพื้นฐานของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน	
3	การเผชิญหน้าระหว่างผู้ชุมนุมพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย กับเจ้าหน้าที่รัฐที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล.....	68
4	ภาพบรรยากาศการชุมนุมและความเคลื่อนไหวของแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ ปิดล้อมติดตามขบวนรถนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่พัทธยา.....	68
5	บรรดาแกนนำ อาทิ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง, นายพิภพ ธงไชย, นายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์, นายสมศักดิ์ โกศัยสุข และนายสนธิ ลิ้มทองกุล บนเวทีชั่วคราวของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย การปราศรัย.....	69
6	บรรดาแกนนำ อาทิ นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ, นายจตุพร พรหมพันธุ์, นายวีระ มุสิกพงศ์ และนายแพทย์เหวง โตจิราการ.....	69
7	การชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ที่ทำเนียบรัฐบาล.....	70
8	การชุมนุมของแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ ที่หน้าสำนักงาน ปปช.....	70
9	ภาพบรรยากาศของกลุ่มผู้ชุมนุมพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย เมื่อมีการเดินขบวนไปในสถานที่ต่าง ๆ.....	71
10	ภาพบรรยากาศของแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ เมื่อมีการเดินขบวนไปในสถานที่ต่าง ๆ.....	71
11	แผนผังตัวแปรในงานวิจัย.....	79

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การกำเนิดของโทรศัพท์ที่มีคุณสมบัติทางการเมืองสำหรับสังคมไทยถือเป็นเรื่องใหม่ ของวงการสื่อสารมวลชนบ้านเราเป็นอย่างมาก เพราะยังไม่เคยมีมาก่อน วัตถุประสงค์ใน การจัดตั้งสื่อประเภทนี้คือ การต่อสู้ทางการเมือง โดยจะนำเสนอที่มุ่งเน้นให้ข้อมูลและสาระกับ ผู้ชมในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น รายการข่าว รายการบันเทิง หรือแม้กระทั่งการถ่ายทอดสดของ กลุ่มผู้ชุมนุม ฯลฯ

การเปิดตัวของสื่อโทรทัศน์รูปแบบใหม่นี้ได้รับความสนใจของคนในสังคมเป็น อย่างมาก เพราะรูปแบบที่ใหม่ สด และเนื้อหาเชิงลึกที่ล้นแล้วหาไม่ได้ในสื่อกระแสหลักหรือฟรี ทิวทัศน์ไป ประกอบกับการทำหน้าที่ของผู้สื่อข่าวและพิธีกรที่มีลักษณะเฉพาะตัว ที่สามารถสร้าง ความเข้าใจ กระตุ้นความสนใจด้วยคำพูด ลีลา ท่าทางที่แฝงไว้ด้วยอารมณ์ขัน การเสียดสี พลัง อำนาจที่สามารถชักจูงให้ผู้ชมนั้นมีอารมณ์ร่วมได้อยู่เสมอ จนทำให้เกิดปรากฏการณ์ทางการเมือง อย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน คือ การรวมตัวกันเพื่อต่อสู้ทางการเมืองจากคนทั่วประเทศ โดยเริ่มมา จากการชักจูง ชี้นำให้เห็นถึงความผิดปกติของกระบวนการทางการเมืองในสังคมไทย โดย การนำเสนอข้อมูล จากนั้นจึงเป็นการต่อสู้เพื่ออุดมการณ์ทางการเมือง ซึ่งก็ล้นแล้วแต่มี จุดประสงค์ที่แตกต่างกัน เช่น เพื่อการสร้างระบอบการเมืองใหม่ เพื่อการต่อต้านระบอบการเมือง ที่มาจากการปฏิวัติรัฐประหาร เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเหล่านี้อาจเรียกได้ว่าเป็นการพัฒนาของ ระบอบประชาธิปไตย และบุคคลที่อยู่ในสังคมที่สามารถเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองได้มากขึ้น โดยที่เมื่อก่อนมีแต่การเลือกตั้งเท่านั้น ซึ่งเราจะเห็นได้ว่าสื่อโทรทัศน์ประเภทนี้มีอิทธิพลต่อผู้รับ สารเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการเชิญชวนร่วมชุมนุม หรือการจัดกิจกรรม ต่างได้รับการตอบรับ จากกลุ่มผู้ชมเป็นอย่างดี

ปรากฏการณ์ที่ตามมาหลังจากมีสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง นอกจาก เป็นการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยในสังคมแล้ว ผลที่ตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ คือ ความก้าวร้าวรุนแรงที่แฝงมากับการนำเสนอของสื่อประเภทนี้ เช่น คำพูดหยาบคาย คำพูดยุยง ส่อเสียด รวมถึงภาพที่แสดงถึงความก้าวร้าวรุนแรง แต่กลับไม่เป็นประเด็นทางสังคมมากนัก

ความก้าวร้าว (Aggression) หมายถึง การกระทำที่บุคคลตั้งใจเพื่อที่จะทำร้ายคนอื่น ผู้ซึ่งต้องการที่จะหนีไปจากสภาพที่ถูกทำร้ายนั้น การทำร้ายนี้เป็นไปได้ทั้งต่อร่างกายและจิตใจ ดังนั้นการทุบตีทำร้ายร่างกาย การฆ่า เป็นความก้าวร้าวแน่นอน แต่การทำให้เจ็บด้วยการพูดจา การใช้สายตาดูหมิ่นคนอื่น ก็นับว่าเป็นความก้าวร้าวเช่นเดียวกัน (สิทธิโชค วรรณุสันติกุล, 2549:317)

จากการนำเสนอของสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองจะเห็นว่าประกอบไปด้วย ความก้าวร้าว สาเหตุที่กล่าวเช่นนี้เพราะ วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสื่อโทรทัศน์ประเภทนี้มีฝักฝ่าย เป็นทุนเดิม เพราะฉะนั้นแล้วการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ย่อมจะต้องโจมตีความคิดที่ตรงข้ามเสมอ

นอกจากนี้ความก้าวร้าวรุนแรงที่ปรากฏไม่ใช่เพียงแค่การนำเสนอด้วยวาจาที่รุนแรง หยาดคาย ท่าทางที่ก้าวร้าวรุนแรงเท่านั้น แต่การนำเสนอยังประกอบไปด้วยการฉายภาพของ เหตุการณ์ความรุนแรงที่เป็นผลมาจากการชุมนุมอีกด้วย เช่น เช่น การปะทะของบุคคล การแสดง ทำร้ายเหยียน หรือความเสียหายที่มาจากความรุนแรง ฯลฯ การนำเสนออย่างซ้ำไปซ้ำมาของความรุนแรงอาจส่งผลบางประการให้กับผู้ที่อยู่ในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อโทรทัศน์ เป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่าย และเข้าถึงคนทุกกลุ่มของสังคม ซึ่งจากการนำเสนอของสื่อโทรทัศน์ประเภทนี้ จะเห็นว่า มีสมาชิกหรือผู้ที่สนใจหลากหลายวัย ไม่ว่าจะเป็นเด็ก เยาวชน หรือผู้ใหญ่ก็ตาม

ความก้าวร้าวรุนแรงมักปรากฏในเนื้อหาสื่อมวลชนเสมอมา เหตุเพราะสื่อมวลชน นิยมที่จะนำเสนอเรื่องราวที่ประกอบไปด้วยพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความก้าวร้าวรุนแรง เพราะ เรื่องเหล่านี้ มักมีแรงดึงดูดความสนใจ และสามารถกระตุ้นผู้รับสารให้ตื่นเต้น พึงพอใจและ สนุกสนานได้ในระดับสูง เช่น เรื่องความก้าวร้าวรุนแรงหรือความกดดัน เรื่องในแนวลึกลับ น่าสงสัย ฯลฯ ซึ่งสื่อเหล่านี้มักจะละเลยการให้ความสำคัญกับผลของพฤติกรรม โดยเฉพาะพฤติกรรม ก้าวร้าวรุนแรงว่า สามารถก่อให้เกิดผลเสียต่อผู้กระทำและบุคคลที่เกี่ยวข้องอย่างไร (ปณิตา นิตยาพร, 2543:21)

ในระยะเวลาที่ผ่านมาผลการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีเนื้อหา ความก้าวร้าวรุนแรง โดยเฉพาะจากสื่อโทรทัศน์ในหลาย ๆ กรณียังให้ผลที่แตกต่างกันหลาย แนวทางไม่เป็นเอกภาพ ทั้งนี้เนื่องจากระเบียบวิธีวิจัยแต่ละแบบมีจุดแข็งจุดอ่อนต่างกัน ประกอบ กับพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงก็มีความซับซ้อน และเกี่ยวข้องกับหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นปัจจัย ทางด้านจิตวิทยา หรือปัจจัยทางด้านสังคมจนยากแก่การควบคุม

อย่างไรก็ตามนักวิชาการได้รวบรวมทฤษฎีต่าง ๆ ในเรื่องผลของสื่อสารมวลชนที่เกี่ยวกับเนื้อหาความรุนแรงไว้หลายทฤษฎีด้วยกัน ซึ่งทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงบางทฤษฎีก็ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในการอธิบายเกี่ยวกับผลของความรุนแรง แต่บางทฤษฎีก็ยังไม่มียุติที่ชัดเจน เพราะฉะนั้นแล้วงานวิจัยเรื่องนี้จะกล่าวถึงแนวคิดที่ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาดังนี้

- ทฤษฎีการปลูกฝัง (Cultivation Theory) Gerbner และคณะ (1980) มีสมมติฐานว่า ชาวสารในสื่อมวลชนโดยเฉพาะในโทรทัศน์ได้ปลูกฝังปั้นแต่งความคิดของผู้รับสารเกี่ยวกับโลกที่แท้จริง และ Gerbner ยังกล่าวอีกว่า ผู้ชมโทรทัศน์ถูกปลูกฝังให้มีความรู้สึกที่โลกที่เป็นอยู่ในโทรทัศน์คือโลกที่แท้จริงที่จะต้องเผชิญ และจะส่งผลต่อผู้ชม คือ รู้สึกว่าโลกนี้เต็มไปด้วยความรุนแรง ความขัดแย้ง ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เต็มไปด้วยการดิ้นรนต่อสู้ (พีระ จิโรโสภณ, 2548:209) ทั้งนี้ยังส่งผลให้เกิดความซาบซึ้งต่อความรุนแรง และก่อให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจในความรุนแรงที่มีอยู่ทั้งในสื่อและในชีวิตจริงอีกด้วย

- ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning Theory) โดย Bandura และ Walter (1963) มีข้อสันนิษฐานว่า คนทั่วไปสามารถเรียนรู้พฤติกรรมก้าวร้าวโดยการสังเกตลักษณะและพฤติกรรมความก้าวร้าวจากสื่อมวลชน โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้พฤติกรรมของมนุษย์ โดยผ่านขั้นตอน ได้แก่ การใส่ใจ เก็บจำ กระทำและแรงจูงใจ (พีระ จิโรโสภณ, 2548:208)

- ทฤษฎี Priming Effect โดยอธิบายว่าการเปิดรับเนื้อหาจากสื่อที่มีลักษณะก้าวร้าวอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องจะส่งผลให้ Node เกี่ยวกับลักษณะและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความก้าวร้าวมีในสมองของบุคคลนั้นมีอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งจะสามารถเพิ่มหรือกระตุ้นความคิด ความรู้สึก และเพิ่มการจดจำที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวในสมองของผู้รับสารได้ (Roskos-Ewoldsen, Roskos-Ewoldsen, และ Carpentier, 2002:103)

นอกจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับเนื้อหาความก้าวร้าวรุนแรงที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชน ยังมีการรวบรวมคุณลักษณะบางประการถึงองค์ประกอบของสื่อมวลชนที่สามารถเป็นตัวส่งเสริมสนับสนุน หรือเป็นการลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น เมื่อเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงอีกด้วย ซึ่งเมื่อนำมาพิจารณาประกอบกับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง จะพบว่าสื่อโทรทัศน์ประเภทนี้มีคุณลักษณะบางประการที่สอดคล้องกับคุณลักษณะของสื่อมวลชนที่สามารถส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้รับสารเกิดความก้าวร้าวได้ ดังเช่น ความเหมือนจริง (Realism), ความเป็นภาพ (Graphicness), ความตลก (Humor) เป็นต้น

เมื่อพิจารณาสภาพสังคมไทยที่อยู่ในช่วงแตกแยกทางความคิด และการนำเสนอข่าวสารของสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองอย่างที่กล่าวไปแล้วข้างต้น จึงน่าเป็นห่วงว่าผู้รับสารจะได้รับผลกระทบจากการนำเสนอข่าวสารเช่นนี้หรือไม่

การศึกษาถึงเนื้อหาความรุนแรงที่ปรากฏนั้นมีอยู่จำนวนมาก ทั้งสื่อโทรทัศน์ การ์ตูน หนังสือพิมพ์ หรือแม้กระทั่งเกม แต่ที่ผ่านมายังไม่มีการศึกษาความรุนแรงที่ปรากฏจากสื่อโทรทัศน์ที่มุ่งเน้นให้การนำเสนอข้อมูลที่หลากหลายหลาก เช่น รายการเชิงวิเคราะห์ วิจารณ์ รายการบันเทิง การถ่ายทอดสดการชุมนุมของกลุ่มต่าง ๆ รวมถึงการนำเสนอข่าวด้วย อาจเป็นเพราะการรายงานข่าว และการถ่ายทอดสดนี้ สื่อมวลชนจะต้องนำเสนอข้อมูลตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏประกอบกับในช่วงเวลาข่าวนี้ไม่ได้มีการจัดเรตติ้ง (Rating) เหมือนกับรายการอื่น ๆ จึงทำให้ผู้รับสารสามารถซึมซับความรุนแรงที่แฝงมากับเนื้อหาโดยที่ไม่รู้ตัว อีกทั้งการนำเสนอข้อมูลมีเนื้อหาที่รุนแรงในลักษณะดังกล่าว จะส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของผู้รับสารได้ง่าย เพราะมันคือเรื่องที่เกิดขึ้นจริง

นอกจากนั้นการศึกษาคั้งนี้ยังมุ่งศึกษาสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองถือเป็นเรื่องใหม่สำหรับวงการสื่อสารมวลชน ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากอุดมการณ์ทางการเมืองที่มิตั้งความคิดเห็นแตกต่างกันนำมาสู่ตัวแทนของสื่อในกลุ่มต่าง ๆ คือ สถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) และสถานีประชาชน (People channel) ที่มีลักษณะเป็นสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม และการนำเสนอของสื่อทั้งสองยังอยู่ในรูปแบบรายการสด 24 ชั่วโมง ซึ่งในช่วงที่เกิดเหตุการณ์ไม่สงบในสังคมไทย สื่อทั้งสองนี้ได้ทำการนำเสนอข่าวในรูปแบบที่แปลกใหม่คือ การนำเสนอเรียลลิตี้ (Reality) มีการถ่ายทอดสดการชุมนุม อีกทั้งประกอบกับคำพูดที่มีลักษณะการปลุกระดมให้เกิดความฮึกเหิม คำพูดที่รุนแรง และการโจมตีฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับกลุ่มตนเอง ซึ่งทั้งหมดนี้ผู้วิจัยมองว่าถือเป็นความรุนแรงที่แฝงมากับการนำเสนอด้วยเช่นกัน

ประกอบกับงานวิจัยที่ผ่านมาแม้จะมีการศึกษาผลกระทบของสื่อมวลชนที่มีผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกภายนอก คือ พฤติกรรมก้าวร้าวของผู้รับสาร แต่งานวิจัยเรื่องนี้จะศึกษาด้านการรับรู้ความก้าวร้าวรุนแรงของผู้รับสาร ซึ่งจะทำให้ทราบถึงการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงด้วย เหตุเพราะการศึกษาด้านทัศนคติจะให้ผลที่ครอบคลุมกว่าการศึกษาแต่เพียงพฤติกรรมเท่านั้น รวมกับการศึกษาที่ผ่านมาผู้รับสารที่ศึกษาส่วนมากจะเป็นเด็กและเยาวชน ซึ่งงานวิจัยเรื่องนี้จึงมุ่งศึกษากลุ่มทั่วไปในสังคม โดยจะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองควบคู่ไปกับปัจจัยด้านคุณลักษณะประชากรที่แตกต่างกันไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบคำถามวิจัย คือ

1. การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับการรับรู้เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงของผู้รับสารหรือไม่
2. การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของผู้รับสารหรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากำกับดูแลการนำเสนอข่าวสารของสื่อมวลชน
2. เพื่อให้ผู้รับสารตระหนักถึงการรู้เท่าทัน อิทธิพล และผลกระทบจากสื่อมวลชนที่แฝงมากับการนำเสนอของสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับความก้าวร้าวของผู้รับสาร” เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง ประเด็นที่จะนำมาศึกษาคือ ความก้าวร้าว โดยจะใช้แนวคิดและทฤษฎีดังนี้

1. แนวคิดเรื่องความก้าวร้าว
2. สถาบันสื่อมวลชน
 - 2.1 แนวคิดเรื่องอิทธิพลของสื่อมวลชน
 - 2.2 แนวคิดอิทธิพลของสื่อมวลชนกับความก้าวร้าวรุนแรง
 - 2.2.1 ทฤษฎีการปลูกฝัง (Cultivation Theory)
 - 2.2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning Theory)
 - 2.2.3 ทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน (A Theory of Planned Behavior)
 - 2.2.4 ทฤษฎี Priming Effect
 - 2.3 แนวคิดผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง
 - 2.4 แนวคิดองค์ประกอบของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อความก้าวร้าวของผู้รับสาร
3. สภาพแวดล้อมทางสังคม (Social environments)
 - 3.1 สถาบันครอบครัว (Family)
 - 3.2 กลุ่มเพื่อน (Peer Group)
4. ปัจจัยส่วนบุคคล (Persons) ที่มีอิทธิพลต่อความก้าวร้าว
5. แนวคิดสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับความก้าวร้าว

1. แนวคิดเรื่องความก้าวร้าว

ความก้าวร้าว (Aggression) หมายถึง การกระทำที่บุคคลตั้งใจเพื่อที่จะทำร้ายคนอื่น ผู้ซึ่งต้องการที่จะหนีไปจากสภาพที่ถูกทำร้ายนั้น การทำร้ายนี้เป็นไปได้ทั้งต่อร่างกายและจิตใจ ดังนั้นการทุบตีทำร้ายร่างกาย การฆ่า เป็นความก้าวร้าวแน่นอน แต่การทำให้เจ็บด้วยการพูดจา การใช้สายตาดูหมิ่นคนอื่น ก็นับว่าเป็นความก้าวร้าวเช่นเดียวกัน (สิทธิโชค วรรณสุนดีกุล, 2549:317) ซึ่งในสังคมปัจจุบันจะพบเห็นพฤติกรรมก้าวร้าวอยู่เสมอตามการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชน ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ทั้งการทำร้ายตนเอง การทำร้ายผู้อื่น

ประเภทของความก้าวร้าว ความก้าวร้าวที่เห็นชัดเจนสามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภท (สิทธิโชค วรานุสันติกุล, 2549:317) คือ

1. ความก้าวร้าวทางกาย (Physical Aggression) เป็นพฤติกรรมที่ใช้อวัยวะทางร่างกาย ในการทำร้ายผู้อื่น เช่น แขน ขา หรือใช้อวัยวะทางร่างกายพร้อมกับอาวุธ เช่น ปืน มีด ฯลฯ

2. ความก้าวร้าวทางวาจา (Verbal Aggression) เป็นพฤติกรรมที่มีเจตนาใช้คำพูดเพื่อให้ผู้อื่นได้รับความเจ็บปวด เช่น การพูดตรงๆ เพื่อทำร้ายจิตใจผู้อื่น หรือพูดจาเหยียดหยามผู้อื่น ฯลฯ

นอกจากนี้ Berkowitz (ธีระพร อุวรรณโณ, 2535:6) ได้แบ่งความก้าวร้าวตามเกณฑ์ของเจตนาออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความก้าวร้าวที่ใช้เป็นเครื่องมือไปสู่เป้าหมาย (Instrumental Aggression) คือ ความก้าวร้าวที่เกิดขึ้นโดยที่ผู้กระทำมิได้เจตนาทำร้ายผู้อื่น แต่เป็นเพียงผลจากความพยายามที่จะทำสิ่งหนึ่งให้บรรลุเป้าหมาย เช่น เพื่อระบายความคับข้องใจ เพื่อให้ได้รางวัลที่ต้องการ เพื่อเรียกร้องความสนใจ เป็นต้น

2. ความก้าวร้าวที่เกิดจากความโกรธแค้น (Angry Aggression) คือ ความก้าวร้าวที่มุ่งประสงค์ทำร้ายผู้อื่นหรือวัตถุหนึ่งโดยตรง เป็นความก้าวร้าวรุนแรงที่จะนำไปสู่การทำให้บุคคลได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิตไม่ว่าจะทำไปด้วยเป้าหมายใดก็ตาม

ความก้าวร้าวที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นทางร่างกาย ทางวาจาหรือจุดประสงค์ที่เจตนาหรือไม่ก็ตามนั้น นักจิตวิทยาสังคมได้พยายามหาหลักการ เพื่อมาอธิบายถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งก็เป็นที่ยกเถียงกันมานานว่า ความก้าวร้าวนี้เป็นสิ่งที่ฝังอยู่ในสันดานของมนุษย์ หรือเป็นสิ่งที่มนุษย์เรียนรู้จากสังคมในขณะที่เติบโตขึ้น ซึ่งการค้นหาคำอธิบายนี้ได้มีแนวคิดใหญ่ ๆ เกี่ยวกับธรรมชาติของความก้าวร้าวด้วยกัน 3 แนวคิด (ธีระพร อุวรรณโณ, 2535:6) คือ

1. ความก้าวร้าวเป็นสัญชาตญาณของมนุษย์

คำอธิบายของกลุ่มจิตวิเคราะห์ซิกมันด์ ฟรอยด์ (1930) กล่าวว่า แนวโน้มที่จะก้าวร้าวของมนุษย์มีมาตั้งแต่เกิด และเป็นสัญชาตญาณที่เป็นเอกเทศของมนุษย์ นอกจากนี้ ฟรอยด์ ยังเชื่อว่าสัญชาตญาณเป็นพลังจิตอย่างหนึ่งซึ่งเป็นส่วนของอิด (id) เกิดจากความต้องการของร่างกายโดยธรรมชาติ พลังความก้าวร้าวก็เป็นเหมือนพลังอื่น ๆ เช่น พลังความต้องการทางเพศซึ่งจะต้องมีการระบายออกมาไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม รากฐานของความก้าวร้าวนี้ ฟรอยด์ เชื่อว่าเกิดจากสัญชาตญาณความตาย (death instinct) การระบายออกอาจมุ่งสู่ผู้อื่นหรือตนเอง ซึ่ง ฟรอยด์ เห็นว่า หน้าที่หนึ่งของสังคมคือการกำกับความก้าวร้าวให้เป็นไปโดยไม่เป็นอันตรายกับผู้อื่น

คำอธิบายของกลุ่มอีโวลูชันลอสเรนซ์ (1966) ซึ่งถือเป็นผู้นำคนหนึ่งของนักวิชาการกลุ่มนี้มีความเห็นว่า ความก้าวร้าวเป็นสัญชาตญาณการต่อสู้ของสัตว์ และมนุษย์ที่มุ่งกระทำต่อสมาชิกตระกูล (species) เดียวกัน โดยที่มีสมมติฐานว่า ความก้าวร้าวไม่ได้เป็นสิ่งที่เลวร้ายในตัวมัน หากแต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเพื่อสงวนไว้ซึ่งพันธุ์และตนเอง ลอสเรนซ์ มีความเห็นว่า ความก้าวร้าวจะเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาเมื่อเผ่าพันธุ์เช่นมนุษย์ไม่ได้มีการพัฒนาสัญชาตญาณในการควบคุมความก้าวร้าวด้วย

แนวคิดของลอสเรนซ์คล้ายกับแนวคิดของนักจิตวิเคราะห์ในแง่ที่ว่าระบบที่ใช้เป็นระบบคล้าย “hydraulic” คือ มีการสร้างพลังขึ้นมาจนถึงจุดหนึ่งก็จะต้องมีการระบายออกมา แต่มีผู้เสริมว่าการระบายออกมาหรือการแสดงความก้าวร้าวจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีสิ่งเร้าจากภายนอกมากระตุ้น (Hess, 1962) สิ่งเร้าจากภายนอกเรียกว่า “releaser” หรือ “sign stimulus” ดังนั้นแนวคิดที่เสริมเข้ามาใหม่นี้อาจจะได้เปรียบแนวคิดเดิม ซึ่งถือว่าความก้าวร้าวเป็นเพียงความต้องการที่จะต่อสู้

2. ความก้าวร้าวเป็นการตอบสนองของความคับข้องใจ

ในปี 1939 นักจิตวิทยากลุ่มหนึ่งที่มหาวิทยาลัยเยล (Dollard , Doob, Miller, Mowrer, & Sears) ได้เสนอสมมติฐานเกี่ยวกับความก้าวร้าว คือ ความคับข้องใจ – ความก้าวร้าว (Frustration – aggression) ซึ่งเสนอว่า การเกิดความก้าวร้าวมักเป็นผลมาจากความคับข้องใจเสมอ และส่วนที่สองแปลความกันว่า ความคับข้องใจก่อให้เกิดแรงผลักดัน (drive) ซึ่งนำไปสู่ความก้าวร้าวบางรูปแบบเสมอ

ความคับข้องใจในที่นี้หมายถึง สภาวะที่เกิดจากการที่บุคคลถูกกั้นไม่ให้บรรลุ หรือไม่ได้สิ่งที่ประสงค์ ส่วนแรงผลักดัน หมายถึง พลังในร่างกายของคนที่ถูกกั้นให้คนทำพฤติกรรมเฉพาะ ซึ่งสมมติฐานนี้ได้้นำสู่การวิจัยร่วมกันว่า คนที่มีความคับข้องใจ ไม่จำเป็นต้องแสดงความก้าวร้าวเสมอไป บางคนอาจจะหลบไปจากสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความคับข้องใจหรือพยายามหาวิถีทางอื่นเพื่อกระทำให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ แต่ทั้งนี้ก็มีหลักฐานงานวิจัยของ กลุ่มแรกเริ่ม (Miller, 1941) ว่า ความคับข้องใจอาจนำไปสู่พฤติกรรมหลายประเภท แต่ประเภทหนึ่งคือความก้าวร้าว

สมมติฐานได้รับการวิจารณ์มากเพราะความก้าวร้าวอาจจะไม่เป็นผลมาจากความคับข้องใจเสมอไป ซึ่งก็มีบางคนที่จะแสดงความก้าวร้าวออกมาโดยที่ไม่สามารถระบุได้ว่าเขามีความคับข้องใจอะไร ต่อมา Berkowitz (1969, อ้างถึงในประภาศรี ปัญญาวิรัชชัย, 2550:15) ได้กล่าวถึงสมมติฐานความก้าวร้าวที่มาจากความคับข้องใจที่แก้ไขใหม่ว่า ความคับข้องใจอาจก่อให้เกิดความพร้อมต่อการแสดงความก้าวร้าวออกมา แต่ความคับข้องใจไม่จำเป็นต้องก่อให้เกิด

ความก้าวร้าวเสมอไป โดยอาจมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ทำให้เกิดความคับข้องใจเปลี่ยนเป็นความก้าวร้าวได้ เช่น การชี้แนะหรือสิ่งกระตุ้นให้แสดงความก้าวร้าวจากภายนอก หรือการที่บุคคลนั้นมีความก้าวร้าวเป็นพื้นอยู่แล้ว

3. ความก้าวร้าวเป็นสิ่งที่มนุษย์เรียนรู้จากสังคม

Bandura เห็นว่า ความก้าวร้าวเป็นรูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมทางสังคมซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ของมนุษย์ โดยที่มนุษย์จะมีการเรียนรู้พฤติกรรมก้าวร้าวจากการสังเกตบุคคลแวดล้อม โดยบุคคลแวดล้อมจะทำหน้าที่เป็นแบบอย่าง และจูงใจให้มนุษย์กระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ด้วยการให้รางวัลและการลงโทษ และการจะพิจารณาว่าพฤติกรรมใดเป็นความก้าวร้าวหรือไม่จะต้องพิจารณาจากองค์ประกอบ 2 อย่างด้วยกันคือ พฤติกรรมนั้นจะต้องก่อให้เกิดการบาดเจ็บกับผู้อื่น หรือความเสียหายในสิ่งอื่น และความคิดเห็นของคนในสังคมนั้น ๆ ว่าเป็นความก้าวร้าว ดังนั้นมนุษย์แต่ละคนจึงมีการแสดงความก้าวร้าวแตกต่างกันไปตามสังคมที่เขาเรียนรู้

จากแนวคิดของความก้าวร้าวที่กล่าวไปนั้นจะเห็นว่า ความก้าวร้าวของมนุษย์อาจจะยังไม่สามารถหาข้อสรุปได้อย่างชัดเจน ซึ่งก็มีทั้งความเชื่อว่า ความก้าวร้าวเป็นสิ่งที่อยู่ในสัญชาตญาณของมนุษย์ หรือจะเป็นสิ่งที่เกิดต่อเมื่อได้รับสิ่งกระตุ้น หรือแม้กระทั่งการเรียนรู้จากการเติบโตขึ้นในสังคม ซึ่งแนวคิดที่ดูเหมือนว่าจะสามารถอธิบายถึงพฤติกรรมความก้าวร้าวของมนุษย์ได้อย่างครอบคลุม และเป็นที่ยอมรับกันในแวดวงวิชาการมากที่สุดก็คือ ความก้าวร้าวเป็นสิ่งที่มนุษย์เรียนรู้จากสังคม แต่เชื่อว่าแนวคิดอื่น ๆ จะไม่เป็นที่ยอมรับเสมอไป แต่อาจจะมีงานวิจัยที่สนับสนุนอยู่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น เพราะฉะนั้นแล้วงานวิจัยเรื่องนี้จึงนำแนวคิดการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura มาอธิบายความก้าวร้าวที่เกิดขึ้น แต่ทั้งนี้ในปี 1986 Bandura เองได้นำเสนอแนวคิดใหม่ ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ทั้งนี้ได้เพิ่มเติมคำอธิบายพร้อมทั้งขยายแนวคิดเดิมให้กว้างขึ้น และเปลี่ยนชื่อทฤษฎีใหม่เป็น ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory)

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory)

Albert Bandura (1977:16) กล่าวว่า การที่มนุษย์มีวิถีหรือแนวทางปฏิบัติหรือพฤติกรรมทางสังคมในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ได้เป็นสิ่งที่ติดตัวมาตามธรรมชาติ แต่มนุษย์ต้องมีการเรียนรู้สิ่งเหล่านั้นด้วยตนเอง

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมเป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงการเรียนรู้ของมนุษย์ โดย Bandura มองว่า การเรียนรู้นั้นไม่จำเป็นที่จะต้องพิจารณาในแง่ของการแสดงออก หากแต่ว่าการได้มาซึ่งความรู้ใหม่ ถือว่าเป็นการเรียนรู้แม้ว่าจะยังไม่ได้แสดงออกก็ตาม ดังนั้นการเรียนรู้ในลักษณะนี้จะเป็นการเรียนรู้ที่เน้นการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมภายใน โดยที่ไม่จำเป็นต้องมีการแสดงออก ซึ่งความหมายการเรียนรู้ของ Bandura นี้จะครอบคลุมไปถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมทั้งภายในและภายนอก และแน่นอนที่สุดว่าเมื่อมีการแสดงพฤติกรรมออกมาก็ย่อมจะสะท้อนถึงการเรียนรู้ด้วยเช่นกัน (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2543:48)

การเรียนรู้ความก้าวร้าวของมนุษย์จึงจำเป็นต้องนำทฤษฎีมาอธิบาย เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่สามารถก่อให้เกิดการเรียนรู้นั้น ๆ ได้ โดยงานวิจัยเรื่องนี้จะมองความก้าวร้าวเป็นการเรียนรู้ตามมุมมองของ Bandura นั่นคือ เป็นการเรียนรู้ที่ไม่จำเป็นต้องแสดงออก และให้ความสำคัญกับพฤติกรรมที่อยู่ภายในด้วยเช่นกัน

Bandura ได้กล่าวถึงสาเหตุการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์ ดังนี้

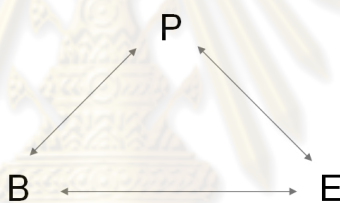
1. การเรียนรู้จากผลตอบสนอง (Learning by response consequences) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ตรงในการดำรงชีวิต โดยบุคคลจะเรียนรู้ผลของการกระทำที่อาจเป็นบวกหรือเป็นลบ เพราะฉะนั้นพฤติกรรมของบุคคลจึงเกิดขึ้นจากผลการกระทำ โดยมนุษย์ตอบสนองผลของการกระทำอาจมีลักษณะ 3 รูปแบบ คือ ในรูปแบบให้ข้อมูล ในรูปแบบการจูงใจ และการเสริมแรงโดยตรง (จิตวิทยาและจิตวิทยาพัฒนาการ, 2547:115)

2. การเรียนรู้โดยตัวแบบ (Learning through modeling) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการเลียนแบบตัวแบบ หมายถึง การที่มนุษย์นั้นได้พบเห็นเหตุการณ์ทางการกระทำนั้น หรือการกระทำนั้นจากบุคคลอื่น ซึ่ง Bandura เรียกว่า ตัวแบบ (Model) โดยมีแนวคิดเบื้องต้นว่ามนุษย์จะมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเขาอยู่เสมอ ซึ่งทั้งตัวเขาและสภาพแวดล้อมต่างก็มีอิทธิพลต่อกัน และมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่ากัน ดังนั้นการเรียนรู้จากการสังเกต จึงเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากผลทางการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างมนุษย์และสภาพแวดล้อมนั่นเอง (ปณิตา นียตาพร, 2543:15)

เมื่อพิจารณาประกอบกับความก้าวร้าวของบุคคลไม่อาจปฏิเสธได้ว่า ส่วนมากแล้วบุคคลเรียนรู้ความก้าวร้าวต่าง ๆ ผ่านการเรียนรู้โดยตัวแบบมากกว่าที่จะเรียนรู้จากผลตอบสนองจากการกระทำของตนเอง ทั้งนี้เพราะเป็นการยากที่บุคคลจะเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเองทุกอย่างโดยไม่เห็นผู้อื่นแสดงพฤติกรรมมาก่อน

Bandura (1986, อ้างถึงใน Linda Brannon Gende, 2002:93) กล่าวไว้ในเรื่องนี้ว่า ตัวแบบที่ทำให้มนุษย์เกิดการเรียนรู้และมีพัฒนาการทางพฤติกรรมนั้นมาจากทั้งในบ้าน โรงเรียน สนามเด็กเล่น หนังสืออ่านเล่น และโทรทัศน์จากทุกบ้านนั่นเอง ด้วยเหตุนี้ Bandura จึงมีความเชื่อว่าคนเราส่วนใหญ่นั้นจะต้องผ่านการเรียนรู้โดยการสังเกตพฤติกรรมมาจากผู้อื่นแทบทั้งสิ้น

เมื่อนำการเกิดพฤติกรรมของบุคคลมาพิจารณาตามแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม Bandura มีความเชื่อว่า การเกิดขึ้นของพฤติกรรม (B) คนเรานั้น ไม่ได้เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากปัจจัยสภาพแวดล้อม (E) แต่เพียงอย่างเดียว หากแต่จะต้องมีปัจจัยส่วนบุคคล (P) เช่น ปัญญา ชีวภาพ และสิ่งภายในอื่น ๆ ร่วมด้วย และการร่วมของปัจจัยส่วนบุคคลจะต้องร่วมกันในลักษณะกำหนดซึ่งกันและกัน (Reciprocal Determinism) กับปัจจัยทางด้านพฤติกรรมและสภาพแวดล้อม (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2549:48) ซึ่ง Bandura เห็นว่าพฤติกรรม (B) ปัจจัยส่วนบุคคล (P) และสภาพแวดล้อม (E) ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ (ดังภาพที่ 1)



ภาพที่ 1 การกำหนดซึ่งกันและกันของปัจจัยทางพฤติกรรม (B) สภาพแวดล้อม (E) และส่วนบุคคล (P) ที่มีผลต่อการเรียนรู้และการกระทำ

จากที่กล่าวไปข้างต้นทำให้เห็นว่า การเรียนรู้ความก้าวร้าวของบุคคลนั้นจำเป็นต้องมีปัจจัยอื่นมาเกี่ยวข้อง ซึ่งปัจจัยที่ว่านั้นเมื่อพิจารณาตามแนวคิดการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social cognitive theory) คือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และปัจจัยส่วนบุคคล เพราะฉะนั้นงานวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาถึงความก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งถือเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งจึงจำเป็นต้องศึกษาปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และปัจจัยส่วนบุคคลเพื่อนำมาอธิบายพฤติกรรมก้าวร้าวที่เกิดขึ้น

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (Environments) ที่มีอิทธิพลต่อความก้าวร้าว

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (E) ตามแนวคิดการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social cognitive theory) ของ Bandura หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางสังคมในการทำหน้าที่เป็นตัวแทน (Model) เพื่อสอนและชักจูงให้มนุษย์สามารถเรียนรู้เลียนแบบ และจูงใจให้กระทำพฤติกรรมใด ๆ สามารถแบ่งออกได้ (ปณิตา นิตยาพร, 2543:18) ดังนี้

1. สถาบันสื่อมวลชน (Mass Media) บุคคลซึ่งเป็นตัวแบบถูกถ่ายทอดผ่านสื่อมวลชน ถือเป็นสภาพแวดล้อมที่สำคัญในการเป็นแบบอย่างการเรียนรู้ ดังนั้นมนุษย์ที่เปิดรับสื่ออย่างมีรู้จักแบบแผนของการแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา และสื่อเองก็มีอิทธิพลสามารถชักจูงให้มนุษย์มีพฤติกรรมเป็นไปตามนั้น ดังนั้นสื่อมวลชนจึงถือเป็นตัวแบบที่สำคัญที่ทำให้ให้มนุษย์เกิดการเลียนแบบ รวมทั้งการจูงใจให้เกิดการกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ เฉกเช่นเดียวกับงานวิจัยเรื่องนี้ที่มองว่า ความก้าวร้าวที่เกิดขึ้นของบุคคลอาจเป็นผลมาจากการเรียนรู้ผ่านตัวแบบนั้นคือ สื่อมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ที่ผู้วิจัยมองว่าจะสามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ความก้าวร้าวของบุคคลได้ แต่ทั้งนี้ผู้วิจัยก็ไม่สามารถมองข้ามปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมเช่นกัน

2. สภาพแวดล้อมทางสังคม (Social Environment) หมายถึง บุคคลที่เป็นสมาชิกของสถาบันทางสังคมต่าง ๆ ที่แวดล้อมตัวมนุษย์ โดยจะเริ่มตั้งแต่สถาบันที่ใกล้ชิดกับมนุษย์มากที่สุดคือ สถาบันครอบครัว บุคคลที่จะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้หรือเป็นตัวแบบของมนุษย์ในการเรียนรู้โดยตรงได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง ต่อมาคือ สถาบันการศึกษาหรือโรงเรียน ได้แก่ ครู อาจารย์ และกลุ่มเพื่อน

เพื่อให้เข้าใจได้มากยิ่งขึ้นเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลเป็นตัวแบบให้มนุษย์ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงอิทธิพลจากสถาบันสื่อมวลชนและอิทธิพลของสภาพแวดล้อมทางสังคมตามลำดับ

2. สถาบันสื่อมวลชน

2.1 แนวคิดเรื่องอิทธิพลของสื่อมวลชน

จากทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) ที่กล่าวถึงสถาบันสื่อมวลชนว่าเป็นปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (E) ที่มีอิทธิพลทางสังคมในการทำหน้าที่เป็นตัวแบบ (Model) ให้มนุษย์สามารถเรียนรู้ เลียนแบบ และจูงใจให้กระทำพฤติกรรมต่าง ๆ โดย Bandura ได้กล่าวถึงสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลสำคัญในการเรียนรู้ทางสังคม คือ การนำเสนอผ่านสื่อมวลชน โดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ ซึ่งมนุษย์ก็รับรู้และเรียนรู้จากสื่อ ทำให้เกิดความนึกคิดและรูปแบบการกระทำใหม่อยู่เสมอ

ดังนั้นสื่อมวลชนจึงมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างพฤติกรรม และทัศนคติหรือความนึกคิดของคนในสังคม ซึ่งโดยปกติแล้วสื่อมวลชนจะเป็นตัวกลางในการนำเสนอเรื่องราวต่างๆ เพื่อให้คนในสังคมได้รับรู้ข้อมูล ความรู้และความบันเทิง มักจะอยู่ในรูปแบบของข่าว บทความ บทวิเคราะห์ สารคดี เป็นต้น ส่วนความบันเทิงก็อยู่ในรูปแบบของเรื่องสั้น การ์ตูน ละคร ภาพยนตร์ เป็นต้น

นอกจากการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและความบันเทิงแล้วนั้น การนำเสนอเรื่องราว บางอย่างของสื่อมวลชนโดยเฉพาะเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง ได้กลายมาเป็น แบบอย่างให้เกิดการเลียนแบบของคนที่ได้รับข้อมูลนั้น ๆ ซึ่งจากงานวิจัยของ Gerber, Gross, Mogam and Signorielli (1980, อ้างถึงใน อรรถนลิน ไชยวสุ, 2547:29) พบว่า เนื้อหาของ สื่อมวลชนมักมีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงปนอยู่ในระดับสูง และเมื่อนำเสนอต่อผู้ชม โอกาสที่จะเกิดการเลียนแบบต่อพฤติกรรมนั้นยิ่งเป็นไปได้สูงขึ้น

การนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงที่ปรากฏในสื่อมวลชนจะพบว่ามีอยู่ มากมาย ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของข่าวสาร หรือความบันเทิงก็ตาม สามารถแบ่งประเภทของ สื่อมวลชนออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. สื่อภาพ (Visual media) ได้แก่ หนังสือ หนังสือพิมพ์ หนังสือการ์ตูน และนิตยสาร เป็นแหล่งสำคัญที่มีการให้คำแนะนำในการก่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงต่างๆ โดยเฉพาะ หนังสือพิมพ์ซึ่งจะมีการถ่ายทอดซ้ำ ๆ และมักนำเสนอด้วยภาพหัวข่าว รูปข่าวอาชญากรรม รวมถึงการให้พื้นที่กับข่าวประเภทนี้เป็นอย่างมาก นอกจากนี้ยังมีหนังสือการ์ตูนที่มักแสดงให้เห็นภาพ ของพฤติกรรมก้าวร้าวในระดับสูง

2. สื่อเสียงและภาพ (Audiovisual media) ได้แก่ ภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ และโทรทัศน์ เป็น พื้นที่สำคัญที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมก้าวร้าวต่าง ๆ ผู้รับสารสามารถเข้าถึงกระบวนการก่ออาชญากรรมหรือพฤติกรรมก้าวร้าวได้ชัดเจน และมักจะแสดงให้เห็นถึงความตื่นเต้น และ แรงจูงใจที่แทรกอยู่ในพฤติกรรมที่ปรากฏ ด้วยคุณลักษณะของสื่อที่ประกอบด้วยภาพและเสียง จะเป็นตัวกระตุ้นผู้ชมได้เป็นอย่างดี

งานวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง ถือเป็น สื่อประเภทสื่อเสียงและภาพ สาเหตุที่งานวิจัยเลือกสื่อโทรทัศน์นั้นก็เพราะเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพ ในการจูงใจสูง และเป็นสื่อที่อยู่ใกล้ชิดกับผู้รับสาร ก้าวผ่านข้อจำกัดของผู้รับสารในเรื่องการอ่าน ออกเขียนได้ และถือเป็นแหล่งที่ให้คำแนะนำหรือเป็นตัวแบบของพฤติกรรมดังกล่าวได้ชัดเจนมาก ด้วยองค์ประกอบของโทรทัศน์ทั้งหมดรวมกับข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอเกี่ยวกับข่าวสาร ด้านการเมืองในช่วงระยะเวลาที่สังคมไทยกำลังเผชิญปัญหาทางการเมือง และเมื่อนำมาพิจารณา ประกอบกับความก้าวร้าวรุนแรงจะเห็นว่า ความก้าวร้าวรุนแรงถูกนำเสนออยู่บ่อยครั้งผ่าน สื่อมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง

อย่างที่กล่าวไปแล้วข้างต้นว่า สื่อมวลชนนั้นมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของคนในสังคม โดยที่งานวิจัยเรื่องนี้จะให้ความสำคัญกับการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงที่ก่อให้เกิดสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ คือ ความก้าวร้าว อย่างไรก็ตามก่อนที่เราจะศึกษาถึงผลของสิ่งที่ไม่พึงประสงค์จากสื่อมวลชนนั้น จำเป็นจะต้องทราบถึง นิยามของอิทธิพลและผลกระทบของสื่อมวลชนเสียก่อน

นิยามของอิทธิพลและผลกระทบของสื่อมวลชน

การศึกษาถึงอิทธิพลและผลกระทบของสื่อมวลชนนี้เกิดขึ้นมานานแล้วนับตั้งแต่สื่อมวลชนประเภทแรกเกิดขึ้น นั่นคือหนังสือพิมพ์ และตามมาด้วยภาพยนตร์ วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ การศึกษาเรื่องอิทธิพลและผลกระทบของสื่อมวลชนเองมักจะได้รับความสนใจเสมอ สาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะความเป็นห่วงหรืออาจจะเป็นความหวาดกลัวของหลายฝ่ายที่มีต่ออิทธิพลและผลกระทบของสื่อมวลชนที่มีอันตรายเป็นต่อคนในสังคม เพราะการใช้ชีวิตประจำวันของเราไม่อาจหลีกเลี่ยงการสัมผัสสื่อมวลชนได้ ไม่ว่าจะเป็น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ หรือแม้กระทั่งโทรศัพท์มือถือ สิ่งที่เราได้เห็นและได้ฟังจากสื่อเหล่านี้ย่อมจะต้องซึมซับลงไปไม่น้อย เพราะฉะนั้นเราจึงจำเป็นต้องเข้าใจความหมาย และลักษณะของอิทธิพลและผลกระทบจากสื่อมวลชน

อิทธิพลของสื่อมวลชน (Effects of mass media) ตามความหมายของ Denis MacQuail (อ้างถึงใน สุขุม อยู่สิน, 2547:133) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า ผลจากการทำงานหรือจากการทำหน้าที่ของสื่อมวลชน และผลจากการเปิดรับสื่อของผู้รับสารที่เกิดขึ้นโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม

สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นอาจเป็นการเปลี่ยนแปลงในด้านความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ รวมถึงความรู้ ความเข้าใจและพฤติกรรมของผู้รับสารนั้นด้วย การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นมีข้อสรุปว่าการสื่อสารอาจก่อให้เกิดผล 3 ประการตามทฤษฎี KAP กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงความรู้ (Knowledge Change) การเปลี่ยนทัศนคติ (Attitude Change) และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Behavior change)

นอกจากนี้สื่อมวลชนมีอิทธิพลและก่อให้เกิดผลกระทบได้ 2 ระดับ

1. ระดับบุคคล อิทธิพลที่สื่อมวลชนมีต่อบุคคลย่อมแตกต่างกันและขึ้นอยู่กับสื่อมวลชนแต่ละประเภท และเกิดผลกระทบหลายประการต่อบุคคล คือ

1.1 ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Behavior change) เกิดจากบุคคลเปิดรับสื่อมวลชนและสะสมความรู้ไว้เป็นเวลานาน แต่จะมีผลต่อพฤติกรรมเพียงใดขึ้นอยู่กับตัวแปรของอายุ ประเภทของสื่อแต่ละชนิดด้วย

ผลของการสื่อสารมวลชนที่มีต่อพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลนั้น ค่อนข้างเกิดขึ้นได้ยากกว่าการเปลี่ยนแปลงในด้านความรู้ ความเข้าใจ ทศนคติ และค่านิยม แต่ก็มีหลักฐานที่เชื่อได้ว่าสื่อมวลชนสามารถก่อให้เกิดการกระทำได้ เช่น มีผลกระทบต่อนิสัยใจของบุคคลในการกระทำกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้สื่อมวลชนยังมีผลต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียง (Voting behavior) ซึ่งโดยมากจะเป็นการเสริมแรงทัศนคติทางการเมืองที่มีอยู่ก่อนแล้ว การดำรงเป็นสมาชิกพรรคการเมือง และมีอิทธิพลต่อการรับรู้เรื่องราวสำคัญ ๆ ทางการเมืองของบุคคล

1.2 ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (Attitude change) โดยเฉพาะเกิดขึ้นในวัยเด็กจากการทดลองของ Peterson และ Thurstone ได้ศึกษาอิทธิพลที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาสังคมหลายด้านที่มีต่อทัศนคติของเด็กชาวอเมริกันจำนวนหลายพันคน ปรากฏว่าหลังจากดูภาพยนตร์เหล่านั้นแล้ว ทัศนคติของเด็กเปลี่ยนไปหลายแบบทั้งทางบวกและทางลบ

1.3 ผลกระทบทางความรู้ (Knowledge Change) สื่อมวลชนทุกชนิดเป็นแหล่งข่าวสารที่สำคัญ นอกจากจะให้ความรู้แล้วยังจัดความแตกต่างทางความรู้อันเป็นผลจากการขาดโอกาสทางการศึกษา ความไม่เท่าเทียมกันทางการศึกษา และความแตกต่างกันของฐานะทางสังคม

2. ระดับสังคม อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อสังคมสามารถสร้างอิทธิพลเหนือความเชื่อ ค่านิยมความดี ความเลว นโยบายสาธารณะและเทคโนโลยีของสังคม โดยเฉพาะการไหลเวียนของข่าวสารจากสื่อมวลชนอย่างต่อเนื่องกันไปจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในที่สุด

จากที่กล่าวไปแล้วข้างต้นจะพบว่า อิทธิพลและผลกระทบของสื่อมวลชนสามารถสร้างผลกระทบให้แก่บุคคลและสังคมได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำมาเป็นกรอบในการศึกษาเพื่อวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์จากการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง ทั้งในมุมมองทางความคิด ทัศนคติ และพฤติกรรม โดยงานวิจัยเรื่องนี้มุ่งศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนในแง่ลบเกี่ยวกับผลที่ไม่พึงประสงค์ นั่นคือ ความก้าวร้าวจากการเปิดรับสื่อมวลชน

2.2 แนวคิดอิทธิพลของสื่อมวลชนกับความก้าวร้าวรุนแรง

ความก้าวร้าวรุนแรงมักปรากฏในเนื้อหาสื่อมวลชนเสมอมา เหตุเพราะสื่อมวลชนนิยมที่จะนำเสนอเรื่องราวที่ประกอบไปด้วยพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความก้าวร้าวรุนแรง เพราะเรื่องเหล่านี้มักมีแรงดึงดูดความสนใจ และสามารถกระตุ้นผู้รับสารให้ตื่นเต้น พึงพอใจและสนุกสนานได้ในระดับสูง เช่น เรื่องความก้าวร้าวรุนแรงหรือความกดดัน เรื่องในแนวลึกลับ น่าสงสัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องในแนวโป๊เปลือยที่จะทำให้เกิดความตื่นเต้นและพึงพอใจมากที่สุดในเรื่องแนวอื่น ๆ รวมทั้งผู้ที่ติดตามรับชม อ่าน หรือฟังอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสื่อเหล่านั้นมักจะละเลย

การให้ความสำคัญกับผลของพฤติกรรม โดยเฉพาะพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงว่า สามารถก่อให้เกิดผลเสียต่อผู้กระทำและบุคคลที่เกี่ยวข้องอย่างไร (ปวีตา นิตยาพร, 2543:21)

ดังเช่นงานวิจัยของกรอบแก้ว ไทยีนยงศักดิ์ (2543) ได้ศึกษาถึงรูปแบบและเนื้อหาของโฆษณาที่มีความรุนแรงในสื่อโทรทัศน์ และวิธีการนำเสนอ รวมถึงศึกษาการบรรลุดัตถุประสงค์ การขายสินค้าว่าภาพยนตร์โฆษณาที่มีเนื้อหาความรุนแรงขายของได้หรือไม่ ผลการวิจัยพบว่าการสร้างภาพยนตร์โฆษณาเพื่อให้กระทบใจคนดูนั้น การใช้ความรุนแรงเป็นส่วนหนึ่งในการนำเสนอที่กระทบใจคนดูได้ และเพื่อการจดจำสินค้าได้อย่างรวดเร็วของคนดู

ในระยะเวลาที่ผ่านมาผลการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีเนื้อหาความรุนแรง โดยเฉพาะจากสื่อโทรทัศน์ในหลาย ๆ กรณียังให้ผลที่แตกต่างกันหลายแนวทางไม่เป็นเอกภาพ ทั้งนี้เนื่องจากระเบียบวิธีวิจัยแต่ละแบบมีจุดแข็งจุดอ่อนต่างกัน ประกอบกับพฤติกรรมรุนแรงก็มีความซับซ้อน และเกี่ยวข้องกับหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางด้านจิตวิทยา หรือปัจจัยทางด้านสังคมจนยากแก่การควบคุม

อย่างไรก็ตามมีนักวิชาการ เช่น DeFleur และ Ball-Rokeach (1982) ได้รวบรวมทฤษฎีต่าง ๆ ในเรื่องผลของสื่อมวลชนที่เกี่ยวกับเนื้อหาความรุนแรงไว้ 5 ทฤษฎี ประกอบด้วยทฤษฎีการผ่อนคลาย (Catharsis Theory) ทฤษฎีสัญญาณความก้าวร้าว (Aggressive Cues or Stimulating Effects Theory) ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning Theory) ทฤษฎีแรงเสริม (Reinforcement Theory) ทฤษฎีการปลูกฝัง (Cultivation Theory) ทั้งนี้บางทฤษฎีก็ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในการอธิบายเกี่ยวกับผลของความรุนแรง เช่น ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสังเกต แต่บางทฤษฎีเช่น ทฤษฎีการผ่อนคลาย ยังไม่มีข้อยุติที่ชัดเจน

สำหรับงานวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง ผู้วิจัยมองว่า เนื้อหาลักษณะนี้อาจส่งผลกระทบต่อผู้รับสาร เพราะฉะนั้นแล้วทฤษฎีที่นักวิชาการได้รวบรวมเกี่ยวกับผลของสื่อมวลชนกับที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงที่สามารถอธิบายได้ทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นทางตรงหรือทางอ้อม หรือแม้แต่อธิบายผลกระทบที่เกิดขึ้นแบบระยะสั้น หรือระยะยาว ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องกล่าวถึงทฤษฎีต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยคาดว่าเกี่ยวข้อง เพราะการอธิบายปรากฏการณ์ของงานวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยมองว่าไม่อาจนำเพียงทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งมาอธิบายได้อย่างชัดเจนและครอบคลุมทุกประเด็น เพราะฉะนั้นแล้วจำเป็นต้องนำทฤษฎีต่าง ๆ มาพิจารณาประกอบกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจได้ถึงหลักการทำงานของสื่อมวลชนที่ส่งผลต่อผู้รับสาร

2.2.1 ทฤษฎีการปลูกฝัง (Cultivation Theory)

ทฤษฎีการปลูกฝังเกิดจากงานวิจัยของ Gerbner และคณะ (1980, อ้างถึงใน พีระ จิรโสภณ, 2548:209) ได้พัฒนาทฤษฎีการปลูกฝังโดยมีสมมติฐานที่ว่า ชาวสารในสื่อมวลชน โดยเฉพาะในโทรทัศน์ได้ปลูกฝังปั้นแต่งความคิดของผู้รับสารเกี่ยวกับโลกที่แท้จริง โดยศึกษาปริมาณการเปิดรับชมโทรทัศน์กับการรับรู้ความจริงทางสังคม จากการศึกษาพบว่าผู้ที่เปิดรับโทรทัศน์มาก (Heavy viewers) จะรับรู้ความจริงเกี่ยวกับสังคมไปในทางสอดคล้องกับความจริงในเนื้อหาโทรทัศน์มากกว่าผู้ที่เปิดรับโทรทัศน์น้อย (Light viewers)

จากงานวิจัยของ Gerbner (1980, อ้างถึงใน สุกิจ ไวกวัฒนากร, 2542:32) ศึกษาพบว่า พวกที่ติดสื่อมวลชน โดยเฉพาะพวกที่ติดรายการโทรทัศน์ มักจะเกิดภาพลวงตาหรือไม่สามารถแยกโลกแห่งความเป็นจริง (World of Reality) ออกจากโลกแห่งโทรทัศน์ (World of television) โดยเนื้อหาจากรายการโทรทัศน์จะส่งผลกระทบต่อผู้รับสารที่เปิดรับสื่อมวลชนอย่างยาวนาน โดยมีส่วนตอกย้ำการรับรู้และทัศนคติ จึงทำให้เอาโลกของโทรทัศน์มาซึ่งนำโลกแห่งความเป็นจริง จึงทำให้ผู้รับสารประเภทนี้มักเข้าใจโลกผิดพลาดเต็มไปด้วยอคติที่เกิดจากโลกมายาเสมอ เช่น การที่รายการโทรทัศน์มักให้ผู้ร้ายมีรูปร่างสูงใหญ่ หน้าตาดี คล้ายกรรมกร เลยพลอยทำให้ผู้รับสารเหล่านั้นมีแนวโน้มเห็นคนบางคนเป็นคนร้าย และพบว่าพวกที่ติดรายการโทรทัศน์จะได้รับอิทธิพลจากการปลูกฝังโลกทัศน์จากโทรทัศน์สูงกว่าคนที่ไม่ติดรายการโทรทัศน์

ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของนภวรรณ ตันติเวชกุล (2542) ศึกษาอิทธิพลของโฆษณาทางโทรทัศน์ตามแนวทฤษฎีการอบรมบ่มเพาะนิสัยทางวัฒนธรรมต่อเยาวชนในสถานศึกษา พบว่า โฆษณาทางโทรทัศน์มีอิทธิพลในการอบรมบ่มเพาะนิสัยทางวัฒนธรรมด้วยการนำเสนอแนวคิดและค่านิยมเชิงการบริโภค และข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าแก่เยาวชนในสถานศึกษา เช่น ค่านิยมเกี่ยวกับการมีผิวขาวของผู้หญิง ค่านิยมเกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง ค่านิยมเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์เพื่อสร้างมิตรภาพ เป็นต้น

นอกจากนี้ Gerbner ยังได้ให้ความเห็นอีกว่า เนื้อหาที่นำเสนอผ่านสื่อโทรทัศน์มักจะเกี่ยวข้องกับความจริง อาชญากรรม ความขัดแย้ง ฯลฯ หรือแม้กระทั่งในละครมักจะแสดงให้เห็นว่าตัวละครเอกในเรื่องสามารถมีอำนาจหรือมีชัยชนะเหนือผู้อื่นได้โดยใช้กำลังหรือความรุนแรง เพราะฉะนั้นแล้วผู้ชมโทรทัศน์ถูกปลูกฝังให้มีความรู้สึกที่โลกที่เป็นอยู่ในโทรทัศน์คือโลกที่แท้จริงที่จะต้องเผชิญ และจะส่งผลต่อผู้ชม คือ รู้สึกว่าโลกนี้เต็มไปด้วยความรุนแรง ความขัดแย้ง ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เต็มไปด้วยการดิ้นรนต่อสู้ (พีระ จิรโสภณ, 2548:209)

ดังเช่นงานวิจัยของ Joy, Kimbell และ Azbreck (1986, อ้างถึงในมนัสวินี จันทะเลิศ , 2548:19) ทำการศึกษาที่เมือง Notel, Unitel และ Multitel ของบริติสโคลัมเบีย แคนาดา โดยการเก็บข้อมูลความก้าวร้าวรุนแรงของเด็ก ๆ ในเมือง ก่อนที่จะมีโทรทัศน์ และเมื่อได้รับสัญญาณโทรทัศน์ได้แล้ว 2 ปี พบว่า เด็ก ๆ เมือง Notel (ป.1-ป.5) มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทั้ง การแสดงออกและคำพูดในสนามเด็กเล่นเพิ่มขึ้นจากเมื่อยังไม่มีโทรทัศน์ เด็ก ๆ ใน Unitel และ Multitel ไม่มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงเพิ่มขึ้นกว่าเดิม

นอกจากนี้ยังมีผลการวิจัยสนับสนุน คือ การพิจารณาจากอัตราการเกิดอาชญากรรม และโอกาสที่บุคคลจะตกเป็นเหยื่อว่า การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาความรุนแรงในปริมาณมาก บุคคลเหล่านี้จะมีความเชื่อว่าสามารถใช้ความรุนแรงแก้ไขปัญหา และความรุนแรงสามารถป้องกันตนเองได้ (อ้างถึงใน Eyal et al., 2006:404)

สอดคล้องกับ Holbert, Shah และ Kwak (2004) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาความคิดเห็นของบุคคล พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างการรับชมละครที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาชญากรรมกับการสนับสนุนการลงโทษประหารชีวิต และงานวิจัยของ Landau และ Bachrach ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเด็กและวัยรุ่นในประเทศอิสราเอล พบว่า มีความสัมพันธ์กันระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาความรุนแรงกับทัศนคติ พฤติกรรมและความเชื่อเกี่ยวกับความก้าวร้าวที่ตามมาภายหลังจากการเปิดรับสื่อ (อ้างถึงใน Eyal et al., 2006:404)

เมื่อนำทฤษฎีการปลูกฝัง (Cultivation Theory) มาพิจารณาควบคู่กับการนำเสนอของสื่อมวลชนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงนั้น จะพบว่า การเปิดรับสื่อมวลชนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงนั้น สามารถปลูกฝังมุมมองความคิดเกี่ยวกับให้กับผู้รับสารได้ โดยการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงนี้จะทำให้บุคคลมีความเชื่อว่า สามารถใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาได้

จากทฤษฎีการปลูกฝังทำให้เห็นว่า สื่อมวลชนสามารถปลูกฝังความคิด ความรู้สึกของผู้รับสารได้เช่นกัน ซึ่งทฤษฎีการปลูกฝังนี้ ผู้วิจัยจะนำมาเป็นกรอบในการศึกษาการรับรู้ความก้าวร้าวรุนแรงของบุคคลที่จะสะท้อนผ่านทัศนคติของผู้รับสาร

นอกจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงจะส่งผลให้ผู้รับสารมีความเชื่อว่าโลกที่แท้จริงนี้มีความรุนแรงเหมือนกันโลกในโทรทัศน์ และมีความเชื่อว่า สามารถใช้ความรุนแรงเป็นส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหาได้ และเมื่อผู้รับสารมีความคิด และความเชื่อเช่นนั้น ผลที่อาจตามมา คือ การเรียนรู้และเกิดการเลียนแบบความก้าวร้าวที่ปรากฏในสื่อตนเอง

จากทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social cognitive theory) ที่มองว่าความก้าวร้าว เกิดจากการเรียนรู้ของมนุษย์ ซึ่งผู้วิจัยมองว่า การเรียนรู้ของมนุษย์โดยมากแล้วมักเรียนรู้ผ่านจาก ตัวแบบ (Learning by response consequences) โดยการสังเกต ซึ่งหนึ่งในตัวแบบนี้คือ สื่อมวลชน และเมื่อนำมาพิจารณาประกอบกับทฤษฎีทางสื่อมวลชนเองก็มีทฤษฎีที่รองรับจากการกล่าวอ้างข้างต้น นั่นคือ ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสังเกต เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจะกล่าวถึงทฤษฎี การเรียนรู้โดยการสังเกต เพื่อนำมาอธิบายความสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ ทางการเมือง

2.2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning Theory)

ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning Theory) หรือการเรียนรู้ โดยการเลียนแบบ (Learning by Imitation) นั้นเป็นทฤษฎีที่มีแนวคิดพื้นฐานมาจากทฤษฎี การเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social cognitive theory)

Bandura และ Walter (1963, อ้างถึงในพีระ จิรโสภณ, 2548: 208) เป็นผู้ริเริ่มเสนอ ทฤษฎีนี้โดยมีข้อสันนิษฐานว่า คนทั่วไปสามารถเรียนรู้พฤติกรรมก้าวร้าวโดยการสังเกตลักษณะ และพฤติกรรมก้าวร้าวจากสื่อมวลชน เช่น วิธีการฆ่า การทรมาน รังแกผู้อื่น และบางครั้งก็อาจจะ เลียนแบบความก้าวร้าวของผู้แสดงในเรื่องด้วย

ดังเช่นงานวิจัยต่างประเทศที่ได้สนับสนุนโดยใช้ทฤษฎีนี้ คือ Steuer, Applefield และ Smith (1971, อ้างถึงในมนัสวินี จันทะเลิศ, 2548: 19) ศึกษาเด็กก่อนวัยเรียน โดยให้เด็กรับชม ภาพยนตร์การ์ตูนทุกวันวันละ 10 นาที เป็นเวลา 11 วันติดต่อกันทุกวัน พบว่า เด็กที่ชมภาพยนตร์ การ์ตูนที่มีความก้าวร้าวรุนแรงจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวเมื่อเล่นกับเพื่อนมากกว่าเด็กที่ชมการ์ตูนที่ ไม่มีความรุนแรง โดยที่ผู้วิจัยมองว่าเด็กที่รับชมการ์ตูนที่มีความก้าวร้าวรุนแรงนี้จะเลียนแบบ พฤติกรรมก้าวร้าวเหล่านั้นด้วย

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยในประเทศไทยอีกจำนวนมากที่สนับสนุนทฤษฎีการเรียนรู้โดย การสังเกต ดังตัวอย่างงานวิจัยของปฏิพันธ์ กระแสอินทร์ (2509) ศึกษาอิทธิพลของภาพยนตร์ทาง โทรทัศน์ที่มีต่อพฤติกรรมวัยรุ่น พบว่า ภาพยนตร์ทางโทรทัศน์ส่งผลแง่ลบให้แก่เด็ก คือ เด็กชอบ เลียนแบบการกระทำในโทรทัศน์อย่างไม่แยกแยะ สอดคล้องกับงานวิจัยของเสรี ภัทรพิศาล (2546) ที่ศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาที่ศึกษา อยู่ในสถานศึกษาประเภทวิทยาลัยเทคนิค พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสื่อมีอิทธิพลต่อ การทะเลาะวิวาท ทั้งจากการนำเสนอข่าวทั้งในด้านเนื้อข่าวและภาพข่าว โดยกลุ่มตัวอย่างกล่าว ว่ายังมีกรนำเสนอพฤติกรรมข่าวทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษามากขึ้นเท่าไรตนเองก็มี แนวโน้มที่จะเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าวมากขึ้น

จากงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศสามารถยืนยันได้ว่า การเปิดรับสื่อมวลชนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงสามารถส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ผ่านตัวแบบจนทำให้เกิดการเลียนแบบของผู้รับสาร และในการเรียนรู้โดยการสังเกตจากตัวแบบนี้ Bandura ได้กล่าวถึงกระบวนการเรียนรู้พฤติกรรมของมนุษย์ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. กระบวนการใส่ใจ (Attention Process) เป็นกระบวนการแรกในการเรียนรู้โดยการสังเกต เพราะถ้าปราศจากความตั้งใจแล้วก็จะไม่สามารถเรียนรู้ได้ และเนื่องจากการรับรู้ทางมนุษย์มีขอบเขตจำกัด ตัวแบบที่จะกระตุ้นให้สังเกตเห็นนั้นต้องเป็นแบบที่มีความน่าสนใจ และโดดเด่นพอสมควร อย่างไรก็ตามผู้รับสารจะต้องเอาใจใส่ (Attention) รับรู้การกระทำของตัวแบบนี้ด้วย ทั้งจะต้องมองว่า การกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ผิดหรือเลว แต่ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับความสนใจของแต่ละบุคคล ดังนั้นตัวแบบที่จะมีแรงจูงใจที่ดีให้เกิดการเลียนแบบขึ้น นอกจากจะต้องมีความน่าสนใจและความโดดเด่นแล้ว ยังต้องได้รับการประเมินไปในทางที่ดี กระทำการได้ง่าย เป็นการกระทำที่มีให้เห็นบ่อยและมีประโยชน์

2. กระบวนการเก็บจำ (Retention Process) เมื่อบุคคลสังเกตเห็น และใส่ใจแล้วจะต้องมีการจดจำซึ่งเป็นการเก็บรูปแบบของการกระทำจากตัวแบบไว้ โดยมีการลงรหัสเก็บไว้ในรูปของสัญลักษณ์ภาพ (Visual) หรือตัวภาษา (Verbal) อย่างเป็นทางการเหมือน และเมื่อเผชิญกับสถานการณ์จริงก็จะสามารถสร้างพฤติกรรมขึ้นมาใหม่ได้ (Reproduce) ตามแบบอย่างที่เคยเห็นมาจากต้นแบบ

3. กระบวนการกระทำ (Production Processes) เป็นกระบวนการที่ผู้สังเกตแปลงสัญลักษณ์ที่ได้จดจำไว้ออกมาเป็นการกระทำ ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับ การจดจำในสิ่งที่ได้สังเกตเห็น หรืออาจเรียกง่าย ๆ คือ กระบวนการนี้คือ การแปรสภาพพฤติกรรมของตัวแบบเป็นการกระทำของผู้สังเกตนั่นเอง

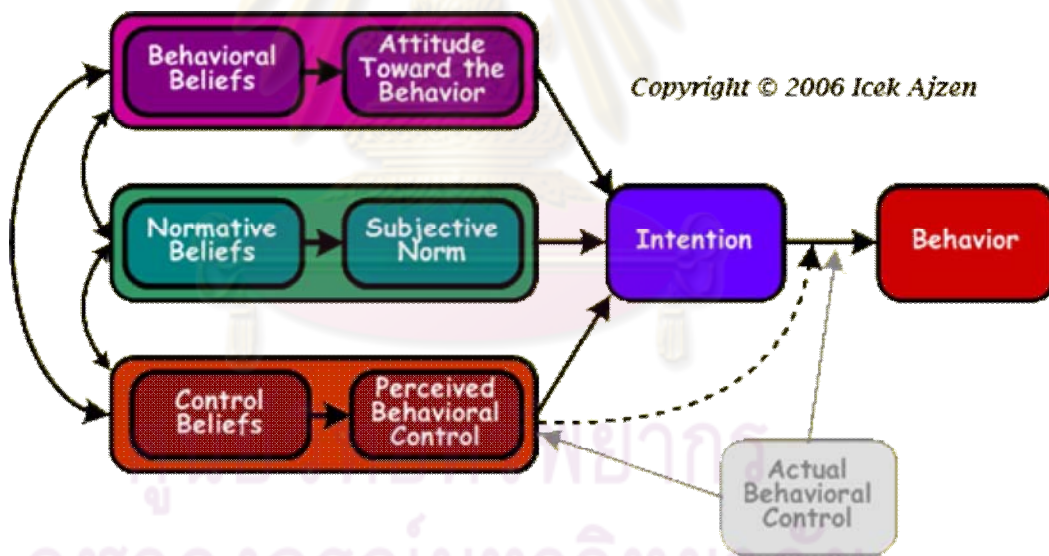
4. กระบวนการแรงจูงใจ (Motivation Process) การแสดงพฤติกรรมเลียนแบบตัวแบบออกมาให้ปรากฏต้องอาศัยแรงจูงใจ พฤติกรรมที่ได้รับรางวัล (Reward) จะเป็นสิ่งล่อใจให้แสดงพฤติกรรมนั้นออกมา จนกลายเป็นแบบแผนพฤติกรรมใหม่ประจำตัว ดังนั้นเมื่อจำเป็นต้องเผชิญหน้ากับสิ่งไว้ โอกาสพฤติกรรมใหม่จะถูกแสดงออกมาก็จะมีสูงกว่าพฤติกรรมอื่น ๆ แต่ถ้าเป็นพฤติกรรมที่การลงโทษ (Punishment) ก็จะเป็นตัวขัดขวางที่จะไม่ให้มนุษย์เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมนั้น

จากทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยการสังเกตนี้ สามารถอธิบายการเรียนรู้ผ่านการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ได้ โดยเมื่อบุคคลเปิดรับสื่อโทรทัศน์จะเกิดกระบวนการเรียนรู้โดยผ่านขั้นตอนในการใส่ใจ เก็บจำ กระทำ และแรงจูงใจ แนวคิดนี้ผู้วิจัยกล่าวถึงเพื่อให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้พฤติกรรมหลังจากการสังเกตต้นแบบซึ่งในที่นี้หมายถึง สื่อมวลชน ทั้งนี้เพื่อนำมาอธิบายปรากฏการณ์ของงานวิจัยในแง่ของความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์กับการเรียนรู้ในลักษณะการเลียนแบบความก้าวร้าวของผู้รับสารได้หรือไม่ และเพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมของบุคคลให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงต้องกล่าวถึงทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน

2.2.3 ทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน (A Theory of Planned Behavior : TpB)

ทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน (A Theory of Planned Behavior) นำเสนอโดย Ajzen มีการพัฒนาตั้งปี1985 และล่าสุด คือ 2002 เป็นทฤษฎีทางจิตวิทยาสังคม (Social Psychology) ที่พัฒนามาจากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล เป็นทฤษฎีที่ใช้ทำนายพฤติกรรมของบุคคล และช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมของบุคคล (กนิษฐ ศรีปานแก้ว, 2547:29) โดยมีโครงสร้างพื้นฐานของทฤษฎีดังนี้ (ดังภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 โครงสร้างพื้นฐานของทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน



ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมตามแบบแผนกล่าวถึง ปัจจัยหลักในการแสดงพฤติกรรมของบุคคล คือ เจตนาในการแสดงพฤติกรรม (Behavior Intention) ซึ่งเจตนาจะถูกกำหนดด้วย 3 ปัจจัยคือ

1. เจตคติต่อพฤติกรรม (Attitude toward the behavior) เป็นการประเมินทางบวก หรือลบต่อการกระทำนั้นๆ เจตคติเป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่ใช้ทำนายเจตนา(กนิษฐ ศรีปานแก้ว, 2547:32) โดยมีความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรม (Behavioral Beliefs) กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความเชื่อว่า ถ้าทำพฤติกรรมนั้นแล้วจะได้รับผลทางบวก ก็จะมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้น ในทางตรง

ข้ามหากมีความเชื่อว่า ถ้าทำพฤติกรรมนั้นแล้วจะได้รับผลในทางลบ ก็จะมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมนั้น (Attitude toward the behavior) และเมื่อมีทัศนคติทางบวกก็จะเกิดเจตนาหรือตั้งใจ (Intention) ที่จะแสดงพฤติกรรมนั้น (สุวรรณา วิริยะประยูร, 2553: ออนไลน์)

2. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm) เป็นการรับรู้ของบุคคลว่า คนอื่นที่มีความสำคัญกับตัวเขาต้องการหรือไม่ต้องการให้ตัวเขาทำพฤติกรรมนั้น ๆ โดยมีความเชื่อกลุ่มอ้างอิง (Normative Beliefs) เป็นตัวกำหนดความเชื่อที่ว่า ถ้าบุคคลได้เห็น หรือรับรู้ว่าคุณค่าที่มีความสำคัญต่อเขา (Subjective Norm) ได้ทำพฤติกรรมหรือคิดว่าเขาควรกระทำพฤติกรรมนั้น ก็มีแนวโน้มที่จะคล้อยตามและทำตามด้วย (สุวรรณา วิริยะประยูร, 2553: ออนไลน์) ในทางตรงกันข้าม หากบุคคลรับรู้ว่าคุณค่าที่มีความสำคัญต่อเขา คิดว่าไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น เขาก็มีแนวโน้มที่จะไม่กระทำพฤติกรรมนั้น ซึ่งบุคคลหรือกลุ่มอ้างอิงที่สำคัญแต่ละเรื่องจะขึ้นอยู่กับประเด็นเรื่องหรือพฤติกรรมที่สอดคล้องกับกลุ่มอ้างอิงนั้น (กนิษฐ ศรีปานแก้ว, 2547:34)

3. การรับรู้ควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control) เป็นการรับรู้ของบุคคลว่าเป็นการยากหรือง่ายที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ (กนิษฐ ศรีปานแก้ว, 2547:32) โดยมีความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม (Control Beliefs) เป็นพื้นฐาน กล่าวคือ ถ้าบุคคลเชื่อว่า มีความสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมในสภาพการณ์นั้นได้ และสามารถควบคุมให้เกิดผลดังตั้งใจ เขาก็มีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมนั้น (สุวรรณา วิริยะประยูร, 2553: ออนไลน์) ในทางกลับกันหากบุคคลเชื่อว่าเขาขาดทรัพยากรที่จำเป็นหรือเขาจะต้องเผชิญกับอุปสรรคที่มาก เขาก็จะตัดสินใจว่าการกระทำพฤติกรรมนั้นเป็นไปได้ยาก (วิลาวลัย พุกษาอำรุงกุล, 2548:22)

โดยปัจจัยทั้ง 3 ข้างต้นนี้จะมีความสัมพันธ์กับเจตนาสูงและสามารถทำนายพฤติกรรมได้ก็ต่อเมื่อทุกปัจจัยมีความสอดคล้องกันในแง่ของการกระทำ (Action) เป้าหมาย (Target) บริบท (Context) และเวลา (Time)

จากทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผนปัจจัยที่นักวิชาการให้ความสำคัญมาก นั่นคือ เจตคติในการแสดงพฤติกรรม (Behavior intention) เป็นปัจจัยนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคล

ดังเช่นงานวิจัยของ Jonathan Edward Brown (2006) เป็นการศึกษาเจตนาในการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว โดยแบ่งออกเป็น การใช้ความก้าวร้าวในการตอบโต้กลับ (Reactive aggression) และความก้าวร้าวเพื่อไปสู่เป้าหมาย (Instrumental aggression) โดยศึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน และการรับรู้ประสิทธิภาพของตนเอง จากผลการทดสอบพบว่าบริบทของการใช้ความก้าวร้าวตอบโต้กลับ พบว่า ทัศนคติเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อเจตนาในการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว และบริบทของความก้าวร้าวที่ใช้เป็นเพื่อไปสู่เป้าหมายพบว่า การรับรู้ประสิทธิภาพของตนเองเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อเจตนาในการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว

งานวิจัยข้างต้นเป็นการยืนยันได้ว่า ทศนคติต่อพฤติกรรม (Attitude toward the behavior) เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อเจตนาในการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งเจตนาในการแสดงพฤติกรรม (Behavior intention) จะนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงออกมานั่นเอง

จากทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผนทำให้เห็นถึง การแสดงพฤติกรรมของบุคคล ปัจจัยที่สำคัญในการแสดงพฤติกรรมของบุคคลคือ เจตนาในการแสดงพฤติกรรม (Behavior intention) ผู้วิจัยจะนำทฤษฎีนี้มาเป็นกรอบในการอธิบายเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวของบุคคล

นอกจากทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning Theory) และทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (A Theory of Planned Behavior) ที่มุ่งอธิบายการเรียนรู้ของผู้รับสารในมุมมองของพฤติกรรมเป็นส่วนมาก แต่ก็ยังมีทฤษฎีที่กล่าวถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อความก้าวร้าวรุนแรงในมุมมองทางจิตวิทยา นั่นคือ ทฤษฎี Priming Effect อธิบายถึงกระบวนการรับรู้และระบบความจำของผู้รับสารต่อการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง ซึ่งทฤษฎีนี้จะมาสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้รับสารในด้านพฤติกรรมภายในด้วยเช่นกัน

2.2.4 ทฤษฎี Priming Effect

Serverin และ Tankard (1988:266) ได้นิยามคำว่า Priming ว่า กระบวนการซึ่งสื่อมวลชนให้ความสนใจต่อประเด็นบางอย่างหรือบางเรื่อง แต่ละเลยหรือไม่สนใจเรื่องอื่น ๆ ส่งผลให้มาตรฐานที่ประชาชนใช้ในการประเมินบุคคล หรือสิ่งต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปตามที่สื่อให้ความสำคัญ

ทฤษฎี Priming Effect มีพื้นฐานตามหลัก Cognitive Neo-association ที่อธิบายถึงปรากฏการณ์ของระบบความจำของบุคคลเกี่ยวกับการเชื่อมโยงข้อมูลที่เข้ามาใหม่ กระบวนการ Priming อธิบายโดยทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา เพื่ออธิบายโครงสร้างและการนำเสนอข้อมูลภายในเครือข่ายแบบจำลองของระบบความจำ (network models of memory) โดยจะมีการสะสมความจำอยู่ในรูปของ Node และทำหน้าที่เชื่อมโยงกัน โดยการเชื่อมโยงนั้นสามารถสร้างได้อย่างไร้ขีดจำกัด การทำงานของ Node คือ เมื่อ Node ได้รับการกระตุ้นในระดับที่เหมาะสมจะกระตุ้นจาก Node หนึ่งไปยังอีก Node หนึ่ง (Roskos-Ewoldsen et al., 2002:103)

เมื่อนำทฤษฎี Priming Effect มาอธิบายประกอบกับการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงสามารถอธิบายได้ตามหลักการทำงานของระบบความจำคือ การเปิดรับเนื้อหาจากสื่อที่มีลักษณะก้าวร้าวรุนแรงอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จะส่งผลให้ Node เกี่ยวกับลักษณะและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความก้าวร้าวมีในสมองของบุคคลนั้นมีอยู่เป็นจำนวนมาก

แนวความคิดดังกล่าวสอดคล้องกับ Berkowitz (1997) ที่ได้กล่าวถึง ความรุนแรงในสื่อจะเป็นตัวกระตุ้นความคิดเกี่ยวกับความต่อต้านเป็นปฏิกิริยา และความก้าวร้าวในระบบความจำของผู้รับสาร โดยที่การกระตุ้นแนวความคิดเช่นนี้ ในระบบความจำนั้น เป็นไปได้ว่าจะเป็นการกระตุ้นให้บุคคลมีส่วนร่วมในพฤติกรรมก้าวร้าว หรือพฤติกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ความเกลียดชังและความก้าวร้าว

โดยการทดลองของ Anderson (1997, อ้างถึงใน Roskos-E-wolwsen et al., 2002:99) ได้แบ่งนักศึกษาปริญญาตรีออกเป็นกลุ่มที่ดูภาพยนตร์ที่มีความรุนแรง และไม่มี ความรุนแรง และให้นักศึกษาทดลองออกเสียงคำที่เกี่ยวข้องกับความก้าวร้าว เช่น attack, flight โดยมี สมมติฐานคือ นักศึกษาที่ได้รับชมภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาความรุนแรงจะออกเสียงคำที่เกี่ยวข้องกับ ความก้าวร้าวรุนแรงได้เร็วกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับชมภาพยนตร์ที่มีความรุนแรง ซึ่งผลการทดลองนี้ ก็เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

งานวิจัยข้างต้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bushman (1998, อ้างถึงใน Smith et al., 2004:547) พบว่าผู้ร่วมทดลองที่ชมคลิปภาพยนตร์ที่มีความรุนแรงสามารถนึกถึงคำที่เกี่ยวข้องกับ ความก้าวร้าวรุนแรงได้มากกว่าผู้ที่ชมคลิปภาพยนตร์ที่ไม่มี ความรุนแรง ซึ่ง Bushman ได้ให้ ข้อสรุปว่า สื่อที่มีเนื้อหาความรุนแรงจะนำไปสู่การ Prime ประสบการณ์การรับรู้ความก้าวร้าว หลักฐานก็คือ การนึกถึงคำที่เกี่ยวข้องกับความก้าวร้าวรุนแรงอย่างรวดเร็ว

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ Berkowitz, Parker และ West (อ้างถึงใน Berkowitz, 1986: 64) ได้ทำการทดลองกับเด็กในโรงเรียนแบ่งเด็กนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยที่ กลุ่มแรกให้อ่านหนังสือการ์ตูนที่มีความรุนแรงเกี่ยวกับสงครามคือ Adventures of the Green Berets และอีกกลุ่มให้อ่านหนังสือการ์ตูนที่มีเนื้อหาเป็นกลางคือ Gidget จากนั้นจึงให้เด็กเติมคำลงในประโยค พบว่า เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนที่มีความรุนแรงนั้นจะเติมคำที่เกี่ยวข้องกับ ความก้าวร้าวรุนแรงลงในช่องว่างของประโยคมากกว่าเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนที่มีเนื้อหาเป็น กลาง

นอกจากนี้ Anderson, Deuser and DeNever (1995, อ้างถึงใน Roskos-E-wolwsen et al., 2002:106) ได้สนับสนุนแนวคิดของ Berkowitz โดยกล่าวถึงแนวคิด Affective aggression ซึ่งจะเป็นการรวมกันระหว่างอารมณ์ความรู้สึกกับสิ่งเร้า เพื่อนำไปสู่การอธิบาย การทำงานของเครือข่ายระบบความจำ ซึ่งทั้งสองแนวคิดนี้ได้พยายามอธิบายถึงการ Prime กับ ความรุนแรงในสื่อ คือ ความรุนแรงในสื่อนี้จะก่อให้เกิดความคิดและพฤติกรรมก้าวร้าวอย่าง ชั่วคราว และถ้าสื่อมีการ Prime เข้มข้นมากเท่าไร อิทธิพลและผลกระทบของการ Prime ก็จะมี มากเท่านั้น

เมื่อมาพิจารณาประกอบกับ คุณลักษณะสำคัญ 2 ประการของ Priming โดย นักจิตวิทยาสังคมได้แสดงให้เห็นถึง (Roskos-Ewoldsen et al., 2002:104)

1.ขอบเขตของอิทธิพลของการ Prime ที่มีผลต่อความคิดหรือพฤติกรรม ประกอบด้วย

1.1 ความเข้มข้น (intensity) หมายถึง ความถี่และความต่อเนื่อง เช่น การเปิดรับ ครั้งเดียวกับการเปิดรับ 5 ครั้งในเวลาติดต่อกันอย่างรวดเร็ว อาจสรุปได้ว่า คือ การ prime ที่มีความเข้มข้นมากจะส่งผลให้กับผู้รับสารอย่างช้า ๆ และมีผลกระทบมากกว่าการ prime ที่มีความเข้มข้นน้อย

1.2 ความปัจจุบัน (recency) หมายถึง การ prime ที่เกิดขึ้นไม่นานมานี้จะส่งผลกระทบต่อที่มากกว่าการ prime ที่เกิดขึ้นมานานแล้ว

2. อิทธิพลและผลกระทบจากการ prime จะลดลงตามระยะเวลา (Fade with time)

จากคุณลักษณะอิทธิพลของการ Prime ที่กล่าวไปข้างต้นแล้วถ้าปราศจากการกระตุ้นจากระดับและความเกี่ยวข้องกับแนวความคิดของความก้าวร้าวและความเป็นปรีชา ต่อต้าน เป็นไปได้ว่าอิทธิพลของการ Prime เกี่ยวกับความคิดและพฤติกรรมก้าวร้าวนี้จะลดลงไปตามระยะเวลา ซึ่งคุณลักษณะของการ Prime นี้ผู้วิจัยจะนำมาเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ระยะเวลาและความต่อเนื่องในการเปิดรับสื่อมวลชนกับความก้าวร้าวของผู้รับสาร

นอกจากนี้ Huesman (อ้างถึงใน Smith et al.,2004:547) ได้นำเสนอเกี่ยวกับผลกระทบจากการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับความรุนแรงของสื่อมวลชนเพิ่มเติม โดยที่ Huesman กล่าวว่า การเปิดรับสื่อที่มีการ Prime เนื้อหาเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงจะส่งผลกระทบต่อทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยอธิบายว่า แบบแผนการรับรู้ของคนเรานั้นจะถูกนำมาใช้เป็นแนวทาง สำหรับการแก้ไขปัญหา โดยที่แบบแผนการรับรู้จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์ตรงและการสังเกต ความคิดเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงนี้จะถูกตอกย้ำจากการเปิดรับสื่อ ตัวอย่างเช่น เมื่อเด็กที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับ ความก้าวร้าวนี้จะส่งผลให้แก้ไขปัญหาด้วยความก้าวร้าวรุนแรง เมื่อเกิดความขัดแย้งกับบุคคลอื่น

นอกจากนี้ Huesman ยังกล่าวถึง การเข้ารหัส (Encoding) ในระบบแบบแผนการรับรู้เกี่ยวกับการกระทำรุนแรงที่ปรากฏในสื่อมวลชนอาจจะไม่ใช่ปัจจัยที่คาดคิดมาก่อน ซึ่งสิ่งที่ปรากฏในสื่อมวลชนนี้จะมีลักษณะสมจริงของภาพที่น่าเสนอ และคุณลักษณะของตัวละคร ซึ่งจะเป็นตัวสนับสนุนการเข้ารหัสในแบบแผนการรับรู้

Huesman ได้กล่าวเพิ่มเติมอีกว่า สภาพอารมณ์ของบุคคล เช่น อารมณ์โกรธ ความคับข้องใจ และการถูกกระตุ้นจะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะสนับสนุนให้บุคคลเข้ารหัสข้อมูลเหล่านี้ลงไป

ในระบบความจำ การตอกย้ำภาพในใจ จิตนาการ และการพิจารณาไตร่ตรองเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง จะส่งผลให้บุคคลจดจำข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวร้าวในความจำระยะยาว (Long-term memory)

การเข้ารหัสและการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสื่อที่มีเนื้อหารุนแรงจะถูกกระตุ้นให้นำกลับมาใช้ เมื่อบุคคลต้องเผชิญกับแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น นอกจากนี้การปรากฏของ ปีน มีด ยังเป็นตัวกระตุ้นข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงในระบบความจำ ซึ่งตามมุมมองของ Huesman สามารถอธิบายและสนับสนุนผลกระทบที่เกิดจากการ Priming แบบระยะสั้นด้วย

จากแนวคิดและคำอธิบายของ Huesman ที่ให้ความสำคัญกับลักษณะของสื่อมวลชนที่เป็นตัวส่งเสริมให้เกิดการจดจำ และเรียนรู้ความก้าวร้าวรุนแรงของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นความจริงของสื่อมวลชน คุณลักษณะของตัวละครที่ปรากฏ หรือแม้กระทั่งการปรากฏอาวุธ Huesman มองว่า จะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเก็บจำในระบบความจำของผู้รับสาร ซึ่งถ้าผู้รับสารเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนี้และมีการพิจารณาไตร่ตรองหรือมีอารมณ์ร่วมแล้วจึงจะส่งผลให้เกิดการจดจำในความจำระยะยาว

จากทฤษฎี Priming Effect ผู้วิจัยคาดว่า การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองจะสามารถเพิ่มหรือกระตุ้นความคิด ความรู้สึก และเพิ่มการจดจำที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวในสมองของผู้รับสารได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับความก้าวร้าวของผู้รับสาร ในบริบทของระยะเวลาและความต่อเนื่องในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์

จากแนวคิดอิทธิพลของสื่อสารมวลชนกับความก้าวร้าวรุนแรงที่กล่าวไปทั้งหมดนั้นทำให้ทราบว่า สื่อมวลชนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงสามารถสร้างผลกระทบให้กับผู้รับสารได้จริง โดยจะสร้างผลกระทบเหล่านี้ผ่านการทำงานของสื่อมวลชน ผลกระทบที่สรุปได้จากทฤษฎีที่กล่าวไป ดังเช่น สื่อมวลชนทำหน้าที่เป็นต้นแบบให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมก้าวร้าว สื่อมวลชนนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงจะทำให้ผู้รับสารรับรู้ และจดจำเรื่องราวเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงนั้น ๆ หรือแม้กระทั่งสื่อมวลชนทำหน้าที่ปลูกฝังความเชื่อ ความรู้สึกเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงกับผู้รับสาร ซึ่งผู้วิจัยจะนำมาเป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานต่อไป

จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดอิทธิพลของสื่อสารมวลชนกับความก้าวร้าวรุนแรงข้างต้นยังไม่สามารถอธิบายได้อย่างละเอียดและครอบคลุมประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา เพราะฉะนั้นแล้วผู้วิจัยจำเป็นต้องกล่าวถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้รับสารที่เปิดรับสื่อมวลชนที่มีความก้าวร้าวรุนแรงอย่างละเอียด เพื่อเป็นการสนับสนุนแนวคิดข้างต้น และเป็นการยืนยันอย่าง

ชัดเจนของงานวิจัยที่ผ่านมาว่า การเปิดรับสื่อมวลชนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงสามารถส่งผลกระทบต่อผู้รับสารอย่างไรบ้าง

2.3 แนวคิดผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง

จากการรวบรวมแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงสามารถเป็นหลักฐานและให้ผลสรุปที่สนับสนุนไปในทิศทางเดียวกันว่า การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงนั้น สามารถเพิ่มความเป็นไปได้ในการทำให้เกิดความก้าวร้าวกับผู้รับสารได้ ซึ่งงานวิจัยเรื่องนี้ก็เป็นการศึกษาถึงการเปิดรับสื่อมวลชนเช่นกัน โดยเป็นสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง เพราะฉะนั้นแล้วจึงจำเป็นต้องกล่าวถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอย่างละเอียดและรอบด้านมากที่สุด เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย

การศึกษาผลกระทบจากการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงมีนักวิชาการไม่น้อยที่ได้กล่าวถึง ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับผู้รับสาร เช่น

Gerbner (1986, อ้างถึงใน พนมกร ตังทัตสวัสดิ์, 2548:42) ที่กล่าวว่า ความรุนแรงในสื่อ นั้นจะนำไปสู่พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงได้ การที่บุคคลได้เสพความรุนแรงจะส่งผลให้เกิดผลกระทบได้หลายประการ ทั้งด้านทัศนคติและพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1. ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ก้าวร้าวและต่อต้านสังคมมากขึ้น อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้และเลียนแบบ (Learning and Imitation)
2. ก่อให้เกิดความกลัวที่จะกลายเป็นเหยื่อมากขึ้น แสดงให้เห็นว่าบุคคลที่ได้รับชมความรุนแรงจากสื่อมาก ๆ นั้นจะเกิดการรับรู้ (Perception) ว่าในสังคมแห่งความเป็นจริงมีลักษณะเหมือนกันกับสังคมที่สื่อได้นำเสนอออกมา
3. ก่อให้เกิดความชาชิน (Desensitization) การเสพสื่อที่มีความรุนแรงเป็นระยะเวลาอันยาวนานสามารถทำให้เกิดความชาชินต่อความรุนแรงได้ ไม่ว่าจะในชีวิตจริง หรือต่อเหยื่อของความรุนแรงที่เกิดขึ้นต่อหน้า ซึ่งมีผลทำให้เกิดความกระด้างต่อความรุนแรงทั้งหลายที่เกิดขึ้น และลดทอนที่พฤติกรรมกรงมือเข้าไปช่วยเหลือเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายเมื่อเกิดเหตุการณ์รุนแรงขึ้น
4. ก่อให้เกิดความรู้สึกรังเกียจใจในความรุนแรงที่มีอยู่ในสื่อและในชีวิตจริง

เช่นเดียวกับ Jo และ Berkowitz (1994, อ้างถึงใน Smith, Moyer-Gusé, and Donnerstein, 2004: 547) ได้กล่าวว่า การเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรงผลกระทบต่อ

1. ทำให้เกิดความคิดเกี่ยวกับความเป็นปรีชา ความสำเร็จเพิ่มขึ้นกับผู้รับสาร ดังนั้นจึงส่งผลกับการประเมินคุณค่าต่อสิ่งอื่น

2. อิทธิพลของการเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรงจะส่งผลให้ผู้รับสารพึงพอใจและยอมรับในผลสำเร็จที่ได้มาจากความรุนแรง
3. อิทธิพลของการเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรงจะส่งผลให้ผู้รับสารเพิ่มความรุนแรงให้กับผลลัพธ์นั้น

นอกจากนี้ James W. Potter (1999:29) ยังได้กล่าวถึงผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรงว่า การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาความรุนแรงจะเป็นการกระตุ้นผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นได้ผลกระทบที่มักได้รับการทดสอบบ่อยครั้ง คือ การอ้างถึงการเรียนรู้พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง ซึ่งผลกระทบนี้มักจะถูกกล่าวอ้างว่า สื่อมวลชนจะมีอิทธิพลยุงส่งเสริม หรือกระตุ้น ให้ปัจเจกบุคคลเลียนแบบความรุนแรงโดยตรง การส่งเสริมหรือการกระตุ้นแรงจูงใจให้เกิดความก้าวร้าว และกระบวนการทางสังคมที่ขาดการยับยั้งการต่อต้านพฤติกรรมก้าวร้าว

จากการรวบรวมผลที่อาจเกิดขึ้นตามมุมมองของนักวิชาการที่ได้กล่าวไปนั้น ยังได้มีการแบ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรงออกเป็น ผลกระทบที่เกิดขึ้นในทันที (Immediate effects) และผลกระทบที่เกิดจากการเปิดรับมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน (Long-term effect) ดังนี้

ผลกระทบที่เกิดขึ้นในทันที (Immediate effects)

ผลกระทบที่เกิดขึ้นในทันที (Immediate effects) หมายถึง ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรงที่เกิดขึ้นระหว่างการเปิดรับสื่อหรือช่วงระยะเวลาสั้น ๆ หลังจากเปิดรับสื่ออาจอยู่ในช่วงเวลาเพียงไม่กี่นาที ชั่วโมง หรือสัปดาห์ สามารถแบ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นทันทีได้ดังนี้

1. การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาความรุนแรงสามารถทำให้ผู้รับสารขาดการยับยั้งชั่งใจเกี่ยวกับความก้าวร้าว (Disinhibition) หรือการเปิดรับความรุนแรงที่นำเสนอทางสื่อมวลชนทำให้ผู้รับสารมีพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial behavior) มากขึ้น โดยพบว่าการเปิดรับรายการโทรทัศน์ทำให้คนทุกกลุ่มอายุมีความก้าวร้าวมากยิ่งขึ้น การเปิดรับความรุนแรงทางสื่อมวลชนเพียงครั้งเดียวอาจส่งผลกระทบในการทำให้ผู้รับสารมีความก้าวร้าวมากขึ้นเป็นเวลานานหลายสัปดาห์ แต่ทั้งนี้ผู้รับสารที่มีความก้าวร้าวมีแนวโน้มจะแสวงหาภาพความรุนแรงที่นำเสนอทางสื่อมวลชน ทำให้มีผลกระทบในการเพิ่มความก้าวร้าวมากกว่าผู้รับสารปกติ

2. ผลกระทบในการทำให้ผู้รับสารเกิดความหวาดกลัว (Fear effect) Cantor ทำการศึกษาถึงความหมาย และผลกระทบของสื่อมวลชนที่ทำให้ผู้รับสารเกิดความหวาดกลัว โดยอธิบายว่า การเปิดรับความรุนแรงที่นำเสนอทางสื่อมวลชนเป็นตัวเร้าทางจิตให้ผู้รับสารมีการตอบสนองทางอารมณ์ คือ ความหวาดกลัวและวิตกกังวลที่เป็นอันตราย

3. ผลกระทบในการทำให้ผู้รับสารเกิดความชินต่อความรุนแรง (Desensitization) ผู้รับสารที่เปิดรับความรุนแรงในสื่อมวลชนซ้ำ ๆ จะมีการตอบสนองต่ออาการกระตุ้น และการตอบสนองทางอารมณ์ต่อความรุนแรงน้อยลง เพราะผู้รับสารเปิดรับสื่อที่นำเสนอความรุนแรงเป็นประจำ

ดังเช่นงานวิจัยของ Drabman และ Thomas (1974, อ้างถึงใน Smith et al., 2004:551) โดยศึกษาความอดทนหรือความชินต่อความรุนแรงของเด็กที่เปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาความรุนแรง โดยให้เด็กรับชมภาพยนตร์ที่มีความรุนแรง จากนั้นจึงนำเด็กไปอยู่ในห้องโดยสร้างสถานการณ์ให้เด็กเป็นผู้ดูแลเด็กเล็ก 2 คน ที่อยู่ในห้อง และทำการสังเกตพฤติกรรมเด็ก โดยการวัดระยะเวลาที่เด็กเข้าไปช่วยเหลือ เมื่อเด็กทั้งสองคนนั้นทะเลาะกัน ซึ่งผลการทดลองพบว่า เด็กที่ได้รับชมภาพยนตร์ที่มีความรุนแรงนั้นจะใช้ระยะเวลานานกว่าเด็กที่รับชมภาพยนตร์ที่ไม่มีความรุนแรงในการเข้าไปช่วยเหลือ

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Thomas, Horton, Lippencott และ Drabman (1997, อ้างถึงใน มนัสวีณี จันทะเลิศ, 2548:21) ทำการศึกษาโดยให้เด็กนักเรียนอายุ 8 – 10 ปี ชมภาพยนตร์ประเภทก้าวร้าวรุนแรงและประเภทตื่นเต้นเร้าใจซึ่งมีความยาวเท่าๆ กัน คือ ประมาณ 11 นาที หลังจากนั้นให้เด็กๆ ดูเทปบันทึกการต่อสู้ ผลจากการวัดกระแสไฟฟ้าที่ผิวหนัง (GSR) แสดงให้เห็นว่า เด็กที่ดูภาพยนตร์ที่มีความก้าวร้าวรุนแรงจะมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อเทปบันทึกภาพการต่อสู้ต่ำกว่าเด็กที่ชมภาพยนตร์ตื่นเต้นเร้าใจ แสดงให้เห็นว่าการชมภาพยนตร์ที่ก้าวร้าวรุนแรงนั้นสามารถลดปฏิกิริยาตอบสนองต่อความรุนแรงในชีวิตจริงได้

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปิดรับมาเป็นระยะเวลายาวนาน (Long-term effects)

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปิดรับมาเป็นระยะเวลายาวนาน (Long-term effects) หมายถึง ผลกระทบที่ไม่ได้เกิดขึ้นหลังจากการเปิดรับสื่อมวลชนทันที แต่จะอยู่ในลักษณะของการสะสมมาในระยะเวลาหนึ่ง ผู้รับสารจะแสดงออกเมื่อถูกกระตุ้น จากผลการวิจัยพบว่าการเปิดรับความรุนแรงที่นำเสนอทางสื่อมวลชนไม่ได้มีอิทธิพลต่อความก้าวร้าวของปัจเจกบุคคลในทันทีเพียงอย่างเดียว การเปิดรับสื่อมวลชนที่นำเสนอความรุนแรงมาเป็นระยะเวลานานมีอิทธิพลต่อความก้าวร้าวของปัจเจกบุคคลด้วยเช่นกัน

1. การเปิดรับสื่อที่นำเสนอความรุนแรงมาเป็นระยะเวลายาวนานมีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าวในชีวิตจริง การเปิดรับความรุนแรงที่นำเสนอในสื่อมวลชนทำให้ผู้รับสารมีความก้าวร้าวมากขึ้น เมื่อผู้รับสารมีความก้าวร้าวมากขึ้น จะเปิดรับภาพความก้าวร้าวมากขึ้น เนื่องจากผู้รับสารเรียนรู้พฤติกรรมก้าวร้าวที่นำเสนอทางสื่อมวลชน และเป็นการปลุกฝังอารมณ์และความรู้สึกเกี่ยวกับความรุนแรงทำให้เกิดนิสัยก้าวร้าวที่เปลี่ยนแปลงได้ยาก

ดังเช่นงานวิจัยของ Thomas และ Drabman (1974, อ้างถึงใน Smith, Moyer-Guse and Donnerstein, 2004:551) ได้ทำการทดลองกับเด็ก โดยให้เด็กได้รับชมภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาความรุนแรงและเนื้อหาที่เป็นกลางในระยะเวลาสั้น ๆ จากนั้นจึงให้แสดงความคิดเห็น โดยพบว่าเด็กที่ได้รับชมภาพยนตร์ที่มีความรุนแรงได้แสดงให้เห็นว่า ความก้าวร้าวนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไข ความขัดแย้งในสังคมมากกว่าเด็กที่รับชมเนื้อหาที่เป็นกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Leonard Eron และ Rowell Huesmann และนักวิจัยท่านอื่น (1994) ทำการวิจัยแบบระยะยาว เพื่อศึกษาอิทธิพลของการรับชมโทรทัศน์ที่นำเสนอความรุนแรงที่มีต่อเด็กและเยาวชน ผลการวิจัยพบว่า ในการศึกษาช่วงแรกพบว่า เด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 10 ปี ที่รับชมรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอความรุนแรงมากเท่าไร จะมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมและกิจกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวร้าวรุนแรงมากขึ้นเท่านั้น จากนั้นจึงทำการเก็บรวบรวมกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดิมอีกครั้งเมื่ออายุครบ 19 ปี และ 30 ปี ตามลำดับ ผลการวิจัยพบว่า เด็กและเยาวชนที่รับชมรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอความรุนแรงปริมาณมากมีแนวโน้มที่จะก่ออาชญากรรมร้ายแรงเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่

2. ความรุนแรงที่นำเสนอทางสื่อมีความสัมพันธ์กับความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคม ประเทศที่มีการนำเสนอความรุนแรงและอาชญากรรมทางสื่อโทรทัศน์ มากเพียงไรจะทำให้อัตราการเกิดอาชญากรรมประเภทลักขโมย และมีการเลียนแบบอาชญากรรมก้าวร้าวเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น

3. ผู้รับสารที่เปิดรับภาพความรุนแรงมาเป็นระยะเวลายาวนานจะเกิดความรู้สึกวิตกกังวลเกี่ยวกับการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงเกินจริง ผู้รับสารที่เปิดรับสื่อที่นำเสนอความรุนแรงในปริมาณมากและเปิดรับมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนานจะเกิดความรู้สึกหวาดวิตกว่า ตนจะตกเป็นเหยื่อความรุนแรงมากกว่าความเป็นจริง

4. ผู้รับสารที่เปิดรับภาพความรุนแรงเป็นระยะเวลาที่ยาวนานจะยอมรับความรุนแรงมากกว่าผู้อื่น ผู้รับสารที่เปิดรับสื่อที่นำเสนอความรุนแรงซ้ำ ๆ มาเป็นระยะเวลาที่ยาวนานจะทำให้ผู้รับสารเกิดความชินต่อความรุนแรง และมีความรู้สึกเห็นอกเห็นใจต่อเหยื่อความรุนแรงน้อยลง โดยผู้รับสารจะยอมรับความรุนแรงว่าเป็นเรื่องธรรมดาของสังคม และมีแนวโน้มที่ผู้รับสารจะยอมรับความรุนแรงเพื่อใช้เป็นวิธีการในการแก้ปัญหา

ดังเช่นงานวิจัยของ Malamuth และ Check (1981,อ้างถึงใน Berkowitz and Rogers , 1986: 64) ได้ทำการทดลองโดยให้ผู้ชายรับชมเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศหลังการรับชมแล้วพบว่า ผู้ชายมีแนวโน้มที่จะยอมรับความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Cline และคณะ (1973, อ้างถึงใน Smith, Moyer-Guse; and Donnerstein, 2004:551) ทำการทดลองด้วยการนำคลิปภาพยนตร์ที่มีความรุนแรงให้กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มชม แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มที่ดูน้อย (Light viewer) และกลุ่มที่ดูอย่างคร่ำครวญ (Heavy viewer) พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่ดูอย่างคร่ำเคร่งทำให้รู้สึกว่าการใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องสามัญธรรมดา และเลือกการแก้ปัญหาด้วยการใช้ความรุนแรง

จากการศึกษาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับผู้รับสารหลังจากการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความก้าวร้าวทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นในทันที หรือแบบระยะเวลานาน พบข้อสังเกตว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้รับสารนี้ สื่อมวลชนไม่ได้ส่งผลกระทบที่เหมือนกันหรือเท่าเทียมกันกับผู้รับสารทุกคน เพราะยังจะต้องคำนึงถึงปัจจัยอื่น ๆ อีกด้วยที่สามารถเป็นตัวส่งเสริม สนับสนุน หรือเป็นการลดผลกระทบที่เกิดขึ้นหลักจากการเปิดรับสื่อมวลชน

จากการศึกษาของนักวิชาการหลายท่านได้มีความเห็นตรงกันว่า ปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมสนับสนุน หรือยับยั้งความก้าวร้าวของผู้รับสาร ซึ่งเป็นผลกระทบมาจากการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง คือ องค์ประกอบของสื่อมวลชนนั่นเอง

2.4 แนวคิดองค์ประกอบของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อความก้าวร้าวของผู้รับสาร

องค์ประกอบของสื่อมวลชนที่ได้รับการกล่าวถึงมากที่สุดในประเด็นของผลกระทบเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง คือ ปัจจัยของภาพที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชน (Portrayals Factor) ประกอบด้วย คุณลักษณะของภาพที่นำเสนอ (Characteristics in the portrayals) หมายถึง องค์ประกอบของภาพที่นำเสนอ คุณลักษณะตัวละคร รวมไปถึงบริบทของความก้าวร้าวรุนแรง (Contextual characteristics) ซึ่งองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนมีงานวิจัยที่สามารถสนับสนุนได้ว่า ปัจจัยของภาพที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชน ไม่ว่าจะเป็คุณสมบัติของภาพที่นำเสนอหรือบริบทสถานการณ์ที่นำเสนอ ล้วนแล้วแต่ส่งผลกับผู้รับสารทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นงานวิจัยเรื่องนี้จึงจำเป็นต้องนำปัจจัยของภาพที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชนมาพิจารณาประกอบด้วย ทั้งนี้เพื่อนำมาวิเคราะห์กับคุณลักษณะของสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การได้รับรางวัลและการลงโทษ (Rewards and punishments)

การนำเสนอเนื้อหาของสื่อมวลชนที่มีความเกี่ยวข้องกับการได้รับรางวัลและการลงโทษนี้ Bandura (1965, อ้างถึงใน James Potter, 1999:88) กล่าวว่า การให้รางวัลหรือการไม่ลงโทษกับบุคคลที่กระทำก้าวร้าวรุนแรงที่เหมือนกับชีวิตจริง ผู้รับสารจะมีแนวโน้มในการเลียนแบบพฤติกรรมนั้น

นอกจากนั้น การนำเสนอเนื้อหาที่เป็นการกระทำก้าวร้าวรุนแรงของตัวละครจะเป็นข้อมูลสำคัญในการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงของผู้รับสารด้วย ทั้งนี้การนำเสนอการกระทำก้าวร้าวรุนแรงที่ได้รับรางวัลหรือถูกลงโทษจากการกระทำที่รุนแรงนั้นจะสามารถมีอิทธิพลในการยับยั้งความก้าวร้าวของผู้รับสารได้อีกด้วย คือ ถ้าการกระทำที่รุนแรงแล้วได้รับรางวัลจะทำให้ผู้รับสาร

ลดความสามารถหรือขาดการยับยั้งความก้าวร้าว แต่การกระทำที่รุนแรงแล้วถูกลงโทษจะทำให้ผู้รับสารเกิดความสามารถยับยั้งความก้าวร้าวได้มากขึ้น

เช่นงานวิจัยของ Hartnagel, Teevan และ Melntyre (1975, อ้างถึงใน Tan, 1985:50) ทำการศึกษาลักษณะของการนำเสนอสื่อมวลชน พบว่า ลักษณะการนำเสนอ ความก้าวร้าวรุนแรงของสื่อโทรทัศน์ ถ้าการกระทำที่ก้าวร้าวรุนแรงแล้วประสบความสำเร็จหรือบรรลุตามเป้าหมายจะเป็นตัวกระตุ้นทำให้ผู้รับสารเกิดพฤติกรรมก้าวร้าวตามมามากกว่าการกระทำที่ก้าวร้าวรุนแรงแล้วไม่ประสบความสำเร็จ และการประสบความสำเร็จหรือบรรลุเป้าหมายนี้เอง ถือเป็นรางวัลจากการกระทำ ซึ่งจากงานวิจัยนี้สามารถยืนยันได้ว่าผลของการกระทำนั้นสามารถส่งผลต่อการยับยั้งความก้าวร้าวได้ ดังนั้นการได้รับรางวัลและการลงโทษ (Rewards and punishments) ที่ปรากฏในการนำเสนอของสื่อมวลชนจะเป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้ผู้รับสารเกิดการเลียนแบบ การยอมรับ รวมไปถึงการยับยั้งความก้าวร้าวของผู้รับสารด้วย

2. ความเหมาะสมในการกระทำที่รุนแรง (Justification) หมายถึง แรงจูงใจหรือเหตุผลในการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง โดยแรงจูงใจหรือเหตุผลนี้จะมีอิทธิพลในการลดความสามารถในการยับยั้งความก้าวร้าว อธิบายได้ว่า ถ้าผู้รับสารเห็นว่าการกระทำก้าวร้าวรุนแรงนั้นเป็นเรื่องที่เหมาะสม สมควร ก็จะทำให้ผู้รับสารยอมรับและขาดการยับยั้งในการแสดงความก้าวร้าวนั้น ในขณะที่เดียวกันถ้าผู้รับสารเห็นว่าความก้าวร้าวรุนแรงที่เกิดขึ้นไม่ยุติธรรมหรือไม่เหมาะสม (Unjustified violence) จะทำให้ผู้รับสารเกิดความรู้สึกหวาดกลัวความรุนแรง และกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อมากยิ่งขึ้น

สำหรับงานวิจัยที่ผ่านมาได้มีการกล่าวถึง บริบทที่จะทำให้ผู้รับสารเห็นว่าความก้าวร้าวรุนแรงสมควรกระทำได้ เช่น การกระทำรุนแรงเพื่อรักษาความเป็นธรรม การป้องกันตัว การแก้แค้น หรือการกระทำรุนแรงที่แสดงให้เห็นตรงกับประสบการณ์ที่ผู้รับสารต้องการแก้แค้นหรือกระทำต่อใครบางคนด้วยวิธีการเดียวกันกับที่นำเสนอในสื่อมวลชน

ดังเช่นงานวิจัยของ Berkowitz และ Alioto (อ้างถึงใน James Potter, 1999:33) ได้ทดลองโดยการให้ผู้ร่วมทดลองชมภาพยนตร์ของกีฬา 2 ชนิด คือ ฟุตบอลและชกมวย โดยอธิบายว่าเป็นกีฬาเพื่อการแก้แค้นและการป้องกันตัว โดยพบว่า ภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับการแก้แค้นจะทำให้ผู้ร่วมทดลองใช้ไฟฟ้ากระตุ้นมากกว่า และใช้ระยะเวลาสั้นกว่าภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับการป้องกันตัว ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า เมื่อความรุนแรงได้ถูกนำเสนอในบริบทของการแก้แค้นจะทำให้ขาดการยับยั้งซึ่งใจเกี่ยวกับความก้าวร้าวได้มากกว่าการนำเสนอแบบป้องกันตนเอง

3. ผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำที่รุนแรง (Consequences) สำหรับผลที่เกิดจากการกระทำ ความก้าวร้าวรุนแรงจะต้องพิจารณาทั้งในบริบทของผู้กระทำ และผู้ที่ถูกกระทำ เพราะมีความเกี่ยวเนื่องกัน สามารถแบ่งผลที่ตามมาออกเป็น

3.1 ผลที่ตามมาของผู้กระทำ ความก้าวร้าวรุนแรง หมายถึง การลงโทษผู้กระทำ ความก้าวร้าวรุนแรง โดย Mees (1990, อ้างถึงใน James Potter:1999:89) ได้แบ่งประเภทของการลงโทษออกเป็น การลงโทษจากความเศร้าโศกและความเจ็บปวด (harm form distress) การลงโทษจากกฎหมายของสังคม (legal harm) และการลงโทษจากความละอายด้านศีลธรรม (Harm form moral guilt) ซึ่งถ้าไม่มีการนำเสนอผลที่ตามมาหรือการลงโทษกับผู้รับทำ ความก้าวร้าวรุนแรง ผู้รับสารจะขาดการยับยั้งความรู้สึกก้าวร้าว และจะเป็นการเพิ่มระดับของพฤติกรรมก้าวร้าว

3.2 ผลที่ตามมาของผู้ที่ถูกกระทำ ความก้าวร้าวรุนแรง หมายถึง ผลลัพธ์ที่ผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงนั้นได้รับ ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ผู้รับสารยับยั้งความรู้สึกและไม่ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง คือ ความเจ็บปวดของเหยื่อที่ถูกกระทำรุนแรง ดังเช่นงานวิจัยของ Goranson (อ้างถึงใน James Potter, 1999:32) โดยให้ผู้ร่วมทดลองรับชมภาพยนตร์การแข่งขันชกมวย หลังการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ได้รับชมผลที่ตามมาของผู้แพ้ นั่นคือ การถูกตีและเสียชีวิตในภายหลังจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อยกว่าผู้ที่ไม่ได้เห็นผลที่ตามมา

จากปัจจัยด้านการลงโทษผู้ที่กระทำ ความก้าวร้าวรุนแรง และเหยื่อหรือผู้ถูกกระทำ ความก้าวร้าวรุนแรงจะเห็นว่า สามารถช่วยให้ผู้รับสารหรือผู้ชมลดหรือเพิ่มความคิด ความรู้สึกและยับยั้งพฤติกรรมก้าวร้าวได้

4. ความเป็นภาพ (Graphicness) หมายถึง ความชัดเจนการนำเสนอการกระทำที่ก้าวร้าวรุนแรง ภาพที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงนี้จะเป็นตัวกระตุ้นทางอารมณ์ และผลักดันผู้ชมให้มียุทธศาสตร์ร่วมกับเนื้อหาที่นำเสนอ ยิ่งมีการนำเสนอเป็นภาพถ่ายระยะใกล้ (Coles-up) หรือภาพที่ชัดเจนมากขึ้นเท่าไร ยิ่งทำให้ผู้รับสารเกิดความหวาดกลัวมากยิ่งขึ้น ดังอธิบายได้ เช่น ภาพของมีดที่ตกลงมาจากกระยะใกล้ ความคมชัดของภาพน้อย จะทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกกลัวน้อย เพราะผู้ชมจะพิจารณาถึงองค์ประกอบอย่างอื่นมากกว่า เช่น คุณลักษณะของตัวละคร ท่าทางของตัวละคร เป็นต้น แต่ถ้าเป็นภาพมีดที่ถ่ายในระยะใกล้ (Coles-up) ผู้ชมจะพิจารณาถึงการกระทำของตัวละครและจะเห็นภาพใบมีดอย่างชัด ๆ เห็นเลือดที่ไหลออกจากบาดแผล ซึ่งจะเป็นภาพที่ชัดเจน และจะส่งผลให้ผู้ชมเกิดความกลัวมากขึ้นไปด้วย

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่กล่าวถึงผลกระทบด้านความรู้สึกซาชินกับความก้าวร้าวรุนแรงด้วย ซึ่งในการวิจัยเชิงทดลองพบว่า ผู้รับสารที่เปิดรับความรุนแรงที่นำเสนอด้วยภาพจะมีความรู้สึกหรือมีการตอบสนองทางจิตต่อความรุนแรงเป็นอย่างมาก แต่เมื่อเปิดรับภาพความรุนแรงไปเรื่อย ๆ จะมีความรู้สึกหรือการตอบสนองต่อความรุนแรงลดลงเรื่อย ๆ ในระหว่างการรับชม จากผลการวิจัยในสภาพที่เป็นจริงพบว่า ผู้รับสารที่เปิดรับความรุนแรงที่นำเสนอทางสื่อโทรทัศน์ในปริมาณมากเป็นระยะเวลาานานจะเกิดความซาชินต่อความรุนแรง ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ความชัดเจนของภาพ และลักษณะสื่อมวลชนที่นำเสนอในรูปแบบภาพนั้นสามารถส่งผลกระทบต่อผู้ชมทั้งในด้านความรู้สึกหวาดกลัว และความซาชินต่อความก้าวร้าวรุนแรง (Potter and Smith, 2000:303-305)

5. การใช้อาวุธในการกระทำรุนแรง (Presence of weapons) หมายถึง การใช้อาวุธประกอบการทำร้ายหรือการกระทำที่รุนแรง Leyens และ Parke (1975,อ้างถึงใน Smith, Moyer-Guse and Donnerstein, 2004:64) ได้ทำการทดลอง โดยให้ผู้ร่วมทดลองรับชมเนื้อหาที่มีการปรากฏของอาวุธและไม่มี ซึ่งจากการทดลองพบว่า ผู้ร่วมทดลองที่ได้รับชมเนื้อหาที่มีภาพอาวุธปรากฏอยู่จะลงโทษบุคคลบ่อยครั้งกว่าผู้ที่ไม่ได้เห็นภาพอาวุธ

6. ความเหมือนจริง (Realism) หรือความสมจริงของภาพที่นำเสนอ โดยที่ภาพความรุนแรงที่มีความสมจริงหรือเหมือนชีวิตจริงจะทำให้ผู้รับสารมีทัศนคติและพฤติกรรมที่ก้าวร้าวกว่าภาพความรุนแรงไม่เหมือนจริงหรือแบบ Fantasy (Haridakis and Alan, 2003:34) ความเหมือนจริงนี้เกี่ยวข้องกับประเภทของรายการที่นำเสนอ เช่น รายการประเภทการ์ตูนจะนำเสนอเนื้อหาความก้าวร้าวรุนแรงในรูปแบบแฟนตาซี ส่วนรายการประเภทข่าวนั้นจะให้ความสมจริงมากกว่า

7. ความตลก (Humor) Zillmann (1979, อ้างถึงใน James Potter, 1999 :94) กล่าวว่า การนำเสนอความก้าวร้าวรุนแรงโดยแฝงความตลกนั้นสามารถเพิ่มการกระตุ้นของผู้ชมและนำไปสู่การเพิ่มพฤติกรรมก้าวร้าวในชีวิตจริงได้

นอกจากนี้การนำเสนอความรุนแรงของสื่อมวลชนในบริบทความตลกผู้รับสารจะแสดงให้เห็นถึงความเป็นธรรม เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่ดี และผู้รับสารจะยอมรับการกระทำที่รุนแรงและเสริมย้ำการกระทำหรือพฤติกรรมที่ก้าวร้าวรุนแรงของบุคคล ซึ่งทั้งหมดนี้จะนำไปสู่การเพิ่มความรู้สึกซาชินและขาดการยับยั้งต่อความก้าวร้าวรุนแรงของผู้รับสาร

8. คุณลักษณะของตัวละครที่กระทำความก้าวร้าวรุนแรง (Identification)

คุณลักษณะของตัวละครที่สามารถส่งเสริมความก้าวร้าวรุนแรงให้กับผู้รับสารนั้นจะต้องมีลักษณะน่าสนใจ มีเสน่ห์ที่จะดึงดูด ซึ่งคุณลักษณะที่พบบ่อยครั้ง คือ ความเป็นวีรบุรุษ ดังเช่นงานวิจัยของ Liss, Reinhardt และ Fredriksen (1983, อ้างถึงใน James Potter, 1999:93) ได้ทำการทดลองกับเด็กอนุบาลพบว่า ความเป็นวีรบุรุษจะกระตุ้นความสนใจ สามารถดึงดูด และอยู่เหนือการตำหนิอย่างชัดเจน ซึ่งการกระทำของวีรบุรุษนี้จะเป็นที่ชื่นชอบและจะทำให้เกิดการเลียนแบบ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ Marina Krmar และ Patti M. Valkenburg (1999) ได้ทำการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการตีความหมายของความก้าวร้าวรุนแรงว่าเป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือไม่กับการรับชมสื่อโทรทัศน์ของเด็กอายุ 6 - 12 ปี จากการวิจัยพบว่า เด็กที่รับชมโทรทัศน์ที่มีความก้าวร้าวรุนแรงประเภท Superman, X-MEN, Power Rangers Turbo มีแนวโน้มที่จะตัดสินว่าความรุนแรงเป็นสิ่งที่ถูกต้องและเหมาะสมในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับศีลธรรม (Moral dilemmas) ซึ่งจากงานวิจัยครั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า คุณลักษณะของตัวละครประเภทวีรบุรุษที่กระทำความก้าวร้าวรุนแรงสามารถส่งเสริมให้ผู้รับสารเห็นว่า ความรุนแรงเป็นสิ่งที่เหมาะสมและสามารถกระทำได้ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มระดับการยอมรับความก้าวร้าวของผู้รับสาร

นอกจากคุณลักษณะของตัวละครประเภทวีรบุรุษแล้ว คุณลักษณะตัวละครที่มีความคล้ายคลึงกับผู้รับสารมีความเป็นไปได้ว่าผู้รับสารจะเลียนแบบพฤติกรรมที่เหมือนกับตัวละครที่ปรากฏในสื่อมวลชนด้วย

จากองค์ประกอบของสื่อมวลชนที่กล่าวไปข้างต้น ทำให้ทราบว่าคุณลักษณะและบริบทของสื่อมวลชนสามารถส่งเสริมความก้าวร้าวของผู้รับสารได้ ซึ่งผู้วิจัยจะนำมาพิจารณาประกอบกับเนื้อหาที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง เพื่อเป็นกรอบในตั้งเป็นสมมติฐานต่อไป

จากทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) ที่กล่าวถึง ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (E) ที่มีอิทธิพลทางสังคมในการทำหน้าที่เป็นตัวแบบ (Model) ให้มนุษย์สามารถเรียนรู้ เลียนแบบ และจูงใจให้กระทำพฤติกรรมต่าง ๆ นอกจากสถาบันสื่อมวลชนที่กล่าวไปแล้วข้างต้น ยังมีสภาพแวดล้อมอื่นที่ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้และเลียนแบบได้ นั่นคือ สภาพแวดล้อมทางสังคม

3. สภาพแวดล้อมทางสังคม (Social environments)

สภาพแวดล้อมทางสังคมถือเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นความก้าวร้าวนี้ได้มีงานวิจัยหลายเรื่องที่น่าสภาพแวดล้อมทางสังคมมาเป็นปัจจัยหนึ่งในการศึกษาความก้าวร้าวที่เกิดขึ้น

จากงานวิจัยที่ผ่านมากการศึกษาเรื่องความก้าวร้าวและสภาพแวดล้อมทางสังคมนั้นปัจจัยที่ได้รับการยอมรับ และสนใจมากนั้นคือ ปัจจัยด้านครอบครัว ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานและสำคัญที่สุดของมนุษย์ ลำดับต่อมาคือ สถาบันการศึกษาหรือโรงเรียนซึ่งถือเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของบุคคล ทั้งนี้เพราะบุคคลจำเป็นจะต้องผ่านกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียน ถือเป็นสถานที่ที่อบรมบ่มนิสัยได้อีกทางหนึ่ง โดยจะทำหน้าที่เป็นแบบอย่างและเป็นแรงเสริมสำหรับการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี และปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ นั่นคือ ปัจจัยเรื่องกลุ่มเพื่อน ซึ่งมนุษย์ถือเป็นสัตว์สังคมและจำเป็นจะต้องปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นตลอดเวลา จึงหลีกเลี่ยงการเรียนรู้และเลียนแบบผ่านกลุ่มเพื่อนไม่ได้ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยเรื่องกลุ่มอาชีพ สถาบันศาสนา ฯลฯ

งานวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาความก้าวร้าว โดยให้ความสำคัญกับสื่อมวลชนเป็นอันดับแรก ซึ่งก็จำเป็นต้องพิจารณาปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมประกอบด้วย แต่ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมนั้นมีมากมาย จึงจำเป็นต้องเลือกปัจจัยที่สำคัญต่อมนุษย์ที่สุด นอกจากนี้การศึกษารังนี้ก็มีกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลายไม่ใช่เด็กหรือเยาวชนเท่านั้น เพราะฉะนั้นปัจจัยทางสภาพแวดล้อมที่ผู้วิจัยจะนำมาศึกษาประกอบ คือ ปัจจัยด้านครอบครัวและกลุ่มเพื่อนเท่านั้น

ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่สามารถส่งผลต่อความก้าวร้าว คือ

3.1 สถาบันครอบครัว (Family)

สถาบันครอบครัวถือเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการของมนุษย์ มนุษย์จำเป็นต้องสัมผัสกับการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ตั้งแต่เกิดเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ครอบครัวจึงเป็นสถาบันแรกที่ทำให้การเรียนรู้ทางสังคมแก่เด็ก โดยเฉพาะพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ถือเป็นปรากฏการณ์แรกที่เข้ามาที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้สึนึกคิด และแบบอย่างประพฤติปฏิบัติ พ่อแม่มีส่วนช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องของความเชื่อ ทศนคติ และแนวคิดตลอดจนพฤติกรรม (ปราณีต วิสาละ, 2533:10) นักจิตวิทยาเชื่อว่าสิ่งที่เกิดขึ้นภายในสถาบันครอบครัว ความสัมพันธ์และการอบรมเลี้ยงดูนำไปสู่ปัญหาทางด้านจิตใจจะทำให้เขามีพฤติกรรมก้าวร้าว และต่อต้านสังคมตามมา (ปณิตา นิตยาพร, 2543:23)

สำหรับปัจจัยทางครอบครัวที่มีต่อความก้าวร้าวนั้นมีหลายประเด็น ดังงานวิจัยที่ผ่านมา มีทั้งการศึกษาในรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ศึกษาการสื่อสารภายในครอบครัว และการศึกษาความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวไปนั้นล้วนมีผลต่อความก้าวร้าวทั้งสิ้น

งานวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยจำเป็นต้องเลือกปัจจัยที่สำคัญเพื่อลดความซ้ำซ้อนของการศึกษา โดยผู้วิจัยจะใช้ปัจจัยเรื่องการอบรมเลี้ยงดู เพราะการอบรมเลี้ยงดูนั้นถือเป็นพื้นฐานของความเป็นครอบครัว และยังสนับสนุนปัจจัยด้านรูปแบบการสื่อสาร และความสัมพันธ์ภายในครอบครัวอีกด้วย และเมื่อนำมาพิจารณาประกอบกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมแล้วจะพบว่าครอบครัวถือเป็นแหล่งการเรียนรู้ เลียนแบบ และเป็นแรงเสริมให้กับสมาชิกในครอบครัวได้ เพราะฉะนั้นแล้วการพิจารณาถึงสถาบันครอบครัวจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญเช่นกัน

1. การอบรมเลี้ยงดู ในการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่หรือผู้ปกครองล้วนแล้วมีผลในการหล่อหลอมให้เด็กมีพัฒนาการและปลูกฝังบุคลิกภาพในรูปแบบต่าง ๆ เนื่องจากพ่อแม่ถือเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดทั้งวัยเด็กและวัยต่อมา และการอบรมเลี้ยงดูที่พบว่ามีความสัมพันธ์ในการเป็นแบบอย่าง และช่วยส่งเสริมหรือจูงใจให้เกิดความก้าวร้าวของบุคคลได้เป็นอย่างดี (ปณีตา นิตยาพร, 2543:23)

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ส่งเสริมความก้าวร้าวสามารถแบ่งประเภทได้ดังนี้ (ปณีตา นิตยาพร, 2543:23)

1.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะห้ามมิให้เด็กกระทำในสิ่งที่เขาต้องการ เช่น อย่าทำเสียงดัง อย่าทำเสื้อผ้าสกปรก เป็นต้น แต่จะให้เด็กทำตามกฎเกณฑ์ ระเบียบ ประเพณี และมาตรฐานทางสังคมอย่างเคร่งครัด และไม่ยอมจำนนต่อข้อเรียกร้องของเด็ก เมื่อเวลาทำผิดก็จะถูกลงโทษอย่างรุนแรง ทำให้เด็กเกิดความคับข้องใจ และเกิดการขัดขืนหรือต่อต้านกฎ หรือในทางตรงกันข้ามอาจจะเกิดความวิตกกังวลเมื่อทำตามกฎเกณฑ์ไม่ได้ และมักจะโกรธแค้นเมื่อถูกลงโทษ

นอกจากนั้น พ่อแม่ประเภทนี้มักจะให้ความอบอุ่นในระดับต่ำ ให้เหตุผลน้อย และมักใช้อำนาจควบคุมให้เด็กเป็นไปตามที่ตนเองต้องการ รวมทั้งจะเลี้ยงดูเด็กให้มีลักษณะคล้ายตน (Adult-like Fashion) ซึ่งเมื่อเด็กไม่ทำหรือทำไม่ได้เด็กก็มักจะถูกลงโทษ โดยปราศจากเหตุผลที่ชัดเจน ส่อให้เห็นว่า พ่อแม่ที่เจตนาร้ายต่อเด็ก ทำให้เขากลายเป็นคนดื้อดึง ขัดขืน ต่อต้าน และทำตรงข้ามกับที่สั่ง

รวมทั้งบางครั้งพ่อแม่ประเภทนี้จะให้เด็กรับผิดชอบมากเกินไป เด็กไม่มีสิทธิ์ที่จะปฏิเสธหรือต่อรองใด ๆ ทั้งสิ้น รวมทั้งไม่ยอมให้เด็กแสดงอารมณ์ไม่ว่าทางบวกหรือทางลบ ดังนั้น

การอบรมในลักษณะดังกล่าวจะมีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าวในระดับสูง หรือในบางครั้งการที่พ่อแม่ใช้วิธีลงโทษทางกายในการฝึกวินัยและควบคุมความประพฤติต่าง ๆ

1.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ไม่เอาใจใส่ ไม่ยอมรับไม่ให้ความรักความสนใจ ปล่อยให้เด็กอยู่คนเดียวและทำสิ่งต่างๆ โดยไม่ให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนไม่ว่าเรื่องใด ๆ ขอบวิจาร์ณีย์ ตำนี และเปรียบเทียบกับผู้อื่น เรียกได้ว่าเป็นการทอดทิ้งทั้งกายและจิตใจ ทำให้เด็กขาดที่พึ่งกลายเป็นคนดื้อดึง ต่อต้าน และต่อสู้ตั้งแต่ระดับต่ำจนถึงระดับสูง ขาดการควบคุมตนเอง เกิดความคับข้องใจ โกรธแค้น และพยายามเรียกร้องความสนใจโดยการแสดงออกด้วยความก้าวร้าวรุนแรง เช่น ทำลายข้าวของ ลักเล็กขโมยน้อย มีเรื่องชกต่อยกับผู้อื่น เป็นต้น ยังสอดคล้องกับบนฤมล สิริวิฑูรย์ (2532:26) ที่กล่าวว่า เด็กที่พ่อแม่เลี้ยงดูแบบทอดทิ้งหรือปล่อยปละละเลยนั้นจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวในระดับสูง ขาดการควบคุมตนเอง คับข้องใจโกรธแค้น ซัดขิ้นและต่อต้านสังคม เนื่องจากมีความรู้สึกว่าเขาเองได้รับความเกลียดชังจากพ่อแม่

1.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ยอมให้เด็กได้แสดงอารมณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ ได้โดยไม่มี การควบคุม เช่น แทนที่จะห้ามปรามหรือลงโทษ เมื่อเด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าวกลับกระตุ้นให้เด็กแสดงพฤติกรรมเช่นนั้น เป็นต้น การปล่อยให้เด็กเรียกร้องตามใจปรารถนาโดยพ่อแม่ยอมจำนน ทั้งยังไม่มีกฎเกณฑ์และแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน หรือถ้ามีก็เป็นกฎเกณฑ์ที่ไม่คงเส้นคงวา หย่อนยาน ทำให้เด็กแสดงพฤติกรรมรุนแรงออกมาเมื่อไม่ได้ตามใจปรารถนา เช่น ดื้อดึง ก้าวร้าว แสดงความเป็นศัตรูกับผู้อื่น ไม่รู้จักยับยั้งพฤติกรรม ซึ่งจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมถือว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจเป็นการเสริมแรงให้การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวเกิดขึ้นได้สะดวกและง่ายขึ้น

สำหรับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับความก้าวร้าวของบุคคลมีงานวิจัยที่สนับสนุนอยู่มาก เช่น งานวิจัยของ ประพันธ์ สุทธารวาส (2519) ศึกษาถึงลักษณะการอบรมเลี้ยงดูกับความก้าวร้าว ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งหรือแบบปล่อยปละละเลย และนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองหรือเข้มงวดมากเกินไปมีความก้าวร้าวมากกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยหรือแบบตามใจ

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ กมลวรรณ โล่ห์สิวานนท์ (2543) ได้ทำการศึกษาเรื่องความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์กับทัศนคติความรุนแรงของนักเรียนมัธยมปลาย พบว่า ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับทัศนคติด้านความรุนแรงในเหตุการณ์จำลองจากชีวิตประจำวัน โดยส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ไม่รุนแรงและมีพฤติกรรมที่นิ่งเฉยหรือเดินหนีออกไปจากเหตุการณ์มากกว่า บอกกล่าวให้ผู้อื่นรับทราบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

2. ความแตกแยกของครอบครัว (Broken Homes) ความแตกแยกอาจเกิดจากการหย่าร้าง การแยกทางกัน หรือการเสียชีวิตของพ่อหรือแม่ ตลอดจนวิถีปฏิบัติที่พ่อแม่กระทำต่อกัน ซึ่งเป็นในลักษณะของความห่างเหิน การทะเลาะเบาะแว้ง เป็นต้น สำหรับนักสังคมวิทยาได้เน้นถึงสภาพที่เรียกว่า “บ้านแตก” กล่าวว่าสภาพบ้านแตกเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความก้าวร้าวของเด็ก และเยาวชนเป็นอย่างมาก โดยแยกเป็น (วุฒิสักดิ์ แต่งอ่อน, 2547:36)

2.1 การแตกแยกทางสภาพครอบครัว คือ แตกแยกทางกายภาพ ครอบครัวที่บิดามารดาถึงแก่กรรมหรือหย่าร้างกัน บิดามีมารดาเลี้ยง มารดามีบิดาเลี้ยง หรือบิดามารดาถึงแก่กรรมทั้งคู่ เด็กในครอบครัวบ้านแตกแบบนี้จะขาดความรักใคร่ทะนุถนอมอันจะได้รับจากครอบครัวรู้สึกหวาดกลัวการเอาใจใส่จากบิดามารดา

2.2 การแตกแยกทางจิตใจ คือ ครอบครัวที่บิดามารดาอยู่ร่วมกัน แต่มักมีการทะเลาะวิวาทกัน หรือมีความคิดเห็นที่ขัดแย้งกันรุนแรง หรือการที่บิดามารดาทำตนไม่เหมาะสมจนเด็กไม่รักใคร่นับถือ เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่แตกแยกเช่นนี้ก็จะขาดความสุข ความอบอุ่นเช่นเดียวกัน เมื่อเด็กขาดความรักความอบอุ่น และขาดการอบรมสั่งสอนที่ดี เด็กก็จะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว เพื่อเรียกร้องความสนใจจากสังคมอันเป็นการทดแทนความรัก และความอบอุ่นที่ตนไม่ได้รับเช่นคนอื่น ๆ หรือเป็นการกระทำความผิดโดยไม่เจตนา ทั้งนี้เนื่องจากขาดการอบรมสั่งสอนที่ดีนั่นเอง

ปัจจัยด้านความแตกแยกในครอบครัวไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของสภาพครอบครัวหรือจิตใจถือเป็นแหล่งการเรียนรู้และการแสดงแบบอย่างของพฤติกรรมก้าวร้าว และก่อให้เกิดการเลียนแบบดังกล่าวได้ และจากงานวิจัยพบว่า เด็กที่ตกอยู่ในสภาพของความแตกแยกในครอบครัวมีโอกาสที่จะก่อพฤติกรรมก้าวร้าวถึงร้อยละ 17 ต่อ 1 เนื่องจากมักมีปัญหาทางอารมณ์และสังคมอย่างรุนแรง (ปวีตา นิตยาพร, 2543:24)

3.2. กลุ่มเพื่อน (Peer Group)

โดยธรรมชาติของมนุษย์นั้นเป็นสัตว์สังคม มนุษย์จึงต้องอยู่ในสังคมร่วมกลุ่มหรือร่วมสถาบันเดียวกัน จึงเป็นไปได้ที่มนุษย์จะอยู่โดยลำพัง และกลุ่มเพื่อนมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของบุคคล รวมทั้งพฤติกรรมของบุคคลด้วย และถือเป็นการเรียนรู้รูปแบบหนึ่ง เพราะบุคคลจำเป็นต้องเรียนรู้และปรับตัวให้เข้ากับสมาชิกของกลุ่ม

อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกันที่มีต่อการเข้าสังคมของบุคคล คือ คนทุกคนต้องการการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม การเป็นที่ยอมรับนี้ถือว่าเป็นรางวัลตอบแทนที่มีค่าอย่างยิ่งสำหรับการอยู่ร่วมกันในสังคม ฉะนั้นบุคคลจะพยายามเรียนรู้และปฏิบัติตามวิถีทางและแบบแผนของกลุ่มเพื่อน

วัยเดียวกันเพื่อให้รับผลตอบแทนข้อนี้ การคบค้าสมาคมกับเพื่อนจะช่วยให้เด็กเรียนรู้ความต้องการใหม่ ๆ หลายอย่างซึ่งมิใช่แต่ความต้องการเบื้องต้น เช่น อาหารการกินเท่านั้น ที่สำคัญยิ่งคือเด็กได้เรียนรู้ความต้องการที่จะเป็นที่รักใคร่และยอมรับของเพื่อนฝูง

การเรียนรู้ทางสังคมในกลุ่มเพื่อน บุคคลจะได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนมากโดยเฉพาะวัยรุ่น อาจจะเป็นเรื่องการแต่งกาย การพูดจา กิริยาท่าทาง ความเชื่อ เจตคติ ทัศนคติ และค่านิยมต่าง ๆ บุคคลที่คบหากับเพื่อนที่ดีก็มีแนวโน้มการเรียนรู้พฤติกรรมไปในทางที่ดี ในทางตรงกันข้ามหากคบเพื่อนที่ไม่ดี ก็มีแนวโน้มจะเรียนรู้พฤติกรรมไปในทางที่ไม่ดี (สุพัตรา บุญญาอนุภาพวงศ์, 2548:24)

ฉะนั้นแล้วจึงอาจกล่าวได้ว่า กลุ่มเพื่อนถือเป็นตัวแบบที่มีอิทธิพลต่อบุคคลเป็นอย่างมาก ทั้งในแง่ของการเรียนรู้เพื่อเข้าสังคม การเลียนแบบให้เกิดการยอมรับและนับถือ เมื่อพิจารณาบทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมจึงถือว่า กลุ่มเพื่อนได้ทำหน้าที่ของการเป็นแบบอย่างในการกระทำและเป็นแรงเสริมให้เกิดการแสดงออกของพฤติกรรมก้าวร้าว

จากปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมที่กล่าวถึงสถาบันครอบครัวและกลุ่มเพื่อน ผู้วิจัยจะนำมาเป็นแนวทางในการคัดเลือกและแบ่งประเภทของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อที่จะคัดแยกกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มบุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ก้าวร้าวมาก น้อย ตามลำดับ ทั้งนี้เพื่อเป็นการควบคุมตัวแปรแทรกที่ส่งผลต่อความก้าวร้าวของผู้รับสารออกไป

นอกจากปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมที่สามารถส่งผลต่อความก้าวร้าวของบุคคลได้ เมื่อนำมาพิจารณาประกอบกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมที่กล่าวไว้ข้างต้น นอกจากปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่ประกอบไปด้วย สถาบันสื่อมวลชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของบุคคล ยังเหลือปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่ง นั่นคือ ปัจจัยของผู้รับสาร (Persons) ที่สามารถส่งผลได้เช่นกัน

จากทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social cognitive theory) ที่กล่าวถึงปัจจัยหลัก 3 ประการที่มีอิทธิพลซึ่งกันและกันนั่นคือ ปัจจัยด้านพฤติกรรม (B) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (E) และปัจจัยส่วนบุคคล (P) งานวิจัยเรื่องนี้ศึกษาความก้าวร้าวของบุคคล เพราะฉะนั้นแล้วผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรม ซึ่งปัจจัยสุดท้ายที่ผู้วิจัยจะกล่าวถึง คือ ปัจจัยส่วนบุคคล เพราะปัจจัยส่วนบุคคลนี้เป็นปัจจัยที่สามารถทำให้เข้าใจถึงการแสดง ความก้าวร้าวและการยับยั้งความก้าวร้าวที่แตกต่างกันไปของบุคคล รวมถึงผลกระทบที่ได้รับจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงของบุคคลที่จะได้รับผลกระทบไม่เท่ากัน ซึ่งทั้งหมดก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลหรือปัจจัยของผู้รับสารแต่ละคน

4. ปัจจัยส่วนบุคคล (Persons) ที่มีอิทธิพลต่อความก้าวร้าว

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ของบุคคลที่ส่งผลต่อความก้าวร้าว ถือเป็นประเด็นหนึ่งที่นักวิชาการให้ความสำคัญ เพราะมีงานวิจัยมากมายที่สามารถเป็นหลักฐานได้ว่า ปัจจัยของผู้รับสารนี้สามารถส่งผลต่อความก้าวร้าวได้ ซึ่งปัจจัยที่สามารถส่งผลต่อความก้าวร้าวของบุคคลสามารถแบ่งออกเป็น

1. ลักษณะทางประชากรของผู้รับสาร (Viewer demographics) หมายถึง คุณลักษณะของผู้รับสาร ซึ่งปัจจัยด้านลักษณะทางประชากรของผู้รับสารจะมีอิทธิพลในการกำหนดผลกระทบจากการเปิดรับความรุนแรงที่นำเสนอทางสื่อมวลชน ประกอบด้วย

1.1 อายุ และเพศ (Demographics of age and gender) เพศชายมีแนวโน้มที่จะให้ความสนใจกับความรุนแรงมากกว่า และความสามารถในกระบวนการทางความคิด (Cognitive processing) จะมีอิทธิพลต่อการพิจารณาถึงความถูกต้องเหมาะสมในการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว และทำให้ผู้ที่มีความสามารถในกระบวนการทางความคิดต่ำจะได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชนที่นำเสนอความรุนแรงในการลดความสามารถในการยับยั้งความก้าวร้าวมากกว่าผู้รับสารที่มีความสามารถทางความคิดสูงกว่า เช่น อายุที่มากขึ้นจะทำให้มีความสามารถในกระบวนการทางความคิดมากขึ้น

ตัวอย่างงานวิจัยของ Robert Liebert และ Robert Baron (1972) ทำการวิจัยเชิงทดลองที่มหาวิทยาลัยแห่งนิวยอร์กเพื่อประเมินอิทธิพลของการเปิดรับรายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาก้าวร้าว และเนื้อหาที่เป็นกลางที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ผลการวิจัยพบว่า เด็กอายุน้อยที่สุดที่รับชมรายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงมากที่สุด และพบว่าเด็กที่เปิดรับรายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหารุนแรงจะชอบเล่นของเล่นประเภทอาวุธ และของเล่นอื่น ๆ ที่มีลักษณะก้าวร้าวรุนแรงมากกว่าเด็กที่รับชมโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาเป็นกลาง

1.2 เศรษฐฐานะสังคม ฐานะ (Socioeconomic, status) ผู้ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมหรือฐานะต่ำจะเปิดรับสื่อมวลชนที่นำเสนอความรุนแรงมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมหรือฐานะสูงกว่า

ดังเช่นงานวิจัยของ Greenberg และ Gordon (1982, อ้างถึงใน กมลวรรณ โลหีสิวานนท์, 2533:36) ได้ศึกษาการรับรู้ความรุนแรงจากโทรทัศน์ มีกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กเกรด 5 และเกรด 8 โดยให้ดูฉากที่รุนแรงและไม่รุนแรงจากภาพยนตร์โทรทัศน์และถามการรับรู้ของเด็กพบว่า เด็กจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ ประเมินการยอมรับพฤติกรรม

ก้าวร้าวรุนแรงที่ได้ดูมากกว่า และเหมือนในชีวิตจริงมากกว่าเด็กที่มีจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสูงกว่า

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของนันทวัน สุชาโตและคณะ (2520, อ้างถึงในมนัสวินี จันทะเลิศ, 2548:11) ศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กนักเรียนอายุ 8 – 12 ปี ในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน เพื่อศึกษาว่าโทรทัศน์จะมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวหรือไม่ พบว่า ช่วงเวลาที่เด็กรับชมโทรทัศน์นั้นเป็นช่วงเวลาที่มียาการเกี่ยวกับความรุนแรงมากที่สุด ดังนั้นโอกาสที่เด็กจะได้เปิดรับความรุนแรงจึงมีอยู่มาก และพบว่ายิงการเปิดรับโทรทัศน์บ่อย ก็ยิ่งทำให้เด็กยอมรับการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหา หรือแม้แต่เคยมีประสบการณ์การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งระดับของผลกระทบนี้ยังแปรไปตามสถานะทางเศรษฐกิจของสังคม

งานวิจัยที่สนับสนุนปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมอีกคือ งานวิจัยของ จวงจันทร พาละหาญ (2516) ที่ได้สรุปผลความสนใจของการรับชมโทรทัศน์ของเด็กไว้ดังนี้ เด็กที่อายุน้อยกว่าและเด็กที่สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำกว่าจะใช้เวลาในการรับชมโทรทัศน์มากกว่าเด็กโต หรือมากกว่าเด็กที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสูงกว่า การรับชมโทรทัศน์ที่มากกว่านี้เองก็หมายถึงโอกาสในการเปิดรับความก้าวร้าวรุนแรงที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชนที่มากตามไปด้วย เพราะฉะนั้นจึงไม่อาจปฏิเสธปัจจัยเศรษฐกิจสังคม ฐานะได้

1.3 ความฉลาด (Intelligence) Sprafkin, Gadow และ Grayson (1987, อ้างถึงใน Potter, 1999:29) ได้ทำการทดลองกับเด็กที่มีอายุ 6 – 10 ปี พบว่า เด็กและเยาวชนที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ หรือสติปัญญา (Low-IQ) เมื่อเปิดรับความรุนแรงที่นำเสนอทางสื่อมวลชนจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายมากกว่าเด็กและเยาวชนที่มีสติปัญญาปกติ หรืออาจกล่าวได้ว่า ระดับสติปัญญามีอิทธิพลในการยับยั้งความก้าวร้าวจากการเปิดรับสื่อมวลชน

2. คุณลักษณะเฉพาะของผู้ชม (Viewer trait) หมายถึง คุณลักษณะสำคัญของผู้รับสารที่มีส่วนในการส่งเสริมหรือต่อต้านความก้าวร้าว ได้แก่

2.1 ระดับความเหมือน (Degree of identity) หมายถึง ความคล้ายคลึง หรือความเหมือนกันของเนื้อหาที่นำเสนอในสื่อมวลชนและผู้รับสารสามารถแบ่งได้ออกเป็น

- ความคล้ายคลึงกันระหว่างเป้าหมายของเหยื่อที่ถูกกระทำรุนแรง (Identification with the target) หมายถึง ความคล้ายคลึง หรือความเหมือนกันระหว่างตัวละครที่ดูกระทำรุนแรงกับผู้รับสาร ซึ่งความคล้ายคลึงเช่นนี้จะกระตุ้นความรู้สึกร่วมกับตัวละครที่ตกเป็นเหยื่อและทำให้ผู้รับสารเกิดความรู้สึกหวาดกลัวมากขึ้น

- ประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงในชีวิตจริง (Prior real-life experience) เมื่อผู้รับสารรับชมภาพยนตร์หรือเรื่องความรุนแรงในสื่อมวลชนที่คล้ายหรือเหมือนกับความรุนแรงที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงของผู้รับสาร ผู้รับสารจะเกิดความหวาดกลัวมากยิ่งขึ้น

2.2 ประเภทของบุคคล (Personality type) บุคคลที่ก้าวร้าวจะได้รับอิทธิพลจากการเปิดรับสื่อมวลชนที่นำเสนอความรุนแรงในการเสริมย้ำความรุนแรงให้มีมากยิ่งขึ้น เด็กและเยาวชนที่ถูกรบกวนทางอารมณ์จะได้รับผลกระทบในการขาดความสามารถในการยับยั้งความก้าวร้าวมากกว่าเยาวชนที่อารมณ์ปกติ นอกจากนี้การศึกษาของ Lagerspetz และ Engblom (1979, อ้างถึงใน Potter, 1999:30) ทำการศึกษา โดยแบ่งประเภทของบุคคลออกเป็น 4 ประเภทคือ พวกก้าวร้าว (aggressive) พวกที่มีความคิดสร้างสรรค์ (constructive) พวกอ่อนน้อมง่าย (submissive) และพวกขี้กังวล (anxious) หลังจากนั้นจึงให้ชมภาพยนตร์ที่มีความรุนแรง และติดตามผลการศึกษาพบว่า บุคคลประเภทพวกที่มีความคิดสร้างสรรค์ (constructive) และพวกอ่อนน้อมง่าย (submissive) จะมีพฤติกรรมการเล่นที่ก้าวร้าวเพิ่มมากขึ้นหลังจากรับชมภาพยนตร์ที่มีความก้าวร้าวรุนแรง

3. สภาวะทางอารมณ์ของผู้ชม (Viewer states) หมายถึง สภาวะอารมณ์และความรู้สึกของผู้รับสารที่เกิดขึ้นก่อนหรือในขณะที่เปิดรับความรุนแรงในสื่อมวลชน ซึ่งมีอิทธิพลในการลดความสามารถยับยั้งความก้าวร้าว ได้แก่ ความเร้าใจ (Aroused state) ปฏิกริยาทางอารมณ์ (Emotional reaction) เป็นต้น

สำหรับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้รับสารที่มีอิทธิพลต่อความก้าวร้าว เมื่อนำมาพิจารณากับผู้รับสารที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในสังคมไทยจะพบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อประเภทนี้ค่อนข้างหลากหลายแตกต่างกันทั้งเพศ อายุ ฐานะ เศรษฐกิจ ระดับการศึกษา หรือแม้กระทั่งคุณลักษณะนิสัยของผู้เปิดรับเองก็แตกต่างกัน รวมไปถึงสภาวะอารมณ์ของผู้ที่เปิดรับด้วย ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อความก้าวร้าวของผู้รับสารได้ดังเช่นที่กล่าวไปแล้วข้างต้น เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจึงต้องนำมาเป็นกรอบในการศึกษา เพื่อให้เกิดผลการวิจัยที่ครอบคลุมและแม่นยำที่สุด

ปัจจัยของผู้รับสารที่กล่าวไปข้างต้น จะเห็นได้ว่ามีทั้งปัจจัยที่แน่นอนตายตัว เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา แต่ทั้งนี้ก็มีปัจจัยที่เป็นปัจจัยด้านสภาวะอารมณ์ซึ่งจะมีอิทธิพลกับผู้รับสารแบบก่อน - หลัง หรือขณะเปิดรับสื่อมวลชน แต่เนื่องจากงานวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาแบบการสำรวจหลังจากผู้รับสารเปิดรับสื่อมวลชนแล้ว เพราะฉะนั้นปัจจัยที่ส่งผลก่อนและระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนผู้วิจัยจะไม่นำมาพิจารณาประกอบ ดังนั้นปัจจัยที่สามารถนำมาพิจารณาได้จึงเป็นปัจจัยด้านคุณลักษณะประชากรศาสตร์เท่านั้น

จากแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวไปทั้งหมดยืนยันได้ว่า สื่อมวลชนสามารถมีอิทธิพลและส่งผลกระทบให้กับผู้รับสารได้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อมวลชนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงจะส่งผลทางลบอย่างมากให้กับผู้รับสารได้ดังที่จะกล่าวไปแล้วในประเด็นผลกระทบจากการเปิดรับสื่อมวลชน ในขณะที่เดียวกันไม่อาจกล่าวได้ว่า ความก้าวร้าวที่เกิดขึ้นกับผู้รับสารเป็นผลมาจากสื่อมวลชนโดยตรง จึงจำเป็นต้องกล่าวถึงองค์ประกอบหลายอย่างเพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความก้าวร้าวของผู้รับสารได้เช่นกัน เช่น ปัจจัยของตัวผู้รับสารเอง หรือปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม เป็นต้น แต่ทั้งนี้ก็ไม่สามารถมองข้ามปัจจัยด้านสื่อมวลชนไปได้ เพราะผู้วิจัยมองว่าถือเป็นปัจจัยหลักที่สามารถส่งผลกระทบต่อความก้าวร้าวของผู้รับสาร ดังนั้น ผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญกับสื่อมวลชน และองค์ประกอบของสื่อมวลชนที่สามารถส่งเสริมสนับสนุนหรือลดความก้าวร้าวของผู้รับสารดังที่กล่าวถึงหัวข้อ “องค์ประกอบของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อความก้าวร้าวของผู้รับสาร” ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าว เมื่อนำมาพิจารณากับงานวิจัยเรื่องนี้พบว่า สื่อมวลชนที่ผู้วิจัยนำมาศึกษานี้มีแนวโน้มเข้าข่ายสื่อที่สามารถส่งเสริมความก้าวร้าวของผู้รับสารได้ ดังนั้นจำเป็นต้องทราบถึงสื่อมวลชนชนิดนี้ นั่นคือ สื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางเมือง

5. แนวคิดสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับความก้าวร้าว

สื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง หมายถึง สื่อที่นำเสนอข้อมูลข่าวสารโดยให้ความสำคัญกับข่าวสารด้านการเมือง มีวัตถุประสงค์หลักในการจัดตั้งเพื่อการต่อสู้หรือสนับสนุนทางการเมือง สำหรับงานวิจัยเรื่องนี้จะหมายถึง สถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี หรือ ASTV และสถานีประชาชน หรือ People channel

งานวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับความก้าวร้าวของผู้รับสาร เพราะฉะนั้นแล้วผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องกล่าวถึงที่มาของสื่อประเภทนี้พอสังเขป เพื่อให้ทราบถึงประวัติความเป็นมา วัตถุประสงค์ และรูปแบบ เพื่อทำให้ทราบถึงภาพโดยรวม และเนื้อหาที่นำเสนอของสื่อประเภทนี้ โดยผู้วิจัยจะขอกกล่าวถึง สถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) และสถานีประชาชน (People Channel) ตามลำดับ

ประวัติและความเป็นมาของสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี หรือ ASTV

สถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV)เกิดขึ้นเมื่อปลายปี พ.ศ. 2546 เหตุเพราะตระหนักว่า สถานีโทรทัศน์ข่าวตลอด 24 ชั่วโมง เป็นหนึ่งความจำเป็นในสังคมยุคปัจจุบัน การผลิตรายการข่าวโทรทัศน์ที่มีคุณภาพไม่สามารถขาดหายไปได้ ผู้ชมมีความจำเป็นต้องรับรู้ข่าวสารอย่างครอบคลุมที่ผลิตโดยทีมงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนี้โดยเฉพาะรวมถึงการนำเทคโนโลยีขั้นสูงมาปรับใช้ในการนำเสนอกับสถานีข่าวแห่งนี้ (astv-tv. 2552 ออนไลน์)

การกำเนิดเริ่มแรกเดิมที่นั้นเกิดจากบริษัท บีทีวี อาร์เอ็นที ของ พ.ต.อ.รวมนคร ทับทิมทองไชย ได้รับสิทธิ์จากกรมประชาสัมพันธ์ให้ขยายช่องสถานีของสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 เป็นช่อง 11/1 ทำรายการข่าวโทรทัศน์โดยมีรายได้จากค่าโฆษณา ถ่ายทอดผ่านดาวเทียม และเคเบิลทีวียูบีซีเป็นการอาศัยช่องโหว่ของกฎหมายทำรายการโทรทัศน์ช่องใหม่ โดยใช้ใบอนุญาตเดิม และหลีกเลี่ยงข้อกำหนดเดิมที่ช่อง 11 ไม่สามารถมีโฆษณาได้

พ.ต.อ.รวมนคร และผู้บริหารช่อง 11 ได้เข้ามาชักชวนนายสนธิ ลิ้มทองกุล ให้รับจ้างผลิตรายการให้ช่อง 11/1 โดยใช้ชื่อว่า “11 News1” เป็นโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม และถ่ายทอดทางยูบีซีช่อง 8 แต่ต่อมาสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 News1 ได้ถูกถอดออกจากยูบีซี เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2547 เนื่องจากปัญหาภายในของยูบีซีที่ถูกรื้อเรียน และวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับโฆษณาแฝง

เมื่อไม่สามารถถ่ายทอดสัญญาณผ่านสัญญาณของยูบีซีได้ และเหลือเพียงแต่การถ่ายทอดผ่านทางดาวเทียม นายสนธิ ลิ้มทองกุล จึงได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบไปเป็นโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม มุ่งกลุ่มเป้าหมายไปที่คนไทยในต่างประเทศ ทั้งในเอเชีย ยุโรป และสหรัฐอเมริกา และเปลี่ยนชื่อเป็น Asia Satellite TV หรือ ASTV โดยมีช่องหลักที่เป็นจุดขาย คือช่อง “NEWS1” ซึ่งมาจากช่อง 11 News1 เดิมนั่นเอง ทั้งนี้การนำเสนอข่าวของช่อง NEWS1 ทาง ASTV มักจะเน้นนำนักการเสนอข่าวไปที่ข่าวการเมือง สังคม และเศรษฐกิจเป็นเสียส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการเมือง

ASTV เป็นสถานีโทรทัศน์รายการข่าวดาวเทียมของบริษัทไทยเดย์ ดิจิตอล จำกัด โดยมีสนธิ ลิ้มทองกุล เป็นผู้ก่อตั้งและบรรณาธิการ และได้รวบรวมทีมงานผู้ผลิตรายการข่าวและผู้ประกาศข่าวที่มีประสิทธิภาพ มีความเชี่ยวชาญมากมาย อาทิคุณอัญชลีพร กุสุมภ์, คุณสโรชา พรอุดมศักดิ์, คุณสำราญ รอดเพชร, คุณคำณูน สิทธิสพมาน เป็นต้น

เมื่อนายสนธิ ลิ้มทองกุลเริ่มประกาศตนว่าไม่เห็นด้วยกับ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีในขณะนั้นทำให้ในช่วงของการขับไล่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ให้ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เอเอสทีวีถูกตัดสัญญาณดาวเทียมของไทยคม จึงต้องเปลี่ยนวิธีการออกอากาศโดยส่งสัญญาณภาพและเสียงผ่านอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงไปที่ฮ่องกง และใช้สัญญาณดาวเทียมของเนเธอร์แลนด์ถ่ายทอดกลับมายังประเทศไทย และประเทศอื่น ๆ ในเอเชีย และอนุญาตให้ผู้ประกอบการเคเบิลทีวีท้องถิ่นในประเทศไทย นำสัญญาณไปถ่ายทอดต่อ และให้ผู้ใช้ทั่วไปสามารถรับชมผ่านทางเว็บไซต์ได้

เมื่อปลายปี พ.ศ. 2548 มีความพยายามจากกรมประชาสัมพันธ์ที่จะปิดรายการของเอเอสทีวี ด้วยข้อหาว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ และกฎหมายควบคุมวิทยุโทรทัศน์ มีการฟ้องต่อศาลปกครอง

ซึ่งศาลปกครองได้มีคำสั่งศาลให้ความคุ้มครอง โดยให้เหตุผลว่า เพื่อคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากสื่อมวลชน และศาลปกครองต่อมา ได้มีคำพิพากษาให้เอเอสทีวีชนะคดี

ในปี พ.ศ. 2551 สถานีโทรทัศน์เอเอสทีวีได้ทำการถ่ายทอดสดการชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ผ่านทางช่อง NEWS1 รวมไปถึงช่องที่สังกัดเอเอสทีวี ตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม จนถึงวันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2551 รวม 193 วัน ซึ่งถือว่าในช่วงระยะเวลานี้เป็นช่วงที่ได้รับความสนใจจากสังคมเป็นอย่างมาก

ปลายปีพ.ศ. 2551 หลังการชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรเอเอสทีวีได้เปลี่ยนสโลแกนใหม่คือ เอเอสทีวีทีวีของประชาชน

ปัจจุบัน ASTV ได้ดำเนินการสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม โดยมีรูปแบบรายการที่หลากหลาย โดยมีช่องดังต่อไปนี้ NEWS1 สถานีข่าว 24 ชั่วโมง, TAN-NETWORK (THAILAND-ASEAN NEWS NETWORK) สถานีข่าวภาคภาษาอังกฤษ, Super บันเทิง, esan TV สถานีโทรทัศน์วัฒนธรรมอีสาน, FE.TV สถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน (กองทัพธรรมเป็นผู้ผลิตรายการ) และช่องเก้าแก้ว

จากประวัติและความเป็นมาของสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี หรือ ASTV จะเห็นได้ว่ามีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งก็เพื่อการบอกกล่าวข้อมูลข่าวสารมาถึงประชาชน โดยเน้นและให้ความสำคัญเกี่ยวกับความก้าวหน้าด้านการเมือง และไม่ว่าสถานีโทรทัศน์ช่องนี้จะเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหารงานหรือเจ้าของกิจการก็ตาม ล้วนแล้วยังให้ความสำคัญกับการรายงานข่าวสารด้านการเมืองอยู่เสมอ

ASTV ได้รับความสนใจและเป็นประเด็นทางสังคมอย่างมากเมื่อเกิดปรากฏการณ์ทางการเมืองของสังคมไทย เพราะถือว่า ASTV เป็นสื่อที่ให้ความสำคัญกับข่าวสารด้านการเมือง นอกจากนี้ ASTV ยังมีรูปแบบรายการที่แตกต่างออกไปจากสื่ออื่นอย่างชัดเจน คือ การถ่ายทอดการชุมนุมเรียกร้องของประชาชน คือ กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเนื้อหาที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงขอนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย เพื่อให้เห็นถึงวัตถุประสงค์และข้อเรียกร้องของการชุมนุม รวมถึงลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วย ทั้งนี้จะเป็นการสะท้อนเนื้อหาที่นำเสนอผ่านสื่อโทรทัศน์ช่อง ASTV ด้วยเช่นกัน

การชุมนุมของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย

พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (People's Alliance for Democracy:PAD) หรือเรียกว่า กลุ่มพันธมิตรกู้ชาติ หรือ กลุ่มคนเสื้อเหลือง เป็นกลุ่มการเคลื่อนไหวทางการเมืองใน

ประเทศไทยที่มีบทบาทสำคัญในช่วง พ.ศ. 2548 - 2552 โดยเป็นการรวมตัวจากหลายองค์กรทั่วประเทศ และได้รับการสนับสนุนจากหลายฝ่าย กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยมีแกนนำคนสำคัญ ได้แก่ นายสนธิ ลิ้มทองกุล, พล.ต.จำลอง ศรีเมือง, นายสมศักดิ์ โกศัยสุข, นายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ และนายพิภพ ธงไชย นอกจากนี้ยังมีการตั้งแต่งานนำรุ่นที่ 2 เพิ่มเติมในภายหลังอีกด้วย

การรวมตัวชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยได้เริ่มขึ้นอย่างเป็นทางการในปี 2549 นายสนธิ ลิ้มทองกุล และกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ได้กล่าวหาว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ได้สมคบคิดกับอดีตผู้นำพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย เพื่อล้มล้างราชวงศ์จักรี ยึดอำนาจการปกครองราชอาณาจักรไทย และก่อตั้งรัฐคอมมิวนิสต์ ซึ่ง พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตผู้นำและผู้ร่วมพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ได้ปฏิเสธว่าแผนสมคบคิดนี้ไม่ได้มีอยู่จริง แต่มีพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ทหารและประชาชนบางส่วนปักใจเชื่อว่าเป็นสิ่งที่เคยเกิดขึ้นจริงและกำลังถูกดำเนินการอยู่ ซึ่งเป็นสาเหตุให้คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (ต่อมา ได้เปลี่ยนชื่อเป็นคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ) ก่อการรัฐประหารยึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาลซึ่งได้รับการเลือกตั้งเข้ามาทำงานในระบอบประชาธิปไตย

ในปี 2551 พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยได้กลับมารวมตัวกันอีกครั้ง ภายหลังจากมีการจัดตั้งรัฐบาลผสมของนายสมัคร สุนทรเวช โดยมีพรรคพลังประชาชนเป็นแกนนำ และ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เดินทางกลับมายังประเทศไทย พร้อมกับมีคำสั่งโยกย้าย อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ซึ่งอาจมีลักษณะเป็นการแทรกแซงกระบวนการยุติธรรม และโยกย้ายข้าราชการอย่างไม่เป็นธรรม

ในที่สุด วันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2551 กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยได้กลับมาชุมนุมใหญ่อีกครั้ง โดยเริ่มต้นชุมนุมกันที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย เพื่อคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2550 รวมทั้งมีการรวบรวมรายชื่อประชาชน เพื่อถอดถอนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาที่เข้าชื่อเสนอญัตติแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในเวลาต่อมาได้เคลื่อนขบวนไปยังหน้าทำเนียบรัฐบาล แต่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสกัดกั้นไว้ที่บริเวณสะพานมัฆวานรังสรรค์ จึงได้ปักหลักปิดถนนราชดำเนินนอก ตั้งแต่บริเวณหน้าสำนักงานสหประชาชาติ จนถึงแยก จ.ป.ร. บริเวณหน้ากระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาอย่างต่อเนื่องพร้อมกับการเข้าร่วมของสมาพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจ

ในวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2551 จึงได้เคลื่อนขบวนไปปิดล้อมทำเนียบรัฐบาล และชุมนุมต่อบนถนนพิษณุโลกในระหว่างการปิดล้อมรัฐสภานี้ ผู้ชุมนุมได้กล่าวถึงประเด็นต่าง ๆ รวมไปถึงประเด็นของนายนพดล ปัทมะ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้ตกลงร่วมกับประเทศกัมพูชาโดยมีการเปิดเผยแผนที่ทับซ้อนบริเวณเขาพระวิหารต่อสาธารณชนน้อยมาก จึงทำให้กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยเดินทางไปชุมนุมหน้ากระทรวงการต่างประเทศ เพื่อยื่นหนังสือทวงถามกรณีข้อพิพาทเรื่องเขาพระวิหาร ในวันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2551 เวลา 10.00 น. ในเวลา 14.00 น. ของวันเดียวกันนั้นนายนพดล ปัทมะได้ไปลงนามยินยอมให้กัมพูชาขึ้นทะเบียนปราสาทเขาพระวิหารเป็นมรดกโลกเพียงฝ่ายเดียว ร่วมกับนายอึ้ง เชียน เอกอัครราชทูตกัมพูชา และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2551 องค์การยูเนสโกได้ประกาศให้ปราสาทเขาพระวิหารเป็นมรดกโลกของประเทศกัมพูชา

กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยมีการปักหลักชุมนุมหลักบริเวณสะพานมัฆวานรังสรรค์ และทำเนียบรัฐบาล โดยมีการดำเนินการภายใต้แผนการหลายอย่างเช่น "ยุทธศาสตร์ดาวกระจาย" และ "ยุทธการสงคราม 9 ท้า" ภายใต้จุดประสงค์ที่ต้องการให้รัฐบาลสมัครและรัฐบาลสมชายลาออกจากตำแหน่ง

การเคลื่อนไหวของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยที่มีบทบาทสำคัญ ได้แก่

การปิดล้อมอาคารรัฐสภาจนตำรวจถึงขั้นต้องใช้แก๊สน้ำตาสลายการชุมนุม หรือเหตุการณ์ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2551 เป็นเหตุการณ์ที่กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยปิดล้อมอาคารรัฐสภาในวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2551 เพื่อกดดันไม่ให้คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อที่ประชุมรัฐสภา โดยอ้างว่ารัฐบาลขาดความชอบธรรมที่จะเข้ามาบริหารประเทศ และไม่ต้องการให้แก้ไขรัฐธรรมนูญจนเกิดเหตุการณ์วินาศกรรมในวันที่ 7 ตุลาคม ทั้งนี้เหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นคือ เกิดการปะทะกันระหว่างผู้ชุมนุมและเจ้าหน้าที่ตำรวจ, ตำรวจได้ระดมยิงแก๊สน้ำตาเข้าใส่ผู้ชุมนุม ซึ่งผลของการปะทะกันทำให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บจำนวนมากตั้งแต่บาดเจ็บเพียงเล็กน้อยถึงขั้นเสียชีวิต รวมยอดผู้บาดเจ็บทุกฝ่ายทั้งสิ้นในขณะนั้น 381 ราย เสียชีวิต 2 ราย และตำรวจได้รับบาดเจ็บ 11 นาย

การปิดล้อมท่าอากาศยานหลายแห่งในประเทศ เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่ 24 พฤศจิกายน - 3 ธันวาคม พ.ศ. 2551 โดยในวันที่ 24 พฤศจิกายน กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ได้บุกเข้ายึดสนามบินดอนเมืองและท่าอากาศยานสุวรรณภูมิได้สำเร็จ ทำให้ในวันที่ 27 พฤศจิกายน นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ นายกรัฐมนตรี ต้องประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในทั้งสองพื้นที่

กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยได้ประกาศยุติการชุมนุมในวันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ภายหลังจากคำตัดสินยุบพรรคพลังประชาชนและพรรคร่วมรัฐบาลอีก 2 พรรค

สัญลักษณ์หลักของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย มีการใช้สีเหลืองเป็นสัญลักษณ์หลัก และมีการใส่เสื้อสีเหลืองพร้อมผ้าโพกศีรษะที่มีข้อความว่า "กู้ชาติ" และผ้าพันคอสีฟ้าและมีมือตบเป็นเครื่องมือสัญลักษณ์

จากลำดับเหตุการณ์ที่กล่าวไปข้างต้นจะเห็นว่า การเรียกร้องและการชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรเพื่อประชาธิปไตยมีจุดประสงค์ในการขับไล่ นายสมัคร สุนทรเวช และ นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐบาลทั้งสองชุดถูกมองว่ามีผลประโยชน์ทับซ้อนกับ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร รวมถึงการแสดงถึงการไม่พึงพอใจของการบริหารงานของรัฐบาลและบุคคลที่อยู่ในรัฐบาล จนนำไปสู่การรวมตัวกันชุมนุม ซึ่งในช่วงที่มีการชุมนุมเรียกร้องของกลุ่มเหล่านี้ได้มีการถ่ายทอดผ่านสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวีตลอดเวลา เพราะฉะนั้นการกล่าวถึงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจะทำให้เห็นภาพและเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลที่น่าเสนอของสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวีมากยิ่งขึ้น

การชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรเพื่อประชาธิปไตย เมื่อพิจารณาตามวัตถุประสงค์ และลำดับเหตุการณ์แล้วจะเห็นว่าเป็นการชุมนุมเพื่อเรียกร้องทางการเมืองทั้งสิ้น และปัจจัยนี้เองเมื่อมีการถ่ายทอดสดชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรเพื่อประชาธิปไตยผ่านสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี จึงทำให้นโยบายที่ปรากฏโดยมากแล้วเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการเมืองทั้งสิ้น ประกอบกับวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งของสถานีนี้ เพื่อเป็นสถานีข่าว 24 ชั่วโมง จึงทำให้สถานีเอเอสทีวีเป็นสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองอย่างแท้จริง

นอกจากสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวีแล้วยังมีการกำเนิดขึ้นของสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองอีกช่องหนึ่ง คือ สถานีประชาชน หรือ People channel ซึ่งมีลักษณะคล้ายช่อง ASTV ไม่ว่าจะเป็นวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งคือ การต่อสู้และการเรียกร้องทางการเมือง รวมไปถึงรูปแบบการนำเสนอที่อยู่ในลักษณะการรายงานข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจึงให้ความสนใจด้วยเช่นกัน **ประวัติและความเป็นมาของสถานีประชาชน หรือ People channel**

ก่อนที่จะกล่าวถึงประวัติความเป็นมาของสถานีประชาชนหรือ People channel นั้นผู้วิจัยจำเป็นต้องกล่าวถึงสถานีที่เกี่ยวข้องก่อน เหตุเพราะการถือกำเนิดของสถานีประชาชนนั้นล้วนเป็นผลมาจากการเกิดขึ้นของสถานีอื่นก่อนหน้าหรืออาจจะเรียกได้ว่าเป็นสถานีพี่น้องที่มีอุดมการณ์ที่เหมือนกัน นั่นคือ สถานีพีทีวี

สถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมพีทีวี (People's Television: PTV) ดำเนินการโดยบริษัท เพื่อนพ้องน้องพี่ จำกัดมีผู้ร่วมก่อตั้งประกอบด้วยนายวิระ มุสิกพงศ์, นายจตุพร พรหมพันธุ์, นายจักรภพ เพ็ญแข, นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ, นายอุสมาน ลูกหยี และนายก่อแก้ว พิกุลทอง และคำขวัญว่า เพื่อนพ้องน้องพี่ พีทีวีเพื่อประชาชน

โดยพีทีวีจะเริ่มต้นออกอากาศ ในวันพุธที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2550 โดยมีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างแท้จริง ต่อต้านการรัฐประหาร และเผด็จการทหารทุกรูปแบบ ซึ่งหมายถึงคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ (คมช.) ที่กระทำรัฐประหารในประเทศไทย เมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2549 และต่อต้านกลุ่มพันธมิตรประชาชน ที่ชุมนุมขับไล่รัฐบาลประชาธิปไตย แต่กลับนิ่งเฉยต่อรัฐบาลที่มาจากเผด็จการทหาร ตลอดจนตั้งคำถามถึงการแสดงออกของ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ที่สามารถตีความในเชิงการเมือง ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษด้วย

เมื่อถึงเวลาดังกล่าว กลับไม่สามารถออกอากาศได้ เนื่องจาก บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) หรือ บมจ.กสท เจ้าของโครงข่ายสัญญาณอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ไม่ยอมเชื่อมต่อโครงข่ายโดยผู้บริหาร กสท อ้างว่า พีทีวียังไม่ได้ทำเรื่องขอใช้บริการ จึงไม่สามารถเชื่อมต่อสัญญาณได้

พีทีวีจึงนำรายการบางส่วนออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์เอ็มวีทีวี ช่อง 1 ดาวาร์ แชนแนล เมื่อวันที่เสาร์ที่ 17 มีนาคม แต่ระหว่างออกอากาศรายการสด **เพื่อนพ้องน้องพี่ พีทีวีเพื่อประชาชน** ที่ดำเนินรายการโดยผู้บริหารทั้ง 4 คน สัญญาณดาวเทียมก็ขาดหายไป เชื่อกันว่าผู้มีอำนาจเผด็จการในเวลานั้น ใช้อำนาจทางทหารของตน สั่งการให้หน่วยทหารสื่อสารส่งคลื่นรบกวนสัญญาณดาวเทียมของพีทีวี

เมื่อไม่สามารถออกอากาศได้ ผู้บริหารทั้ง 4 คน จึงเปิดแถลงข่าวว่า จะไปตั้งเวทีปราศรัยที่ท้องสนามหลวง ในวันศุกร์ที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2550 ตั้งแต่เวลา 17.00 น. เป็นต้นไป โดยมีผู้ไปร่วมฟังปราศรัย ประมาณ 3,000 คน เนื้อหาของการปราศรัย ยังเป็นการต่อต้านและขับไล่ คมช. ตลอดจนการเคลื่อนไหวทางการเมืองของ สนธิ ลิ้มทองกุลด้วย และในช่วงท้ายของการปราศรัย นายวิระได้นัดหมายการปราศรัยครั้งต่อไป ในวันศุกร์ที่ 30 มีนาคม เวลา 16.00 น.

ต่อมาเมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2550 กรุงเทพมหานคร และผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ไม่อนุญาตให้ใช้ท้องสนามหลวงจัดงานใด ๆ จนถึงวันที่ 5 เมษายน 2550 พีทีวีจึงต้องย้ายสถานที่ปราศรัย ไปยังลานคนเมือง หน้าศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร ในเวลา 16.30 น. โดยมีผู้มาฟังการปราศรัยกว่า 4,000 คน โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเทศกิจมาตริ่งกำลัง ทั้งนี้ พีทีวียุติการปราศรัย ในเวลาประมาณ 23.00 น.

นายจตุพร และนายจักรภพ ให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวว่า นายวีระจะเปิดการปราศรัยเป็นครั้งที่ 3 ในวันอาทิตย์ที่ 8 เมษายน 2550 เวลา 16.30 น. โดยจะใช้เวทีร่วมกับ 12 องค์การประชาธิปไตย ที่ท้องสนามหลวง อันเป็นจุดเริ่มต้นของการรวมตัวกันเป็น แนวร่วมประชาธิปไตยขับไล่เผด็จการ (นปก.) (ปัจจุบันคือ แนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ แดงทั้งแผ่นดิน ชื่อย่อ: นปช.) ซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวในรายละเอียดต่อไป

ในที่สุดสถานีโทรทัศน์พีทีวี ก็สามารถออกอากาศได้ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2550 หลังการลงประชามติรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 จากนั้นไม่นานผู้บริหารทั้ง 4 คนประกาศว่า จะยุติการออกอากาศรายการของพีทีวี ในวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2551 โดยให้เหตุผลว่า บรรยากาศทางการเมืองมีความเป็นประชาธิปไตย รัฐบาลมาจากการเลือกตั้งของประชาชน ซึ่งรัฐบาลขณะนั้นคือ รัฐบาลของนายสมัคร สุนทรเวช จึงถือว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้แล้ว อีกทั้งงบประมาณในการดำเนินงานก็มีไม่เพียงพออีกด้วย ทั้งนี้ ผู้บริหารทั้งหมดยังยืนยันว่า หากเกิดความไม่สงบทางการเมืองขึ้นอีก พวกตนจะกลับมาทำงานนี้อีกครั้ง

ต่อมา เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2551 บริษัทเพื่อนพ้องน้องพี่กลับมาผลิตรายการโทรทัศน์อีกครั้ง โดยให้เหตุผลว่า เพื่อเป็นสื่อกลางในการให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ประชาชน ขณะเดียวกันก็เพื่อถ่วงดุลข่าวสารกับสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมเอเอสทีวี ช่องนิวส์วัน ของเครือข่ายผู้จัดการ ซึ่งเป็นกระบอกเสียงหลักของพันธมิตรประชาชนฯ โดยทางบริษัท ดำเนินการเช่าเวลาของสถานีโทรทัศน์ดาวเทียมเอ็มวีทีวี ช่อง 5 ประกอบด้วย รายการ เพื่อนพ้องน้องพี่ (ภาคเช้า) รายการ มหาประชาชน และรายการ เพื่อนพ้องน้องพี่ (ภาคเย็น) รวมทั้งรายการความจริงวันนี้ที่ ถูกถอดออกจากผังรายการของเอ็นบีทีอย่างกะทันหันในวันที่ 11 ธันวาคม 2551 ทั้งนี้เมื่อมีการจัดตั้งสถานีประชาธิปไตย หรือ D - Station ขึ้นรายการทั้งหมดจึงย้ายไปออกอากาศกับช่องดังกล่าว

การกำเนิดของสถานีประชาธิปไตย หรือ D - Station

สถานีประชาธิปไตย หรือ D - Station จัดตั้งบริษัท ดี สเตชัน จำกัด (D-Station Co.,Ltd) ก่อตั้งโดย รศ.พิเศษ ดร.อดิศร เพียงเกษ อดีตรองกรรมการบริหารพรรคไทยรักไทย จดทะเบียนก่อตั้งเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2551 ได้ดำเนินการธุรกิจสื่อสารมวลชนประเภท สถานีโทรทัศน์ผ่านระบบดาวเทียม โดยใช้ชื่อว่า สถานีประชาธิปไตย (D- Station) หรือที่รู้จักกันในนาม D - Station เป็นสถานีโทรทัศน์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในประเทศไทย อันเป็นการสนับสนุนระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

สถานีประชาธิปไตยหรือ D - Station เริ่มทดลองออกอากาศ ตั้งแต่วันจันทร์ที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2552 เวลา 06.00 น. และแพร่ภาพอย่างเป็นทางการ ตลอด 24 ชั่วโมง ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2552 โดยจะมีสัดส่วนของรายการประกอบด้วย รายการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย ร้อยละ 50, รายการข่าวและสถานการณ์ปัจจุบัน ร้อยละ 20, รายการสาระปิกณกะและบันเทิง ร้อยละ 10, รายการส่งเสริมการพัฒนาสังคม ร้อยละ 10 และรายการส่งเสริมพระพุทธศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ร้อยละ 10

ทั้งนี้การดำเนินการของสถานีประชาธิปไตยหรือ D - Station ได้เกิดปัญหาขึ้นเมื่อถูกระงับสัญญาออกอากาศเมื่อช่วงสายวันเสาร์ที่ 11 เมษายน พ.ศ. 2552 กลุ่มคนเสื้อแดงเคลื่อนขบวนเข้าไปภายในบริเวณโรงแรมรอยัล คลิฟฟ์ บีช รีสอร์ท เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นที่ประชุมผู้นำอาเซียน และประเทศคู่เจรจา 3 และ 6 ประเทศ ทำให้การประชุมไม่สามารถเกิดขึ้นได้ จึงต้องเลื่อนออกไปโดยไม่มีกำหนด ต่อมา เวลาประมาณ 14.00 น. อภิสัทธี เวชชาชีวะได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ในเขตพื้นที่เมืองพัทยา และจังหวัดชลบุรี โดยให้นายสุเทพ เทือกสุบรรณ เป็นผู้รักษาการณ์ ตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ดังกล่าว

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จึงอาศัยอำนาจ โดยอ้างตามประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน เพื่อขอความร่วมมือจาก บริษัท ไทยคม จำกัด (มหาชน) ให้ระงับสัญญาออกอากาศของสถานีฯ ซึ่งส่งสัญญาขึ้นสู่อาวเทียมไทยคมอย่างเร่งด่วนโดยทันที โดยมีมอบหมายให้นายธานีรัตน์ ศิริประชนะ รองปลัดกระทรวงฯ เป็นผู้นำหนังสือสั่งการไปยังสถานีดาวเทียมไทยคม ตรงข้ามศาลากลางจังหวัดนนทบุรี อำเภอเมืองนนทบุรี โดยอ้างว่าเนื้อหาในการออกอากาศก่อให้เกิดความไม่สงบในบ้านเมืองส่งผลให้กลุ่มคนเสื้อแดง เกิดความไม่พอใจเป็นอย่างมาก นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ และนายจตุพร พรหมพันธุ์ แกนนำแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ ได้ประกาศให้ประชาชนที่สนับสนุนคนเสื้อแดง ออกมาร่วมชุมนุมที่ทำเนียบรัฐบาล หากไม่สามารถเข้ามาในกรุงเทพมหานครได้ ขอให้ไปร่วมชุมนุม ที่ศาลากลางของทุกจังหวัด และหากมีการระงับสัญญาสถานีประชาธิปไตยจริง มวลชนเสื้อแดงจะใช้มาตรการตอบโต้รัฐบาล ด้วยการชุมนุมปิดกั้นถนนทุกสายในประเทศไทย ภายในระยะเวลา 1 ชั่วโมง

เวลา 19.30 น. กลุ่มคนเสื้อแดงจากหน้าทำเนียบรัฐบาลที่นำโดย นายสุพร อัดถาวงค์ อดีตกรรมการบริหารพรรคไทยรักไทย นำรถปราศรัย เดินทางไปถึงหน้าสถานีดาวเทียมไทยคม เพื่อสกัดกั้นการระงับสัญญาออกอากาศได้สำเร็จ ต่อมา วันจันทร์ที่ 13 เมษายน พ.ศ. 2552 เวลา 13.34 น. สาทิตย์ วงศ์หนองเตย รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี อาศัยอำนาจ ตามประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลบางจังหวัด ซึ่งประกาศเมื่อวันที่

อาทิตย์ที่ 12 เมษายน 2552 เพื่อทำการตัดสัญญาณแพร่ภาพออกอากาศของสถานีฯ และปิดกั้นการเข้าถึงเว็บไซต์สถานีฯ ด้วย

ทั้งนี้ คณะผู้บริหาร ผู้ประกาศข่าว พิธีกร และผู้ปฏิบัติงานชุดเดิม กลับมาดำเนินการทดลองออกอากาศผ่านดาวเทียมจากต่างประเทศ ในระบบซี-แบนด์ และผ่านเว็บไซต์ โดยใช้ชื่อใหม่ว่า สถานีประชาชน (People Channel) ตั้งแต่วันอังคารที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2552 และออกอากาศอย่างเป็นทางการอีกครั้ง เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2552 โดยใช้ผังรายการตามเดิม และในเดือนตุลาคม 2552 ได้เปลี่ยนโลโก้บนจอให้คล้ายกับยุคดีสเดชัน

ปัจจุบันสถานีประชาชนได้ผลิตรายการที่มีรูปแบบและเนื้อหาที่หลากหลายแต่ส่วนมากแล้วยังคงให้ความสำคัญที่ข่าวสารทางด้านการเมืองเช่นเคย ประกอบด้วย รายการสถานีประชาธิปไตย, ความจริงวันนี้, คู่ยกบอดิสร์, ห้องเรียนประชาธิปไตย, เสียงประชาชน, รู้ทันอภิสิทธิ์ คิดทันกัน, พบกับหมอเหวง, เพื่อนพ้องน้องพี่, Democracy for life, ตาตุตตาทำติดดิน เป็นต้น

การจัดตั้งของสถานีประชาชนหรือสถานีประชาธิปไตยเดิมนั้นจะเห็นได้ว่ามีวัตถุประสงค์ในการต่อสู้ทางการเมืองที่มีมาจากการปฏิวัติรัฐประหารจนนำไปสู่การจัดตั้งกลุ่มผู้ชุมนุมที่ใช้ชื่อว่า แนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นสื่อที่ถือเป็นกระบอกเสียงของกลุ่มผู้ชุมนุมในขณะนั้น ในช่วงระยะเวลาที่สังคมไทยเกิดความไม่สงบทางการเมืองขึ้น สถานีโทรทัศน์นี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของการเผยแพร่และมีบทบาทเป็นอย่างมากที่เป็นช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารมายังประชาชน เนื้อหาที่น่าเสนอส่วนใหญ่นอกจากเป็นรายการที่กล่าวไปข้างต้นแล้ว ในช่วงเวลาที่เกิดความไม่ปกติทางการเมืองสถานียังได้มีการถ่ายทอดการชุมนุมของผู้ชุมนุมของผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ที่มีอุดมการณ์ร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อให้เห็นถึงเนื้อหาที่น่าเสนอผ่านสถานีประชาชนในช่วงระยะเวลาที่มีการชุมนุมผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องกล่าวถึงวัตถุประสงค์และข้อเรียกร้องของการชุมนุม รวมถึงลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วย เพื่อเป็นการสะท้อนเนื้อหาที่น่าเสนอผ่านสื่อโทรทัศน์ของสถานีประชาชนด้วยเช่นกัน

การชุมนุมของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.)

แนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) หรือ กลุ่มคนเสื้อแดง มีชื่อเดิมว่า แนวร่วมประชาธิปไตยขับไล่เผด็จการ (นปก.) เป็นกลุ่มการเคลื่อนไหวทางการเมืองมีสัญลักษณ์หลักของกลุ่มคือ เสื้อแดง และสีแดง เพื่อเป็นสัญลักษณ์ในช่วงเริ่มการต่อสู้ และมีการใช้ทำตบและหัวใจตบ

แนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) หรือ กลุ่มคนเสื้อแดงเป็นกลุ่มที่สนับสนุน พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และเป็นกลุ่มผู้ต่อต้าน

การรัฐประหาร พ.ศ. 2549 ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2550 มีจุดประสงค์เดิมเพื่อขับไล่ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีภายหลังจากการรัฐประหาร แต่ได้ยุติการชุมนุมเมื่อ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2550 หลังจากที่พรรคพลังประชาชนได้รับเลือกเป็นเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร โดยในภายหลังได้กลับมารวมตัวกันอีก เพื่อต่อต้านพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2551 จนมีผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บ

หลังการเปลี่ยนขั้วรัฐบาล โดยนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ทำให้แนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติกลับมาชุมนุมเคลื่อนไหวครั้งใหญ่เพื่อขับไล่รัฐบาล ในวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2552 และได้มีการชุมนุมยึดเยื้องบนถนนรอบทำเนียบรัฐบาล จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์การก่อความไม่สงบเมื่อ เมษายน พ.ศ. 2552 เช่น การกลุ่มคนเสื้อแดงได้ล้อมรถยนต์ของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ที่พัทยา, ผู้ชุมนุมเสื้อแดงได้ทยอยเดินทางชุมนุมหน้าบ้านสี่เสาเทเวศร์ และปิดกั้นถนนสำคัญหลายสาย เช่น ถนนรอบอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิและอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย, ผู้ชุมนุมนำโดยกลุ่มแท็กซี่ได้ทำการปิดถนนตามแยกต่าง ๆ ภายในกรุงเทพมหานคร และขู่ว่าจะก่อจลาจลตามสถานที่ต่าง ๆ กลุ่มผู้ชุมนุมจากหน้าทำเนียบรัฐบาลและในจังหวัดชลบุรี นำโดยนายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง เคลื่อนการชุมนุมสู่โรงแรมรอยัล คลิฟ บีช รีสอร์ท เมืองพัทยา ซึ่งเป็นสถานที่จัดการประชุมสุดยอดผู้นำเอเชียตะวันออก เพื่อต่อต้านนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี แต่ถูกอาสาสมัครกลุ่มคนเสื้อน้ำเงินป้องกัน จึงเกิดการปะทะกัน

รัฐบาลประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินขึ้นร้ายแรง และยกกำลังทหารปิดล้อมผู้ชุมนุม จนต้องยุติการชุมนุมเมื่อ 14 เมษายน พ.ศ. 2552 และแกนนำ 3 คน ได้แก่ นายวีระ มุสิกพงศ์ นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ และ นพ.เหวง โตจิราการ ถูกควบคุมตัว จนกระทั่งรัฐบาลยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน

นอกจากการถ่ายทอดสดการชุมนุมของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) หรือ กลุ่มคนเสื้อแดงแล้ว สถานีประชาชนหรือ People channel ยังได้ถ่ายทอดทำรายการ “แดงทั้งแผ่นดินสัญญา” ซึ่งถือเป็นชื่อของการชุมนุมทางการเมือง ที่ผู้บริหารและผู้จัดการรายการทางสถานีประชาธิปไตยร่วมกันจัดขึ้น โดยพัฒนามาจากงานครอบครัวความจริงวันนี้ สัญญาที่จัดโดยกลุ่มผู้ดำเนินรายการ ความจริงวันนี้ เพื่อพบปะกับผู้ชมรายการ รวมถึงย้อนรำลึกถึงบรรยากาศ ในการชุมนุมต่อต้านเผด็จการทหาร ของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) เมื่อปี พ.ศ. 2550 โดยที่การชุมนุมลักษณะนี้จะขึ้นในจัดตามสถานที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ท้องสนามหลวง เมืองทองธานี สนามศุภชลาศัย หรือหมุนเวียนออกไปตามจังหวัดต่าง ๆ เช่น จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดขอนแก่น เป็นต้น เนื้อหาที่ชุมนุมส่วนมากจะเป็นการเรียกร้องให้คืน

รัฐธรรมนูญปี 40 รวมทั้งกดดันให้รัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะลาออก รวมไปถึงการโจมตีนโยบายและการบริหารงานของรัฐบาลด้วย นอกจากนี้ยังมีลักษณะเด่นอีกคือ การโฟนอินหรือวิดีโอลิงค์ของพ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตรอีกด้วย

ปรากฏการณ์ครั้งสำคัญของงานแต่งทั้งแผ่นดินสัญญา คือ งานแต่งทั้งแผ่นดินสัญญา ครั้งที่ 6 จัดขึ้นที่ท้องสนามหลวง ในวันที่พฤหัสบดีที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2552 เริ่มจากการชุมนุมที่ท้องสนามหลวงและเคลื่อนขบวนมาปักหลักชุมนุมอย่างยืดเยื้อบนถนนรอบทำเนียบรัฐบาล โดยประกาศเจตนาปักหลักชุมนุมรอบทำเนียบรัฐบาลอย่างยืดเยื้อจนกว่ารัฐบาลอภิสิทธิ์ และระบอบอำมาตยาธิปไตย ที่นำโดย พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรี และ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ องคมนตรี จะหมดอำนาจลงจนนำไปสู่เหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองในประเทศไทย เมษายน พ.ศ. 2552 หรือสงครามเลือดอย่างที่กล่าวไปข้างต้น

การชุมนุมของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ยังคงมีให้เห็นอยู่อย่างสม่ำเสมอ โดยมีแกนนำไปผลักดันเปลี่ยนแปลงการปราศรัยตามจังหวัดต่างๆ เช่น จังหวัดชลบุรี จังหวัด อ่างทอง จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุดรธานี จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีการรวมตัวกันตามสถานที่ต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร เช่น ท้องสนามหลวง ธนาคารกรุงเทพ สาขาสีลม เป็นต้น

จากประวัติและความเป็นมาของสถานีโทรทัศน์ทั้ง 2 ช่อง นั่นคือ สถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) และสถานีประชาชน (People channel) หรือชื่อเดิมคือ D - Station จะเห็นได้ว่ามีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อการต่อสู้และเรียกร้องทางการเมืองทั้งสิ้น อีกทั้งถือเป็นแห่งกำเนิดของกลุ่มผู้ชุมนุมต่าง ๆ ในสังคม เพราะฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า สื่อทั้งสองนี้เป็นสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองอย่างแท้จริง

จากประวัติและรูปแบบเนื้อหาที่ได้นำเสนอผ่านสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวีและสถานีประชาชน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า สื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองจะมีลักษณะแตกต่างจากสื่อทั่วไปคือ ข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอจากสื่อโทรทัศน์ประเภทนี้จะมีลักษณะเฉพาะเจาะจง โดยให้ความสำคัญกับเนื้อหาทางด้านการเมือง ข้อมูลที่นำเสนอส่วนใหญ่ล้วนแล้วแต่แตกต่างจากสื่อกระแสหลัก เพราะเป็นข้อมูลเชิงลึก เป็นประเด็นที่อยู่ในความสนใจของคนส่วนใหญ่ แต่มักไม่ได้รับการเปิดเผยทางสื่อกระแสหลักมากนัก รวมทั้งรูปแบบการนำเสนอจะมีรูปแบบที่แปลกใหม่มีการนำเสนอโดยใช้การวิเคราะห์ วิพากษ์ รวมไปถึงการวิจารณ์ด้วย อีกทั้งผู้ดำเนินรายการที่มีลักษณะเฉพาะตัวสามารถดึงดูดผู้รับสารได้เป็นอย่างดี ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวไปนั้นทำให้สื่อประเภทนี้กลายเป็นสื่อทางเลือกที่เกิดขึ้นที่มีผู้ที่สนใจอยู่จำนวนมาก

ความน่าสนใจของสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองไม่ได้อยู่ที่รูปแบบ และเนื้อหาที่นำเสนอเท่านั้น แต่สิ่งที่ผู้วิจัยมองว่าสื่อประเภทนี้มีความน่าสนใจคือ คุณลักษณะในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารมายังผู้รับสารที่มักมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ นอกจากนี้เนื้อหาเชิงลึกแล้ว การมีอารมณ์ร่วมในการถ่ายทอด การพูดจาเสียดสี รวมทั้งพฤติกรรมบางอย่างที่ถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ล้วนแล้วแต่ปรากฏในสื่อประเภทนี้ทั้งสิ้น ประกอบกับในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา สถานการณ์ของสังคมไทยอยู่ในช่วงวิกฤตการณ์ทางการเมือง มีการแบ่งแยกทางการเมืองเป็นฝักเป็นฝ่ายอย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นแล้วการนำเสนอของสื่อที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองอาจส่งผลบางประการต่อผู้รับสาร ทั้งนี้เพราะอุดมการณ์ในการจัดตั้งของสื่อประเภทนี้ คือ การต่อสู้ทางการเมือง เมื่อสถานการณ์ทางการเมืองไม่ปกติจึงทำให้สื่อประเภทนี้มีการเปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกัน

การนำเสนอของสื่อที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองหลังจากมีปัญหาทางการเมืองเกิดขึ้นในสังคมไทย ทำให้เกิดรูปแบบใหม่ในการนำเสนอของสื่อประเภทนี้ คือ รูปแบบ Reality หมายถึง การรายงานข่าว 24 ชั่วโมง อีกทั้งมีการถ่ายทอดสดการประชุมต่าง ๆ ที่เป็นผลมาจากการเรียกร้องทางการเมืองด้วย

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการชุมนุมล้นแล้วปรากฏในสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองทั้งสิ้น เหตุเพราะในช่วงระยะเวลาที่มีการชุมนุมและเรียกร้องต่าง ๆ ได้ถูกถ่ายทอดสดผ่านสถานีโทรทัศน์ทุกช่องที่อยู่ในเครือข่าย และจากเหตุการณ์ที่ปรากฏต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการปราศรัยขณะชุมนุม การสลายการชุมนุม การเคลื่อนปิดล้อมสถานที่ต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งการใช้อาวุธ แก๊สน้ำตา กับผู้ชุมนุมล้นแล้วถูกถ่ายทอด และส่งผ่านมายังผู้รับสารทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นแล้วจึงไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ว่า สื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง เป็นสื่อที่มีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงระยะเวลาขณะที่ถ่ายทอดการชุมนุม

ความก้าวร้าวรุนแรงที่ปรากฏในสื่อที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองเป็นความก้าวร้าวที่มีทั้งการแสดงออกทางพฤติกรรม และวาจา รวมไปถึงความก้าวร้าวรุนแรงที่แฝงมา กับความคิด ความก้าวร้าวทางพฤติกรรมทางกายและทางวาจา สามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนในช่วงเวลาที่สื่อเหล่านี้มีการถ่ายทอดสดการประชุมตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น การใช้คำหยาบคาย การใช้คำพูดที่สื่อเสียด เสียดสี การตั้งฉายาให้กับบุคคลอื่น การพูดจาให้ร้ายบุคคลที่มีความคิดเห็นที่แตกต่าง การพูดจาปลุกกระตมให้เกิดความฮึกเหิม เกลียดชัง เป็นต้น ซึ่งการแสดงผ่านคำพูดที่กล่าวไปข้างต้นนั้นมักมีอารมณ์ร่วมอยู่ด้วยเสมอทำให้เกิดท่าทางที่ก้าวร้าวรุนแรงด้วย นอกจากนี้การแสดง ความก้าวร้าวผ่านพฤติกรรมก็สามารถเห็นได้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการใช้อุปกรณ์ในการชุมนุม

หรือจะเป็นภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการปะทะของบุคคล 2 ฝ่าย โดยภาพที่นำเสนอส่วนใหญ่มักมีความรุนแรงของผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ภาพของการสูญเสีย ภาพที่เต็มไปด้วยเลือดที่เป็นผลจากการปะทะ ภาพที่เต็มไปด้วยอาวุธปืน ไม้ หรือตะบอง เป็นต้น ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่เป็นความก้าวร้าวรุนแรงทั้งสิ้น ไม่เพียงเท่านั้นความรุนแรงที่นำเสนอผ่านสื่อประเภทนี้ยังมีความก้าวร้าวรุนแรงในรูปแบบของความคิด เช่น การปลุกฝังให้เกิดการแบ่งฝักฝ่าย การปลุกฝังความเกลียดชังกับกลุ่มที่อยู่ตรงข้าม การทำให้คนอื่นกลายเป็นตัวตลก เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถือเป็นการก้าวร้าวรุนแรงทั้งสิ้น

ถึงแม้ว่าในปัจจุบันสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองทั้ง 2 สถานีจะมีรูปแบบรายการที่หลากหลายปะปนกันไป ไม่ว่าจะเป็นรายการข่าว รายการบันเทิง รายการที่ท้องถิ่น แต่ก็ไม่สามารถกล่าวได้ว่าเนื้อหาความก้าวร้าวรุนแรงหมดไป เพราะในบางครั้งยังมีการถ่ายทอดสดการประชุมที่เกิดขึ้นตามสถานที่ต่าง ๆ หมุนเวียนเปลี่ยนไปตามจังหวัด หรือแม้แต่การนำภาพเหตุการณ์การประชุมมาฉายซ้ำ ซึ่งผู้วิจัยมองว่าก็ยังคงมีความก้าวร้าวรุนแรงที่แฝงมาอยู่

เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเห็นตัวอย่างที่ชัดเจนมากขึ้นเกี่ยวกับเนื้อหาความก้าวร้าวรุนแรงที่ปรากฏผ่านสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง ผู้วิจัยจึงขอเสนอข้อมูลเพื่อเป็นการยกตัวอย่างให้เห็นถึงความก้าวร้าวรุนแรงที่กล่าวไปข้างต้น ทั้งนี้ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาเนื้อหาความก้าวร้าวรุนแรงที่แฝงมากับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองโดยมากแล้วจะอยู่ในช่วงการถ่ายทอดสดการประชุมของกลุ่มผู้ชุมนุมเป็นส่วนมาก ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มพันธมิตรเพื่อประชาธิปไตยที่ถูกถ่ายทอดผ่านสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี หรือการประชุมของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ผ่านทางสถานีประชาชนก็ตาม และมีระยะเวลายาวนานในการถ่ายทอดมากกว่าช่วงเวลาปกติ ประกอบกับผู้รับสารส่วนมากที่รับชมสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง มักจะให้ความสนใจในการรับชมช่วงระยะเวลาดังกล่าว เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญกับเนื้อหาที่ถ่ายทอดในช่วงเวลาที่มีการชุมนุม ซึ่งผู้วิจัยมองว่า เนื้อหาที่ปรากฏในช่วงระยะเวลาดังกล่าวจะเป็นทั้งตัวแบบ และปมเพราะความคิดความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับความก้าวร้าวรุนแรงได้ตามทฤษฎีและงานวิจัยที่กล่าวไว้ใน “แนวคิดอิทธิพลของสื่อสารมวลชนกับความก้าวร้าวรุนแรง” ข้างต้น เพราะฉะนั้นเพื่อให้เห็นความชัดเจนถึงความก้าวร้าวรุนแรงที่แฝงมากับการนำเสนอผู้วิจัยจึงยกตัวอย่างโดยจะแบ่งออกตามพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา และทางกาย ดังนี้

1. ความก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา หมายถึง การใช้คำพูดที่รุนแรง เพื่อให้ผู้อื่นได้รับความเจ็บปวด ไม่สบายใจ หรือสร้างความเสียหายแก่บุคคลผ่านคำพูด โดยคำพูดที่ผู้วิจัยคัดเลือกมานั้นจะเป็นคำพูดของบุคคลที่ขึ้นปราศรัยบนเวที และเป็นแกนนำหลักเป็นส่วนใหญ่ประกอบด้วย

1.1 คำพูดหยาบคาย

สถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV)

สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ “.....ก่อนนี้เริ่มจากพระอริยสงฆ์ที่เริ่มบอกว่า ไอ้คน ๆ นี้ต้องการเป็นประธานาธิบดี คนที่รอบรู้หนักหนังสือพิมพ์ นักเคลื่อนไหวสนธิ ลิ้มทองกุล นายทหารใหญ่ผู้ดื่มน้ำพิพัฒน์สัตยา และก็หายมีนหายเมาคความทรงจำกลับคืนมา บอกว่าไอ้คน ๆ นี้ประสงค์จะเป็นประธานาธิบดี แล้วยังบอกว่า ใช้รัฐธรรมนูญเป็นอาวุธ ๆ ก็คือ แก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อสถาปนาเปลี่ยนรูปรัฐใหม่ เปลี่ยนอำนาจรัฐใหม่ ประชาชนไทยจึงไม่ได้มากู้ชาติอย่างเดียว มาจัดการการล้มล้างรัฐธรรมนูญเพื่อสถาปนารัฐใหม่ใช่ไหมผมพี่น้อง ไม่ใช่มากู้ชาติแล้ว ต้องหาผ้าโพกหัวใหม่ เดี่ยวพุงนี้ค่อยคิดกันว่าจะเอาอะไรดี โพกหัวว่ายังไงดี ต่อต้านประธานาธิบดีเหี้ยมร้าย ใจยังไม่รู้เลย ไม่เข้าใจ ไม่รู้ช่วยกันคิด อันนี้ผมเสนอไป.....”

สนธิ ลิ้มทองกุล “...การสู้ของพวกเรานั้น บางครั้งเราก็ต้องมีมารมาถูกผจญ อย่างเมื่อคืนนี้ หรือเมื่อวานนี้ในขณะที่เคลื่อนไหวมีคน ที่เหี้ยมร้าย ไม่สัตว์อย่างอื่นมาผสม มาไล่ตีคนของพวกเรา เมื่อวานตอนกลางคืนพวกเราก็เลยตัดสินใจถามความสมัครใจของคนที่จะมาร่วมเป็นอาสาสมัคร รพ. แล้วเราก็ใช้กติกาที่ว่า ดีมา 1 ที ก็ตีกลับไป 2 ที...”

ภูวดล ทรงประเสริฐ “..... เรามาด้วยกันซิว่า ไ้ระบอบรัฐตำรวจเส็งเคร็งนี้ จะดำรงอยู่ในประเทศได้หรือไม่ ผมกล้าทำพนันเลย ถ้าหากพวกข้าแพ้ว พวกเจ้าจงมากระที่บให้จมคาตีนเลย แต่ ถ้าหากประชาชนชนะ พวกเจ้าจะถูกประชาชนตัดสินลงโทษอย่างแน่นอน ตำรวจดีก็จะได้รับการพุ่มพักจากพี่น้อง ส่วนตำรวจอัปยศร้ายก็ถึงเวลาจะต้องปลดออกจากราชการได้แล้ว แล้วก็ลงโทษมันให้สาสม กับการที่มันทำตัวเป็นสุนัขรับใช้ของระบอบทักษิณตลอดเวลา..... วันนี้นะครับ ถ้าเป็นการพนันเราเล่นกันหมดเท่า พวกเอ็งก็เล่นหมดเท่า พวกข้าก็เล่นหมดเท่า ใครชนะเอาไปเลย”

สถานีประชาชน (People channel)

ชินวัฒน์ หาบุญพาด “...ถามว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหารที่ไหนกล้าสามารถบ้าง กล้าไหมเอาเขาเอาป่าสงวนแห่งชาติ เอามาเป็นสมบัติของชาติมาเป็นของตัวเอง ต้องเอาพลเอกเปรมมา กันวันที่ ว่าแห่ม นี้แหละคนดี หน้ากราบหน้าไหว้ ไปรับรองความดีของโจรชะแล้ว ยังจับรับ มันจะมีศีลข้อ 4 ได้ยังไง ศีลข้อ 4 เขาห้ามเรื่องวาจา หรือพูด เดินออกไปบอกทหารหน่วยโน้น เดินบอกไปบอกทหารหน่วยนี้ ยุยงส่อเสียดให้ทหารเกลียดรัฐบาลทักษิณ ก็พลเอกเปรม นี้แหละ บอกว่า

รัฐบาลเพียงจึกก็ชี้มาไม่มีความสำคัญ ทหารเป็นม้า รัฐบาลไม่ใช่เจ้าของคอกม้า นี่คือส่งสัญญาณมาว่า มึงอย่าไปเชื่อรัฐบาลนะ แต่พอมมาถึงไฉ่นายกมาร์ค ไฉ่มาร์ค ไฉนก็ออกมาบอกอีกออกมาบอกแห่ คนไทยไซคดี ที่ไฉ่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายก ไฉ่เวรกรรมเสีย มันจะไซคดีที่ไฉน ทหารมันยังไม่ไปเกณฑ์เลยไฉ่หมอเนี่ย มันเลยตั้งแต่อายุ 20 ปีไฉ่น แล้วบอกไซคดี....”

จตุพร พรหมพันธุ์ “...มีการบอกกันว่า คนเสื้อแดงถ้าเดินทางมาหน้าธนาคารกรุงเทพ มหาชนและป่าสงวนเขาสอยดาวจำกัดนั้นจะต้องเจอการก่อกวน เนื่องจากว่าแถบนี้มีอดีตวีรสตรี เยอะ แถวชอยละลายทรัพย์ ผมเพียงแต่บอกว่า บ้านเมืองฉิบหายมา 3 ปี พวกมึงยังไม่รู้ตัว ยังคิดว่าตัวเองเป็นวีรสตรีอยู่หรือ....”

วิภู แกล้ง พัฒนภูมิไทย “.....จะจะ ชัดเจน พวกมึงทำอะไรก็ถูก พวกคุณนอนอยู่บ้านยังผิเคย ครับ พี่น้องตำรวจครับ ๆ พี่น้องตำรวจที่ไม่มีเส้นครับ ความวิบัติความฉิบหายหายนะที่เกิดอยู่ทุกวันนี้ เพราะอำมาตย์ชั่ว อำมาตย์มันไปผสมพันธุ์กับบุคคลที่เรียกว่าเป็นผู้ดี อำมาตย์มันไปผสมพันธุ์กับนักการเมืองชายตัว อำมาตย์มันไปผสมพันธุ์กับผู้พิพากษาที่หลงว่าตัวเองเป็นเทวดา แล้วยอมดีประเสริฐ ไทยจึงหายนะอยู่ทุกวันนี้ บ้านเมืองไม่สงบ บ้านเมืองวุ่นวาย ตำรวจเห็น้อยเพราะอำมาตย์อัปรีดิ์ครับ...”

วีระ แกล้ง วัฒนาธงชัย “.....ไฉ่ผมกับอำมาตย์ก็ไม่ได้กลัวหรือครับ แต่กลัวปปช. หน้าด้านมากกว่าครับ พี่น้องที่เคารพครับ ขณะนี้มีพี่น้องเราเป็นเรือนแสน เรืองล้าน ติดตามชมอยู่ทางบ้านผ่านทางพีเพิ้ลซาแนล ตบมือให้เป็นกำลังใจกันและกันหน่อยครับ ผมก็ไม่ค่อยสบายใจที่น้องของผมหลายคนอึดอัดขัดข้องกับคนหน้าด้าน ที่มีชื่อว่า ปปช. เลยปล่อยเหยื่อไปซะหลายตัวเลย ครับ ผมก็ได้แต่เป็นห่วงเหยื่อ ว่ากล้าณรงค์กับเหยื่อมันเกี่ยวอะไรกันเนี่ย นะครับ มันก็แปลกนะ อะไรไม่ดีก็ยกให้กับเหยื่อเขา.....”

1.2 คำพูดประชดประชัน / คำพูดเสียดสี

สถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV)

สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ “...เฉลิมมันบอกว่า ไฉ่ดีอกเตอร์คนนี้มันบอกว่า ถ้ากลุ่มพันธมิตรจะมาไฉ่เอง ผมถือว่าเหตุผลมันน้อยเกินไป หมายถึงไฉ่เฉลิม และกลุ่มพันธมิตรก็ไม่มีธรรมอะไรเพราะไม่ได้จดทะเบียน ถูกต้องตามกฎหมาย ดีอกเตอร์ตอบ ไฉ่ยุทธศาสตร์จริง ๆ ผมเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยไม่เคยเห็นใครโกงขนาดนี้เลย ก็ไฉ่ร้อยตำรวจเอกเฉลิมอยู่บำรุง ไม่ไปอ่านรัฐธรรมนูญมาตรา 63 - 64 บอกว่า ประชาชน บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการจัดตั้งสหพันธ์พันธมิตร โดยไม่ต้อง จดทะเบียน ไฉ่รู้เรื่องเลย ดีอกเตอร์อะไร ๆ เฉลิม บ้างอาจจะมาได้วาทีกับ 5 แกนนำ ไปไฉ่กับไฉ่จักรภาพไป ไฉ่ไฉ่กันเอง ไฉ่ไฉ่เรื่องเลย อวดภูมิ ผมไม่เคยเห็นเคยโกงที่ไฉ่นอวภูมิขนาดนี้เลย...”

สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ “.....มันมีคณกลุ่มหนึ่งที่ เป็นหุ่นเชิดทางกองทัพเล็กได้คิดอ่านที่จะเปลี่ยนแปลงประเทศทำไมสำเร็จ ตอนนี้มีบิดาของมันบินหนีไปประเทศอินโดนีเซียแล้วครับพี่น้องบินไปแล้ว อีกคนหนึ่ง ผมบอกแล้วปู่คั่วตัวไปกัมพูชา อีกคนหนึ่งตัดสินใจแปลเป็นอังกฤษ ที่ผิดแยกไปจากความจริง ทั้งทางอาจารย์ที่จับต้อกเตอร์ทางอักษรศาสตร์จุฬา และคนที่เชี่ยวชาญที่สุดของพรรคประชาธิปไตยแปลมาแล้วตรงข้ามกันเลย ก็เลยลาพักไป ใครครับที่ต้องลาพักไปหลังจากต้องคดีหมิ่นแล้ว แก่ตัวไม่ได้ ใครลาพักไป ผมอ่านข่าวของหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ เพ็ญหมิ่นลากิจ 70 ปีวะ มันลา 70 ปีเลย พออ่านอีกวัน 7 วันตามผผผผผไป มันกะลาหนีประเทศเลย ประชาชนจะกระที่บมัน เพราะอะไร เพราะว่ามันใช้โทรทัศน์ช่องหนึ่งเนี่ย เสนอแต่ข่าวการล้มลงของราชวงศ์ของพระมหากษัตริย์อังกฤษ ฝรั่งเศส เนปาล และก็เสนออีกจักรพรรดิองค์สุดท้ายปุ๊ แล้วโทรทัศน์ช่องนี้เคยถูกประชาชนเผามาแล้ว 2 ครั้ง โทรทัศน์ช่องนี้ไม่เคยเข็ดเลย อยู่แถวไหนมา มันเคยสำนึกกรีเปล่าเอาเงินภาษีอากรของประชาชน แต่ตอนนี้ไม่ต้องเผา มันเผาตัวเองเรียบร้อยแล้วครับ โดยเฉพาะรายการ สนทนาประสาสนุช ไม่มีใครดูแล้วครับ มีใครวันอาทิตย์เวลา 8.00 น – 9.00 น. อยากทูปโทรทัศน์ช่องนี้ทั้งครับ ยกมือขึ้นครับ ยกนานๆ หน่อยจะได้ให้จักภพ เพ็ญแข และโทรทัศน์ช่องนั้นดูเนี่ย เอาค้อนมาหน่อยดิ”

สถานีประชาชน (People channel)

ชินวัตรณ์ หานุกุพาด “...ศีลข้อ 5 ห้ามดื่มสุราและของเมา พลเอกเปรมเมามาจนถึง 90 ปีแล้วครับ เมาในวัย เอา 90 นึกว่า 25 ไม่ดูสังขารตัวเองว่า ปานนี้ควรจะทำอะไรให้ลูกหลานมันนับถือ มีแต่ทำชั่ว ยังคิดว่ายังหนุ่ม เมาในวัย เมาในอำนาจไม่มีแล้ว เขาเรียกว่าผู้มีบารมีนอกรัฐธรรมนูญ แต่ก็ยังเมา เมาจนลืมนตาไม่ขึ้น เกษียณอายุหมดหน้าที่มานานเนกาเล เมามานาน ไม่มีสร้าง พี่น้องเคยเมาเหล้าตอนเย็น เข้าก็หาย แต่พลเอก เมา 90 ปี ครับ หายไม่เป็น เมาในวัย เมาในตำแหน่งหน้าที่ เมาในอำนาจ ...”

ณัฐวุฒิ ไสยเกื้อ”...มีคำพูดบางคนเขาบอกว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีนายตำรวจที่ดีที่สุดอยู่คนเดียว เขาว่านะผมไม่ได้ว่า คือคนที่ยื่นอุ้มเด็กอยู่ตรงรูปปั้น ที่นี้ผมถามท่านว่า ท่านจะเลือกเป็นตำรวจแบบไหน วันนี้ตำรวจที่เขาว่าเป็นตำรวจที่ดีที่สุดที่ยื่นอุ้มอยู่นะ ที่ตำรวจยื่นอุ้มอยู่เวลานี้ไม่ใช่เด็กที่นำสงสาร ไม่ใช่เด็กที่อ่อนแอ ไม่ใช่เด็กผู้ด้อยโอกาส ท่านตำรวจที่เคารพ ที่เขาบังคับให้ท่านยื่นอุ้มอยู่เป็นเด็กที่หนีทหารครับ แล้วผมถามว่า ท่านจะอุ้มมันไปถึงไหน...”

ณัฐวุฒิ ไสยเกื้อ “.....พี่น้องที่เคารพทั้งหลายครับ ไม่รู้เป็นไงซะ มาที่นี้ที่ไรไม่ยอมหันหน้าไปทางไหน นอกจากหันหน้ากลับไปข้างหลังแล้วดำคนที่อยู่ในนั้นอย่างเดียวนะ ไม่ใช่ดำข้าราชการนะ ครับ แน่นอนว่าดำนายกรัฐมนตรี ดำคนที่มีความสำคัญโตทางการเมืองอยู่ในนั้น มีอย่างไหนครับ ผมไม่อยู่ไม่กี่เดือน เข้าไปทำงานนั้นในทำเนียบรัฐบาล จนให้ทำเนียบกลายเป็นป่าไปแล้วครับ

เป็นไม่ได้ยกกันไปแล้ว ทำเนียบรัฐบาลเป็นสถานที่ใครก็ตาม ที่เป็นตัวแทนประชาชนเข้าไป ก็จะต้องเดินอย่างตระหงางองอาจ ไฉนได้ข่าวข้าราชการบอกผมว่า ท่านครับเดี๋ยวนี้เดินตูดปิดกันหมดแล้ว ยืนยันอีกครับนะครับว่าผมเคารพในสถาบันพระมหากษัตริย์ แต่ผมไม่เคารพใส่คนพวกนี้ ใครก็ตามไม่มีสิทธิมาทำลายประชาธิปไตย....”

ณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ “... สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือ ปปช. ในนี้เขาบอกว่าเป็นองค์กรอิสระครับ มีกรรมการอยู่ 9 คน เข้าไปทำหน้าที่อยู่ปีสองปีแล้วนะครับ ตั้งแต่พลเอกสนธิ บุญยรัตกลินเซ็นชื่อเข้าไป ผมขอความกรุณานะครับ ผมยังไม่เห็นนะครับว่าพี่น้องไปเตรียมการอยู่ที่ไหน แต่ทราบจากคุณวิญญู แสง และแกนนำบนเวที ว่าพี่น้องเตรียมตัวเงินตัวเองจะมาปล่อยเข้าไปด้วย ผมเรียนพี่น้องอย่างนี้ครับ ว่าท่านอย่าปล่อยเข้าไปนะครับ เพราะผมก่อนขึ้นเวทีเนี่ย เห็นพี่น้องเราบางคนวิ่งมาหน้าตาตื่นตกใจครับ ว่าคุณณัฐวุฒิช่วยมาห้ามพี่น้องเราหน่อยบนเวที ว่าอย่าปล่อยตัวเองเงินตัวเองเข้าไป ผมถามว่าทำไมผมต้องห้ามเขาละ ก็คุณเสียขายจะต้องปล่อยไปทำไมละ มีคนปล่อยไปก่อนแล้ว ผมถามว่าแล้วใครปล่อยไปก่อนละ ผมไม่รู้ ก็คุณไม่รู้เรื่องอะไรมีคนปล่อยไปแล้ว คนปล่อยชื่อพลเอกสนธิ บุญยรัตกลินปล่อยไปสองปีแล้ว เข้าไปอยู่ในนั้นสองปีแล้ว ผมฟังดูแล้วก็เห็นเหตุเป็นผลนะครับ นี่ไม่ใช่ผมพูดเองนะครับ คนอื่นเค้าพูดท่าน ปปช. ท่านจะมาโกรธผมไม่ได้นะครับ หนูไม่ใช่คนอย่างนั้น แต่คนอื่นเขามาพูดให้ผมฟัง แล้วผมเป็นเด็กบ้านนอกเป็นคนชื่อครับ ได้ยินอะไรก็ต้องมาเล่าให้ครอบครัวคนเสื้อแดงฟังครับ เพราะฉะนั้นท่านอย่าไปปล่อยนะครับ เดี่ยวจะไปกั๊กกับตัวที่พลเอกสนธิปล่อยเข้าไป...”

1.3 คำพูดดูถูก / คำพูดประณาม

สถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV)

สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ “... พี่น้องครับจำได้ไหม 7 ปีที่แล้วเนี่ย พรรคชากรเงินคนหนึ่ง ตั้งพรรคการเมือง พอตั้งแล้วทุ่มเงินมหาศาลเลยไปซื้อเสียงประชาชนเค้ามาอยู่ในสภา ชื่อศาลรัฐธรรมนูญ ชื่อ กกต. ชื่อองค์กรอิสระ ชื่อ สตง. ตรวจเงินแผ่นดิน ชื่อทุกส่วนเลย ประเทศพินการหมดสิ้นเลย บาปกรรมตามทัน 7 ปีให้หลัง พรรคสับปะรดของนายทุนพรรคชื่อไทยรักไทยถูกศาลรัฐธรรมนูญยุบทิ้ง พรรคสังคมนานาชาติ ยุบทิ้งครับพี่น้อง พวกคนไทยกลุ่มหนึ่งดัดจริตว่าพรรคนี้ดี พรรคนี้ดีศาลซึ่งเป็นผู้พิพากษาอาวุโส 9 ท่าน ลงมติเป็นเอกฉันท์ยุบพรรคทิ้งให้พ้นแผ่นดินไทยนี้หรือพรรคดี หลังจากนั้นเหตุการณ์บ้างเมืองที่เราชุมนุมกันพันธมิตร เตือนความทรงจำกันนิดหน่อย พอเลือกตั้งวันที่ 2 เมษายน ศาลรัฐธรรมนูญก็สั่งให้การเลือกตั้งที่ระบอบทักษิณข่มขืนประเทศ เป็นโมฆะอีก ไซ้ใหม่ นี่คือนานาชาติประเทศไทยไซ้ใหม่พี่น้อง โมฆะทั้งประเทศไม่เคยเกิดขึ้นเลยในประเทศ ในรอบ 75 ปี นอกจากคนชั่วในระบอบทักษิณจัดการขึ้นไซ้ใหม่พี่น้อง อาเพศจริง ๆ นี่ยังอาเพศไม่เท่าไรหรอก ไอ้พวกสามหน้าห้าหัวกกต. ขาดิสันชนิดติดคุกหมดเลยเห็นไหม พี่น้อง

อาเพศสามเรื่องในสังคมไทย ผ่านพ้นไป เลือกตั้งอีกที่พระราชแปลงร่างกลายเป็นพรรคการเมืองหุ่นเชิดมา ไปซื้อเสียงประชาชนมาอีก“

สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ “...คนดำรงความเท็จตลอดชีพไอ้คนนี่ ครั้งที่ 1 มันบอกว่า 6 ตุลาคม คนตาย 1 คน คนไปประท้วงมันเต็มสภาเลย วันนั้นผมแต่งตัวเข้าไปสภาใหม่ ๆ ผมนึกกว่าจะมีใครไปประท้วงผมที่แท้ไปประท้วงไอ้หมัก ครั้งที่ 2 มันออกรายการเพลินมันบอกว่าสถาบันการเงินจำนวนประมาณ 2 แห่ง เจ๊งๆ 4 ครั้ง มันไปดัดจริตตอบกระทู้ในสภา กระทุ้งสุด คุณกรณ์ จาติกวณิชว่า ผมไม่ได้พูดว่าเจ๊งเลย เค้าเลยเปิดเทปว่า พูดว่าเจ๊งๆ อะ มันเท็จมันดำรงชีพด้วยความเท็จ ครั้งที่ 3 มันบอกว่า ตอนที่ทันไป วันที่ 25 มีนาคมที่มหาลัยธรรมศาสตร์ มันบอกว่า ประชามติไม่ทำเปลืองเงิน แก่เลยอะ มาวันนี้มันดัดจริตบอกว่าทำประชามติ 2 พันล้านตัดความจำคาญเสีย มันพูดเท็จ ดำรงด้วยความเท็จ สมัครงเท็จตลอดกาล นักรบชั่ววอกสวนจนตายท่า ดำรงด้วยความเท็จตลอด...”

ภูวดล ทรงประเสริฐ “..... พี่น้องที่รักทั้งหลายประเทศนี้ได้มาถึงบทสุดท้ายของการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองแล้ว นักรบเมืองพันธุ์ชั่ว สุนัขรับใช้ ระบอบทักษิณยังฝันว่า ระบอบการเมืองในประเทศนี้จะอยู่ในวังวนเก่าๆ อีกต่อไป พวกเอ็งคิดผิดแล้ว การเมืองประเทศนี้มันมีพลวัตรมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา รัฐบาลเสงช่วย สุนัขรับใช้ ระบอบทักษิณ วันนี้อยู่ก็มีอำนาจ สิ่งใคร่ได้อีก ยกเว้นตำรวจสุนัขรับใช้ บางคนเท่านั้น..... ผู้ที่เกี่ยวข้องกับระบอบทักษิณ โดยเฉพาะ ไอ้สุนัขรับใช้ทั้งหลาย ได้พลเรือน ไอ้นักวิชาการสุนัขรับใช้ทั้งหลาย เอ็งจะต้องถูกลงโทษอย่างสาสม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ไอ้อันธพาล นปท. ที่อยู่กระทรวงเกษตร เอ็งจำชื่อเข้าไว้ เข้าจะจัดการเอ็ง ตัวต่อตัวทุกคน..... บรรดา ส.ส. รัฐสภาอันทรกษัตริสอพหลอ อัปรีย์เหล่านี้ มาจากไหนก็รู้กันอยู่ ส่วนใหญ่มาจากการซื้อสิทธิขายเสียงใช้ใหม่พี่น้อง แล้วจะมาพูดถึงระบอบรัฐสภาหาพระแสง หอกอะไร วันนี้ระบอบรัฐสภาไทยมันจบไปเรียบร้อยแล้วครับ.....”

สนธิ ลิ้มทองกุล” ...ทำไมจะต้องเอาชื่อคนชายชาติจารึกหนึ่งมา ต้องเอาชื่อมันจารึก เอาไว้ได้สิ้นตีนพวกเอาใช้ใหม่ หมามันยังซื้อสัตย์ต่อเราเลยใช้ไม่ใช่...”

สถานีประชาชน (People channel)

ชินวัตรณ์ หานุกูญพาด “.....พี่น้องสลิ้มที่เคารพ ท่านค้าท่านขายอยู่ที่นี่ ไม่ต้องบอกกันมาก ทั้งรู้แก่ใจรู้แก่ตัวของท่าน วันมันดีใหม่ละ มันดีรีเปล่า เพราะไอ้รัฐบาลนี้มันอะไร มันเข้ามามันก็ไม่ กู่เอามาไปช่วยกันโกง ไอ้พรรคร่วมต่าง ๆ 4 พรรค 5 พรรค ไอ้พวกนั้นไม่กล้าพูดชกคำหอรกครับ มันจะพูดได้ยังไง มันก้มหน้าก้มตากินอย่างเดียวละครับ พวกเวรนั้นอะ ทุกโครงการก็โกงทั้งนั้น แล้วก็คิดเองก็ไม่ใช่ แต่ละโครงการก็ทำตามเขา ทำของเค้าเลอะเทอะไปหมด ทำก็ไม่เป็น มี อย่างเดียวอยากจะเป็นนายกเท่านั้น แล้วพลเอกเปรมก็เป็นคนปลุกปั่นมา เป็นหัวรถจักร เป็นตัว

จักร ให้เขามาไล่ทักษิณ ไส้สมัคร ไส้สมชาย ที่เขามาจากการเลือกตั้ง เราไม่ได้รักทักษิณ รักสมัคร รักสมชาย แต่เขามาถูกต้องเราต้องยอมรับ แต่เสร็จแล้วก็วางแผน ให้ทหารยึดอำนาจ ฉีกรัฐธรรมนูญ ที่ถวายเป็นรัฐธรรมนูญไว้ว่าจะรักษาไว้ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร นี้ก็ตัดสิทธิ์ โทก พระเจ้าอยู่หัว ไม่ได้โทกพวกเราชะด้วยนะ ถามว่า ศีลข้อ 4 มีไหม ไม่มีเป็นคนคู่ศีล เป็นโมฆะบุรุษ บุรุษว่างเปล่า ไม่ควรกราบไหว้....”

วรุฒิ วิชัยดิษฐ์ “.....พี่น้องที่เคารพ ปัญหาในประเทศไทยนี้ พี่น้องก็ทราบดี คนใหญ่ ๆ ที่ทำให้บ้านเมืองนี้เสียหาย คือพลเอกเปรม ติลาสุลานนท์ แล้วคนในนี้ นายชิน ใโสภณพนิช นายชาติรี ใโสภณพนิช แล้วก็ใโสภณพนิชหลาย ๆ คน มันจับมือกับพลเอกเปรม โคนล้มประชาธิปไตย ในประเทศนี้ นิยมแค่ปู่พี่น้องครับ ถ้าถ้าพี่น้องเสียเหลืองเห็นแค่นายวรุฒิแค่ปู่ พี่ยังได้ประโยชน์ ท่านก็เข้ามาฟังสิครับ แล้วช่วยกันไล่พลเอกเปรมไปด้วยกัน เมื่อเห็นว่าเป็นคุณประโยชน์ต่อประเทศนี้ พี่น้องก็ได้เห็นแล้วไม่ใช่หรือครับ สมัยที่พันธมิตรชุมนุมในทำเนียบรัฐบาล ยึดทำเนียบรัฐบาล มีนางผู้หญิงคนหนึ่งชื่อว่า คุณหญิงกัลยา ใโสภณพนิช ก็คุณหญิงกัลยา ใโสภณพนิชไม่ใช่หรือครับ เป็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ แล้วก็เข้าไปจับมือกับพันธมิตร โคนล้มรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง เมื่อก่อนหน้านั้นคุณคืออินางปีศาจ แต่อย่าว่าละครับพี่น้อง ยุคนั้นเป็นยุคกาชาวครับ คนชั่วนี้ยังมีครองเมืองครับ คนดีถูกตีตราหนักโทษ แต่คนชั่วกลับอิมแปล นังยังมีครองเมือง นี้แหละครับยุคกาชาว ท่านเห็นไหมครับ คุณหญิงกัลยา ใโสภณพนิช ที่ผมบอกมาก่อนหน้านั้นเป็นนางปีศาจ เพราะแกไม่รู้ชื่อโน้มน้ โดนเสน่หยาแฝกของสนธิ ลิ้มทองกุล มิเช่นนั้นจะเข้าไปในทำเนียบได้ยังไงครับ คนเป็นคุณหญิงคุณนาย มีศักดิ์ใหญ่โต คงจะมีสายสะพายด้วยถึงจะได้เป็นคุณหญิงเข้าไปในทำเนียบรัฐบาล เห็นไหมครับ พอไปยึดสนามบิน ไปยึดทำเนียบรัฐบาล จากนางปีศาจ เดียวนี้ได้เป็นรัฐมนตรีกระทรวงวิทยาศาสตร์ ผมจึงบอกกล้าฟันธงเลย ว่าเวลานี้คนชั่วทั้งนั้นที่ครองเมืองอยู่ ถึงแม้จะเป็นอภิสิทธิ์ เวชชาฎชีวะ ไฉนมันก็โคตรชั่ว ทำไมผมจึงบอกว่าอภิสิทธิ์เป็นคนชั่วละครับ พี่น้องดูซิ หลังจากนายอภิสิทธิ์ เวชชาฎชีวะ หนีการเกณฑ์ทหารแล้ว สนับสนุนพันธมิตร ฉีกรัฐธรรมนูญ สร้างความวุ่นวาย สร้างความเดือดร้อน ให้ทหารมาปฏิวัติวันที่ 19 กันยายน สุดท้ายเนี่ยก็ได้มาเป็นนายกรัฐมนตรี พี่น้องเห็นไหมครับ จากนายกรัฐมนตรี เดียวนี้กลายเป็นสัตว์แล้ว ก็ไม่ได้เป็นสัตว์ได้ยังไงละครับพี่น้อง คนดีดีมันจะไปอยู่ในกรงได้ยังไงอะ ต่อไปนี้ถ้าเจออภิสิทธิ์ ก็เรียกอภิสิทธิ์ไปเลย เพราะมันอยู่ในกรงแล้วอะ เห็นไหมครับพี่น้อง...”

จตุพร พรหมพันธุ์ “.....เมื่อวานนี้มีการตั้งกระทู้ถาม เรื่องการจัดซื้อจีที 200 มันไป ๆ มา ๆ กลายเป็นนายหน้าเครือข่ายกับชื่อฝูงบินกริพเพน พี่น้องที่รักทั้งหลาย แล้วเป็นการจัดซื้อที่ประหลาดที่สุด ของเหมือนกันหน่วยงานนี้ชื่อ 4 แสน หน่วยงานนี้ชื่อ 9 แสน หน่วยงานนี้ชื่อล้านกว่า พอพิสูจน์กลายเป็นว่า 20 ครั้ง ถูก 4 ครั้ง วันนี้ยังเอาคนผิดไม่ได้แม้แต่คนเดียว แต่คนตายนั้น

มีตายจริง มีผู้บริสุทธิ์ถูกจับจริง ตามคำเชื่อของเครื่องสับประังเคนี่ แล้วทำยที่สุดเป็นยังงไครับ
 พี่น้องที่รักทั้งหลาย ก็สร้างภาพคนดี ๆ อย่างหมอพรทิตย์ คุณหญิงแพทยหญิงพรทิตย์ บอกว่า
 เครื่องมือนี้ใช้ได้มีประโยชน์ปรากฏว่าพอตรวจสอบแล้วไม่เป็นความจริง ก็ไม่มีไครรับผิด ก็คนดีพูด
 พี่น้องที่รักทั้งหลาย บ้านเมืองนี้เวลานี้ผมสรุปแล้วว่า ไครประกาศตัวว่าเป็นคนดี ให้สันนิฐานก่อน
ว่า มึงเนียโคตรชั่วที่สุดในประเทศนี้แล้ว พอเริ่มขยับปากว่าคุณธรรม จริยธรรม เราต้องทุ่มเท
เสียสละ แสดงว่ามันนะเริ่มโกงแล้ว โกงแล้วมันนะ มันแบบนี้ทั้งนั้น แล้วทำยที่สุดเป็นยังงไครับ
 พี่น้องที่รักทั้งหลาย มันก็เหมือนๆ ประมาณนี้แหละครับ แต่ปรากฏว่าเป็นยังงไครับ ไอบริษัท
 นายหน้า มันก็คือเครือเดียวกันกับที่ซื้อฝูงบินกริฟเพน ราคาทั้งสูงมันซื้อ 3 หมื่น 4 พันล้าน ขนาด
 ทั่วโลกเขาซื้อลำเดียวกันเหมือนกัน 2 หมื่นล้าน มันซื้อแพงไป 1 หมื่น 4 พันล้าน ผมไม่เชื่อว่ามันโกง
แต่ผมเชื่อว่ามันโกงครับพี่น้องที่เคารพ พี่น้องที่รักทั้งหลาย”

ณัฐวุฒิ ไสยเกื้อ “.....คนอย่างเปรม ตีลาสุลานนท์ จะเป็นคนสุดท้ายที่สามารถเหยียบย่ำ
และกดขี่สังคมไทย จะไม่มีคนไทยคนไหนสถาปนาตัวเองขึ้นเป็นเปรมคนที่สองได้อีกต่อไป
 ประเทศนี้ต่อไปข้างหน้าจะมีแต่ประชาชน ประชาชน ประชาชน ภายใต้สถาบันพระมหากษัตริย์ที่
 เป็นประชาธิปไตยเท่านั้น....”

1.4 คำพูดสาปแช่ง ตัวอย่างเช่น

สถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV)

สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ “...ที่มาพูดวันนี้ไม่อยากพูดแรงเพราะเป็น ส.ส. แล้วไปอยู่ส.ส.ก็
 สุขสบายดี เจอคนใจดีกรูณาถึบเพียงเล็กน้อย ตอนนีไค้มีผู้ใหญ่ขอร้องให้ผมถอนฟ้องคดี เพราะ
 คนที่เป็นส.ส.ออกกฎหมาย แล้วมาถึบผมเนีย ศาลอาจจะไม่รอลงอาญาและจำคุกเลย 2 คดี ที่ผม
 ฟ้องไปมีผู้ใหญ่มาร้องเป็น 10 ครั้ง ผมประกาศเลยไม่ถอน ไม่ถอนเด็ดขาดครับ ไม่มีทางถอน
 สำหรับคนคนนี้ ไม่ได้เป็นส.ส.ก็อย่าเป็นมัน ไม่ถอนไครมาบอกให้ถอนไม่ถอนเด็ดขาด ยกเว้นคนที่
อยากเป็นประธานาธิบดีตายก่อน....”

สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ “...มีคนมาบอกผมว่าระวังอาหารที่บริจาคมาจะใส่สารพิษ
 วันนี้พบสารพิษอยู่ 2 ห่อนนะครับเป็นบะหมี่ผมจะมอบให้คนแรกก็คือ คนที่เป็นเจ้าของรายการชิม
 ไปบนไปแล้วตายห้าไป หนึ่งห่อครับพี่น้อง และอีกหนึ่งห่อผลจะมอบให้วัยเกิดพลตำรวจเอก ปัด
ให้ไปกินอีกหนึ่งห่อจะได้ ตายห้าไปด้วย...”

สถานีประชาชน (People channel)

จตุพร พรหมพันธุ์ “...มีการบอกอีกว่า มาชุมนุมที่หน้าอาคารกรุงเทพ เมื่อวานนี้ เอเอสทีวี ยุ่งว่าให้โยนขวดโซดากันลงมา พี่น้องที่รักทั้งหลาย ผมเองก็มีพรรคพวกอยู่ข้างใน เขาบอกว่าให้ระวังชั้น 8 ชั้นที่ 23 ผมบอกว่าถ้ามันลงมาจากทั้ง 2 ชั้น พวกมึงระวังตัวทุกชั้นชะดีกว่า”

ณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ “...เจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งหลายครับ วันนี้ประชาชนคนเสื้อแดงมานี้ ก็ตั้งใจมาเยี่ยมเยียน ตั้งใจมาพูดจาปราศรัย ตั้งใจมาแสดงหัวใจประชาธิปไตย ร่วมกันกับท่านที่นี่ ท่านสบายใจได้ครับ พวกผมจะติดตามทวงถามหลายๆ คดี ก็เป็นคดีการเมืองทั้งนั้น เรามานี้เราจะไม่ทำให้ท่านอึดอัดใจโดยการทวงถามว่าตรวจ ดีเอ็นเอขึ้นไปถึงไหนแล้ว เพราะเรารู้ว่านั่นคือภารกิจอันยิ่งใหญ่ที่ท่านได้รับมอบหมายจากรัฐบาลชุดนี้ เป็นภารกิจระดับชาติ รัฐบาลชุดนี้ได้อยู่ได้อีกไม่นานแล้วละครับพี่น้องประชาชนที่เคารพ แล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งหลาย รัฐบาลอายุก็เหมือนคนทั่ว ๆ ไปแหละครับ ใครก็ตามทุกคนเกิดมา โตแล้วโต แล้วก็เติบโต ทำมาหากิน เสรีแล้วก็แก่ แก่แล้วกำลังตาย เสรีแล้วถ้าเริ่มเล่นซี้ที่กำลังจะตายแล้วครับ...”

1.5 คำพูดปลุกระดม

สถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV)

สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ “.....ขอแสดงความเคารพอย่างสูงต่อพี่น้องชาวไทยที่ชุมนุมที่นี่ในประเทศไทยและทั่วโลกครับ พี่น้องครับ ผมขอเรียกร้องให้พี่น้องทางบ้านเนี่ย ออกมาชุมนุมสมทบกับเราให้ได้ประมาณ 150,000 คนเราถึงจะเคลื่อนไปครับพี่น้อง ดูโทรทัศน์เฉยๆ นึกูชาติไม่ได้หรอกครับ นอกจากทูปโทรทัศน์ของอื่นครับ ท่านต้องออกมา นิต่างจังหวัดออกมาแถบทุกจังหวัดแล้วทุกภาค ที่สหรัฐอเมริกาขณะนี้นครลอสแอนเจลิส มวลชนร่วม 1,000คน ไปที่สถานกงสุลสหรัฐประท้วงแล้วนะครับพี่น้อง แล้วใช้พวกคนที่ต้องการกู้ชาติดูโทรทัศน์อยู่ มันคนเดียว มันครอบครัวยุติธรรมได้ยังไง ออกมาร่วมกันเอาอาหารเอาน้ำมาด้วยครับพี่น้อง อยู่ทำไม ดูโทรทัศน์อยู่นั้นแหละเราต้องมากู้ชาติ...”

สนธิ ลิ้มทองกุล “...ตอนประมาณ 6 นาฬิกา ท่านพลตรีจำลองศรีเมือง ท่านก็ถามชัดเจน มีอยู่ 2 ข้อ ให้ช่วยกันลงคะแนนเสียง ข้อแรก เมื่อเรายื่นจดหมายให้วุฒิสภาแล้วถือว่าภารกิจเสร็จแล้ว จะกลับหรือไม่ใครเห็นด้วย ข้อสอง ยื่นเสร็จแล้วเราไม่กลับ เพราะว่ามีภารกิจที่จะต้องทำชาติให้กลับไปที่อยู่อาศัยที่มีคุณธรรมและศีลธรรมสำหรับเราและลูกหลานเราต่อไปในอนาคต แต่การอยู่ต่อนั้นอาจจะต้องลำบาก ให้พ่อแม่พี่น้องเป็นคนตัดสินใจ ถ้าพ่อแม่พี่น้องบอกว่ากลับเรากลับกันในใจว่าเพียงแค่ 10 % ถ้ากลับเราก็จะกลับ เพราะว่าเราไม่ต้องเป็นห่วงเป็นใย และก็ไม่อยากให้พ่อแม่พี่น้องมีปัญหาเวลาโดน เขี่ยล่วน ๆ ที่ไม่มีสัตว์อย่างอื่นผสม ก็ปรากฏว่าพี่น้องที่นั่งอยู่

ตอนเช้านั่งค้างคั่นกับเรามาผ่านการต่อสู้มา ผ่านการคุกคามมา ทุกคนลงเสียงเป็นมติเอกฉันท์ว่า จะอยู่ต่อ อะไรจะเกิดก็ให้มันเกิด...

สนธิ ลิ้มทองกุล “...พวกเราเป็นหนี้บุญคุณพ่อแม่พี่น้อง ความกล้าหาญของพ่อแม่พี่น้องมีมากกว่าเราเยอะ ทำไมพวกเราจึงพูดเช่นนั้น ที่พวกเราพูดเช่นนั้นก็เพราะ เมื่อตัดสินใจจะเดินหน้าเพื่อต่อสู้เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ แล้ว เราก็ใช้เวลาของเราเดินหน้าสู้ทันที อะไรจะเกิดให้มันเกิด จะฟ้องผมหมิ่นประมาทอีกก็คิดก็ฟ้องไป จะจำคุกผมอีก 6 ปี 10 ก็จำไป เดินหน้าไม่ถอยอยู่แล้ว แต่พี่น้องพี่น้องมีภาระมีลูกมีเมีย มีภาระงานที่ต้องทำ ขนาดมีภาระอย่างนี้ยังเสียสละตัวเองมา มานั่งกลางดินกินกลางทราย เสร็จเรียบร้อยแล้วก็พร้อมที่จะต้องเตรียมรับกับอันตรายที่จะเกิดขึ้น พวกผมจึงบอกว่า พวกผมของคาราวะจิตใจของพ่อแม่พี่น้อง เพราะว่าด้วยเหตุนี้ ที่พ่อแม่พี่น้องเป็นคนแบบนี้ พวกเราถึงมีกำลังใจที่จะต่อสู้ เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ตลอดไปครับ...

สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ “....พี่น้องครับสิ่งที่ผมอยากจะพูดมากที่สุดในวันนี้ก็คือ สงครามครั้งนี้เป็นสงครามครั้งสุดท้ายแล้วใครยังอยู่ทางบ้านอยู่ให้รีบมาจัดการชาติบ้านเมือง ให้เด็ดขาดเรียบร้อยภายในไม่กี่วันข้างหน้าวันศุกร์นี้ จะเคลื่อนไหวใหญ่ที่สุดพี่น้อง ประบมือให้วันศุกร์ที่จะมาถึงหน่อย เรียกร้องพี่น้องประชาชนทั้งประเทศ 5 แขนงขอรับรองให้มากกว่านี้ 3 เท่า แล้ววันนั้นเราจะเผด็จศึกพี่น้อง ได้ไหมครับ สามเท่า เราจะบอกท่านว่าใครไม่มาสู้ชาติเนี่ย ในสงครามครั้งสุดท้ายแล้วเนี่ย พันธมิตรทั้ง 5 คน เลิกกันไปแล้วชนะครับ ไม่มีอีกแล้วครับสงครามศักดิ์สิทธิ์ต้องมาเป็นผู้เขียนประวัติศาสตร์เอง....

สนธิ ลิ้มทองกุล “....พี่น้องครับ พวกมันคิดได้ยังไงเนี่ยแค่มันจะขายที่ดินของมันเองมันยังต้องขอพ่อขอแม่มันเลยใช่ไหม นี่มันที่ดินของชาติบ้านเมืองมันนั่งอมอะไรกันอยู่หาในกรม. นะ อมสากเปือกกันหรือไง หรือว่ามันนั่งอมหอกกันอยู่ พี่น้องครับเรื่องชาติบ้านเมือง เรื่องการตัดแบ่งพื้นที่เอาไปขายเอาไปแลกกับผลประโยชน์ส่วนตัว อย่ายว่าแต่ยอมเลย ตายเป็นตายพ่อแม่พี่น้องครับพร้อมจะตายในเรื่องอย่างนี้ไหมพี่น้อง....

สนธิ ลิ้มทองกุล “...พ่อแม่พี่น้องที่รักและเคารพของพวกผมครับ เมื่อคืนนี้ตอนตี 5 ครึ่งผม และท่านพลตรีจำลอง ศรีเมือง คุณพิภพ ธงชัย คุณสมศักดิ์ โกศัยสุข ท่านอาจารย์สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ ประชุมกันอย่างจริงจังและถามกันว่า วันนี้ถ้าไปยื่นจดหมายเสร็จสิ้นถือว่าเสร็จภารกิจหรือป่าว ถ้าเสร็จสิ้นเราก็แยกย้ายกันกลับ ว่า พวกเราก็เลยตั้งคำถามกันว่า พวกเราทั้ง 5 คน พร้อมที่จะสู้จนถึงที่สุดอยู่แล้ว แต่การสู้ของพวกเรานั้นเราสู้เพื่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ การสู้ของพวกเรานั้นจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากพ่อแม่พี่น้อง มาร่วมสู้ด้วยน้ำใสใจจริง ด้วยจิต ที่บริสุทธิ์ด้วยธรรมที่มีอยู่ในใจ...”

สนธิ ลิ้มทองกุล “...พี่น้องครับพวกเรา 4 คน ไม่มีอะไรให้พี่น้อง นอกจากอย่างเดียวเท่านั้น ว่าเราให้สัจจะวาทะกับพี่น้อง ว่าการทำงานเพื่อน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์นั้นเราจะไม่ทอดทิ้ง และที่สำคัญที่สุด ที่พวกเราตัดสินใจสู้กันต่อ ก็เพราะว่ามันไม่ได้สู้จนถึงที่สุดแล้วถอยทำไม สงครามมันเพิ่งจะเริ่ม ยังไม่ได้ถึงที่สุด เพราะฉะนั้นถ้าจะแพ้กก็ขอให้แพ้ให้สมศักดิ์ศรีคือแพ้อย่างถึงที่สุดซะก่อน...”

สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ “... พี่น้องครับ เรากำลังเดินทางไกลมาก แต่ใกล้สิ้นสุดครับ พุทธ พุทธ ศุภร์ พลตรีจำลองนักเรียนผู้กล้าทั้งในสนามการรบเพื่อรักษาชาติ และการโค่นรัฐบาลทรราช ประกาศยึดยุทธภูมิที่เหมาะสมแล้ว แล้ววันศุกร์จะเผด็จศึก ขอสามเท่าได้ไหมครับ...”

สถานีประชาชน (People channel)

ชินวัตรณ์ หาบุญพาด “...คนเสื้อแดงมาชุมนุมวันนี้ไม่ได้มาเพื่อประโยชน์ส่วนตัว ส่วนกลุ่มของคนเสื้อแดง แต่มาเพื่อประโยชน์ของคนทั้งแผ่นดินนี้ ไม่ว่าท่านจะสีไหนก็ตาม เราจะต้องป้องกันผลประโยชน์ของชาติ.....”

วรวิฑูมิ วิชัยดิษฐ์ “.....วันนี้พี่น้องประชาชนเดือนร้อนกันทุกหย่อมหญ้า ไม่ว่าจะแม้จะเป็นคนดี เหลืองก็แล้วแต่ ผมก็คิดว่าท่านก็เดือดร้อนนะครับ ถ้าวันดีคืนดีท่านขายข้าวไม่ได้ ท่านก็เดือนร้อนเหมือนคนทุกคนนั่นแหละ เพราะฉะนั้นการมาของพี่น้องคนเสื้อแดงวันนี้ ในนี้ธนาคารกลุ่มเทพเนี่ย คือกลุ่มทุกเก่าๆ ที่จับมือกับอำมาตย์ทำร้ายประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นพี่น้องทุกเสื้อสีโปรดฟังอีกครั้งหนึ่ง ขอให้ท่านมาฟังเถอะครับ แล้วท่านจะรู้ว่าพวกเราอยู่กับความเป็นจริง แทนที่ท่านอยู่ฝ่ายตรงข้าม แล้วกลับมาทำร้ายคนเสื้อแดง มันไม่เกิดประโยชน์ นี่คนเสื้อแดงเขาเห็นประเทศชาติเดือดร้อนกันทุกคน เขาเลยมาเรียกร้องตรงนี้ให้พวกท่านเห็น ท่านโปรดฟัง แล้วเข้ามาฟังเถอะครับ แต่อย่ามาทำร้ายใคร มาฟังเลย ถ้าหากคนเสื้อแดงไม่พูดด้วยความเป็นจริง ท่านกลับไปแล้วเอาตีนมาเหยียบหน้านายวรวิฑูมิคนนี้ได้เลย...”

ณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ “...เพราะฉะนั้นที่มาวันนี้เราไม่ได้พูดคุยกับท่านเรื่องนั้นนะครับ แต่เรามาคุยเรื่องราวการต่อสู้ประชาธิปไตยของประชาชน เรามาคุยกับท่านเรื่องที่ว่าประชาชนทั่วประเทศกำลังจะลุกฮือทั่วประเทศเพื่อเปลี่ยนประเทศไทย ภารกิจของประชาชนวันนี้คือการสร้างประวัติศาสตร์ คือการสถาปนาประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างแท้จริง ให้มีประชาชน ให้มีประชาธิปไตย ให้อยู่ภายใต้พระบารมีองค์พระประมุข แต่ไม่มีอำมาตยาธิปไตยไม่มีอภิสิทธิ์ชนคนใด ๆ เราต้องการสิ่งนี้ แล้วสิ่งนี้มันเกิดขึ้นแล้วครับท่านที่เคารพ...”

จตุพร พรหมพันธุ์ “...น้องที่รักทั้งหลายเพราะฉะนั้นพี่น้องคนเสื้อแดงให้สบายใจได้ว่า บ้านเมืองนี้มันจะไม่มีผลกระทบใดๆ จากการชุมนุมของคนเสื้อแดง คนเสื้อแดงแค่ต้องการความ ยุติธรรม ต้องการให้บ้านเมืองนี้มีมาตรฐานเดียว ไม่ต้องการอำมาตยาธิปไตย ที่เอาเปรียบสมคบกับ นายทุนบงกชป่าสงวน เหมือนที่เรามาที่ธนาคารกรุงเทพแห่งนี้...”

2. ความก้าวร้าวรุนแรงทางกาย หมายถึง การแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงโดยการใช้อวัยวะ ร่างกายในการทำร้ายผู้อื่น, กิริยาท่าทาง สีหน้าที่แสดงออกถึงความก้าวร้าวรุนแรง รวมถึงการ แสดงความสะใจหรือพึงพอใจกับความก้าวร้าวรุนแรง เช่น กิริยาท่าทาง สีหน้า เป็นต้น สามารถ แบ่งออกเป็น

2.1 ความก้าวร้าวรุนแรงทางกายที่เห็นได้ชัดเจน

- เหตุการณ์ความรุนแรงจากการเผชิญหน้า เช่น การปะทะกันของบุคคล ฯลฯ

สถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV)



ภาพที่ 3 การเผชิญหน้าระหว่างผู้ชุมนุมพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย กับเจ้าหน้าที่รัฐที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล (ผู้จัดการออนไลน์, 2551:ออนไลน์)

สถานีประชาชน (People channel)



ภาพที่ 4 ภาพบรรยากาศการชุมนุมและความเคลื่อนไหวของ แนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ ปิดล้อมติดตาม ขบวนรถนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่พัทยา (มติชนออนไลน์, 2552:ออนไลน์)

2.2 ความก้าวร้าวทางกายที่แฝงมากับพฤติกรรมที่แสดงออก

- ลักษณะที่แฝงไว้ด้วยท่าทีที่ก้าวร้าวรุนแรง เช่น การชี้หน้า การตะโกน การตะคอก

การทำท่าทางล้อเลียน เป็นต้น

สถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV)



ภาพที่ 5 บรรดาแกนนำ อาทิ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง, นายพิภพ ธงไชย, นายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์, นายสมศักดิ์ โกศัยสุข และนายสนธิ ลิ้มทองกุล บนเวทีชั่วคราวของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย การปราศรัย (สำนักข่าวเจ้าพระยา, 2551:ออนไลน์)

สถานีประชาชน (People channel)



ภาพที่ 6 บรรดาแกนนำ อาทิ นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ, นายจตุพร พรหมพันธุ์, นายวีระ มุสิกพงศ์ และนายแพทย์เหวง โตจิราการ (cbnpress, 2552:ออนไลน์)

- การแสดงพฤติกรรมสะใจของผู้เข้าร่วมการชุมนุม เช่น การโห่ร้อง การปรบมือ การใช้มือตบ ฯลฯ

สถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV)



ภาพที่ 7 การชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย
ที่ทำเนียบรัฐบาล (ผู้จัดการออนไลน์, 2551:ออนไลน์)

สถานีประชาชน (People channel)



ภาพที่ 8 การชุมนุมของแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ
ที่หน้าสำนักงาน ปปช. (cbnpress, 2553:ออนไลน์)

- พฤติกรรมที่แสดงถึงการดูถูกและเหยียดหยามบุคคล เช่น การประณามบุคคล ในทางที่เสียหาย การล้อเลียน การแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสม โดยการใช้ท่าเหยียบหน้าบุคคล สถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV)



ภาพที่ 9 ภาพบรรยากาศของกลุ่มผู้ชุมนุมพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย เมื่อมีการเดินขบวนไปในสถานที่ต่างๆ (ผู้จัดการออนไลน์, 2551:ออนไลน์)

สถานีประชาชน (People channel)



ภาพที่ 10 ภาพบรรยากาศของแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ เมื่อมีการเดินขบวนไปในสถานที่ต่างๆ (.cbnpress.com, 2552:ออนไลน์)

จากตัวอย่างความก้าวร้าวรุนแรงที่นำเสนอผ่านสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นความก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา หรือทางกาย ล้วนสะท้อนให้เห็นความรุนแรงที่แฝงมา กับการนำเสนอได้อย่างชัดเจน

สำหรับความก้าวร้าวทางวาจา คำพูดข้างต้นนั้นเป็นคำพูดบางส่วนที่ถอดเนื้อหาจากการปราศรัยการชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (พธม.) และกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ซึ่งคำพูดทั้งหมดนี้ล้วนได้รับเผยแพร่ยังผู้ชมทั้งสิ้น เมื่อพิจารณาถึงเนื้อหาใจความของคำพูดเหล่านั้นจะพบว่า มีการใช้คำพูดยุยง ส่อเสียด และปลุกปั่นให้เกิดอารมณ์อยู่ตลอดอยู่ ทั้งนี้ยังปรากฏคำพูดในลักษณะการสร้างความชอบธรรมให้เกิดขึ้นกับการกระทำความรุนแรงอีกด้วย แม้ว่าบางครั้งการกระทำที่เกิดขึ้นอาจจะไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้องก็ตาม

สำหรับความก้าวร้าวทางกาย เป็นตัวอย่างภาพที่มีลักษณะคล้ายภาพข้างต้น ถือว่าเป็นภาพที่เข้าข่ายความก้าวร้าวรุนแรง ซึ่งได้นำเสนอผ่านสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองและถูกถ่ายทอดมายังผู้รับสาร ไม่ว่าจะเป็นอยู่ในรูปแบบของการนำเสนอข่าว หรือภาพประกอบเพลง (MV) ที่มีให้เห็นอยู่บ่อยครั้ง ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจะเห็นว่าเป็นภาพที่สื่อให้เห็นความก้าวร้าวรุนแรงทั้งสิ้น นอกจากนี้ภาพบางส่วนยังเป็นการส่งเสริมการกระทำความก้าวร้าวรุนแรงอีกด้วย เช่น การแสดงสีหน้าท่าทางเหยียดหยัน การแสดงพฤติกรรมสะใจต่อบุคคลที่ไม่ชอบ การเหยียบภาพหน้าบุคคล เป็นต้น

นอกจากความก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา และทางกายแล้ว เมื่อพิจารณาจะพบว่า เนื้อหาที่ปรากฏออกมายังผู้สารถยังมีอารมณ์ ความรู้สึก และแนวความคิดบางอย่างแฝงมาด้วย เช่น การกล่าวหาบุคคลอื่นในทางเสียหาย การล้อเลียนปมด้อยของผู้อื่น การหยามเกียรติ หรือไม่ให้เกียรติบุคคลอื่น ฯลฯ ซึ่งทั้งหมดนี้จะนำไปสู่ความรู้สึกเกลียดชัง ความเป็นศัตรู ความรู้สึกที่จะต้องการลงโทษต่อบุคคลนั้น และความต้องการที่จะให้บุคคลนั้นได้รับความทุกข์ เป็นต้น ถือเป็นความก้าวร้าวรุนแรงที่แฝงมากับการนำเสนอทั้งสิ้น

จากการยกตัวอย่างที่เกี่ยวกับเนื้อหาที่มีลักษณะก้าวร้าวรุนแรงที่ปรากฏผ่านการนำเสนอของสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองข้างต้น ยังมีการกล่าวถึงของผู้ที่เกี่ยวข้องในสังคมอีกด้วย ดังเช่น โกศล อนุสิม (2551) กล่าวว่า การเกิดขึ้นของสถานีโทรทัศน์ ASTV ก็ดี PTV ก็ดี หรือสถานีโทรทัศน์ลักษณะเดียวกันที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ทำให้สังคมและประชาชนมีโอกาสที่จะได้รับประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารอยู่ไม่น้อย เพราะทั้งสองฝ่ายที่พยายามเสนอข้อมูลข่าวสารเพื่อนำมาประชาชนให้เห็นด้วยกับฝ่ายตนมากที่สุดย่อมจะต้องเสาะหาข้อมูล ข่าวสารหลักฐานที่หนักแน่นมานำเสนอ เพื่อให้ประชาชนผู้รับข่าวสารพิจารณา แต่ที่น่าเป็นห่วงคือ การ

เคลื่อนไหวทางการเมืองนั้น มักมีการปลุกเร้าอารมณ์ให้ฮึกเหิม ด้วยการกล่าวโจมตีฝ่ายตรงกันข้ามโดยใช้ข้อมูลแต่เพียงด้านเดียว คือ ด้านที่เป็นประโยชน์แก่ฝ่ายตนและเป็นโทษแก่ฝ่ายตรงกันข้าม รวมไปถึงการปลุกเร้าให้เกิดขัดแย้งฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับฝ่ายตน จนอาจนำไปการไร้ความรุนแรงต่อกัน ดังที่เคยขึ้นกับสังคมไทยในเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 หรือที่เกิดขึ้นในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

นายสุวัฒน์ ทองธนากุล ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ กล่าวในวันครบรอบ 11 ปี สภาการหนังสือพิมพ์ฯ กล่าวว่า สื่อได้เข้าไปมีส่วนสำคัญในการสร้างความขัดแย้งและความรุนแรง ขณะนี้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะสื่อในเครือ “สนธิ์ลิ้ม” ที่ใช้สถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมเอเอสทีวี (ASTV) และผู้จัดการออนไลน์ ในการปลุกกระดมให้สนับสนุนกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (พธม.) รวมทั้งการสร้างกระแสการชุมนุมในทำเนียบรัฐบาล ซึ่งมีการถ่ายทอดผ่านเอเอสทีวีตลอด 24 ชั่วโมง (หนังสือพิมพ์โลกวันนี้วันสุข. 2521)

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ชี้แจงระหว่างการประชุม โดยยืนยันว่า สถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมดีเอสดีเอ็น เป็นช่องทางที่ทำให้เกิดความแตกแยกและรุนแรงขึ้นในบ้านเมือง โดยเฉพาะการเผยแพร่คำพูดของแกนนำ และ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรีที่ปลุกปั่นให้เกิดความรุนแรงและพาดพิงสถาบันเบื้องสูง (ผู้จัดการออนไลน์, 2552 ออนไลน์)

จากที่กล่าวไปข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การนำเสนอเนื้อหาของสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองมีลักษณะพฤติกรรมบางอย่างที่ไม่เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นทางคำพูด การกระทำ อารมณ์ ความคิดต่าง ๆ จัดว่าเข้าข่ายเนื้อหาที่ก้าวร้าวรุนแรงได้

เมื่อนำมาพิจารณากับทฤษฎีอิทธิพลและผลกระทบของสื่อมวลชนข้างต้นทำให้ทราบว่า การที่สื่อมวลชนนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เต็มไปด้วยความก้าวร้าวรุนแรงนี้จะส่งผลให้ผู้รับสารเกิดการเลียนแบบ รับรู้ จดจำ และปลูกฝังความก้าวร้าวในตัวผู้รับสารมากยิ่งขึ้น ไม่เพียงเท่านั้นผลจากการเปิดรับสื่อที่มีความก้าวร้าวรุนแรงจะส่งผลได้ ผู้รับสารมีความซาซนต่อความรุนแรง รู้สึกกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อความรุนแรง และขาดการยับยั้งความก้าวร้าว ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนเป็นผลจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงทั้งสิ้น

งานวิจัยของนายวิทอง ดัชนีกุลนินาท (2551-2552) ทำการศึกษาอิทธิพลของสื่อสาธารณะดิจิตอล ASTV ต่อพฤติกรรมการบริโภคข่าว และผลกระทบที่เกิดขึ้น ผลการวิจัยที่ออกมาพบว่า ผลกระทบด้านสังคมที่ร้ายแรงที่สุดคือ การปลูกฝังความรุนแรงให้กับเยาวชนของชาติที่รับชม (ประชาชาติธุรกิจออนไลน์, 2552: ออนไลน์)

ทั้งนี้ผู้วิจัยมองว่า เมื่อพิจารณาเนื้อหาที่นำเสนอของสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองที่ถูกถ่ายทอดมายังผู้รับสารอย่างอาจส่งผลบางประการให้กับผู้รับสารได้ แต่ทั้งนี้ยังต้องพิจารณาประกอบกับองค์ประกอบของสื่อมวลชนที่กล่าวถึง คุณลักษณะของเนื้อหาที่สามารถเพิ่มหรือลดผลกระทบจากการนำเสนอเนื้อหาที่ก้าวร้าวรุนแรงได้ดังที่กล่าวไว้ในหัวข้อ “องค์ประกอบของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อความก้าวร้าวรุนแรง”

เมื่อนำองค์ประกอบของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อความก้าวร้าวรุนแรงของผู้รับสารมาอธิบายประกอบกับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองจะพบว่า คุณลักษณะของภาพที่นำเสนอ (Characteristics in the portrayals) และบริบทความก้าวร้าวรุนแรง (Contextual characteristics) ที่นำเสนอในสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองมีแนวโน้มที่จะส่งเสริมและกระตุ้นความก้าวร้าวในตัวผู้รับสารได้ ตัวอย่างเช่น

- ความเหมือนจริง (Realism) หรือความสมจริงของภาพที่นำเสนอสามารถเพิ่มความก้าวร้าวของผู้รับสารได้ เหตุเพราะสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองเป็นการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในรูปแบบของข่าว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องจริง ภาพที่ถูกถ่ายทอดมายังผู้รับสารจึงมีความสมจริงของสถานที่ วันเวลา และเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นจริง

- ความตลก (Humor) บริบทความตลกนี้จะถูกนำมาใช้เพื่อให้เกิดสีสันของสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง เช่น การพูดจาล้อเลียน เสียดสี เป็นต้น ลักษณะเหล่านี้มักแฝงไว้ด้วยอารมณ์ขัน เจตนาให้เกิดความตลก เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่ดี รู้สึกเป็นธรรม และผู้รับสารจะยอมรับการกระทำที่รุนแรงและเสริมย้ำการกระทำหรือพฤติกรรมที่ก้าวร้าวรุนแรงของบุคคล

- คุณลักษณะของตัวละครที่กระทำ ความก้าวร้าวรุนแรง (Identification) คุณลักษณะของตัวละครประเภทวีรบุรุษและคุณลักษณะตัวละครที่มีความคล้ายคลึงกับผู้รับสารมีความเป็นไปได้ว่าผู้รับสารจะเลียนแบบพฤติกรรมที่เหมือนกันกับตัวละครที่ปรากฏในสื่อมวลชนด้วย ซึ่งกลยุทธ์หนึ่งที่สื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองนำมาใช้ก็คือ ความเป็นวีรบุรุษ ทั้งนี้เพื่อชักจูงความสนใจ เกิดความชอบธรรมในการกระทำและกระตุ้นให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมเป็นอย่างดี

- ความเป็นภาพ (Graphicness) ความชัดเจนการนำเสนอการกระทำที่ก้าวร้าวรุนแรง ภาพที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงนี้จะเป็นตัวกระตุ้นทางอารมณ์ และผลักดันผู้ชมให้มีอารมณ์ร่วมไปกับเนื้อหาที่นำเสนอทางสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง

- การใช้อาวุธในการกระทำรุนแรง (Presence of weapons) ปัจจัยด้านการใช้อาวุธในการกระทำ ความรุนแรง สำหรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองมักนำภาพที่เกิดการปะทะของบุคคลมานำเสนอ ซึ่งการปะทะเช่นนี้จึงหลีกเลี่ยงการปรากฏของอาวุธไม่ได้ ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้รับสารเกิดความก้าวร้าวได้

- ความเหมาะสมในการกระทำที่รุนแรง (Justification) บริบทที่จะทำให้ผู้รับสารเห็นว่าความก้าวร้าวรุนแรงสมควรกระทำได้ เช่น การกระทำรุนแรงเพื่อรักษาความเป็นธรรม การป้องกันตัว การแก้แค้น เป็นต้น ซึ่งการชักจูงในสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองที่มักอ้างถึงคือ เพื่อความเป็นธรรมและปกป้องจากบุคคลที่คิดไม่ดีกับประเทศชาติบ้านเมือง ซึ่งการใช้บริบทเหล่านี้จะทำให้ผู้รับสารเห็นว่า การกระทำ ความก้าวร้าวรุนแรงที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องที่สมควร

จากที่กล่าวไปข้างต้นจึงทำให้เห็นว่า สื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองมีลักษณะสอดคล้องกับองค์ประกอบของสื่อมวลชนที่จะเป็นตัวช่วยให้เกิดการส่งเสริมและสนับสนุนความก้าวร้าวในตัวผู้รับสารได้ เมื่อนำมาพิจารณาประกอบกับปัจจัยด้านอื่น ๆ คือ การแสดงความก้าวร้าวผ่านทางคำพูด พฤติกรรมและความคิดอย่างที่กล่าวไปในข้างต้น จึงมีความเป็นไปได้ว่า อาจมีความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับความก้าวร้าวของผู้รับสารได้

จากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่กล่าวไปทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมก้าวร้าวของบุคคล อิทธิพลและผลกระทบของสื่อมวลชนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมานั้นสามารถส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวของบุคคลได้ทั้งสิ้น ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายที่จะตอบปัญหาในเรื่องของความสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อมวลชนและความก้าวร้าวของผู้รับสาร เพราะฉะนั้นแล้วปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องดังเช่น ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม (Social environments) และ ปัจจัยส่วนบุคคล (Persons) ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องนำมาเป็นกรอบในการศึกษาตัวแปรและควบคุมตัวแปรเพื่อให้งานวิจัยเรื่องนี้ตอบคำถามวิจัยได้อย่างชัดเจนและเที่ยงตรงที่สุด

งานวิจัยเรื่องนี้มุ่งตอบคำถามในประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับความก้าวร้าว เพราะฉะนั้นจากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดผู้วิจัยได้นำมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ ศึกษา ตลอดจนอธิบายเพื่อหาคำตอบ แล้วจึงนำไปสู่การตั้งสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 1 การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง

การรับรู้เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง แบ่งออกเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงมาก

สมมติฐานที่ 1.2 บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะเห็นด้วยกับความก้าวร้าวรุนแรงมาก

สมมติฐานที่ 1.3 บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะได้รับผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงมาก

สมมติฐานที่ 2 บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงมาก

นิยามตัวแปร

1. การเปิดรับสื่อมวลชน หมายถึง การรับชม การอ่าน เรื่องราวข่าวสารที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชน ประกอบด้วยปริมาณการเปิดรับสื่อ โดยวัดจากระยะเวลา และความถี่

2. สื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง หมายถึง สื่อโทรทัศน์ที่มีวัตถุประสงค์ในการนำเสนอข่าวสารด้านการเมือง ในงานวิจัยเรื่องนี้จะหมายถึง สถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) และสถานีประชาชน (People channel)

3. การรับรู้เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง หมายถึง มาตรฐานในการตัดสินใจเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง แบ่งประเด็นออกเป็น

3.1 การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง หมายถึง การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงที่เกิดขึ้น โดยมีสถานการณ์เป็นตัวกำหนด โดยพิจารณาจากสถานการณ์ คือ การรักษาความยุติธรรม การป้องกันตัว การรักษาความสงบในสังคม และการปฏิบัติตามหน้าที่

3.2 ทศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ชมโทรทัศน์เกี่ยวกับความเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยในประเด็นการใช้ความก้าวร้าวรุนแรงเป็นส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหา หรือใช้ความรุนแรงเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ

3.3 ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง หมายถึง ผลกระทบที่เป็นผลมาจากการเปิดรับสื่อมวลชนที่นำเสนอเนื้อหาที่มีความรุนแรง ประกอบด้วย

- ผลกระทบด้านความความซาชินต่อความก้าวร้าวรุนแรง หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ชมโทรทัศน์ที่มองว่า ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคมว่าเป็นเรื่องธรรมดา และสามารถเกิดขึ้นได้

- ผลกระทบด้านความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อความรุนแรง คือ ความรู้สึกกังวลหวาดวิตกต่อเหตุการณ์รุนแรง และรู้สึกกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของเหตุการณ์รุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคม

4. พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง หมายถึง การกระทำหรือท่าที่ต่าง ๆ ที่มีลักษณะก้าวร้าวรุนแรง แบ่งออกเป็น

4.1 ความก้าวร้าวรุนแรงที่แสดงออก คือ พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา และ พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางกาย

4.2 ความก้าวร้าวรุนแรงที่ไม่แสดงออก คือ ความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิด

5. สภาพแวดล้อมทางสังคม (Social Environment) หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่แวดล้อมและมีความสัมพันธ์กับบุคคล ประกอบด้วย

5.1 สถาบันครอบครัว (Family) หมายถึง วิถีปฏิบัติหรือความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว โดยพิจารณาจาก

- ความแตกแยกของครอบครัว (Broken Homes) คือ การแตกแยกทางสภาพครอบครัว
- รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ส่งเสริมความก้าวร้าว ประกอบด้วย การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ

5.2 กลุ่มเพื่อน (Peer group) หมายถึง วิถีปฏิบัติหรือความสัมพันธ์ภายในกลุ่มเพื่อน

6. ปัจจัยส่วนบุคคล (Persons) หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ของบุคคลที่ส่งผลต่อความก้าวร้าว ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับการรับรู้ความก้าวร้าวของผู้รับสาร” เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีจุดมุ่งหมายในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับการรับรู้ และพฤติกรรมก้าวร้าวของผู้รับสาร

ประชากร

ประชากร คือ บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ ที่มีช่วงอายุตั้งแต่ 18 ขึ้นไป

กลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างสำหรับงานวิจัยเรื่องนี้ให้ความสำคัญกับบุคคลที่เปิดรับสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ โดยที่ผู้วิจัยจะเลือกกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน โดยใช้วิธีดังนี้

กลุ่มตัวอย่างประเภทที่ 1 คือ บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ทั่วไป โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-probability Sampling) แบบบังเอิญ

กลุ่มตัวอย่างประเภทที่ 2 คือ บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง คือ สถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) และ สถานีประชาชน (People channel) โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-probability Sampling) แบบ Snowball

ตัวแปรในงานวิจัย

1. ตัวแปรต้น คือ การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ โดยแบ่งประเภทออกเป็น
 - 1.1 สื่อโทรทัศน์ทั่วไป คือ โทรทัศน์ประเภทฟรีทีวี คือ 3, 5, 7, 9, 11, TPBS
 - 1.2 สื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง คือ สถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) และ สถานีประชาชน (People channel)
2. ตัวแปรตาม คือ ความก้าวร้าว โดยแบ่งออกเป็น
 - 2.1 การรับรู้เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง แบ่งออกเป็น การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าว และผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง
 - 2.2 พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง ประกอบด้วย พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา ทางกาย และความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิด

3. ตัวแปรควบคุม แบ่งออกเป็น

3.1 สภาพแวดล้อมทางสังคม (Social Environment) ประกอบด้วย

3.1.1 สถาบันครอบครัว คือ สถานภาพทางครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู

3.1.2 กลุ่มเพื่อน (Peer group)

3.2 ปัจจัยส่วนบุคคล (Persons)

3.2.1 เพศ

3.2.2 อายุ

3.2.3 ระดับการศึกษา

ภาพที่ 11 แผนผังตัวแปรในงานวิจัย



เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจะเป็นลักษณะของแบบสอบถามประเภทตอบด้วยตนเอง (Self - questionnaire) แบบปลายปิด ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามด้านคุณลักษณะประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา เพื่อใช้วัดสถานภาพตัวแปรของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามด้านพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ แบ่งออกเป็น

- ข้อ 1 – 3 ระบุถึงประวัติความเป็นมาของการรับชมสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV)
- ข้อ 4 – 7 ระบุถึงพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) ประกอบด้วย ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน ระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวัน ความถี่ และ ช่วงระยะเวลาที่มีการถ่ายทอดสดการประชุมของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย
- ข้อ 8 ระบุถึงพฤติกรรมระหว่างกรรมการรับชมสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV)
- ข้อ 9 – 11 ระบุถึงประวัติความเป็นมาของการรับชมสถานีประชาชน (People channel)
- ข้อ 13 – 15 ระบุถึงพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสถานีประชาชน (People channel) ประกอบด้วย ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน ระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวัน ความถี่ และ ช่วงระยะเวลาที่มีการถ่ายทอดสดการประชุมของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.)
- ข้อ 16 ระบุถึงพฤติกรรมระหว่างกรรมการรับชมสถานีประชาชน (People channel)

โดยมีเกณฑ์ในการจัดประเภทบุคคลพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง ดังนี้

ข้อ 4 และข้อ 12 ระบุถึงการรับชมสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง ตั้งแต่เริ่มจนถึงปัจจุบัน เป็นระยะเวลานานเท่าไร

เนื่องจากระยะเวลาการก่อตั้งของ 2 สถานีไม่เท่ากัน ผู้วิจัยจึงใช้หลักเกณฑ์การแบ่งกลุ่มตามระยะเวลาการนำเสนอเนื้อหาที่มีความก้าวร้าวรุนแรง โดยให้ความสำคัญกับช่วงระยะเวลาที่มีการถ่ายทอดสดการประชุม คือ สถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) เริ่มมีการถ่ายทอดสดการประชุมของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (พธม.) ตั้งแต่ปี 2548 และสถานีประชาชนเริ่มมีการถ่ายทอดสดการประชุมของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ตั้งแต่ปี 2550 สามารถแบ่งได้ดังนี้

สำหรับสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV)

น้อยกว่า 1 ปี	การเปิดรับสื่ออยู่ในระดับน้อย
1 ปีขึ้นไป - แต่ไม่เกิน 3 ปี	การเปิดรับสื่ออยู่ในระดับน้อย
3 ปีขึ้นไป - แต่ไม่เกิน 5 ปี	การเปิดรับสื่ออยู่ในระดับมาก
5 ปีขึ้นไป	การเปิดรับสื่ออยู่ในระดับมาก

สำหรับสถานีประชาชน (People channel)

น้อยกว่า 6 เดือน	การเปิดรับสื่ออยู่ในระดับน้อย
6 เดือนขึ้นไป - แต่ไม่เกิน 1 ปี	การเปิดรับสื่ออยู่ในระดับน้อย
1 ปีขึ้นไป - แต่ไม่เกิน 2 ปี	การเปิดรับสื่ออยู่ในระดับมาก
2 ปีขึ้นไป	การเปิดรับสื่ออยู่ในระดับมาก

ข้อ 5 และข้อ 13 ระบุถึงความถี่ของการรับชมสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองสามารถแบ่งได้ดังนี้

นาน ๆ ครั้ง	การเปิดรับสื่ออยู่ในระดับน้อย
1 - 3 วันต่อสัปดาห์	การเปิดรับสื่ออยู่ในระดับน้อย
4 - 6 วันต่อสัปดาห์	การเปิดรับสื่ออยู่ในระดับมาก
ทุกวัน	การเปิดรับสื่ออยู่ในระดับมาก

ข้อ 6 และข้อ 14 ระบุถึงระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการรับชมสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง สามารถแบ่งได้ดังนี้

น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	การเปิดรับสื่ออยู่ในระดับน้อย
1 ชั่วโมง - 3 ชั่วโมง	การเปิดรับสื่ออยู่ในระดับน้อย
4 ชั่วโมง - 6 ชั่วโมง	การเปิดรับสื่ออยู่ในระดับมาก
7 ชั่วโมง - 10 ชั่วโมง	การเปิดรับสื่ออยู่ในระดับมาก
มากกว่า 10 ชั่วโมงขึ้นไป	การเปิดรับสื่ออยู่ในระดับมาก

ข้อ 7 และข้อ 15 ระบุถึงการรับชมสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงเวลาที่มีการถ่ายทอดสดการประชุมของผู้ชุมนุม

ไม่ได้รับชมเลย	การเปิดรับสื่ออยู่ในระดับน้อย
1 - 3 วันต่อสัปดาห์	การเปิดรับสื่ออยู่ในระดับน้อย
4 - 6 วันต่อสัปดาห์	การเปิดรับสื่ออยู่ในระดับมาก
ทุกวัน	การเปิดรับสื่ออยู่ในระดับมาก

จากเกณฑ์การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองสามารถจัดกลุ่มประเภทกลุ่มบุคคลได้ ดังนี้

- กลุ่มที่ 1 คือ บุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง
 กลุ่มที่ 2 คือ บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณน้อย
 กลุ่มที่ 3 คือ บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม (Social Environments) โดยการสร้างแบบสอบถามนี้ได้ศึกษาและพัฒนาจากแบบสอบถามของปีตา นิตยาพร (2543) เพื่อศึกษาถึงสภาพแวดล้อมทางสังคม และนำมาจัดกลุ่มทางสภาพแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สถาบันครอบครัว (Family) คือ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวที่ส่งเสริมความก้าวร้าว แบ่งออกเป็น การอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จำนวน 12 ข้อ แบ่งเป็น

- ข้อ 1 – 4 ระบุถึงการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ
 ข้อ 5 – 8 ระบุถึงการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด
 ข้อ 9 – 12 ระบุถึงการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เป็นประจำ	5	คะแนน
บ่อย ๆ	4	คะแนน
ค่อนข้างบ่อย	3	คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	2	คะแนน
ไม่เคยเลย	1	คะแนน

จากเกณฑ์การให้คะแนนดังกล่าว ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนมากในลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบใดจะถือว่ากลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูตามนั้น

ตอนที่ 2 กลุ่มเพื่อน (Peer) ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ของเพื่อนและกลุ่มตัวอย่าง โดยวิเคราะห์หัตถิทธิพลของกลุ่มเพื่อนออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การแสดงแบบ (คำถามข้อ ก) และการเสริมแรง (คำถามข้อ ข) จำนวน 10 ข้อ แบ่งเป็น

- ข้อ 1 – 3 ระบุถึงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา
 ข้อ 4 – 5 ระบุถึงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางกาย
 ข้อ 6 ระบุถึงความก้าวร้าวทางความคิด

โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนนแบ่ง เป็น 5 ระดับ ดังนี้

	ข้อความที่ส่งเสริม		ข้อความที่ไม่ส่งเสริม	
ทำเป็นประจำ	5	คะแนน	1	คะแนน
ทำบ่อย ๆ	4	คะแนน	2	คะแนน
ทำค่อนข้างบ่อย	3	คะแนน	3	คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	2	คะแนน	4	คะแนน
ไม่เคยทำเลย	1	คะแนน	5	คะแนน

จากคะแนนวิธีปฏิบัติของเพื่อนต่อกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้มีการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ความก้าวร้าวอยู่ในระดับน้อยที่สุด	1.00 – 1.49	หมายถึง กลุ่มเพื่อนในการเป็นตัวแบบและการเสริมแรง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ความก้าวร้าวอยู่ในระดับน้อย	1.50 – 2.49	หมายถึง กลุ่มเพื่อนในการเป็นตัวแบบและการเสริมแรง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ความก้าวร้าวอยู่ในระดับปานกลาง	2.50 – 3.49	หมายถึง กลุ่มเพื่อนในการเป็นตัวแบบและการเสริมแรง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ความก้าวร้าวอยู่ในระดับมาก	3.50 – 4.49	หมายถึง กลุ่มเพื่อนในการเป็นตัวแบบและการเสริมแรง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ความก้าวร้าวอยู่ระดับมากที่สุด	4.50 – 5.00	หมายถึง กลุ่มเพื่อนในการเป็นตัวแบบและการเสริมแรง

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง ประกอบด้วย การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง ทศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง และผลกระทบจากการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีความก้าวร้าวรุนแรง

ตอนที่ 1 การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง ประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับการยอมรับการใช้ความรุนแรงในสถานการณ์ต่าง ๆ แบบสอบถามส่วนนี้จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) เพื่อจัดกลุ่มข้อคำถามตามสถานการณ์ ดังต่อไปนี้

1. การยอมรับในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรม
2. การยอมรับในสถานการณ์การป้องกันตัว
3. การยอมรับในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคม
4. การยอมรับในสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่

จากข้อคำถามเกี่ยวกับการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถแบ่ง
ข้อคำถามออกเป็น

ข้อ 1- 4 และ 6 - 16 ระบุถึง การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง
ข้อ 1 ระบุถึง การไม่ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง

โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนนแบ่ง เป็น 5 ระดับ ดังนี้

	ข้อความที่ยอมรับ		ข้อความที่ไม่ยอมรับ	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน	1	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน	2	คะแนน
เฉย ๆ	3	คะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน	5	คะแนน

จากคะแนนการระบุถึงการยอมรับความก้าวร้าวของกลุ่มตัวอย่าง สามารถแปล
ความหมายค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.49	หมายถึง ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในระดับน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.50 – 2.49	หมายถึง ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.50 – 3.49	หมายถึง ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.50 – 4.49	หมายถึง ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.50 – 5.00	หมายถึง ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง ประกอบด้วยข้อคำถามที่
แสดงถึงการใช้ความรุนแรงเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ รวมถึงการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา
แบบสอบถามส่วนนี้จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) เพื่อจัดกลุ่มข้อคำถาม
ตามประเด็น ดังต่อไปนี้

1. การใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
2. การใช้ความรุนแรงตามกฎหมาย
3. การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม
4. ประโยชน์จากการใช้ความรุนแรง

จากข้อคำถามทัศนคติเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงข้างต้นเป็นการวัดความคิดเห็นของ
ผู้ชมโทรทัศน์เกี่ยวกับความเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยในการใช้ความก้าวร้าวรุนแรงในการแก้ไข
ปัญหา โดยแบ่งข้อคำถามออกเป็น

ข้อ 1- 15 และ 18 ระบุถึงการเห็นด้วยกับความก้าวร้าวรุนแรง
ข้อ 16 – 17 ระบุถึงการไม่เห็นด้วยกับความก้าวร้าวรุนแรง

โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนนแบ่ง เป็น 5 ระดับ ดังนี้

	ข้อความที่เห็นด้วย		ข้อความที่ไม่เห็นด้วย	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน	1	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน	2	คะแนน
เฉย ๆ	3	คะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน	5	คะแนน

จากคะแนนการระบุถึงการเห็นด้วยกับความก้าวร้าวรุนแรงของกลุ่มตัวอย่างสามารถแปลความหมายค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ที่สุด	1.00 – 1.49	หมายถึง เห็นด้วยกับความก้าวร้าวรุนแรงในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ระดับน้อย	1.50 – 2.49	หมายถึง เห็นด้วยกับการใช้ความก้าวร้าวรุนแรงใน
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ระดับปานกลาง	2.50 – 3.49	หมายถึง เห็นด้วยกับการใช้ความก้าวร้าวรุนแรงใน
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ระดับมาก	3.50 – 4.49	หมายถึง เห็นด้วยกับการใช้ความก้าวร้าวรุนแรงใน
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ระดับมากที่สุด	4.50 – 5.00	หมายถึง เห็นด้วยกับการใช้ความก้าวร้าวรุนแรงใน

ตอนที่ 3 ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง ประกอบด้วย ความซาซินต่อความก้าวร้าวรุนแรง และความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรง

ข้อ 1 – 4 ระบุถึงความซาซินต่อความก้าวร้าวรุนแรง
ข้อ 5 – 10 ระบุถึงความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรง

โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนนแบ่ง เป็น 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน
เฉย ๆ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน

จากคะแนนการระบุถึงผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงของกลุ่มตัวอย่าง สามารถแปลความหมายค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.49	หมายถึง ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงในระดับน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.50 – 2.49	หมายถึง ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.50 – 3.49	หมายถึง ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.50 – 4.49	หมายถึง ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.50 – 5.00	หมายถึง ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 5 พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง ประกอบด้วย ข้อคำถามที่เกี่ยวกับท่าที หรือพฤติกรรมที่มีลักษณะก้าวร้าวรุนแรง จำนวน 23 ข้อ ประกอบด้วย

ข้อ 1 – 10	ระบุถึงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา
ข้อ 11 – 19	ระบุถึงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางกาย
ข้อ 20 – 22	ระบุถึงความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิด

โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนนแบ่ง เป็น 5 ระดับ ดังนี้

ทำเป็นประจำ	5	คะแนน
ทำบ่อย ๆ	4	คะแนน
ทำค่อนข้างบ่อย	3	คะแนน
ทำนาน ๆ ครั้ง	2	คะแนน
ไม่เคยทำเลย	1	คะแนน

จากคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของกลุ่มตัวอย่าง สามารถแปลความหมายค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.49	หมายถึง พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงในระดับน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.50 – 2.49	หมายถึง พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.50 – 3.49	หมายถึง พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.50 – 4.49	หมายถึง พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.50 – 5.00	หมายถึง พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงในระดับมากที่สุด

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเที่ยง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม ดังนี้

1. การทดสอบค่าความเที่ยงตรง แบบสอบถามนี้ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญทางด้านนิเทศศาสตร์ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทั้งในแง่ของความครบถ้วนและความถูกต้องของภาษาที่ใช้

2. การทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบ (Pre-test) กับบุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์จำนวน 30 คน ซึ่งมีคุณลักษณะตรงตามลักษณะกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยจริง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจด้านภาษา และความเหมาะสมของเนื้อหาว่า สามารถสื่อความหมายตรงตามที่ต้องการ หลังจากนั้นได้นำค่าที่ได้มาหาค่าความน่าเชื่อถือโดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient alpha) ของ Cronbach ด้วยโปรแกรม SPSS

ผลการทดสอบ

ส่วนที่ 1 การรับรู้เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง ประกอบด้วย

1. การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง อยู่ในส่วนของการวิเคราะห์องค์ประกอบ
2. ทักษะคิดที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง อยู่ในส่วนของการวิเคราะห์องค์ประกอบ
3. ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง

3.1 ผลกระทบด้านความซาซินต่อความก้าวร้าวรุนแรง = .705

3.2 ผลกระทบด้านความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อความรุนแรง = .769

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง ประกอบด้วย

1. พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา = .860

2. พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางกาย = .864

3. ความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิด = .927

ค่าความน่าเชื่อถือที่ได้จากแบบสอบถามดังกล่าวถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ และหลังจากการทำการทดสอบแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงคำถามบางส่วนของเนื้อหาให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจัดเก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 14 กุมภาพันธ์ – วันที่ 4 มีนาคม 2553 โดยการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ได้แบบสอบถามสมบูรณ์ทั้งสิ้นจำนวน 400 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล และทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้สถิติร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่ออธิบายข้อมูลดังนี้

1.1 คุณลักษณะประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

1.2 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์

1.3 สภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ สถานภาพทางครอบครัว รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู และกลุ่มเพื่อน

1.4 การรับรู้เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง ได้แก่ การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง ทศนคติที่เกี่ยวข้องกับความก้าวร้าวรุนแรง และผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง

1.5 พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง ได้แก่ พฤติกรรมทางวาจา ทางกาย และความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิด

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inference Statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐานของงานวิจัย

2.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) จากแบบสอบถามส่วนที่ 4 คือ การรับรู้เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง ประกอบด้วย การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง และทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับความก้าวร้าวรุนแรง โดยผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบแบบ Equamax เพื่อหา Factor Loading ขององค์ประกอบของข้อความ

2.2 สถิติ ANOVA เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์กับการรับรู้เกี่ยวกับความก้าวร้าว และพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับการรับรู้ความก้าวร้าวของผู้รับสาร สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ที่ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะประชากร

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง

ตอนที่ 3 การรับรู้เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง

ตอนที่ 4 พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐานงานวิจัย

การบรรยายข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถิติร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) ของงานวิจัยเรื่องนี้ มีข้อมูลบางส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการตอบคำถามวิจัย เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรตัวควบคุม คือ ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดู หรือกลุ่มเพื่อน หรือการบรรยายถึงจำนวน และร้อยละของคำถามในแต่ละรายข้อ ผู้วิจัยมองว่าเป็นข้อมูลที่ทำให้เห็นภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการตอบคำถามวิจัยโดยตรง เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจะนำข้อมูลในส่วนดังกล่าวไปไว้ในภาคผนวก ซึ่งข้อมูลในบทนี้จะทำผู้อ่านได้เห็นถึงผลการวิจัย หรือในส่วนของสมมติฐานเท่านั้น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

1. เพศ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน แบ่งเป็น เพศชาย 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3 และเพศหญิง 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	201	50.3
หญิง	199	49.8
รวม	400	100.0

2. อายุ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 26 ปี - 35 ปี จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาคือช่วงอายุ 36 - 45 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19 รองลงมาคือช่วงอายุ 46 - 55 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 รองลงมาคือช่วงอายุ 18 - 25 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 และช่วงอายุมากกว่า 55 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละตามอายุของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 - 25 ปี	59	14.8
26 - 35 ปี	157	39.3
36 - 45 ปี	76	19.0
46 - 55 ปี	65	16.3
มากกว่า 55 ปี	43	10.8
รวม	400	100.0

3. ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 55 รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14 รองลงมาคือ ระดับอนุปริญญา / ปวส. จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 รองลงมาคือระดับ มัธยมปลาย / ปวช. หรือต่ำกว่า จำนวน 44 คิดเป็นร้อยละ 11 รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 และระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3 (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละตามระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	12	3.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	19	4.8
มัธยมปลาย / ปวช. หรือต่ำกว่า	44	11.0
อนุปริญญา / ปวส.	49	12.3
ปริญญาตรี	220	55.0
ปริญญาโท	56	14.0
รวม	400	100.0

4. อาชีพ

อาชีพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือ ลูกจ้าง จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48 คน รองลงมาคือ รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวนคน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 รองลงมาคือ กิจการส่วนตัว จำนวน 58 คิดเป็นร้อยละ 14.5 รองลงมาคือ ว่างาน / แม่บ้าน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 และนักเรียน / นักศึกษา จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละตามอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน / นักศึกษา	17	4.3
รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	98	24.5
ลูกจ้าง	192	48.0
กิจการส่วนตัว	58	14.5
ว่างงาน / แม่บ้าน	35	8.8
รวม	400	100.0

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง

1. การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง

การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยรับชมมีจำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 74 และไม่เคยรับชมมีจำนวน 104 คนคิดเป็นร้อยละ 26 (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละตามการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง

บุคคลที่ดูสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง	จำนวน	ร้อยละ
เคยรับชม	296	74.0
ไม่เคยรับชม	104	26.0
รวม	400	100.0

การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง สามารถแบ่งการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง ดังนี้ (ตารางที่ 6)

การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองทั้ง 2 สถานีคือ สถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) และสถานีประชาชน (People channel) มีจำนวนทั้งหมด 100 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4

กลุ่มตัวอย่างที่เคยเปิดรับสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) เท่านั้นมีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 และกลุ่มตัวอย่างที่เคยรับชมสถานีประชาชน (People channel) เท่านั้นมีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเปิดรับสื่อโทรทัศน์ทั้ง 2 สถานีมีจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละตามการเปิดรับสถานีโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง

การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มี อุดมการณ์ทางการเมือง			เคยดู สถานีประชาชน		รวม
			เคย	ไม่เคย	
เคยดู ASTV	เคย	จำนวน	100	122	222
		ร้อยละ	25.0	30.5	55.5
	ไม่เคย	จำนวน	74	104	178
		ร้อยละ	18.5	26.0	44.5
รวม		จำนวน	174	226	400
		ร้อยละ	43.5	56.5	100.0

2. ช่องทางการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง แบ่งออกเป็นสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) และสถานีประชาชน (People channel) ดังนี้ (ตารางที่ 7)

2.1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวีผ่านช่องทางจวนดาวเทียมของสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมาคือ เคเบิล / จวนดาวเทียมท้องถิ่น จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ต จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 และช่องทางอื่น ๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

2.2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับสถานีประชาชน (People channel) ผ่านเคเบิล / จวนดาวเทียมท้องถิ่น จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือ จวนดาวเทียมของสถานีประชาชน (People channel) จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ต จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 และช่องทางอื่น ๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละตามช่องทางการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง

ช่องทางการเปิดรับ	สถานีเอเอสทีวี		สถานีประชาชน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จวนดาวเทียมของสถานีโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง	104	46.8	62	35.6
เคเบิล / จวนดาวเทียมท้องถิ่น	90	40.5	87	50.0
อินเทอร์เน็ต	23	10.5	22	12.6
อื่น ๆ	5	2.3	3	1.7
รวม	222	100.0	174	100.0

3. จุดประสงค์การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง แบ่งออกเป็นสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) และสถานีประชาชน (People channel) ดังนี้ (ตารางที่ 8)

3.1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจุดประสงค์ของการรับชมสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) คือ เพื่อต้องการข้อมูลข่าวสาร จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 64.4 รองลงมาคือ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 รองลงมาคือ เพื่อฆ่าเวลาและสมาชิกในบ้านรับชม ทำให้ต้องรับชมไปด้วย จำนวนเท่ากันอย่างละ 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 รองลงมาคือ เพื่อเป็นเพื่อน / คลายเหงาและอื่น ๆ มีจำนวนเท่ากันอย่างละ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 และเป็นกิจกรรมครอบครัว จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

3.2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจุดประสงค์ของการรับชมสถานีประชาชน (People Channel) คือ เพื่อต้องการข้อมูลข่าวสาร จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 72.4 รองลงมาคือ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 รองลงมาคือ เพื่อฆ่าเวลา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 รองลงมาคือ สมาชิกในบ้านรับชม ทำให้ต้องรับชมไปด้วย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 รองลงมาคือ เพื่อเป็นเพื่อน / คลายเหงา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 รองลงมาคือ เป็นกิจกรรมครอบครัว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 และอื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละตามจุดประสงค์
การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง

จุดประสงค์ของการรับชม ASTV	สถานีเอเอสทีวี		สถานีประชาชน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการข้อมูลข่าวสาร	143	64.4	126	72.4
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น	24	10.9	26	14.9
ฆ่าเวลา	19	8.6	11	6.3
เป็นเพื่อน / คลายเหงา	6	2.7	3	1.7
เป็นกิจกรรมครอบครัว	5	2.3	2	1.1
สมาชิกในบ้านรับชม ทำให้ต้องรับชมไปด้วย	19	8.6	5	2.9
อื่น ๆ	6	2.7	1	.6
รวม	220	100.0	174	100.0

4. ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน

เนื่องจากระยะเวลาการก่อตั้งของสถานีโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองทั้ง 2 สถานีไม่เท่ากัน จึงแบ่งออกเป็นสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) และสถานีประชาชน (People channel) ดังนี้

4.1 ระยะเวลาในการรับชมสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาการเปิดรับสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) คือ 1 ปีขึ้นไป - แต่ไม่เกิน 3 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 45 รองลงมาคือ น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมาคือ 3 ปีขึ้นไป - แต่ไม่เกิน 5 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 และมากกว่า 5 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละตามระยะเวลาในการรับชมสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV)

ชม ASTV ตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	90	40.5
1 ปีขึ้นไป - แต่ไม่เกิน 3 ปี	100	45.0
3 ปีขึ้นไป - แต่ไม่เกิน 5 ปี	27	12.3
5 ปีขึ้นไป	5	2.3
รวม	220	100.0

4.2 ระยะเวลาในการรับชมสถานีประชาชน (People Channel) ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาการเปิดรับสถานีประชาชน (People Channel) คือ 6 เดือนขึ้นไป - แต่ไม่เกิน 1 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 รองลงมาคือ น้อยกว่า 6 ปี และ 1 ปีขึ้นไป - แต่ไม่เกิน 2 ปี มีจำนวนเท่ากันอย่างละ 49 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 และมากกว่า 2 ปีขึ้นไป จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละตามระยะเวลาในการรับชม สถานีประชาชน (People channel) ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง

ชม People channel ตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 6 ปี	49	28.2
6 เดือนขึ้นไป - แต่ไม่เกิน 1 ปี	53	30.5
1 ปีขึ้นไป - แต่ไม่เกิน 2 ปี	49	28.2
2 ปีขึ้นไป	23	13.2
รวม	174	100.0

จากระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองทั้ง 2 สถานีสามารถ จำแนกประเภทบุคคลตามเกณฑ์การจัดประเภทพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ ดังนี้ กลุ่มบุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26 กลุ่มบุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณน้อย จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 และ กลุ่มบุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จำนวน 99 คิดเป็นร้อยละ 24.8 (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละตามปริมาณการเปิดรับตามระยะเวลาตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง

ปริมาณการเปิดรับตามระยะเวลา ตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับ	104	26.0
กลุ่มที่เปิดรับปริมาณน้อย	197	49.3
กลุ่มที่เปิดรับปริมาณมาก	99	24.8
รวม	400	100.0

5. ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง แบ่งออกเป็นสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) และสถานีประชาชน (People channel) ดังนี้ (ตารางที่ 12)

5.1 ความถี่ในการเปิดรับสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมแบบนาน ๆ ครั้ง จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 รองลงมาคือ ทุกวัน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 รองลงมาคือ 1 – 3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 และรับชมแบบ 4 – 6 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7

5.2 ความถี่ในการเปิดรับสถานีประชาชน (People channel) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมแบบนาน ๆ ครั้ง จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 รองลงมาคือ ทุกวัน จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาคือ 1 – 3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4 และรับชมแบบ 4 - 6 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 8

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละตามความถี่ของการเปิดรับ

สถานีโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง

ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มี อุดมการณ์ทางการเมือง	สถานีเอเอสทีวี		สถานีประชาชน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นาน ๆ ครั้ง	115	52.3	61	35.1
1 - 3 วันต่อสัปดาห์	36	16.4	39	22.4
4 - 6 วันต่อสัปดาห์	28	12.7	14	8.0
ทุกวัน	41	18.6	60	34.5
รวม	220	100.0	174	100.0

จากความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองสามารถจำแนกประเภทบุคคลตามเกณฑ์การจัดประเภทพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ ดังนี้ กลุ่มบุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26 กลุ่มบุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณน้อย จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 กลุ่มบุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละตามปริมาณการเปิดรับตามระดับความถี่
ของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง

ปริมาณการเปิดรับตามระดับความถี่	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับ	104	26.0
กลุ่มที่เปิดรับปริมาณน้อย	159	39.8
กลุ่มที่เปิดรับปริมาณมาก	137	34.3
รวม	400	100.0

6. ระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง แบ่งออกเป็น สถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) และสถานีประชาชน (People channel) ดังนี้ (ตารางที่ 14)

6.1 ระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 รองลงมาคือ 1 ชั่วโมง - 3 ชั่วโมง จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 รองลงมาคือ 4 ชั่วโมง - 6 ชั่วโมง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 รองลงมาคือ 7 ชั่วโมง - 10 ชั่วโมง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 และมากกว่า 10 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4

6.2 ระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสถานีประชาชน (People channel) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 40.2 รองลงมาคือ 1 ชั่วโมง - 3 ชั่วโมง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 37.4 รองลงมาคือ 4 ชั่วโมง - 6 ชั่วโมง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 รองลงมาคือ มากกว่า 10 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 และ 7 ชั่วโมง - 10 ชั่วโมง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละตามระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวัน
ของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวัน	สถานีเอเอสทีวี		สถานีประชาชน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	113	50.9	70	40.2
1 ชั่วโมง - 3 ชั่วโมง	63	28.4	65	37.4
4 ชั่วโมง - 6 ชั่วโมง	33	14.9	23	13.2
7 ชั่วโมง - 10 ชั่วโมง	10	4.5	7	4.0
มากกว่า 10 ชั่วโมงขึ้นไป	3	1.4	9	5.2
รวม	222	100.0	174	100.0

จากระยะเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองสามารถจำแนกประเภทบุคคลตามเกณฑ์การจัดประเภทจากพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ ดังนี้ กลุ่มบุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26 กลุ่มบุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณน้อย จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และกลุ่มบุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21 (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละตามปริมาณการเปิดรับตามระยะเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง

ปริมาณการเปิดรับตามระยะเฉลี่ยในแต่ละวัน	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับ	104	26.0
กลุ่มที่เปิดรับปริมาณน้อย	212	53.0
กลุ่มที่เปิดรับปริมาณมาก	84	21.0
รวม	400	100.0

7. การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงเวลาที่มีการถ่ายทอดสดการชุมนุมแบ่งออกเป็นสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) และสถานีประชาชน (People channel) ดังนี้ (ตารางที่ 16)

7.1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) ในช่วงเวลาที่มีการถ่ายทอดสดการชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรเพื่อประชาธิปไตยแบบ 1 - 3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาคือ ทุกวัน จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 27 รองลงมาคือ ไม่ได้รับชม จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 และรับชมแบบ 4 - 6 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1

7.2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับสถานีประชาชน (People channel) ในช่วงเวลาที่มีการถ่ายทอดสดการชุมนุมของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) แบบทุกวัน จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9 รองลงมาคือ 1 - 3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 33.9 รองลงมาคือ ไม่ได้รับชม จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 23 และ รับชมแบบ 4 - 6 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละตามการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง
ในช่วงเวลาที่มีการถ่ายทอดสดการชุมนุมของกลุ่มตัวอย่าง

รับชมในช่วงเวลาที่มีการถ่ายทอดสด	สถานีเอเอสทีวี		สถานีประชาชน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับชม	59	26.6	40	23.0
1 - 3 วันต่อสัปดาห์	85	38.3	59	33.9
4 - 6 วันต่อสัปดาห์	18	8.1	9	5.2
ทุกวัน	60	27.0	66	37.9
รวม	222	100.0	174	100.0

จากการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงเวลาที่มีการถ่ายทอดสดการชุมนุมสามารถจำแนกประเภทบุคคลตามเกณฑ์การจัดประเภทพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ ดังนี้ กลุ่มบุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26 กลุ่มบุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณน้อย จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 และ กลุ่มบุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละตามปริมาณการเปิดรับในช่วงเวลาที่มีการถ่ายทอดสด
การชุมนุมของสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง

ปริมาณการเปิดรับในช่วงเวลาที่มีการถ่ายทอดสด	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับ	104	26.0
กลุ่มที่เปิดรับปริมาณน้อย	157	39.3
กลุ่มที่เปิดรับปริมาณมาก	139	34.8
รวม	400	100.0

8. พฤติกรรมระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง แบ่งออกเป็นสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) และสถานีประชาชน (People channel) ดังนี้ (ตารางที่ 18)

8.1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมระหว่างการเปิดรับสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) คือ นั่งดูแบบตั้งใจบ้าง ไม่ตั้งใจบ้าง เช่น เปิดโทรทัศน์ทิ้งไว้ ดูบ้าง และเดินไปเดินมาบ้าง จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6 รองลงมาคือ พฤติกรรมนั่งดูอย่างตั้งใจ และมีกิจกรรมอื่น ๆ ประกอบ เช่น นั่งดูขณะรับประทานอาหาร นั่งดูพร้อมกิจกรรมงานบ้าน ฯลฯ จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 รองลงมาคือ พฤติกรรมนั่งดูอย่างไม่ตั้งใจ เช่น เปิดโทรทัศน์ไว้แล้วได้ยินเสียง แต่ไม่ได้ใส่ใจหรือไม่ได้รับฟังเนื้อหาอื่น ๆ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 รองลงมาคือ พฤติกรรมนั่งดูอย่างตั้งใจเพียงอย่างเดียวและนั่งดูอย่างตั้งใจ และมีส่วนร่วม เช่น ปรบมือหรือส่งเสียงเชียร์ตาม จำนวนเท่ากันอย่างละ 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 และ อื่น ๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7

8.2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมระหว่างการเปิดรับสถานีประชาชน (People channel) คือ นั่งดูอย่างตั้งใจ และมีกิจกรรมอื่น ๆ ประกอบ เช่น นั่งดูขณะรับประทานอาหาร นั่งดูพร้อมกิจกรรมงานบ้าน ฯลฯ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 23 รองลงมาคือ พฤติกรรมนั่งดูอย่างตั้งใจเพียงอย่างเดียว จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 รองลงมาคือ พฤติกรรมนั่งดูอย่างตั้งใจบ้างไม่ตั้งใจบ้าง เช่น เปิดโทรทัศน์ทิ้งไว้ ดูบ้าง และเดินไปเดินมา จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 และอื่นๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละตามพฤติกรรมระหว่างการเปิดรับ
สื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมระหว่างการเปิดรับ สื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง	สถานีเอเอสทีวี		สถานีประชาชน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นั่งดูอย่างตั้งใจเพียงอย่างเดียว	19	8.6	37	21.3
นั่งดูอย่างตั้งใจ และมีมีส่วนร่วม เช่น ปรบมือหรือส่งเสียงเชียร์ตาม	19	8.6	34	19.5
นั่งดูอย่างตั้งใจ และมีกิจกรรมอื่น ๆ ประกอบ เช่น นั่งดูขณะรับประทานอาหาร นั่งดูพร้อมกิจกรรมงานบ้าน ฯลฯ	68	30.6	40	23.0
นั่งดูอย่างตั้งใจบ้างไม่ตั้งใจบ้าง เช่น เปิดโทรทัศน์ทิ้งไว้ ดูบ้าง และเดินไปเดินมา	88	39.6	36	20.7
นั่งดูอย่างไม่ตั้งใจ เช่น เปิดโทรทัศน์ไว้แล้วได้ยินเสียง แต่ไม่ได้ใส่ใจ หรือไม่ได้รับฟังเนื้อหาใดๆ	22	9.9	22	12.6
อื่น ๆ	6	2.7	5	2.9
รวม	222	100.0	174	100.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 การรับรู้เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง

เนื่องจากการศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง ทศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าว และผลกระทบที่มากจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง โดยอ้างอิงตามทฤษฎีและงานวิจัยที่ผ่านมา

ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเที่ยงตรงของการวิเคราะห์ผลมากที่สุด ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) เพื่อตรวจสอบโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรภายใต้ข้อคำถามในส่วนของ การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง และทศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงว่า ข้อคำถามนั้น ๆ ประกอบด้วยองค์ประกอบใดบ้าง ซึ่งในแต่ละส่วนของข้อคำถามอาจมีข้อความที่เกี่ยวข้องกับสภาพสังคม และเหตุการณ์ในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) จะเป็นตัวช่วยให้จัดกลุ่มข้อคำถามตามองค์ประกอบที่ปรากฏ และจะทำให้ข้อคำถามมีความครอบคลุมและชัดเจนยิ่งขึ้น

1. การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง

การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) ของการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงด้วยวิธีการหมุนแกนแบบ Equamax ผู้วิจัยได้ทดสอบค่า KMO และ Bartlett' s test พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของ KMO เท่ากับ .835 ถือว่ามีความสัมพันธ์ในระดับสูง และทดสอบค่า Bartlett's Test พบว่า ค่า Chi-Square เท่ากับ 1929.754 (df = 105, Sig = .000) สามารถสรุปได้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้ (ตารางที่ 19)

1.1 การยอมรับในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรม

สถานการณ์การรักษาความยุติธรรมเป็นข้อคำถามที่แสดงถึงการใช้ความรุนแรงเพื่อให้เกิดความชอบธรรม เช่น การแก้แค้น เป็นต้น

1.2 การยอมรับในสถานการณ์การป้องกันตัว

สถานการณ์การป้องกันตัวเป็นข้อคำถามที่แสดงถึงการใช้ความรุนแรงเพื่อการป้องกันตัว เช่น การใช้ความรุนแรงตอบโต้กลับ เมื่อถูกผู้อื่นทำร้าย เป็นต้น

1.3 การยอมรับในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคม

สถานการณ์การรักษาความสงบของสังคมเป็นข้อคำถามที่แสดงถึงการใช้ความรุนแรงเพื่อรักษาความสงบของสังคม เช่น การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือทหาร เป็นต้น

1.4 การยอมรับในสถานการณ์การปฏิบัติหน้าที่ / คำสั่ง

สถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่เป็นข้อคำถามที่แสดงถึงการใช้ความรุนแรงขณะปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงการรับผิดชอบต่อการใช้ความรุนแรงที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ด้วย

หลังจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) แล้ว ผู้วิจัยได้ทำการปรับเปลี่ยนข้อคำถามบางข้อที่มีความสัมพันธ์ในองค์ประกอบใกล้เคียงกัน (ข้อ 5) ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสม และให้ข้อคำถามสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 19 การวิเคราะห์องค์ประกอบของการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง

ข้อความ	องค์ประกอบสถานการณ์การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง			
	การรักษา ความยุติธรรม	การป้องกันตัว	การรักษาความ สงบของสังคม	การปฏิบัติ ตามหน้าที่
1. เกรงยอมรับด้วยการไม่จองเวร	.745*	-.272	-.038	.118
2. ถ้าเพื่อนของท่านถูกทำร้าย สมควร อย่างยิ่งที่จะแก้แค้นคืน	.713*	.376	.160	.060
3. คนที่ทำให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ ควรได้รับบาดเจ็บเช่นเดียวกัน	.693*	.449	.118	.029
4. บุญคุณต้องทดแทน แค้นนี้ต้องชำระ	.501*	.638	.143	.001
5. ถ้าถูกผู้อื่นรังแก สมควรอย่างยิ่ง ที่จะลุกขึ้นต่อสู้	.140	.730*	-.115	.061
6. การทำร้ายร่างกายบุคคลอื่น ถือว่าไม่ผิด ถ้าทำเพื่อป้องกันตัว	.032	.709*	.123	.246
7. การพกอาวุธไว้กับตัวถือว่าไม่ผิด เช่น ปืน มีด ฯลฯ	.092	.561*	.198	.297
8. การทำร้ายคนอื่นจนถึงแก่ความตาย ถ้าเป็นการป้องกันตัวสามารถทำได้	.058	.268	.374	.525*
9. การใช้ความรุนแรงเพื่อความสงบ และประโยชน์ของสังคมเป็นสิ่งที่ สามารถกระทำได้	.165	.120	.075	.841*
10. ตำรวจจับตายผู้ร้ายได้	.013	.163	.059	.850*
11. ทหารสามารถยิง / ฆ่าผู้ก่อการร้ายได้	.108	.205	.608*	.065
12. เราสามารถใช้ความรุนแรง เพื่อยุติ ความขัดแย้งในสังคม	.088	.067	.600*	.469
13. ถ้ามีคนสั่งให้ท่านใช้ความรุนแรง ท่านไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบ	.088	-.026	.745*	-.067
14. ถ้าความรุนแรงที่เกิดระหว่างการปฏิบัติ หน้าที่ ผู้กระทำไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบ	.045	.034	.698*	.329
15. การใช้ความรุนแรงในหน้าที่เป็นสิ่ง ที่สามารถกระทำได้	.050	.038	.591*	.492

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลังจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) แล้ว ผู้วิจัยกล่าวถึง ค่าเฉลี่ยของการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณืต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 20)

จากการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณืต่าง ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณืการป้องกันตัวได้มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.37 รองลงมาคือ สถานการณืการรักษาความสงบของสังคม มีค่าเฉลี่ย 2.85 รองลงมาคือ สถานการณืการรักษาความยุติธรรม มีค่าเฉลี่ย 2.62 และสถานการณืการปฏิบัติหน้าที่ มีค่าเฉลี่ย 2.18

เมื่อนำการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณืต่าง ๆ มาพิจารณาตามเกณฑ์การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง สามารถสรุปได้ดังนี้

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณืการรักษาความยุติธรรมโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.62 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในระดับปานกลาง จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 รองลงมาคือ ระดับน้อย จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33 รองลงมาคือ ระดับมาก จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 รองลงมาคือ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 และระดับมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณืการป้องกันตัวโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.37 เมื่อนำมาพิจารณาตามเกณฑ์การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยอมรับสถานการณืการป้องกันในระดับปานกลาง จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาคือ ระดับมาก จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37 รองลงมาคือ ระดับน้อย จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 รองลงมาคือ ระดับมากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณืการรักษาความสงบของสังคมโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.85 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในระดับปานกลาง จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41 รองลงมาคือ ระดับน้อย จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 รองลงมาคือ ระดับมาก จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 รองลงมาคือ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 และระดับมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณืการปฏิบัติหน้าที่โดยรวมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.18 เมื่อนำมาพิจารณาตามเกณฑ์การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยอมรับสถานการณืการปฏิบัติหน้าที่ในระดับน้อย จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองลงมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 รองลงมาคือ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5

รองลงมา คือ ระดับมาก จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละตามการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์ต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง

สถานการณ์	ระดับการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง					\bar{X}	S.D.	ระดับการยอมรับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
การรักษา ความยุติธรรม	4 (1.0)	74 (18.5)	165 (41.3)	132 (33.0)	25 (6.3)	2.62	.82	ปานกลาง
การป้องกันตัว	34 (8.5)	148 (37.0)	149 (37.3)	58 (14.5)	11 (2.8)	3.37	.87	ปานกลาง
การรักษาความ สงบของสังคม	13 (3.3)	87 (21.8)	164 (41.0)	97 (24.3)	39 (9.8)	2.85	.96	ปานกลาง
การปฏิบัติ ตามหน้าที่	3 (0.8)	15 (3.8)	110 (27.5)	198 (49.5)	74 (18.5)	2.18	.74	น้อย

2. ทศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง

การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) ของทศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง ด้วยวิธีการหมุนแกนแบบ Equamax ผู้วิจัยได้ทดสอบค่า KMO และ Bartlett' s test พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของ KMO เท่ากับ .821 ถือว่ามีความสัมพันธ์ในระดับสูง และทดสอบค่า Bartlett's Test พบว่า ค่า Chi-Square เท่ากับ 2160.773 (df = 153, Sig = .000) สามารถสรุปได้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้ (ตารางที่ 21)

2.1 การใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

การใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเป็นข้อคำถามที่แสดงถึงการใช้ความรุนแรงเพื่อให้ประสบความสำเร็จกับสิ่งที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้

2.2 การใช้ความรุนแรงตามกฎหมาย

การใช้ความรุนแรงตามกฎหมายเป็นข้อคำถามที่แสดงถึงการลงโทษด้วยข้อกฎหมายที่รุนแรงกับผู้ที่กระทำความผิด หรือนักโทษ

2.3 การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม

การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคมเป็นข้อคำถามที่แสดงถึงการใช่วิธีที่รุนแรงแก้ไขปัญหากับเหตุการณ์ที่ไม่สงบในสังคม เช่น ประเด็น 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ การเกิดสงคราม เป็นต้น

2.4 ประโยชน์จากการใช้ความรุนแรง

ประโยชน์จากการใช้ความรุนแรงเป็นข้อคำถามที่แสดงถึง ความเห็นที่มีต่อการใช้ความรุนแรงในการแก้ไข้ปัญหา

หลังจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) แล้ว ผู้วิจัยได้ทำการปรับเปลี่ยนข้อคำถามบางข้อที่มีความสัมพันธ์ในองค์ประกอบใกล้เคียงกัน (ข้อ 15) ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสม และให้ข้อคำถามสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 21 การวิเคราะห์องค์ประกอบด้านทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง

ข้อความ	องค์ประกอบด้านทัศนคติ			
	การใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย	การใช้ความรุนแรงตามกฎหมาย	การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม	ประโยชน์จากการใช้ความรุนแรง
1.มันเป็นสิ่งที่ดีถ้าจะใช้กำลัง เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ	.538*	.217	.184	.288
2.การแก้ปัญหาด้วยวิธีตาต่อตา ฟันต่อฟัน	.539*	.378	.203	.244
3. เมื่อเกิดปัญหา การหยุดงานประท้วง หรือ การชุมนุม เป็นวิธีการแก้ไข้ปัญหาทางหนึ่ง	.736*	-.012	-.208	-.122
4. ในการชุมนุมประท้วงอาจใช้วิธีที่รุนแรงบ้าง เพื่อให้รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนใจ	.677*	.067	.212	.062
5. วิธีการลงโทษ / ตัดสินโทษประหารชีวิตกับนักโทษ	.008	.548*	.349	.032
6. วิธีการคุมประชาทัณฑ์ผู้กระทำผิด	.322	.622*	.191	.087
7. ไม่ควรมีการลดโทษหรือการอภัยโทษสำหรับผู้กระทำผิด หรือนักโทษ	.023	.688*	.036	-.057
8. การลงโทษผู้กระทำผิดด้วยมาตรการที่รุนแรง จะช่วยลดอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับสังคมได้ เช่น การจับตาย ฯลฯ	.037	.722*	.305	.016
9. เราใช้กฎหมายแทนกฎหมาย ถ้ากฎหมายไม่สามารถลงโทษผู้กระทำผิดได้	.397	.571*	.062	.110
10. การแก้ไข้ปัญหา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ควรใช้ความรุนแรง และกองกำลังทหารให้มากขึ้น	.226	.352	.474*	.197
11. บุคคลที่ก่อความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ อาจเรียกได้ว่า ผู้ก่อการร้ายสมควรได้รับโทษอย่างสาสม	-.069	.351	.640*	.066
12. หากเกิดเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม ทหารควรเข้ามามีบทบาทในการสลายการชุมนุม	-.083	.334	.550*	.003

13. หากเกิดภาวะสงคราม ฝ่ายเราจำเป็นต้องเป็นผู้ชนะเท่านั้น	.498	-.202	.542*	-.068
14. ประเทศไทยควรมีการระดมอาวุธสงคราม เช่น ปืน ระเบิด หรืออาวุธนิวเคลียร์ เพื่อความมั่นคงของประเทศ	.332	-.062	.727*	.053
15. บางครั้งเราจำเป็นต้องใช้วิธีที่รุนแรงในการแก้ไขปัญหา เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อยุติ	.363	.474*	.294	.252
16. ความรุนแรงมีแต่จะสร้าง หรือเพิ่มปัญหา มากยิ่งขึ้น	-.043	-.074	-.057	.914*
17. ความรุนแรงไม่เคยส่งผลดีกับใคร	.011	-.073	.006	.904*
18. การแก้ไขปัญหาด้วยสันติวิธีไม่ใช่ทางออกที่ดีสำหรับทุกสังคม	.259	.244	.228	.355*

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลังการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบ (Factor analysis) แล้ว ผู้วิจัยจะกล่าวถึง ค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างมีดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 22)

จากทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงในประเด็นต่าง ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงตามกฎหมาย และการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 รองลงมาคือ เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ย 2.31 และเห็นด้วยกับประโยชน์จากการใช้ความรุนแรง มีค่าเฉลี่ย 2.29

เมื่อนำทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงในประเด็นต่าง ๆ มาพิจารณาตามเกณฑ์ทัศนคติที่เห็นด้วยกับความก้าวร้าว สามารถสรุปได้ดังนี้

การใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.31 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับความก้าวร้าวรุนแรงอยู่ในระดับน้อย จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49 รองลงมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมาคือ ระดับมาก จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 รองลงมาคือ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

การใช้ความรุนแรงตามกฎหมายโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.86 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมาคือ ระดับน้อย จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 รองลงมาคือระดับมาก จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 รองลงมาคือ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 และระดับมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคมโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.86 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับความก้าวร้าวรุนแรงอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 รองลงมาคือ ระดับน้อย จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25 รองลงมาคือระดับมาก จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 รองลงมาคือ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 และระดับมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

การเห็นด้วยกับประโยชน์จากการใช้ความรุนแรงโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.29 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับความก้าวร้าวรุนแรงอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมาคือ ระดับน้อย จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมาคือ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15 รองลงมาคือ ระดับมาก จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 และระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละตามทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงของกลุ่มตัวอย่าง

ทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง	ระดับการเห็นด้วยกับความก้าวร้าวรุนแรง					\bar{X}	S.D.	ระดับเห็นด้วย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
การใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย	1 (0.3)	33 (8.3)	142 (35.5)	196 (49.0)	28 (7.0)	2.31	.70	น้อย
การใช้ความรุนแรงตามกฎหมาย	10 (2.5)	71 (17.8)	185 (46.3)	111 (27.8)	23 (5.8)	2.86	.80	ปานกลาง
การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม	6 (1.5)	70 (17.5)	207 (51.8)	100 (25.0)	17 (4.3)	2.86	.75	ปานกลาง
ประโยชน์จากการใช้ความรุนแรง	3 (0.8)	30 (7.5)	155 (38.8)	152 (38.0)	60 (15.0)	2.29	.79	น้อย

3. ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง

ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง ประกอบด้วย

3.1 ผลกระทบด้านความซาชินต่อความก้าวร้าวรุนแรงเป็นข้อคำถามที่แสดงว่าความก้าวร้าวรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคมเป็นเรื่องธรรมดา และสามารถเกิดขึ้นได้ ประกอบด้วย

3.1 ผลกระทบด้านความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรงเป็นข้อคำถามที่แสดงถึงความรู้สึกวิตกกังวล และหวาดกลัวต่อปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม

จากผลกระทบการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง ผู้วิจัยจะกล่าวถึง ค่าเฉลี่ยของผลกระทบการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างตามผลกระทบด้าน ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 23)

ผลกระทบการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงด้านความซาชิน และด้านความกลัวพบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงด้านความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรงมากกว่าผลกระทบด้านความซาชินต่อความก้าวร้าวรุนแรง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.93 และ 3.03 ตามลำดับ

เมื่อนำผลกระทบการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงมาพิจารณาตามเกณฑ์ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง สามารถสรุปได้ดังนี้

ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงในด้านความซาชินต่อความก้าวร้าวรุนแรงโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.03 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาคือ ระดับมาก จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 รองลงมาคือ ระดับน้อย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18 รองลงมาคือ ระดับมากที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3

ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงในด้านความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรงโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.96 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบอยู่ในระดับมาก จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.8 รองลงมาคือ ระดับมากที่สุด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 รองลงมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15 รองลงมาคือ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละตามผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อก้าวร้าวรุนแรงของกลุ่มตัวอย่าง

ผลกระทบจาก การเปิดรับสื่อที่มี เนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง	ระดับผลกระทบ					\bar{X}	S.D.	ระดับ ผลกระทบ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
ความซาซึน	16 (4.0)	118 (29.5)	181 (45.3)	72 (18)	13 (3.3)	3.03	.81	ปานกลาง
ความกลัว	87 (21.8)	239 (59.8)	60 (15)	10 (2.5)	4 (1.0)	3.93	.69	มาก

ตอนที่ 4 พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง

พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง ประกอบด้วย ท่าทีหรือพฤติกรรมที่มีลักษณะก้าวร้าวรุนแรง แบ่งออกเป็น ความก้าวร้าวรุนแรงที่แสดงออก และความก้าวร้าวรุนแรงที่ไม่แสดงออก

1. พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา

พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา เช่น การพูดคำหยาบ การพูดประชดประชัน การพูดสลับแข่ง การพูดดูถูก เป็นต้น

2. พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางกาย

พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางกาย เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย เช่น การขว้างปาสิ่งของ การขึ้นหน้า แสดงท่าทางสะใจแบบเหยียดหยัน เป็นต้น

3. ความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิด

ความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิด เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้สึก และความพึงพอใจ เช่น รู้สึกสะใจ เมื่อมีคนมาต่อว่าบุคคลที่เราเกลียด รู้สึกมีความสุข เมื่อบุคคลที่ท่านเกลียดได้รับการลงโทษ เป็นต้น

จากพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงในด้านต่าง ๆ ผู้วิจัยจะกล่าวถึง ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างตามพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 24)

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความก้าวร้าวทางความคิดมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.05 รองลงมาคือ พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา มีค่าเฉลี่ย 1.91 และพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางกาย มีค่าเฉลี่ย 1.79

เมื่อนำพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงมาพิจารณาตามเกณฑ์จากพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงสามารถสรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 1.91 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจาในระดับน้อย จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 61 รองลงมาคือ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 รองลงมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 รองลงมาคือ ระดับมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1

ส่วนพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางกาย กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมโดยรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 1.79 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางกายในระดับน้อย จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3 รองลงมาคือ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 รองลงมาคือ ระดับมาก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1

ส่วนความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิด กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมโดยรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.05 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดในระดับน้อย จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาคือ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33 รองลงมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 รองลงมาคือ ระดับมาก จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7 และระดับมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละตามระดับพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง ของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรม ก้าวร้าวรุนแรง	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	\bar{X}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
ทางวาจา	2 (1.0)	9 (2.3)	51 (12.8)	244 (61.0)	94 (23.3)	1.91	.61	น้อย
ทางกาย	1 (0.5)	5 (1.3)	43 (10.8)	201 (50.3)	149 (37.3)	1.79	.62	น้อย
ทางความคิด	12 (3.0)	28 (7.0)	59 (14.8)	169 (42.3)	133 (33.0)	2.05	.97	น้อย

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐานงานวิจัย

สมมติฐานที่ 1 การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง แบ่งเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงมาก

การทดสอบสมมติฐานสามารถแบ่งตามพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองได้ ดังนี้

1.ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงมาก

จากการทดสอบ ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์ต่าง ๆ พบว่า (ตารางที่ 25)

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรม พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การป้องกันตัว พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การป้องกันตัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคม พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อนำมาพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อกับกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย และกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อกับกลุ่มที่เปิดรับในปริมาณมาก โดยกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ (3.04) ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคมมากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย (2.80) และกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ (3.04) ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคมมากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (2.75)

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่ พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยของการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงตามระยะเวลาการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง

การยอมรับ ความก้าวร้าวรุนแรง	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตามระยะเวลาการเปิดรับ			ค่า F	Sig
	กลุ่มที่ไม่เคย	กลุ่มที่เปิดรับน้อย	กลุ่มที่เปิดรับมาก		
การรักษาความยุติธรรม	2.62	2.59	2.69	1.732	.178
การป้องกันตัว	3.33	3.34	3.46	1.267	.283
การรักษา ความสงบของสังคม	3.04 ^A	2.80 ^B	2.75 ^C	3.568	.029*
การปฏิบัติตามหน้าที่	2.26	2.21	2.05	2.701	.068

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ; A > B, B > C

2. ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงมาก

จากการทดสอบ ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์ต่าง ๆ พบว่า (ตารางที่ 26)

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรม พบว่า บุคคลที่มีความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การป้องกันตัว พบว่า บุคคลที่มีความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การป้องกันตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อนำมาพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมากกับกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย โดยกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (3.51) ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การป้องกันตัวมากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย (3.27)

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคม พบว่า บุคคลที่มีความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคมอย่างแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อนำมาพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ความแตกต่างกันกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อกับกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก โดยกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ (3.04) ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคมมากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (2.69)

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่ พบว่า บุคคลที่มีความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อนำมาพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อกับกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก และกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อยกับกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก โดยกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ (2.26) ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่มากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (1.97) และกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย (2.32) ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรมมากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (1.97)

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ยของการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงตามความถี่ในการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง

การยอมรับ	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตามความถี่ในการเปิดรับ			ค่า F	Sig
	กลุ่มที่ไม่เคย	กลุ่มที่เปิดรับน้อย	กลุ่มที่เปิดรับมาก		
ความก้าวร้าวรุนแรง					
การรักษาความยุติธรรม	2.62	2.59	2.66	.590	.555
การป้องกันตัว	3.33	3.27 ^B	3.51 ^A	3.085	.047*
การรักษา ความสงบของสังคม	3.04 ^A	2.87	2.69 ^B	4.891	.008*
การปฏิบัติตามหน้าที่	2.26b ^A	2.32 ^B	1.97 ^C	11.973	.000*

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ; A > B, B > C

3.ระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงมาก

จากการทดสอบ ระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์ต่าง ๆ พบว่า (ตารางที่ 27)

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรม พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อนำมาพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมากกับกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย โดยกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (2.79) ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรมมากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย (2.55)

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ยของการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงตาม
ระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง

การยอมรับ ความก้าวร้าวรุนแรง	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตามระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับ			ค่า F	Sig
	กลุ่มที่ไม่เคย	กลุ่มที่เปิดรับน้อย	กลุ่มที่เปิดรับมาก		
การรักษาความยุติธรรม	2.62	2.55 ^B	2.79 ^A	3.113	.046*
การป้องกันตัว	3.33 ^B	3.28 ^B	3.63 ^A	5.434	.005*
การรักษา ความสงบของสังคม	3.04 ^A	2.82 ^B	2.70 ^B	4.039	.018*
การปฏิบัติตามหน้าที่	2.26 ^A	2.23 ^C	1.98 ^B	6.024	.003*

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ; A > B, C > B

4. ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอด การชุมนุมในปริมาณมาก จะยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงมาก

จากการทดสอบ ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมกับการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์ต่าง ๆ พบว่า (ตารางที่ 28)

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรม พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมในปริมาณที่แตกต่างกัน ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การป้องกันตัว พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมในปริมาณที่แตกต่างกัน ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การป้องกันตัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคม พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมในปริมาณที่แตกต่างกัน ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อนำมาพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อกับกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย และกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อกับกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก โดยที่กลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ (3.04) ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคมมากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย (2.79) และกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ (3.04) ยอมรับความก้าวร้าวในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคมมากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (2.78)

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่ พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมในปริมาณที่แตกต่างกัน ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อนำมาพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อกับกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก และกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อยกับกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก โดยกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ (2.26) ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่ได้มากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (2.03) และกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย (2.27) ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่ได้มากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (2.03)

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ยของการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงตาม
ระยะเวลาการเปิดรับในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมของกลุ่มตัวอย่าง

การยอมรับ ความก้าวร้าวรุนแรง	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตามระยะเวลาการเปิดรับ ในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุม			ค่า F	Sig
	กลุ่มที่ไม่เคย	กลุ่มที่เปิดรับน้อย	กลุ่มที่เปิดรับมาก		
การรักษาความยุติธรรม	2.62	2.63	2.60	.179	.836
การป้องกันตัว	3.33	3.31	3.46	1.995	.137
การรักษาความสงบ ของสังคม	3.04 ^A	2.79 ^B	2.78 ^B	3.614	.028*
การปฏิบัติตามหน้าที่	2.26 ^A	2.27 ^C	2.03 ^B	5.750	.003*

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ; A > B, C > B

สรุปการทดสอบสมมติฐานที่ 1.1

จากการทดสอบระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงตามสมมติฐานที่ 1.1 บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงมาก สามารถอธิบายได้ดังนี้ (ตารางที่ 29)

1. ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงมาก จากการทดสอบพบว่า

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคม พบว่าบุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคมมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย และบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก เพราะฉะนั้นจึง**ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น**

ส่วนสถานการณ์อื่น ๆ พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรม สถานการณ์การป้องกันตัว และสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่ไม่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นจึง**ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น**

2. ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงมาก จากการทดสอบพบว่า

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การป้องกันตัว พบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การป้องกันตัวมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย เพราะฉะนั้นจึง**เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น**

ส่วนสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคม พบว่า บุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์สถานการณ์การรักษาความสงบของสังคมมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก เพราะฉะนั้นจึง**ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น**

ส่วนสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่ พบว่า บุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง และบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคมมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก เพราะฉะนั้นจึง**ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น**

ส่วนสถานการณ์การรักษาความยุติธรรม พบว่า บุคคลที่มีความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรม และสถานการณ์การป้องกันตัวไม่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นจึง**ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น**

3. ระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงมาก จากการทดสอบพบว่า

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรม พบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรมมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย เพราะฉะนั้นจึง**เป็นไปสมมติฐานข้างต้น**

ส่วนสถานการณ์การป้องกันตัว พบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การป้องกันตัวมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย และบุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ เพราะฉะนั้นจึง**เป็นไปสมมติฐานข้างต้น**

ส่วนสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคม พบว่า บุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองและบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคมมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก เพราะฉะนั้นจึง**ไม่เป็นไปสมมติฐานข้างต้น**

ส่วนสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่ พบว่า บุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองและบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่ มากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก เพราะฉะนั้นจึง**ไม่เป็นไปสมมติฐานข้างต้น**

4. ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการประชุมในปริมาณมาก ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงมาก จากการทดสอบพบว่า

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคม พบว่า บุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคมได้มากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย และบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก เพราะฉะนั้นจึง**ไม่เป็นไปสมมติฐานข้างต้น**

ส่วนสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่ พบว่า บุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง และบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่ มากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก เพราะฉะนั้นจึง**ไม่เป็นไปสมมติฐานข้างต้น**

ตารางที่ 29 สรุปความสัมพันธ์ของปริมาณการเปิดรับสื่อโทรทัศน์
ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง

ปริมาณการเปิดรับสื่อ	การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง			
	การรักษาความยุติธรรม	การป้องกันตัว	การรักษาความสงบของสังคม	การปฏิบัติตามหน้าที่
ระยะเวลา	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่เคย > น้อย ไม่เคย > มาก	ไม่มีความสัมพันธ์
ความถี่	ไม่มี ความสัมพันธ์	มาก > น้อย	ไม่เคย > มาก	ไม่เคย > มาก น้อย > มาก
ระยะเวลาเฉลี่ย	มาก > น้อย	มาก > น้อย มาก > ไม่เคย	ไม่เคย > น้อย ไม่เคย > มาก	ไม่เคย > มาก น้อย > มาก
ช่วงที่มีการชุมนุม	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่เคย > น้อย ไม่เคย > มาก	ไม่เคย > มาก น้อย > มาก

สมมติฐานที่ 1.2 บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะเห็นด้วยกับความก้าวร้าวรุนแรงมาก

การทดสอบสมมติฐานสามารถแบ่งตามพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองได้ ดังนี้ (ตารางที่ 30)

1. ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะเห็นด้วยกับความก้าวร้าวรุนแรงมาก

การใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การใช้ความรุนแรงตามกฎหมาย พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงตามกฎหมายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประโยชน์จากการใช้ความรุนแรง พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับประโยชน์จากการใช้ความรุนแรงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ยตามระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง
กับทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงของกลุ่มอย่าง

ทัศนคติที่เกี่ยวกับ ความก้าวร้าวรุนแรง	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตามระยะเวลาการเปิดรับ			ค่า F	Sig
	กลุ่มที่ไม่เคย	กลุ่มที่เปิดรับน้อย	กลุ่มที่เปิดรับมาก		
การใช้ความรุนแรง เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย	2.27	2.29	2.41	1.755	.174
การใช้ความรุนแรง ตามกฎหมาย	3.00	2.82	2.80	2.524	.081
การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหา เหตุการณ์ไม่สงบในสังคม	3.00	2.85	2.75	2.836	.060
ประโยชน์จาก การใช้ความรุนแรง	2.26	2.26	2.38	1.091	.337

2. ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะเห็น ด้วยกับความก้าวร้าวรุนแรงมาก

จากการทดสอบ ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับทัศนคติที่
เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงในประเด็นต่าง ๆ พบว่า (ตารางที่ 31)

การใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย พบว่า บุคคลที่มีความถี่ในการเปิดรับสื่อ
โทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงเพื่อให้
บรรลุเป้าหมายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การใช้ความรุนแรงตามกฎหมาย พบว่า บุคคลที่มีความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มี
อุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงตามกฎหมายไม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม พบว่า บุคคลที่มีความถี่ใน
การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณแตกต่างกัน เห็นด้วยกับการใช้
ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05

เมื่อนำมาพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่ไม่
เคยเปิดรับกับกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก และกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อยกับกลุ่มที่เปิด
รับสื่อในปริมาณมาก โดยกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ (3.00) เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหา
เหตุการณ์ไม่สงบในสังคมมากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (2.70) และกลุ่มที่เปิดรับสื่อใน
ปริมาณน้อย (2.92) เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคมมากกว่า
กลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (2.70)

ประโยชน์จากการใช้ความรุนแรง พบว่า บุคคลที่มีความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับประโยชน์จากการใช้ความรุนแรงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ยตามความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง
กับทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงของกลุ่มอย่าง

ทัศนคติที่เกี่ยวกับ ความก้าวร้าวรุนแรง	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตามความถี่ในการเปิดรับ			ค่า F	Sig
	กลุ่มที่ไม่เคย	กลุ่มที่เปิดรับน้อย	กลุ่มที่เปิดรับมาก		
การใช้ความรุนแรง เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย	2.27	2.29	2.43	1.543	.215
การใช้ความรุนแรง ตามกฎหมาย	3.00	2.88	2.73	2.385	.093
การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหา เหตุการณ์ไม่สงบในสังคม	3.00 ^A	2.92 ^C	2.70 ^B	5.656	.004*
ประโยชน์จาก การใช้ความรุนแรง	2.26 ^A	2.39	2.19 ^B	2.223	.110

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ; A > B, C > B

3. ระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะเห็นด้วยกับความก้าวร้าวรุนแรงมาก

จากการทดสอบ ระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงในประเด็นต่าง ๆ พบว่า (ตารางที่ 32)

การใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การใช้ความรุนแรงตามกฎหมาย พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงตามกฎหมายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อนำมาพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับกับกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก และกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อยกับกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก โดยกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ (3.00) เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคมมากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (2.68) และกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย (2.87) เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคมมากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (2.68)

ประโยชน์จากการใช้ความรุนแรง พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับประโยชน์จากการใช้ความรุนแรงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อนำมาพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อยกับกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก โดยกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย (2.37) เห็นด้วยกับประโยชน์จากการใช้ความรุนแรงมากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (2.12)

ตารางที่ 32 ค่าเฉลี่ยตามระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงของกลุ่มอย่าง

ทัศนคติที่เกี่ยวกับ ความก้าวร้าวรุนแรง	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตามระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวัน			ค่า F	Sig
	กลุ่มที่ไม่เคย	กลุ่มที่เปิดรับน้อย	กลุ่มที่เปิดรับมาก		
การใช้ความรุนแรง เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย	2.27	2.29	2.43	1.543	.215
การใช้ความรุนแรง ตามกฎหมาย	3.00	2.87	2.68	2.785	.063
การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหา เหตุการณ์ไม่สงบในสังคม	3.00 ^A	2.87 ^C	2.68 ^B	5.002	.007*
ประโยชน์จาก การใช้ความรุนแรง	2.26	2.37 ^A	2.12 ^B	3.108	.046*

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ; A > B, C > B

4. ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมในปริมาณมาก จะเห็นด้วยกับความก้าวร้าวรุนแรงมาก

จากการทดสอบ ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมกับทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงในประเด็นต่าง ๆ พบว่า (ตารางที่ 33)

การใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การใช้ความรุนแรงตามกฎหมาย พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงตามกฎหมายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงในประเด็นทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อนำมาพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับกับกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก โดยกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ (3.00) เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคมมากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (2.75)

ประโยชน์จากการใช้ความรุนแรง พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับประโยชน์จากการใช้ความรุนแรงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 33 ค่าเฉลี่ยตามการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการชุมนุมกับทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงของกลุ่มอย่าง

ทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตามระยะเวลาการเปิดรับในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุม			ค่า F	Sig
	กลุ่มที่ไม่เคย	กลุ่มที่เปิดรับน้อย	กลุ่มที่เปิดรับมาก		
การใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย	2.27	2.28	2.38	1.555	.212
การใช้ความรุนแรงตามกฎหมาย	3.00	2.86	2.77	2.082	.126
การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม	3.00 ^A	2.88	2.75 ^B	3.190	.042*
ประโยชน์จากการใช้ความรุนแรง	2.26	2.30	2.29	.027	.973

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ; A > B

สรุปการทดสอบสมมติฐานที่ 1.2

จากการทดสอบระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับก้าวร้าวรุนแรงตามสมมติฐาน 1.2 บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะเห็นด้วยกับความก้าวร้าวรุนแรงมาก สามารถอธิบายได้ดังนี้ (ตารางที่ 34)

1. ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะเห็นด้วยกับความก้าวร้าวรุนแรงมาก จากการทดสอบพบว่า

บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย การใช้ความรุนแรงตามกฎหมาย การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม และประโยชน์จากการใช้ความรุนแรงไม่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นจึง**ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น**

2. ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะเห็นด้วยกับความก้าวร้าวรุนแรงมาก จากการทดสอบพบว่า

ประเด็นการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม พบว่า บุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง และบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคมมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก เพราะฉะนั้นจึง**ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น**

ส่วนประเด็นอื่น ๆ พบว่า บุคคลที่เคยเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับการใช้ความก้าวร้าวรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย การใช้ความรุนแรงตามกฎหมาย และประโยชน์จากการใช้ความรุนแรงไม่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นจึง**ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น**

3. ระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองมาก จะเห็นด้วยกับความก้าวร้าวรุนแรงมาก จากการทดสอบพบว่า

การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม พบว่า บุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง และบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคมมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก เพราะฉะนั้นจึง**ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น**

ประโยชน์จากการใช้ความรุนแรง พบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณน้อย เห็นด้วยกับประโยชน์จากการใช้ความรุนแรงมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก เพราะฉะนั้นจึง**ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น**

ส่วนประเด็นอื่น ๆ พบว่า บุคคลที่เคยเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับการใช้ความก้าวร้าวรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และการใช้ความรุนแรงตามกฎหมายไม่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นจึง**ไม่เป็นไปสมมติฐานข้างต้น**

4. ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมในปริมาณมาก จะเห็นด้วยกับความก้าวร้าวรุนแรงมาก จากการทดสอบพบว่า

การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม พบว่า บุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคมมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก เพราะฉะนั้นจึง**ไม่เป็นไปสมมติฐานข้างต้น**

ส่วนประเด็นอื่น ๆ พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย การใช้ความรุนแรงตามกฎหมาย และประโยชน์จากการใช้ความรุนแรงไม่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นจึง**ปฏิเสธสมมติฐานข้างต้น**

ตารางที่ 34 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง

ปริมาณการเปิดรับสื่อ	ทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง			
	การใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย	การใช้ความรุนแรงตามกฎหมาย	การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม	ประโยชน์จากการใช้ความรุนแรง
ระยะเวลา	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์
ความถี่	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่เคย > มาก น้อย > มาก	ไม่มีความสัมพันธ์
ระยะเวลาเฉลี่ย	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่เคย > มาก น้อย > มาก	น้อย > มาก
ช่วงที่มีการชุมนุม	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่เคย > มาก	ไม่มีความสัมพันธ์

สมมติฐานที่ 1.3 บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะได้รับผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงมาก

การทดสอบสมมติฐานสามารถแบ่งตามพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองได้ ดังนี้

1. ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะได้รับผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงมาก

จากการทดสอบ ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงในด้านต่าง ๆ พบว่า (ตารางที่ 35)

ผลกระทบด้านความซาชินต่อความก้าวร้าวรุนแรง พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน ได้รับผลกระทบด้านความซาชินต่อความก้าวร้าวรุนแรงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนผลกระทบด้านความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรง พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน ได้รับผลกระทบด้านกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 35 ค่าเฉลี่ยของผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงตามระยะเวลาการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง

ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตามระยะเวลาการเปิดรับ			ค่า F	Sig
	กลุ่มที่ไม่เคย	กลุ่มที่เปิดรับน้อย	กลุ่มที่เปิดรับมาก		
ความซาชิน	3.03	3.05	2.97	.128	.880
ความกลัว	4.01	3.98	3.75	2.043	.131

2. ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะได้รับผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงมาก

จากการทดสอบ ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงในด้านต่าง ๆ พบว่า (ตารางที่ 36)

ผลกระทบด้านความซาชินต่อความก้าวร้าวรุนแรง พบว่า บุคคลที่มีความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน ได้รับผลกระทบด้านความซาชินต่อความก้าวร้าวรุนแรงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนผลกระทบด้านความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรง พบว่า บุคคลที่มีความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน ได้รับผลกระทบด้านกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 36 ค่าเฉลี่ยของผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงตามระยะเวลาความถี่ในการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง

ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตามความถี่ในการเปิดรับ			ค่า F	Sig
	กลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับ	กลุ่มที่เปิดรับน้อย	กลุ่มที่เปิดรับมาก		
ความซาซิน	3.03	3.08	2.96	1.003	.368
ความกลัว	4.01	3.92	3.87	.536	.585

3. ระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะได้รับผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงมาก

จากการทดสอบ ระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงในด้านต่าง ๆ พบว่า (ตารางที่ 37)

ผลกระทบด้านความซาซินต่อความก้าวร้าวรุนแรง พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน ได้รับผลกระทบด้านความซาซินต่อความก้าวร้าวรุนแรงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนผลกระทบด้านความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรง พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน ได้รับผลกระทบด้านกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 37 ค่าเฉลี่ยของผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงตามระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง

ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตามระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับ			ค่า F	Sig
	กลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับ	กลุ่มที่เปิดรับน้อย	กลุ่มที่เปิดรับมาก		
ความซาซิน	3.03	3.02	3.02	.097	.908
ความกลัว	4.01	3.90	3.91	.737	.479

4. ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมในปริมาณมาก จะได้รับผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงมาก

จากการทดสอบ ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง ในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมกับผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงในด้านต่าง ๆ พบว่า (ตารางที่ 38)

ผลกระทบด้านความซาซินต่อความก้าวร้าวรุนแรง พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมในปริมาณที่แตกต่างกัน ได้รับผลกระทบด้านความซาซินต่อความก้าวร้าวรุนแรงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนผลกระทบด้านความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรง พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมในปริมาณที่แตกต่างกัน ได้รับผลกระทบด้านกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 38 ค่าเฉลี่ยของผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง

ตามระยะเวลาการเปิดรับในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมของการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง

ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตามระยะเวลาการเปิดรับในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุม			ค่า F	Sig
	กลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับ	กลุ่มที่เปิดรับน้อย	กลุ่มที่เปิดรับมาก		
ความซาซิน	3.03	3.02	3.03	.402	.669
ความกลัว	4.01	3.94	3.86	.467	.627

สรุปการทดสอบสมมติฐานที่ 1.3

จากการทดสอบการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงตามสมมติฐานที่ 1.3 บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะได้รับผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงมาก สามารถอธิบายได้ดังนี้ (ตารางที่ 39)

1. ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะได้รับผลกระทบจากการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีความก้าวร้าวรุนแรงมาก จากการทดสอบพบว่า

บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับของสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน ได้รับผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงในด้านความซาซินต่อ

สมมติฐานที่ 2 บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงมาก

การทดสอบสมมติฐานสามารถแบ่งตามพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองได้ ดังนี้

1.ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงมาก

จากผลการทดสอบ ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงในด้านต่าง ๆ พบว่า (ตารางที่ 40)

พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางกาย พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางกายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิด พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน มีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อนำมาพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมากกับกลุ่มไม่เคยเปิดรับ และกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมากกับกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย โดยกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (2.26) มีความก้าวร้าวรุนแรงทางมากกว่ากลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ (1.84) และกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (2.26) มีความก้าวร้าวรุนแรงทางมากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย (2.05)

ตารางที่ 40 ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงตามระยะเวลาการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรม ก้าวร้าวรุนแรง	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตามระยะเวลาการเปิดรับ			ค่า F	Sig
	กลุ่มที่ไม่เคย	กลุ่มที่เปิดรับน้อย	กลุ่มที่เปิดรับมาก		
ทางวาจา	1.84	1.95	1.93	.401	.670
ทางกาย	1.71	1.82	1.83	.760	.468
ทางความคิด	1.84 ^B	2.05 ^C	2.26 ^A	6.609	.002*

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ; A > B , C

2. ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงมาก

จากผลการทดสอบ ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงในด้านต่าง ๆ พบว่า (ตารางที่ 41)

พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา พบว่า บุคคลที่มีความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางกาย พบว่า บุคคลที่มีความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวก้าวร้าวรุนแรงทางกายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิด พบว่า บุคคลที่มีความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน มีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อนำมาพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมากกับกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับ และกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมากกับกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย โดยที่กลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (2.29) มีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดมากกว่ากลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ (1.79) และกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (2.29) มีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดมากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย (1.90)

ตารางที่ 41 ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงตามความถี่ในการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรม	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตามความถี่ในการเปิดรับ			ค่า F	Sig
	กลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับ	กลุ่มที่เปิดรับน้อย	กลุ่มที่เปิดรับมาก		
ทางวาจา	1.84	1.96	1.92	.827	.438
ทางกาย	1.71	1.80	1.85	.799	.451
ทางความคิด	1.84 ^B	1.98 ^C	2.29 ^A	8.013	.000*

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ; A > B , C

3.ระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงมาก

จากผลการทดสอบ ระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงในด้านต่าง ๆ พบว่า (ตารางที่ 42)

พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางกาย พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางกายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิด พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน มีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อนำมาพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมากกับกลุ่มไม่เคยเปิดรับ และกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมากกับกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย โดยที่กลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (2.39) มีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดมากกว่ากลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ (1.84) และกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (2.39) มีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดมากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย (2.01)

ตารางที่ 42 ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงตามระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตามระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับ			ค่า F	Sig
	กลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับ	กลุ่มที่เปิดรับน้อย	กลุ่มที่เปิดรับมาก		
ทางวาจา	1.84	1.91	2.02	1.059	.348
ทางกาย	1.71	1.79	1.90	1.316	.269
ทางความคิด	1.84 ^B	2.01 ^C	2.39 ^A	8.873	.000*

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ; A > B , C

4. ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมในปริมาณมาก จะมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงมาก

จากผลการทดสอบ ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมกับพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงในด้านต่าง ๆ พบว่า (ตารางที่ 43)

พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมในปริมาณที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางกาย พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมในปริมาณที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางกายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิด พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมในปริมาณที่แตกต่างกัน มีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อนำมาพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมากกับกลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ และกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมากกับกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย โดยที่กลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (2.26) มีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดมากกว่ากลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ (1.84) และกลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณมาก (2.26) มีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดมากกว่ากลุ่มที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย (1.99)

ตารางที่ 43 ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง

ตามระยะเวลาการเปิดรับในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุมของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรม ก้าวร้าวรุนแรง	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตามระยะเวลาการเปิดรับ ในช่วงที่มีการถ่ายทอดการชุมนุม			ค่า F	Sig
	กลุ่มที่ไม่เคยเปิดรับ	กลุ่มที่เปิดรับน้อย	กลุ่มที่เปิดรับมาก		
ทางวาจา	1.84	1.93	1.95	.584	.558
ทางกาย	1.71	1.80	1.84	.977	.377
ทางความคิด	1.84 ^B	1.99 ^C	2.26 ^A	9.017	.000*

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ; A > B , C

สรุปการทดสอบสมมติฐานที่ 2

จากการทดสอบตามสมมติฐานที่ 2 บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงมาก สามารถอธิบายได้ดังนี้ (ตารางที่ 44)

1. ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงมาก จากผลการทดสอบพบว่า

บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก มีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย เพราะฉะนั้นจึง **เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น**

ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองแตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจาและทางกายไม่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นจึง **ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น**

2. บุคคลที่มีความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองมาก จะมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงมาก จากผลการทดสอบพบว่า

บุคคลที่มีความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก มีความก้าวร้าวทางความคิดมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย เพราะฉะนั้นจึง **เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น**

ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ พบว่า บุคคลที่มีความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจาและทางกายไม่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นจึง **ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น**

3. ระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงมาก จากผลการทดสอบพบว่า

บุคคลที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก มีความก้าวร้าวทางความคิดมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย เพราะฉะนั้นจึง **เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น**

ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในแต่ละวันของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจาและทางกายไม่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นจึง **ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น**

4. ระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงเวลาที่มีการถ่ายทอดการประชุมในปริมาณมาก จะมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงมาก จากผลการทดสอบพบว่า

บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงเวลาที่มีการถ่ายทอดการประชุมในปริมาณมาก มีความก้าวร้าวทางความคิดมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย เพราะฉะนั้นจึง**เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น**

ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ พบว่า บุคคลที่มีระยะเวลาการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงเวลาที่มีการถ่ายทอดการประชุมในปริมาณที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจาและทางกายไม่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นจึง**ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น**

ตารางที่ 44 สรุปความสัมพันธ์ของปริมาณการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง

ปริมาณการเปิดรับสื่อ	พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง		
	วาจา	กาย	ความคิด
ระยะเวลา	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	มาก > ไม่เคย มาก > น้อย
ความถี่	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	มาก > ไม่เคย มาก > น้อย
ระยะเวลาเฉลี่ย	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	มาก > ไม่เคย มาก > น้อย
ช่วงที่มีการชุมนุม	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	มาก > ไม่เคย มาก > น้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับการรับรู้ความก้าวร้าวของผู้รับสาร” มีจุดมุ่งหมายในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับการรับรู้ และพฤติกรรมก้าวร้าวของผู้รับสาร

เนื่องจากงานวิจัยเรื่องนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะตอบปัญหาในเรื่องของความสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อและการรับรู้ความก้าวร้าวของผู้รับสารตามกรอบแนวคิด และทฤษฎี ซึ่งทฤษฎีและงานวิจัยที่ผ่านมาได้กล่าวถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความก้าวร้าวของบุคคลด้วย คือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม และปัจจัยส่วนบุคคล ดังนั้นงานวิจัยเรื่องนี้จึงทำการควบคุมตัวแปรที่เกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อความก้าวร้าวของบุคคล เพื่อให้งานวิจัยเรื่องนี้ตอบคำถามวิจัยได้อย่างชัดเจนและเที่ยงตรงมากขึ้น

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาโดยการควบคุมตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ส่วนที่หนึ่งปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ และระดับการศึกษา ส่วนที่สองปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม คือ สถานภาพทางครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู และกลุ่มเพื่อน หลังจากทำการวิเคราะห์สามารถสรุปประเด็นที่น่าสนใจตามสมมติฐานได้ดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับการรับรู้เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง

การรับรู้เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง ประกอบด้วย การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง และผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีความก้าวร้าวรุนแรงแบ่งเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.1 บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงมาก

จากการทดสอบพบว่า ผลการทดสอบมีการสนับสนุนสมมติฐานเพียงบางสมมติฐานเท่านั้น ซึ่งปรากฏผลดังนี้ บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมากยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรม และสถานการณ์การป้องกันตัวมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย และบุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น

ส่วนสถานการณ์อื่น ๆ พบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคม และการปฏิบัติตามหน้าที่น้อยกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย และบุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.2 บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะเห็นด้วยกับความก้าวร้าวรุนแรงมาก

จากการทดสอบพบว่า ผลการทดสอบไม่สนับสนุนสมมติฐานใดเลย ซึ่งปรากฏผลดังนี้ บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคมน้อยกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อยและไม่เคยเปิดรับสื่อ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น

ส่วนประโยชน์จากการใช้ความรุนแรง พบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก เห็นด้วยกับประโยชน์จากการใช้ความรุนแรงน้อยกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น

ส่วนประเด็นอื่น ๆ พบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และการใช้ความรุนแรงตามกฎหมายไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.3 บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะได้รับผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงมาก

จากการทดสอบพบว่า ผลการทดสอบไม่สนับสนุนสมมติฐานใดเลย ซึ่งปรากฏผลดังนี้ บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน ได้รับผลกระทบด้านความซาซึนต่อความก้าวร้าวรุนแรง และความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อความก้าวร้าวรุนแรงไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น

สมมติฐานที่ 2 บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก จะมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงมาก

จากการทดสอบพบว่า ผลการทดสอบมีการสนับสนุนสมมติฐานเพียงบางสมมติฐานเท่านั้น ซึ่งปรากฏผลดังนี้บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก มีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย และไม่เคยเปิดรับสื่อ จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น

ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ พบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา และทางกายไม่แตกต่างกัน จึง **ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้างต้น**

ตารางที่ 45 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับความก้าวร้าว

ตัวแปร	ระยะเวลา	ความถี่	ระยะเวลาเฉลี่ย	ช่วงที่มีการชุมนุม	สมมติฐาน
การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง					
การรักษาความยุติธรรม	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	มาก > น้อย	ไม่มี ความสัมพันธ์	ยอมรับ
การป้องกันตัว	ไม่มี ความสัมพันธ์	มาก > น้อย	มาก > น้อย มาก > ไม่เคย	ไม่มี ความสัมพันธ์	ยอมรับ
การรักษา ความสงบของสังคม	ไม่เคย > น้อย ไม่เคย > มาก	ไม่เคย > มาก	ไม่เคย > น้อย ไม่เคย > มาก	ไม่เคย > น้อย ไม่เคย > มาก	ปฏิเสธ
การปฏิบัติตามหน้าที่	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่เคย > มาก น้อย > มาก	ไม่เคย > มาก น้อย > มาก	ไม่เคย > มาก น้อย > มาก	ปฏิเสธ
ทัศนคติเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง					
การใช้ความรุนแรง เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ปฏิเสธ
การใช้ความรุนแรง ตามกฎหมาย	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ปฏิเสธ
การใช้ความรุนแรง แก้ปัญหาเหตุการณ์ ไม่สงบในสังคม	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่เคย > มาก น้อย > มาก	ไม่เคย > มาก น้อย > มาก	ไม่เคย > มาก	ปฏิเสธ
ประโยชน์จากการ ใช้ความรุนแรง	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	น้อย > มาก	ไม่มี ความสัมพันธ์	ปฏิเสธ
ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง					
ความซาซึน	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ปฏิเสธ
ความกลัว	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ปฏิเสธ
พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง					
ทางวาจา	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ปฏิเสธ
ทางกาย	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ปฏิเสธ
ทางความคิด	มาก > ไม่เคย มาก > น้อย	มาก > ไม่เคย มาก > น้อย	มาก > ไม่เคย มาก > น้อย	มาก > ไม่เคย มาก > น้อย	ยอมรับ

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับการรับรู้ความก้าวร้าวของผู้รับสาร เป็นการศึกษาที่ใช้ทฤษฎีและแนวคิดที่ผ่านมาว่า การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงสามารถส่งผลต่อผู้รับสารได้ ไม่ว่าจะเป็นทัศนคติ หรือพฤติกรรม งานวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง ที่มีวัตถุประสงค์และการนำเสนอแตกต่างไปจากสื่อทั่วไป อีกทั้งยังได้รับความสนใจจากคนในสังคมเป็นอย่างมาก ประกอบกับมีคุณลักษณะเข้าข่ายเนื้อหาที่มีความก้าวร้าวรุนแรงแฝงมาด้วย

สาเหตุที่กล่าวว่าสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองมีความก้าวร้าวรุนแรงแฝงมานั้น มีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจน สำหรับความก้าวร้าวทางวาจา พบว่า มีการใช้คำพุดยุง ส่อเสียด คำพูดที่มีลักษณะการปลุกกระดมให้เกิดความอึกเขิม คำพูดที่รุนแรง และการโจมตีฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับกลุ่มตนเองอยู่ตลอด สำหรับความก้าวร้าวทางกาย เช่น การแสดงสีหน้าท่าทางเย้ยหยัน การแสดงพฤติกรรมสะใจต่อบุคคลที่ไม่ชอบ การเหยียบหน้ารูปบุคคล เป็นต้น ทั้งนี้ยังประกอบด้วยอารมณ์ ความรู้สึก และแนวความคิดบางอย่างแฝงมาด้วย เช่น การกล่าวหาบุคคลอื่นในทางเสียหาย การล้อเลียนปมด้อยของผู้อื่น การหยามเกียรติ หรือไม่ให้เกียรติบุคคลอื่น ฯลฯ ซึ่งทั้งหมดนี้จะนำไปสู่ความรู้สึกเกลียดชัง ความเป็นศัตรู ความรู้สึกที่จะต้องการลงโทษต่อบุคคลนั้น และความต้องการที่จะให้บุคคลนั้นได้รับความทุกข์ เป็นต้น ถือเป็นความก้าวร้าวรุนแรงที่แฝงมากับการนำเสนอทั้งสิ้น

จากการรวบรวมข้อมูล และทำการวิเคราะห์ผลการวิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

1. พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง

ผลการวิจัยพบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก ทำให้ผู้รับสาร มีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย และไม่เคยเปิดรับสื่อ แต่กลับพบว่า การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา และทางกายไม่แตกต่างกัน ดังจะอธิบายได้ตามทฤษฎีทางสื่อสารมวลชน

ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning Theory) โดย Bandura และ Walter (1963) เป็นผู้ริเริ่มเสนอทฤษฎีนี้โดยมีข้อสันนิษฐานว่า คนทั่วไปสามารถเรียนรู้พฤติกรรมก้าวร้าวโดยการสังเกตลักษณะและพฤติกรรมก้าวร้าวจากสื่อมวลชน โดยการเรียนรู้โดยการสังเกตจากตัวแบบนี้ จะเรียนรู้ผ่านกระบวนการเรียนรู้พฤติกรรมของมนุษย์ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ใส่ใจ เก็บจำ กระทำ และแรงจูงใจ

จากผลการวิจัยในส่วนของความคิด พบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก มีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย และไม่เคยเปิดรับสื่อ จากผลการสำรวจจุดประสงค์ของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ต้องการข้อมูลข่าวสารเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น จึงสะท้อนได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความตั้งใจ และสนใจการเปิดรับสื่อ จึงเกิดการเรียนรู้ระหว่างการรับชมด้วย เพราะฉะนั้นความตั้งใจในการเปิดรับข้อมูลนี้จะเป็นปัจจัยสำคัญให้ผู้รับสารจดจำความก้าวร้าวรุนแรงต่าง ๆ

การที่บุคคลเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองด้วยความตั้งใจนี้ จะส่งผลให้เกิดการจดจำรูปแบบของพฤติกรรมก้าวร้าวต่าง ๆ จากตัวแบบที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ ทั้งนี้อาจส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมต่อไปในอนาคต ถ้าหากบุคคลมีแรงจูงใจที่เหมาะสมในการแสดงพฤติกรรม ซึ่งก็สอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องนี้ในประเด็นพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา และทางกาย

สำหรับพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา และทางกาย ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา และทางกายไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

เมื่อพิจารณาถึงทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning Theory) ตามกระบวนการเรียนรู้พฤติกรรมของมนุษย์ จะเห็นว่า การที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมออกมาหลังจากการเปิดรับสื่อมวลชน จำเป็นจะต้องมีแรงจูงใจหรือแรงเสริมที่จะเป็นตัวกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ออกมา ซึ่งอยู่ในขั้นตอนที่ 4 คือ กระบวนการแรงจูงใจ (Motivation Process)

กระบวนการแรงจูงใจ (Motivation Process) กล่าวถึง สิ่งเร้าที่จะเป็นตัวกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมออกมา คือ การให้รางวัล (Reward) จะเป็นสิ่งล่อใจให้แสดงพฤติกรรมนั้นออกมา หรือการลงโทษ (Punishment) ก็จะกลายเป็นตัวขัดขวางที่จะไม่ให้นักเรียนเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมนั้น ตามที่ Bandura (1965) กล่าวว่า การให้รางวัลหรือการไม่ลงโทษกับบุคคลที่กระทำก้าวร้าวรุนแรงที่เหมือนกับชีวิตจริง ผู้รับสารจะมีแนวโน้มในการเลียนแบบพฤติกรรมนั้น

จากงานวิจัยเรื่องนี้พบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา และทางกายไม่แตกต่างกัน แต่พบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก มีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดมากด้วย เพราะฉะนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก ได้มีกระบวนการเรียนรู้พฤติกรรมของมนุษย์อยู่ในระดับหนึ่ง ดังเช่น มีความตั้งใจในการเปิดรับสื่อเหล่านี้ จึงมีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดมากด้วย แต่ใน

ขณะเดียวกันเมื่อเกิดการเรียนรู้ในระดับหนึ่ง แต่ยังคงขาดแรงจูงใจหรือสิ่งเร้าที่จะเป็นตัวกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจาและทางกาย จึงยังไม่ปรากฏพฤติกรรมในลักษณะดังกล่าว

เมื่อพิจารณาถึงข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา และทางกายอยู่ในระดับน้อย เมื่ออธิบายตามกระบวนการแรงจูงใจ (Motivation Process) อาจเป็นไปได้ว่า

1. จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ หรือวัยสูงอายุ ประกอบกับการมีอาชีพ และตำแหน่งในหน้าที่การงานที่ต้องปฏิบัติ เพราะฉะนั้นวุฒิภาวะของกลุ่มตัวอย่าง อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ขัดขวางการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง

2. การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ถือเป็นกิจกรรมยาที่ไม่เหมาะสม เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องตามบรรทัดฐาน (Norm) ของสังคมไทย ทั้งนี้ยังมีค่านิยมของสังคม คือ ความประนีประนอม ความเกรงใจซึ่งกันและกัน ซึ่งอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการแสดงความก้าวร้าวรุนแรงของกลุ่มตัวอย่างเช่นกัน

จากข้อจำกัดทั้ง 2 ประการข้างต้น อาจเป็นปัจจัยที่ขัดขวางการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา และทางกายของบุคคล นอกจากกระบวนการแรงจูงใจ (Motivation Process) ที่กล่าวถึง กระบวนการการแสดงพฤติกรรมกรรมของบุคคลได้แล้ว ยังมีทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน (A Theory of Planned Behavior) ที่อธิบายถึง การแสดงหรือไม่แสดงพฤติกรรมของบุคคล

ทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน (A Theory of Planned Behavior) อธิบายถึงการแสดงพฤติกรรมของบุคคลขึ้นอยู่กับความตั้งใจหรือเจตนาในการแสดงพฤติกรรม (Behavior Intention) ซึ่งความตั้งใจหรือเจตนาจะถูกกำหนดด้วย 3 ปัจจัย คือ เจตคติต่อพฤติกรรม (Attitude toward the behavior) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm) และการรับรู้ควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control) โดยปัจจัยทั้ง 3 ข้างต้นนี้ จะมีความสัมพันธ์กับเจตนาสูง และสามารถทำนายพฤติกรรมได้ ก็ต่อเมื่อทุกปัจจัยมีความสอดคล้องกันในแง่ของการกระทำ (Action) เป้าหมาย (Target) บริบท (Context) และเวลา (Time)

จากทฤษฎีข้างต้นนั้นจะเห็นได้ว่าการแสดงพฤติกรรมของบุคคลจำเป็นต้องมีความตั้งใจหรือเจตนา โดยที่ความตั้งใจหรือเจตนาที่จะแสดงพฤติกรรมนี้จะต้องมีปัจจัยอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง คือ การกระทำ (Action) เป้าหมาย (Target) บริบท (Context) และเวลา (Time) เพราะฉะนั้นการที่ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐาน สามารถอธิบายได้ดังนี้

ปัจจัยด้านบริบท (Context) ที่จะเป็นตัวส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรม สอดคล้องกับกระบวนการแรงจูงใจ (Motivation Process) ที่กล่าวถึงบรรทัดฐานของสังคมไทย (Norm) ที่จะเป็นตัวสกัดกั้นการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของบุคคล ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ถ้าหากบุคคลอยู่ในสภาพแวดล้อม หรือบริบทที่เหมาะสมนั้น เป็นไปได้ว่าบุคคลจะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงออกมา

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงจะต้องอาศัยสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และบริบททางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง อีกทั้งมีสิ่งเร้าที่เหมาะสม ซึ่งทั้งหมดนี้อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา และทางกาย

ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน นอกจากจะอธิบายถึงกระบวนการแสดงพฤติกรรมของบุคคลว่าต้องมีองค์ประกอบใดบ้างแล้ว ทฤษฎีนี้ยังให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ คือ เจตนาในการแสดงพฤติกรรม (Behavior Intention) (สุวรรณวิริยะประยูร, 2553: ออนไลน์)

เมื่อนำเจตนาพฤติกรรม (Behavior intention) มาพิจารณากับผลการทดสอบสมมติฐานในประเด็นความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิด คือ บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก มีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดมาก อธิบายได้ว่า การที่บุคคลมีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดนั้น ถือว่าบุคคลมีเจตนาในการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง ซึ่งการมีเจตนาในการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงนี้ อาจส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจาและทางกายได้ในอนาคต ถ้ามีแรงจูงใจ และอยู่ในบริบทที่เหมาะสม

อย่างไรก็ตามถ้ามีพื้นที่ หรือบริบทที่เอื้อต่อการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง บุคคลก็จะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงออกมา ดังเช่นปรากฏการณ์ที่สังคมที่เกิดขึ้นบนพื้นที่เครือข่ายทางสังคม (Social network)

จากการสำรวจโลกออนไลน์ผ่าน เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ บล็อก และเว็บบอร์ด ณ เวลานี้ พบว่า การใช้ความรุนแรงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการใช้ความรุนแรงด้านภาษาที่ใช้สื่อสารระหว่างกัน นอกจากการใช้ภาษาที่รุนแรงสื่อสารกันแล้ว ยังมีการรวมกลุ่มกันเพื่อแสดงออกถึงการต่อต้าน การชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อแดง หรือการต่อต้านการยุบสภา โดยใช้เฟซบุ๊กเป็นช่องทางแสดงพลัง เช่น กลุ่มที่ใช้ชื่อในเฟซบุ๊กว่า "มั่นใจว่าคนไทยเกิน 1 ล้าน ต่อต้านการยุบสภา", "เครือข่ายสันติวิธี", "พวกเราชาวไทยไม่ยุบสภาและไม่เอาคนโกงชาติทักษิณกลับคืนมา", "ชุมชนต่อต้านการยุบสภา" เป็นต้น ในเวลาไม่กี่สัปดาห์มีการรวมกลุ่มมากมายขยายตัวออกไปอย่างกว้างขวาง และสามารถออกมาแสดงพลังในโลกความเป็นจริงได้เป็นอย่างดี ขณะที่อีกด้านก็มี การใช้ความเกลียดชังเป็นแรงผลักดัน รวมตัวกันด่าทอฝ่ายตรงข้าม ไปจนถึงระดับที่รวมตัวกันเพื่อตามล่าคนที่คิดต่าง อาทิ

กลุ่มที่ใช้ชื่อตัวเองว่า "Social Sanction ยุทธการลงทัณฑ์ทางสังคม" ที่มีเป้าหมายคือ "ตามล่าคนที่หมิ่นสถาบันมาเสียบประจาน" (ประชาชาติธุรกิจ, 2553 : ออนไลน์)

ขณะเดียวกันความรุนแรงอีกประเภทที่พบในโซเชียลเน็ตเวิร์ก (Social network) รวมถึงเว็บไซต์และบล็อกต่าง ๆ คือ "การแยกข้าง" จากการสำรวจ ณ ขณะนี้ พบมีการโพสต์ข้อความจำนวนมากเพื่อบ่งบอกว่าตัวเองอยู่ "สี" ไหน เป็นข้อความเริ่มต้นก่อนที่จะแสดงความเห็นอื่น ๆ รวมถึงมีแม้กระทั่งเปิดหัวของเฟซบุ๊ก บล็อก โปรแกรมเมสเซจจิ้ง ว่า "ส" (ที่อยู่ตรงข้ามกับตัวเอง) ไม่ต้องเข้ามาเสนอหน้าในพื้นที่นี้ รวมไปถึงการ "ลบชื่อ" ตัดออกจากบัญชีรายชื่อ ผู้ติดต่อ หรือ เครือข่าย

แม้จะเป็นการรวมตัวกันพูดคุยผ่านหน้าจอกอมพิวเตอร์ แต่ไม่มีสิ่งใดที่จะรับประกันได้ว่าความรุนแรงจะไม่ขยายตัวออกมาสู่โลกแห่งความจริง อย่างกรณีของกลุ่ม Social Sanction ณ เวลานี้ก็ได้มีการนำเบอร์โทรศัพท์ของคนในเครือข่ายที่ถูกขีดเส้นแล้วว่า "เป็นอื่น" ออกมาเปิดเผย หลังจากนั้นจึงไม่อาจ คาดการณ์ได้ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น รวมถึงไม่อาจรับประกันได้ว่าแม้การชุมนุมไม่ว่าของฝ่ายไหนจะสลายไปแต่การรวมกลุ่มเพื่อเหยียดคนที่ถูกตราหน้าแล้วว่า "เป็นอื่น" จะสลายไปหรือหยั่งรากของความขัดแย้งให้ลึกลงไปอีก

ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นตามทัศนะของ ผศ.ดร.พิรงรอง รามสูต หัวหน้าภาค ศึกษาศาสตร์ สอนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อธิบายปรากฏการณ์นี้ว่า เฟซบุ๊กหรือเครือข่ายสังคมที่เป็นเว็บ 2.0 สิ่งที่ทำให้มีความแตกต่างจากเว็บไซต์ทั่วไปที่สำคัญที่สุด คือ ผู้ใช้มีอำนาจในการสร้างเนื้อหาเอง อยากจะอัปโหลดหรือเขียนอะไรใส่ไปก็ได้ และด้วยลักษณะที่มีการเปิดตัวตนอย่างชัดเจนว่าเป็นใคร ในสภาวะการเมืองที่มีการแบ่งขั้วและแสดงความเกลียดชังกันอย่างชัดเจนเช่นนี้ เฟซบุ๊กจึงเป็นพื้นที่ที่ผู้ใช้สามารถแสดงตนในเบื้องลึกได้อย่างอิสระ โดยไม่มีเว็บมาสเตอร์มาควบคุมกำหนดกฎ กติกา มารยาทใด ๆ

นอกจากนี้ พ.ญ. โชนิตา ภาวสุทธิไพสิฐ จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์ กรมสุขภาพจิต เปิดเผยความเห็นต่อกรณีดังกล่าวว่า โดยส่วนตัวเชื่อว่า การแสดงความคิดเห็นทางโซเชียลเน็ตเวิร์กในขณะนี้ เป็นเพียง การแสดงความคิดเห็น อาจมีบางส่วนที่เกิดขึ้นจากอุดมการณ์ ขณะเดียวกัน เฟซบุ๊กหรือทวิตเตอร์ก็เป็นช่องทางสื่อสารที่ผู้แสดงทัศนคติ ทราบว่า ความแตกต่างทางความคิดจะไม่ส่งผลกระทบต่ออารมณ์โดยตรงเท่ากับการแสดงออกต่อหน้า ทำให้จำนวนผู้ใช้ช่องทางดังกล่าวเพิ่มขึ้นจำนวนมาก (ไทยรัฐออนไลน์, 2553 : ออนไลน์)

จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นบนพื้นที่เครือข่ายทางสังคม (Social network) ตามทัศนคติของนักวิชาการจะเห็นได้ชัดว่า เครือข่ายทางสังคม เช่น เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ บล็อก เว็บไซต์ ฯลฯ เป็นพื้นที่ที่จะสามารถแสดงความคิดเห็นอย่างไรก็ได้ โดยไม่มีข้อจำกัดด้านกฎ กติกาใด ๆ อีกทั้ง

ลดการเผชิญหน้าโดยตรง ถือเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการแสดงพฤติกรรมอย่างยิ่ง พร้อมทั้งมีสิ่งเร้า นั่นคือ การรวมกลุ่มกันเพื่อแสดงถึงความรู้สึก เช่น การต่อต้านหรือการสนับสนุนกลุ่มบุคคล โดยผ่านการตั้งชื่อกลุ่ม เพราะฉะนั้นแล้วการสื่อสารผ่านเครือข่ายทางสังคม (Social network) ถือเป็นพื้นที่ที่มีแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมสูง และเป็นพื้นที่ที่เอื้อต่อการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงได้เป็นอย่างดี

ถึงแม้ว่าผลการวิจัยจะพบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก มีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดมาก แต่ยังไม่ปรากฏพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา และทางกาย แต่ก็มีทฤษฎี และปรากฏการณ์ทางสังคมที่ยืนยันได้ เพราะฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า เมื่อบุคคลอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และมีสิ่งเร้ามากกระตุ้น บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงออกมา

สิ่งที่น่ากังวลสำหรับการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง ไม่ว่าจะทางวาจา หรือทางกาย มีจุดเริ่มต้นมาจากการมีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดนั่นเอง และเมื่อนำมาพิจารณาถึงลักษณะของการกระทำพฤติกรรมในงานวิจัยเรื่องนี้ จะเห็นได้ชัดว่าความก้าวร้าวทางความคิดนี้ เป็นการกระทำที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ ความรู้สึก คือ ความรู้สึกพึงพอใจ และรู้สึกดี เมื่อบุคคลที่ไม่ชอบ หรือเกลียดชังได้รับความทุกข์ หรือได้รับการลงโทษ

การมีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดเช่นนี้ เมื่อนำมาพิจารณาจึงน่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง เหตุเพราะความรู้สึกดี และพอใจเมื่อบุคคลอื่นได้รับความทุกข์ จะเป็นการเพิ่มความรู้สึกชาชินที่จะเข้าช่วยเหลือบุคคลเหล่านั้น อีกทั้งยังเพิ่มความรู้สึกเกลียดชัง และความเป็นศัตรูมากขึ้นไปด้วย ซึ่งทั้งหมดแล้วจะนำไปสู่ความหยาบกระด้างของจิตใจ ไร้ความเมตตา ความคิดความรู้สึกวนเวียนอยู่กับความโกรธ และความเกลียดชัง จนนำไปสู่การหมกมุ่นอยู่กับจิตใจที่เป็นอกุศล ความมีอคติในที่สุด เพราะฉะนั้นแล้วการมีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดเป็นทุนเดิมนั้น อาจนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา และทางกายได้

2. การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง

การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงจะเป็นตัวสะท้อนความคิดเห็นของบุคคล โดยทำการศึกษาด้านการณที่จะส่งผลต่อการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงของผู้รับสาร

ผลการวิจัยพบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรม และสถานการณ์การป้องกันตัว มากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย แต่กลับพบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความสงบของ

สังคม และการปฏิบัติตามหน้าที่ได้น้อยกว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อยและบุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ

การที่ผลการวิจัยในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรม และสถานการณ์การป้องกันตัว เป็นไปตามสมมติฐาน คือ บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรม และสถานการณ์การป้องกันตัว มากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย สอดคล้องกับ งานวิจัยของ Berkowitz และ Alioto (อ้างถึงใน Potter, 1999:33) ได้ทดลองโดยการให้ผู้ร่วมทดลองชมภาพยนตร์ของกีฬา 2 ชนิด คือ ฟุตบอลและชกมวย โดยอธิบายว่าเป็นกีฬาเพื่อการแก้แค้นและการป้องกันตัว โดยพบว่า ภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับการแก้แค้นจะทำให้ผู้ร่วมทดลองใช้ไฟฟ้ากระตุ้นมากกว่า และใช้ระยะเวลา นานกว่าภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับการป้องกันตัว ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าเมื่อความรุนแรงได้ถูก นำเสนอในบริบทของการแก้แค้นจะทำให้ขาดการยับยั้งชั่งใจเกี่ยวกับความก้าวร้าวได้มากกว่าการ นำเสนอแบบป้องกันตนเอง

การที่ผลการวิจัยออกมาเช่นนี้สามารถอธิบายตามแนวคิดปัจจัยของภาพที่นำเสนอผ่าน สื่อมวลชน (Portrayals Factor) โดยมองว่า สถานการณ์ที่จะทำให้ผู้รับสารเห็นว่าความก้าวร้าว รุนแรงสมควรกระทำได้ (Justification) เช่น การกระทำรุนแรงเพื่อรักษาความเป็นธรรม การป้องกันตัว การแก้แค้น หรือการกระทำรุนแรงที่แสดงให้เห็นตรงกับประสบการณ์ที่ผู้รับสาร ต้องการแก้แค้นหรือกระทำต่อใครบางคนด้วยวิธีการเดียวกันกับที่นำเสนอในสื่อมวลชนนั้น สถานการณ์เช่นนี้จะเป็แรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง โดยแรงจูงใจหรือเหตุผลนี้ จะมีอิทธิพลในการลดความสามารถในการยับยั้งความก้าวร้าว (Potter, 1999:33)

เมื่อพิจารณาถึงข้อคำถามในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรม พบว่า เป็นข้อคำถาม ที่แสดงถึงการแก้แค้นคืน และสถานการณ์การป้องกันตัว พบว่า เป็นข้อคำถามที่แสดงถึงการ ป้องกันตัวที่บางครั้งอาจเกินกว่าเหตุ เช่น “ถึงแก่ความตาย”, “สมควรอย่างยิ่งที่จะลุกขึ้นต่อสู้” และ เมื่อพิจารณากับเนื้อหาในสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง พบว่า มักปรากฏคำพูดที่ เกี่ยวกับการป้องกันตัว หรือแนวคิดที่เกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงตอบโต้กลับ เมื่อถูกบุคคลอื่นทำ ร้าย ฯลฯ ซึ่งการใช้ความรุนแรงในสถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นสิ่งที่สามารถทำได้ โดยอ้าง ความชอบธรรมว่าเป็นการป้องกันตัว หรือเป็นการรักษาความถูกต้องความยุติธรรมให้เกิดขึ้น

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงเป็นการสะท้อนได้ว่า การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทาง การเมืองจะทำให้บุคคลได้รับการปลูกฝังความคิดบางอย่างมาด้วย เช่น การแก้แค้นคืนเพื่อรักษา ความยุติธรรม หรือการกระทำที่รุนแรงเพื่อการป้องกันตัวที่เป็นสิ่งที่สมควรและสามารถทำได้

การที่บุคคลมีความคิดว่า การใช้ความรุนแรงเพื่อการป้องกันตัวเป็นสิ่งที่สามารถทำได้ จะส่งผลให้บุคคลเลือกวิธีการแก้ไขปัญหาโดยใช้ความรุนแรงตอบโต้กลับเป็นอันดับแรก การแก้แค้นคืนเพื่อรักษาความยุติธรรม จะทำให้บุคคลนั้นเป็นคนที่คิดแค้น อาฆาต พยาบาท ไม่รู้จักปล่อยวาง และไม่รู้จักการให้อภัย ซึ่งขัดแย้งกับค่านิยมในสังคมไทยที่คนไทยจะต้องรู้จักเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ รู้จักให้อภัยซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ยังขัดกับหลักของพุทธศาสนาคือ การอโหสิกรรม ทั้งนี้การแก้แค้นจะเปรียบเสมือนการเติมเชื้อไฟให้กับกองเพลิง เพราะการแก้แค้น จะทำให้ปัญหาไม่จบสิ้น และเมื่อต่างคนต่างคิดแก้แค้นก็จะทำให้สังคมไม่สงบสุข

ในทางกลับกันผลการวิจัยของการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์ การรักษาความสงบของสังคม และการปฏิบัติตามหน้าที่ พบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มี คุณดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก ยอมรับการใช้ความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์ดังกล่าว ได้น้อยกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย และไม่เคยเปิดรับสื่อ

การที่ผลการวิจัยออกมาเช่นนี้ผู้วิจัยคาดว่า ปัจจัยเรื่องของประเทศชาติของบุคคล อาจ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ความรุนแรงในการรักษาความสงบของสังคม และการ ปฏิบัติตามหน้าที่ เพราะข้อคำถามที่ปรากฏในสถานการณ์ข้างต้น มีความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ ความวุ่นวายทางการเมือง เพื่อความสงบเรียบร้อยของสังคม เพราะสภาพสังคมไทยในช่วงระยะที่ เหตุการณ์ความวุ่นวายทางการเมืองเกิดขึ้น บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีคุณดมการณ์ทางการเมือง มองว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของการต่อสู้ครั้งนี้ด้วย เช่น การมีความรู้สึกโกรธไปด้วยระหว่างการ รับชม คือ การส่งเสียงเชียร์ การปรบมือ การด่าทอ ฯลฯ แม้กระทั่งมีความรู้สึกเดือดร้อน หรือ ได้รับความทุกข์เช่นเดียวกับบุคคลที่อยู่ในสถานที่ชุมนุมได้รับ เช่น การโดนทำร้ายจากบุคคลที่อยู่ ฝายตรงข้าม การสลายการชุมนุมจากเจ้าหน้าที่รัฐ เป็นต้น

สำหรับกลุ่มบุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีคุณดมการณ์ทางการเมืองเป็นกลุ่มที่รับ ฟังข่าวสารจากสื่อกระแสหลักทั่วไป การรายงานข่าวของสื่อกระแสหลักเป็นเพียงการรายงาน เหตุการณ์ความเป็นไป หรือความเสียหายที่เป็นผลมาจากความวุ่นวายทางการเมืองเท่านั้น บวก กับกลุ่มบุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีคุณดมการณ์ทางการเมืองอาจเป็นกลุ่มบุคคลที่ได้รับความ เดือดร้อน หรือได้รับผลกระทบจากการกระทำของการชุมนุมเพื่อเรียกร้องทางการเมืองก็ เป็นได้

ฉะนั้นการที่ข้อคำถามในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคม และการปฏิบัติตาม หน้าที่มีความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในสังคม จึงส่งผลต่อการตัดสินใจที่จะ ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์นั้น ๆ

ทั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับผลการทดสอบสมมติฐานในประเด็นการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง คือ การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรม สถานการณ์รักษาความสงบของสังคม และสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่ ถือเป็นสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน คือ เป็นการที่ใช้ความรุนแรง เพื่อให้เกิดความถูกต้อง แต่กลับให้ผลวิจัยที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยคาดว่า การใช้ความรุนแรงในการรักษาความสงบของสังคม และการใช้ความรุนแรงในการปฏิบัติตามหน้าที่เป็นการใช้ความรุนแรงที่มีนัยยะทางการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังจะเห็นได้จากข้อคำถามที่ปรากฏค่าที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ทางการเมือง เช่น “เพื่อความสงบของสังคม”, “เพื่อยุติความขัดแย้งของสังคม”, “ความรุนแรงที่เกิดระหว่างการปฏิบัติหน้าที่” เป็นต้น ค่าเหล่านี้มักจะได้ยืนยันผ่านสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองว่า การใช้ความรุนแรงเพื่อรักษาความสงบเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง และไม่สมควรกระทำ

นอกจากข้อคำถามที่มีนัยยะทางการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องแล้ว ผู้วิจัยคาดว่า การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคม และสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่ เป็นข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของบุคคล ดังเช่นที่กล่าวไว้ข้างต้นว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง มักคิดว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของการต่อสู้ครั้งนี้ เพราะฉะนั้นการกระทำใด ๆ ก็ตามที่เป็นผลเสียกับการต่อสู้ครั้งนี้ เช่น การใช้ความรุนแรงเพื่อการรักษาความสงบ หรือยุติความขัดแย้งทางสังคม ฯลฯ ถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นการที่ข้อคำถามในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคม และสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่ที่มีนัยยะทางการเมือง และเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของบุคคล อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลในการตัดสินใจที่จะยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์นั้น ๆ

3. ทศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง

ทศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงจะเป็นตัวสะท้อนการรับรู้ของบุคคลได้อีกทางหนึ่ง ทศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง หมายถึง การเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับการใช้ความก้าวร้าวรุนแรงเป็นส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหา

ผลงานวิจัยในอดีตที่สนับสนุน คือ อัตราการเกิดอาชญากรรมและโอกาสที่บุคคลจะตกเป็นเหยื่อว่า การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาความรุนแรงในปริมาณมาก บุคคลเหล่านี้จะมีความเชื่อที่สามารถใช้ความรุนแรงแก้ไขปัญหา และความรุนแรงสามารถป้องกันตนเองได้ และงานวิจัยของ Cline และคณะ (1973) ทำการทดลองด้วยการนำคลิปภาพยนตร์ที่มีความรุนแรงให้ กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มชม แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มที่ดูน้อย (Light viewer) และกลุ่มที่ดูอย่างคร่ำคร่า (Heavy viewer) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ดูอย่างคร่ำคร่าทำให้รู้สึกว่าการใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องสามัญธรรมดา และเลือกการแก้ปัญหาด้วยการใช้ความรุนแรง (อ้างถึงใน Eyal et al., 2006:404)

จากงานวิจัยในอดีตสามารถสรุปว่า การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงจะส่งผลให้บุคคลใช้ความรุนแรงเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหา

อย่างไรก็ตามผลการวิจัยเรื่องนี้กลับพบว่า การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และการใช้ความรุนแรงตามกฎหมายไม่แตกต่างกัน และยังพบอีกว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม และประโยชน์จากการใช้ความรุนแรงน้อยกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย และไม่เคยเปิดรับสื่อ

ประเด็นที่น่าสนใจคือ การเห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย อาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยสภาพสังคมไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาอยู่ในสภาวะที่มีความก้าวร้าวรุนแรงตลอด และเผชิญปัญหามากมาย ประกอบกับการรณรงค์ต่อต้านการใช้ความรุนแรงที่ปรากฏผ่านสื่อมวลชนอยู่เสมอ ดังเช่น การแก้ปัญหาด้วยสันติวิธี ยุติความรุนแรง หรือแม้กระทั่งการรณรงค์โดยการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น การสวมเสื้อโดยมีสัญลักษณ์การต่อต้านความก้าวร้าวรุนแรง เป็นต้น อีกทั้งบุคคลในสังคมได้เห็นความเสียหายที่เกิดจากการใช้ความก้าวร้าวรุนแรงให้เห็นอยู่บ่อยครั้ง จึงเป็นการเรียนรู้ว่า การใช้ความก้าวร้าวรุนแรงนี้ไม่ได้เป็นวิธีการแก้ไขปัญหาที่ดี แต่กลับจะสร้างปัญหาให้เพิ่มมากยิ่งขึ้นซึ่งทั้งหมดนี้อาจเป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลต่อการเห็นด้วยกับการใช้ความก้าวร้าวรุนแรงในการแก้ไขปัญหาของกลุ่มตัวอย่าง

ในทางกลับกันผลการวิจัยประเด็นการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม และประโยชน์ที่มาจากการใช้ความรุนแรง พบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม และประโยชน์จากการใช้ความรุนแรงน้อยกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย และไม่เคยเปิดรับสื่อ

การที่ผลวิจัยออกมาเช่นนี้อาจอธิบายได้ตามหลักการเปิดรับสื่อมวลชนของบุคคล ดังเช่น ทฤษฎี Priming ที่ Serverin และ Tankard (1988:266) กล่าวว่า เป็นกระบวนการซึ่งสื่อมวลชนให้ความสนใจต่อประเด็นบางอย่างหรือบางเรื่อง แต่ละเลยหรือไม่สนใจเรื่องอื่น ๆ ส่งผลให้มาตรฐานที่ประชาชนใช้ในการประเมินบุคคล หรือสิ่งต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปตามที่สื่อให้ความสำคัญ ทั้งนี้เมื่อบุคคลคนเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาในลักษณะใดในปริมาณมากอย่างสม่ำเสมอ ก็จะส่งผลให้มีทัศนคติและการประเมินค่าไปในทิศทางตามที่สื่อประเภทนั้นให้ความสำคัญ

เมื่อนำมาพิจารณากับผลการวิจัย บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง ในปริมาณน้อย อาจเป็นไปได้ว่า เป็นกลุ่มที่รับข้อมูลข่าวสารส่วนใหญ่จากสื่อกระแสหลักไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ วิทยุ หรือหนังสือพิมพ์ ซึ่งสื่อกระแสหลักเหล่านี้มีการรายงานข้อมูลข่าวสารตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ดังเช่นประเด็นปัญหา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ สื่อมวลชนมักรายงานเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับทหารถูกทำร้ายจากกบฏระเบิด จากการลอบยิงจากผู้ก่อการร้าย ฯลฯ การเสนอข้อมูลข่าวสารการกระทำที่รุนแรงจากผู้กระทำผิด อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้รู้สึกว่าการจำเป็นต้องใช้ความรุนแรงตอบโต้กลับไป ส่วนประเด็นที่มีความเกี่ยวข้องกับการชุมนุมอาจเป็นไปได้ว่า สื่ออาจเป็นปัจจัยหนึ่ง แต่ทั้งนี้อาจมีปัจจัยอื่นมาเกี่ยวข้อง เช่น ประสบการณ์ที่ได้รับความเดือนร้อนจากการชุมนุม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องนี้เป็นคือ บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ในปริมาณน้อย ยอมรับการใช้ความรุนแรงเพื่อรักษาความสงบของสังคม และการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งมีบริบทของผู้ชุมนุมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

เมื่อมองในมุมมองของบุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก อาจเป็นไปได้ว่า การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ในปริมาณมากกว่าจะทำให้กลุ่มบุคคลเหล่านี้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และปัญหาในประเด็นต่าง ๆ ที่เจาะลึกมากกว่า อีกทั้งสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองมีอุดมการณ์การต่อสู้โดยใช้หลักสันติวิธี หลักอหิงสา และต่อต้านการกระทำความก้าวร้าวรุนแรงเสมอมา เพราะฉะนั้นอาจเป็นปัจจัยที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมากไม่เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรง

ถึงแม้ว่าการทดสอบสมมติฐานการเห็นด้วยกับการใช้ความก้าวร้าวรุนแรงจะไม่ใช่ไปตามสมมติฐาน แต่ประเด็นที่น่าสนใจ คือ การที่บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม และประโยชน์จากการใช้ความรุนแรงน้อยกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย ผู้วิจัยคาดว่าอาจเป็นเหตุผลเดียวกับการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง คือ ข้อคำถามที่เกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม และประโยชน์จากการใช้ความรุนแรง เป็นข้อคำถามที่แสดงถึงความไม่สงบของสังคม เช่น การเกิดสงคราม การสลายการชุมนุม รวมถึงการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีที่รุนแรง เพราะฉะนั้นการที่ข้อคำถามได้ระบุเจาะจงเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง และบุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองเคยมีประสบการณ์มาก่อน อาจเป็นประสบการณ์โดยตรง หรือประสบการณ์ที่ผ่านทางจอโทรทัศน์ก็ตาม จึงทำให้การตัดสินใจเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับความก้าวร้าวรุนแรงในประเด็นนั้น ๆ ตามประสบการณ์ และรับรู้เนื้อหาที่มาจากกรเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองของบุคคล

จากทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง ผลการวิจัยยืนยันได้ว่า การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวในบางประเด็น ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น ปัจจัยส่วนบุคคลในเรื่องของประสบการณ์ และปัจจัยด้านสภาพทางสังคมที่จะส่งผลต่อทัศนคติของบุคคล

4. ผลกระทบที่เกิดจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง

ผลกระทบที่เกิดจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง Gerbner กล่าวว่า การที่บุคคลได้เสพความรุนแรงจะทำให้เกิดผลกระทบได้หลายประการ เช่น ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ก้าวร้าวและต่อต้านสังคมมากขึ้น ก่อให้เกิดความกลัวที่จะกลายเป็นเหยื่อมากขึ้น ก่อให้เกิดความซาซิม (Desensitization) ก่อให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจในความรุนแรงที่มีอยู่ในสื่อและในชีวิตจริง (1986, อ้างถึงใน พนมกร ตังทัตสวัสดิ์, 2548:42) เช่นเดียวกับ Jo และ Berkowitz ได้กล่าวว่า การเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง ผลกระทบ คือ ทำให้เกิดความคิดเกี่ยวกับความเป็นปรีภัย ความเกลียดชังขึ้นกับผู้รับ ทำให้ผู้รับสารพึงพอใจและยอมรับในผลสำเร็จที่ได้มาจากความรุนแรง ทำให้ผู้รับสารเพิ่มความรุนแรงให้กับผลลัพธ์นั้น เป็นต้น (1994,อ้างถึงใน Smith, Moyer-Gusé, and Donnerstein, 2004: 547)

จากผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน ได้ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงไม่แตกต่างกัน ทั้งผลกระทบด้านความซาซิมต่อความก้าวร้าวรุนแรง และความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรง ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยที่ผ่านมา ตัวอย่างเช่น

งานวิจัยของ Landau และ Bachrach ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเด็กและวัยรุ่นในประเทศอิสราเอล พบว่า มีความสัมพันธ์กันระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาความรุนแรงกับทัศนคติ พฤติกรรมและความเชื่อเกี่ยวกับความก้าวร้าวที่ตามมาภายหลังจากการเปิดรับสื่อ (อ้างถึงใน Eyal et al., 2006:404) นอกจากนี้ยังงานวิจัยอีกมากมายที่สรุปไปในทิศทางเดียวกันว่า การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาความก้าวร้าวรุนแรงในปริมาณมาก ผู้รับสารจะได้รับผลกระทบในด้านความซาซิมต่อความก้าวร้าวรุนแรง และกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรงมากด้วย

ถึงแม้ว่าผลการวิจัยจะไม่เป็นไปตามสมมติฐาน แต่ก็มีประเด็นที่น่าสนใจคือ จากข้อมูลการสำรวจของกลุ่มตัวอย่างในประเด็นผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงสามารถสรุปได้ว่า บุคคลที่อยู่ในสังคมมีความรู้สึกเฉย ๆ กับความก้าวร้าวรุนแรง และความขัดแย้งในสังคม แต่ขณะเดียวกันก็รู้สึกวิตกกังวลกับปัญหาที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งความขัดแย้งทางความคิด และความขัดแย้งทางการเมืองของคนในสังคม

เมื่อบุคคลมีความรู้สึกไปในทิศทางเดียวกัน ไม่เฉพาะบุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองเท่านั้น จึงมีความเป็นไปได้ว่า ความก้าวร้าวรุนแรงที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองอาจเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น และอาจไม่ใช่ปัจจัยหลักที่สำคัญที่มีความสัมพันธ์กับระดับด้านความซาซึนต่อความก้าวร้าวรุนแรง และความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อความก้าวร้าวรุนแรง เพราะยังมีสื่อมวลชนกระแสหลักที่นำเสนอข้อมูลข่าวสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงด้วยเช่นกัน

ฉะนั้นจึงต้องย้อนกลับมามองสื่อมวลชนในกระแสหลัก ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ การนำเสนอปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน หรือแม้กระทั่งการนำเสนอความขัดแย้งของทางการเมืองของสังคม ถือว่าเป็นความก้าวร้าวรุนแรงที่ปรากฏบ่อยครั้ง และถึงผู้รับสารได้ง่าย

ผู้วิจัยจึงมองว่า การทำหน้าที่การนำเสนอข้อมูลข่าวสารของสื่อมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหาที่อาจสร้างผลกระทบให้กับผู้รับสาร ควรนำเสนอในปริมาณที่เหมาะสม และนำเสนอในรูปแบบที่ให้ผู้ที่อยู่ในสังคมระมัดระวังตัว ไม่ใช่ความหวาดกลัวและตื่นตระหนก รวมถึงการเสนอความขัดแย้งรุนแรงในสังคม สื่อมวลชนไม่ควรนำเสนอภาพความก้าวร้าวรุนแรงเข้าไปซ้ำมา เช่น คำพูดที่รุนแรง การปะทะของบุคคล หรือความเสียหายที่มาจากความรุนแรง ฯลฯ ทั้งนี้สื่อมวลชนควรนำเสนอที่มา และอธิบายถึงความขัดแย้งที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งเสนอทางออกให้กับสังคมด้วย

บทสรุปงานวิจัย

ถึงแม้ว่างานวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) แบบระยะสั้น (Cross sectional study) โดยการเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียว ซึ่งงานวิจัยเรื่องนี้ศึกษาเพียงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับการรับรู้ความก้าวร้าวของผู้รับสาร อาจมีข้อจำกัด คือ ไม่สามารถระบุได้ถึงความสัมพันธ์เชิงเหตุผลว่า ความก้าวร้าวที่ปรากฏนั้นเป็นเพราะบุคคลมีความก้าวร้าวอยู่เดิม แล้วจึงมาเปิดรับสื่อ หรือเมื่อบุคคลเปิดรับสื่อแล้วจึงมีความก้าวร้าว

อย่างไรก็ตามงานวิจัยเรื่องนี้ได้ควบคุมตัวแปรที่เกี่ยวข้องที่มีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าวรุนแรง และในอดีตที่ผ่านมาล้วนมีทฤษฎีและงานวิจัยที่สามารถยืนยันได้อย่างชัดเจนว่าการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง สามารถส่งผลให้ผู้รับสารเกิดความก้าวร้าวได้

จากการศึกษาและการทดสอบสมมติฐานการวิจัยเรื่องนี้ ได้ข้อสรุปที่น่าสนใจ สามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้

1. ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง

จากผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน ได้ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรงไม่แตกต่างกัน ทั้งผลกระทบด้านความซาซึนต่อความก้าวร้าวรุนแรง และความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรง จึงสรุปได้ว่า การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองอาจไม่ใช่ปัจจัยหลักที่มีความสัมพันธ์กับผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง เหตุเพราะยังมีสื่อมวลชนกระแสหลักที่น่าเสนอเนื้อหาที่มีความก้าวร้าวรุนแรงด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็น โทรทัศน์ช่องฟรีทีวี หนังสือพิมพ์ หรือแม้กระทั่งสื่ออินเทอร์เน็ตที่สามารถค้นหาข้อมูลข่าวสารที่มีความก้าวร้าวรุนแรง อีกทั้งสื่อกระแสหลักนี้เข้าถึงตัวผู้รับสารได้ง่าย และบ่อยครั้งมากกว่าสื่อเฉพาะอย่างเช่นสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง

2. การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง

จากผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความยุติธรรม และสถานการณ์การป้องกันตัวมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย แต่กลับพบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคม และการปฏิบัติตามหน้าที่ได้น้อยกว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย และบุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ

การที่ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นเช่นนี้ อธิบายได้ว่า การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองนี้ ได้ถ่ายทอดแนวคิดบางอย่างมายังผู้รับสารด้วย นั่นคือ การใช้ความก้าวร้าวรุนแรงว่าเป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้ และยอมรับได้ ถ้าหากเป็นการใช้ความรุนแรงในสถานการณ์ หรือบริบทที่เหมาะสม อย่างเช่นในกรณีวิจัยเรื่องนี้ คือ การรักษาความยุติธรรม และการป้องกันตัว

แต่อย่างไรก็ตามกลับพบว่า ในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคม และสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่ กลับพบผลการทดสอบสมมติฐานที่ต่างออกไป คือ บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก ยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคม และการปฏิบัติตามหน้าที่ได้น้อยกว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย และบุคคลที่ไม่เคยเปิดรับสื่อ

นอกจากนี้ยังพบผลการวิจัยในประเด็นการเห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรง คือ บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม และประโยชน์จากการใช้ความรุนแรงน้อยกว่าบุคคลที่เปิดรับ

สื่อในปริมาณน้อยและไม่เคยเปิดรับสื่อ แต่พบว่า บุคคลที่มีปริมาณการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและการใช้ความรุนแรงตามกฎหมายไม่แตกต่างกัน

จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ไม่เป็นทิศทางเดียวกันทั้งหมดนั้น อาจเป็นเพราะประสบการณ์ของบุคคลที่เป็นปัจจัยหนึ่งในการตัดสินใจยอมรับ หรือเห็นด้วยการความก้าวร้าวรุนแรง ซึ่งประสบการณ์ของบุคคล รวมถึงประสบการณ์ในการเปิดรับเนื้อหาจากสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง เพราะจากผลการวิจัยสามารถอธิบายได้ว่า ถ้าข้อคำถามข้อใดที่มีความเชื่อมโยงกับเหตุการณ์การชุมนุม หรือสอดคล้องกับเนื้อหาที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมากจะมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับเนื้อหาเหล่านั้นมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย และไม่เคยเปิดรับสื่อ

กล่าวคือ การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองมีเนื้อหาที่ให้เหตุผลสนับสนุนว่า ความก้าวร้าวรุนแรงสามารถแสดงออกได้ ถ้าอยู่ในบริบทที่สมควร และยังสามารถอนุมานได้ว่าการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองนี้ จะส่งผลให้บุคคลมีความคิดสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับเนื้อหาที่นำเสนอด้วย

3. พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก ทำให้ผู้รับสาร มีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดมากกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อในปริมาณน้อย และไม่เคยเปิดรับสื่อ แต่กลับพบว่า การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา และทางกายไม่แตกต่างกัน

ถึงแม้ว่าการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองจะมีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าวรุนแรงของบุคคลในระดับความคิดเท่านั้น แต่ก็มีทฤษฎีและนักจิตวิทยาที่สามารถยืนยันได้ว่า การมีความคิด ความเชื่อที่ดีต่อพฤติกรรม จะนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ถ้าอยู่ในบริบทที่เอื้อต่อการแสดงพฤติกรรม และมีสิ่งเร้ามากระตุ้นพฤติกรรมนั้นในระดับที่เหมาะสม

ฉะนั้นการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง ทำให้มีความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิดนี้ จึงเปรียบเสมือนการบ่มเพาะความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา และทางกายให้กับบุคคล ซึ่งถ้าบุคคลมีสิ่งเร้ามากระตุ้นในระดับที่พอเหมาะ และอยู่ในสถานการณ์ที่สามารถแสดงพฤติกรรมได้ อาจทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงออกมา

ทั้งนี้จากการทดสอบสมมติฐาน และสรุปประเด็นที่น่าสนใจของงานวิจัยเรื่องนี้ จึงกล่าวได้ว่า เนื้อหาที่น่าเสนอในสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองมีอิทธิพลต่อผู้รับสารได้ในระดับหนึ่ง ที่จะปลูกฝังความเชื่อ ความคิด และทำให้ผู้รับสารเรียนรู้ความก้าวร้าวรุนแรง อีกทั้งยังเป็นแหล่งบ่มเพาะความพร้อมในการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงอีกด้วย

ถึงแม้ว่างานวิจัยเรื่องนี้อาจมีข้อจำกัด คือ ไม่สามารถระบุได้ถึงความสัมพันธ์เชิงเหตุผลว่า ความก้าวร้าวที่ปรากฏนั้นเป็นเพราะบุคคลมีความก้าวร้าวอยู่เดิม แล้วจึงมาเปิดรับสื่อ หรือเมื่อบุคคลเปิดรับสื่อแล้วจึงมีความก้าวร้าว หลังจากมีการทดสอบสมมติฐานงานวิจัยเรื่องนี้ จึงอนุมานความเป็นเหตุเป็นผลได้ในระดับหนึ่งว่า ถ้าหากบุคคลมีความก้าวร้าวรุนแรงอยู่ก่อนที่จะมาเปิดรับสื่อเหล่านี้ เป็นไปได้ว่า บุคคลจะต้องยอมรับและเห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงไม่ว่าจะอยู่ในเงื่อนไข หรือสถานการณ์ใดก็ตาม แต่ผลการวิจัยก็ปรากฏแล้วว่า บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในปริมาณมาก มีความคิดเห็นสอดคล้องกับเนื้อหาที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง เพราะฉะนั้นแล้วผลการทดสอบของงานวิจัยเรื่องนี้อาจเป็นแนวทางสำหรับงานวิจัยในอนาคตต่อไป

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

งานวิจัยเรื่องนี้ถึงแม้ว่าผลการทดสอบจะไม่เป็นไปตามสมมติฐานทั้งหมด แต่มีผลการวิจัยบางส่วนสามารถยืนยันได้ว่า การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความก้าวร้าวรุนแรงของผู้รับสาร และอนุมานได้ว่า สื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองมีอิทธิพลต่อผู้รับสารในระดับหนึ่ง โดยไม่มีข้อจำกัดเรื่อง เพศ อายุ หรือระดับการศึกษา ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 สำหรับผู้ที่เปิดรับสื่อสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง

1. ผู้ที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองควรตระหนักไว้ว่า การนำเสนอเนื้อหาผ่านสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในช่วงระยะเวลาที่สังคมไทยกำลังเผชิญปัญหาทางการเมือง มักมีความก้าวร้าวรุนแรงแฝงมาด้วย เช่น การใช้คำพูดขู่ข่ม ส่อเสียด การแสดงสีหน้าท่าทางเหยียดหยัน การแสดงพฤติกรรมสะใจต่อบุคคลที่ไม่ชอบ หรือไม่ให้เกียรติบุคคลอื่น ฯลฯ ประกอบกับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง เป็นสื่อประเภทโทรทัศน์ที่มีประสิทธิภาพในการจูงใจสูง และเป็นสื่อที่อยู่ใกล้ชิดกับผู้รับสาร จึงถือเป็นแหล่งที่ให้คำแนะนำ หรือเป็นตัวแบบของความก้าวร้าวได้ชัดเจน

กล่าวคือ สื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองอาจสร้างผลกระทบทางลบให้กับผู้รับสารได้ ผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นกับตัวผู้รับสารเอง หรือบุคคลรอบข้าง และถ้าบุคคล

รอบข้างของตัวเองเท่านั้นเองเป็นเด็ก / เยาวชน จะทำให้เด็ก / เยาวชนมีการซึมซับสิ่งที่แฝงมาด้วย นั่นคือ การปลูกฝังความคิด ความเชื่อที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงให้กับเด็กเหล่านี้

2. การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง คือ การยอมรับในการแก้แค้น และการใช้ความรุนแรงเพื่อการป้องกันตัว ซึ่งการมีความคิดเช่นนี้จะส่งผลต่อความเอือมอาทร และขาดความเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ อีกทั้งยังเพิ่มความขานต่อความก้าวร้าวรุนแรง ส่งผลต่อการขาดความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การให้อภัยซึ่งกันและกัน ที่เป็นค่านิยมของสังคมไทยเปลี่ยนไป ดังนั้นแล้ว บุคคลที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองจะต้องรับชมแบบมีสติ มีความระมัดระวัง ไม่มีอารมณ์ร่วมมากเกินไปจนทำให้จิตใจจดจ่ออยู่กับการรับชมเนื้อหาเหล่านั้น ซึ่งสุดท้ายแล้วจะเป็นผลร้ายที่เกิดขึ้นกับตัวผู้รับสารเอง

ส่วนที่ 2 สำหรับผู้ผลิตเนื้อหาและผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. ผู้ที่ผลิตเนื้อหาของสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง ควรลดการใช้ความก้าวร้าวรุนแรงลง ไม่ว่าจะเป็นคำพูด ท่าทาง ความคิดที่แฝงมากับการนำเสนอ หรือแม้กระทั่งการนำเสนอภาพของความรุนแรงเข้าไปเข้ามา

2. ผู้ที่เกี่ยวข้องควรเข้ามากำกับดูแลเนื้อหาที่นำเสนออย่างแท้จริงและเข้มงวด เพื่อเป็นการลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับผู้รับสารอีกทางหนึ่ง ซึ่งถ้าผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดร่วมดูแล และรับผิดชอบต่อผู้รับสาร ผู้วิจัยคาดว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นอาจลดลงได้

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

เนื่องจากงานวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองกับการรับรู้ และพฤติกรรมของบุคคลในประเด็นความก้าวร้าวรุนแรง มีจุดประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ทางสถิติเท่านั้น โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ซึ่งใช้ระยะเวลาการศึกษาในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ อีกทั้งเป็นการศึกษากับมนุษย์ แม้ว่าจะงานวิจัยนี้จะพยายามควบคุมตัวแปรที่อาจส่งผลกับผลการวิจัย แต่ก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าต้องมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่ได้ควบคุมมาเกี่ยวข้องมาอย่างแน่นอน

ดังนั้นถ้าหากจะมีการศึกษาผลกระทบและอิทธิพลของสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองอย่างแท้จริง ควรใช้วิธีการศึกษาเชิงทดลอง (Experimental Design) แบบมีกลุ่มควบคุม และมีการทดสอบก่อน-หลัง (Pretest-posttest control group design) โดยออกแบบการวิจัยเพื่อให้เห็นผลกระทบของสื่อโทรทัศน์ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมลวรรณ ไลห์สีวานนท์. ความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์กับทัศนคติความรุนแรงของนักเรียน ระดับมัธยมปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- กอบแก้ว ไทเย็นยงค์ศักดิ์. เนื้อหาความรุนแรงในภาพยนตร์โฆษณาที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ระหว่าง พ.ศ.2541-2542. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- ธีระพร อุวรรณโณ. จิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- นภาพรวรรณ ต้นดีเวชกุล. การวิเคราะห์หัตถ์ศิลป์ของภาพยนตร์โฆษณาทางโทรทัศน์ ตามแนวทฤษฎีการอบรมบ่มนิสัยทางวัฒนธรรมต่อเยาวชนในสถานศึกษา. วิทยานิพนธ์ดุขฎิบัณติต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- นฤมล สิริพันธ์. ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลำดับการเกิด เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับพฤติกรรมกล้าแสดงออก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- ปวีณา นิตยาพร. ความสัมพันธ์เชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชน ที่มีเนื้อหารุนแรงและสภาพแวดล้อมทางสังคม ต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มวัยรุ่นชาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- ประพันธ์ สุทธาวาส. ความก้าวร้าวกับการอบรมเลี้ยงดู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.
- ประภาศรี ปัญญาวิรัชชัย. ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมยกพวกตีกันระหว่างสถาบันของนักเรียนอาชีวศึกษาชาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.
- ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ และคณะ. ประมวลสาระชุดวิชา15701 ปรัชญา นิเทศศาสตร์และทฤษฎีการสื่อสาร. นนทบุรี :มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2548.

- ปราณีต วิสาละ. การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว ความคิดเห็นเกี่ยวกับตน และการเปิดรับรายการโทรทัศน์ของเด็กนักเรียน ชั้นประถมปลายในเขตเมืองและชนบท จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาบริหารศึกษาศาสตร์พัฒนการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- พนมกร ตั้งทัตสวัสดิ์. ความรุนแรงและปัญหาจริยธรรมในเกมออนไลน์ "เร็กซ์อาร์ค". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- พีรพร บุญลอย. สำรวจกับการใช้ความรุนแรงทางการเมือง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- วุฒิสักดิ์ แต่งอ่อน. ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การสื่อสารภายในครอบครัว และความก้าวร้าวของเยาวชนชาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2547.
- มนัสวีณี จันทะเลิศ. อิทธิพลและผลกระทบของสื่อมวลชนต่อเด็กและเยาวชน ในอุบลรัตน์ ศรีวิบูลย์, รายงานการศึกษา สื่อมวลชนเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้, หน้า 5 – 41. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.), 2548.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะศึกษาศาสตร์. จิตวิทยาและจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: โครงการสารานุกรมศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2547.
- สุกิจ ไหว้ฒนากร. ความคิดเห็นที่มีต่อภาพความรุนแรงในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมและข่าวอุบัติเหตุในสื่อมวลชนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- สิทธิโชค วรานุสันติกุล. จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2549.
- สมโภชน์ เขียมสุภาชาติ. ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- สุพัตรา บุญญานภาพงศ์. ปัจจัยที่มีผลต่อค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาเพศศาสตร์ (สหสาขาวิชา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

ศุภฤกษ์ โพธิ์ไพรัตน์. ผลกระทบจากการเปิดรับความรุนแรงที่นำเสนอทางสื่อมวลชนที่มีต่อการ
จดจำพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงและทัศนคติที่มีต่อความรุนแรงของเยาวชนใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.

อรนลิน ไชยวสุ. พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่อ่านหนังสือ
การ์ตูนและเล่นเกมคอมพิวเตอร์ที่มีเนื้อหารุนแรง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

อัจฉริยา เลิศอนันต์วรกุล. ความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาการสัมผัส ความก้าวร้าวและความ
ปรารถนาในการใช้สื่อที่รุนแรงเพื่อความบันเทิงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. เอกสารการสอนชุดวิชา 15231 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อมวลชน.
พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2547.

ภาษาอังกฤษ

Bandura, Albert. Origins of Behavior. New Jersey: Prentice-Hall, 1997.

Bandura, Albert. Media Priming: A Synthesis. In Jennings Bryant and Dolf Zillmann.
Media effects: advances in theory and research, pp. 121 - 149. 2nd ed. Mahwah,
 New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, 2002.

Bandura, Albert. Social cognitive theory of mass communication. In Jennings Bryant
 and Dolf, Media effects : Advances in theory and research, pp.121 – 149. 2nd ed.
 Mahwah, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, 2002.

Bandura, Albert. Social foundations of thought and action: a social cognitive theory.
 Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1986.

Berkowitz, Leonard and Rogers, Karen Heimer. A priming effect analysis of media
 influences. In Jennings Bryant and Dolf Zillmann. Perspectives on media effects,
 pp. 57 – 77. Hillsdale, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, c1986.

- Brown, Jonathan Edward. Intending to be aggressive: Applying the theory of planned behavior to reactive and instrumental adolescent aggression. Master's Thesis, Department of Psychology University of Saskatchewan, 2007
- DeFleur, Melvin L. and Ball-Rokeach, Sandra. Theories of mass communication. 5th ed. New York: David McKay, 1989.
- Eyal, Keren and et al. Aggressive political opinions and exposure to violent media. Mass Communication & society 9(2006): 399 - 428.
- Potter, W. James. On media violence. Thousand Oaks, California: Sage, 1999.
- Krcnar, Marina and Valkenburg, Patti M. A scale to assess children's moral interpretations of justified and unjustified violence and its relationship to television viewing. Communication research 26(October 1999): 608 – 634.
- Liebert, Robert M.; Baron, Robert A. Some immediate effects of televised violence on children's behavior. Developmental Psychology 6(May 1972), 469 - 475.
- Metzger, Miriam J, Keren Eyal, Chad Mahood, Mike Z. Yao and Ryan W. Lingsweiler Aggressive Political Opinions and Exposure to Violent Media. Mass Communication & Society 9(April): 399 - 428.
- Perse, Elizabeth M. Media effects and society. Mahwah, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, 2001.
- Potter, W. James. The context of graphic portrayals of television violence. Journal of Broadcasting & Electronic 44(2000): 301 – 323.
- Pual M. Haridakis and Alan M. Rubin. Motivation for watching television violence and viewer aggression. Mass communication & society 6(January 2003): 29 - 53.
- Roskos-Ewoldsen, David, Roskos-Ewoldsen, Beverly and Dillman Carpentier, Francesca R. Media Primong: A Synthesis. In Jennings Bryant and Dolf Zillmann. Media effects: advances in theory and research, pp. 97 – 115. Mahwah, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, 2002.

Severin, Werner J. and Tankard, James W. Communication theories : origins, methods, uses. 2nd ed. New York: Longman, 1988.

Smith/ Stacy L, Emily Moyer-Guse and Donnerstein, Edward. Media violence and sex: what are the concerns, issues, and effects?. In John D. H. Downing; associate editors, Denis McQuail, Philip Schlesinger, Ellen Wartella. The SAGE handbook of media studies, pp. 541 – 561. Thousand Oaks, Calif: Sage Publications, c2004.

Sparks, Glenn G and Sparks, Cheri W. Effect of media violence. In Jennings Bryant and Dolf Zillmann. Media effects : advances in theory and research, pp. 269 - 282. 2nd ed. Mahwah, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, 2002.

Tan, Alexis S. Social learning of aggression from television. In Jennings Bryant and Dolf Zillmann. Perspectives on media effects, pp. 41 – 53. Hillsdale New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, c1986.

Victor C. Strasburger. Adolescents and the media: medical and psychological impact. Thousand Oaks, California: Sage, c1995.

Williams, Dmitri and Skoric, Marko. Internet fantasy violence: A Test of aggression in an online game. Communication monographs 72 (June 2005): 217 – 233.



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาคผนวก ก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้จะเป็นการกล่าวถึง สถิติร้อยละ (Percentage) และ ค่าเฉลี่ย (Mean) เกี่ยวกับข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพแวดล้อมทางสังคม

ตอนที่ 2 การรับรู้เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง

ตอนที่ 3 พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง

ตอนที่ 1 สภาพแวดล้อมทางสังคม

1. สถานภาพทางครอบครัว

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพของบิดามารดา คือ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.5 รองลงมา คือ บิดา / มารดา ถึงแก่กรรม จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33 และบิดามารดาหย่าร้าง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 (ตารางที่ 46)

ตารางที่ 46 จำนวนและร้อยละตามสถานภาพสมรสของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพสมรสของบิดามารดา	จำนวน	ร้อยละ
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	238	59.5
บิดามารดาหย่าร้าง	30	7.5
บิดา / มารดาถึงแก่กรรม	132	33.0
รวม	400	100.0

2. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3 รองลงมาคือ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 (ตารางที่ 47)

ตารางที่ 47 จำนวนและร้อยละตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่าง

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน	ร้อยละ
แบบตามใจ	230	50.3
แบบเข้มงวดกวดขัน	124	27.1
แบบปล่อยปละละเลย	103	22.5
รวม	457	100.0

3. กลุ่มเพื่อนในการเป็นตัวแบบและเสริมแรงความก้าวร้าว

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลในการแสดงแบบและการเสริมแรงความก้าวร้าวอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 55 รองลงมาคือ กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลในการแสดงแบบและการเสริมแรงความก้าวร้าวอยู่ในระดับน้อย จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 และ กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลในการแสดงแบบและการเสริมแรงความก้าวร้าวอยู่ในระดับมาก จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 และกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลในการแสดงแบบและการเสริมแรงความก้าวร้าวอยู่ในระดับน้อยที่สุดและมากที่สุด จำนวนเท่ากันอย่างละ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 (ตารางที่ 48)

ตารางที่ 48 จำนวนและร้อยละตามกลุ่มเพื่อนในการเป็นตัวแบบและเสริมแรงความก้าวร้าวของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเพื่อนในการเป็นตัวแบบและเสริมแรงความก้าวร้าว	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลน้อยที่สุด	3	.8
กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลน้อย	125	31.3
กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลปานกลาง	220	55.0
กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลมาก	49	12.3
กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลมากที่สุด	3	.8
รวม	400	100.0

ตอนที่ 2 การรับรู้เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง

การรับรู้เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง ทศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าว และผลกระทบที่มากจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง

1. การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง

1.1 สถานการณ์การรักษาความยุติธรรม

สถานการณ์การรักษาความยุติธรรมเป็นข้อคำถามที่แสดงถึงการใช้ความรุนแรงเพื่อให้เกิดความชอบธรรม เช่น การแก้แค้น เป็นต้น (ตารางที่ 49)

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 1 “เวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39 รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 รองลงมา คือ เฉย ๆ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 2 “ถ้าเพื่อนของท่านถูกทำร้าย สมควรอย่างยิ่งที่จะแก้แค้นคืน” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 90 คน รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 3 “คนที่ทำให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ ควรได้บาดเจ็บเช่นเดียวกัน” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25 รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 4 “บุญคุณต้องทดแทน แค้นนี้ต้องชำระ” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3

ตารางที่ 49 จำนวนและร้อยละตามการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง

ในสถานการณ์การรักษาคความยุติธรรมของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.
การรักษาคความยุติธรรม							
1. เกรี้ยวอระจับด้วยการไม่จองเวร	156 (39.0)	143 (35.8)	71 (17.8)	21 (5.3)	9 (2.3)	1.96	.99
2. เพื่อนของท่านถูกทำร้าย สมควร อย่างยิ่งที่จะแก้แค้นคืน	24 (6.0)	73 (18.3)	90 (22.5)	156 (39.0)	57 (14.3)	2.63	1.12
3. คนที่ทำให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ ควรได้บาดเจ็บเช่นเดียวกัน	28 (7.0)	85 (21.3)	100 (25.0)	123 (30.8)	64 (16.0)	2.73	1.17
4. บุญคุณต้องทดแทน แค้นนี้ ต้องชำระ	43 (10.8)	127 (31.8)	114 (28.5)	87 (21.8)	29 (7.3)	3.17	1.11

1.2 สถานการณ์การป้องกันตัว

สถานการณ์การป้องกันตัวเป็นข้อคำถามที่แสดงถึงการใช้ความรุนแรงเพื่อการป้องกันตัว เช่น การใช้ความรุนแรงตอบโต้กลับ เมื่อถูกผู้อื่นทำร้าย เป็นต้น (ตารางที่ 50)

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 5 “ถ้าถูกผู้อื่นรังแก สมควรเป็นอย่างยิ่งที่จะลุกขึ้นต่อสู้” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 51 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 6 “การทำร้ายร่างกายบุคคลอื่นถือว่าไม่ผิด ถ้าทำเพื่อป้องกันตัว” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 47 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 7 “การทำร้ายบุคคลอื่นจนถึงแก่ความตาย ถ้าเป็นการป้องกันตัวสามารถทำได้” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17 และ เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

ตารางที่ 50 จำนวนและร้อยละตามการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง
ในสถานการณ์การป้องกันตัวของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.
การป้องกันตัว							
5. ถ้าถูกผู้อื่นรังแก สมควรเป็น อย่างยิ่งที่จะลุกขึ้นต่อสู้	109 (27.3)	204 (51.0)	40 (10.0)	35 (8.8)	12 (3.0)	3.91	.99
6. การทำร้ายร่างกายบุคคลอื่น ถือว่าไม่ผิด ถ้าทำเพื่อป้องกันตัว	73 (18.3)	188 (47.0)	41 (10.3)	67 (16.8)	31 (7.8)	3.51	1.19
7. การทำร้ายบุคคลอื่นจนถึง แก่ความตาย ถ้าเป็นการป้องกัน ตัวสามารถทำได้	25 (6.3)	107 (26.8)	68 (17.0)	117 (29.3)	83 (20.8)	2.69	1.24

1.3 สถานการณ์การรักษาความสงบของสังคม

สถานการณ์การรักษาความสงบของสังคมเป็นข้อคำถามที่แสดงถึงการใช้ความรุนแรงเพื่อรักษาความสงบของสังคม เช่น การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือทหาร เป็นต้น (ตารางที่ 51)

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 8 “การใช้ความรุนแรงเพื่อความสงบ และประโยชน์ของสังคมสามารถทำได้” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 9 “ตำรวจจับตายผู้ร้ายได้” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 26 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 10 “ทหารสามารถยิง / ฆ่าผู้ก่อการร้ายได้” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3

ตารางที่ 51 จำนวนและร้อยละตามการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง
ในสถานการณ์การรักษาความสงบของสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.
การรักษาความสงบของสังคม							
8. การใช้ความรุนแรงเพื่อความสงบ และประโยชน์ของสังคม สามารถทำได้	21 (5.3)	76 (19.0)	71 (17.8)	131 (32.8)	101 (25.3)	2.46	1.21
9. ตำรวจจับตายผู้ร้ายได้	23 (5.8)	123 (30.8)	89 (22.3)	116 (29.0)	49 (12.3)	2.89	1.14
10. ทหารสามารถยิง / ฆ่าผู้ก่อการร้ายได้	41 (10.3)	163 (40.8)	77 (19.3)	74 (18.5)	45 (11.3)	3.20	1.19

1.4 สถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่

สถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่เป็นข้อคำถามที่แสดงถึงการใช้ความรุนแรงขณะปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงการรับผิดชอบต่อการใช้ความรุนแรงที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ด้วย (ตารางที่ 52)

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 11 “การพกอาวุธ เช่น ปืน มีด ฯลฯ ถือว่าไม่ผิด” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 25 รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.32 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 12 “เราสามารถใช้อำนาจเพื่อยุติความขัดแย้งในสังคม” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 13 “ถ้ามีคนสั่งให้ท่านใช้ความรุนแรง ท่านไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบ” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 รองลงมาคือ เห็นด้วย 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 14 “ถ้าความรุนแรงที่เกิดระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ ผู้กระทำไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบ” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 รองลงมาคือ เห็นด้วย 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 15 “การใช้ความรุนแรงในหน้าที่เป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 รองลงมาคือ เห็นด้วย 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

ตารางที่ 52 จำนวนและร้อยละตามการยอมรับความก้าวร้าวรุนแรง
ในสถานการณ์การปฏิบัติตามหน้าที่ของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.
การปฏิบัติตามหน้าที่							
11. การพกอาวุธ เช่น ปืน มีด ฯลฯ ถือว่าไม่ผิด	5 (1.3)	25 (6.3)	58 (14.5)	144 (36.0)	168 (42.0)	1.89	.96
12. เราสามารถใช้ความรุนแรง เพื่อยุติความขัดแย้งในสังคม	12 (3.0)	36 (9.0)	85 (21.3)	162 (40.5)	105 (26.3)	2.22	1.03
13. ถ้ามีคนสั่งให้ท่านใช้ความรุนแรง ท่านไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบ	15 (3.8)	34 (8.5)	62 (15.5)	166 (41.5)	123 (30.8)	2.13	1.06
14. ถ้าความรุนแรงที่เกิดระหว่าง การปฏิบัติหน้าที่ ผู้กระทำไม่ จำเป็นต้องรับผิดชอบ	9 (2.3)	50 (12.5)	63 (15.8)	175 (43.8)	103 (25.8)	2.22	1.04
15. การใช้ความรุนแรงในหน้าที่ เป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้	14 (3.5)	68 (17.0)	85 (21.3)	154 (38.5)	79 (19.8)	2.46	1.09

2. ทศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง

2.1 การใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

การใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเป็นข้อคำถามที่แสดงถึงการใช้ความรุนแรงเพื่อให้ประสบความสำเร็จกับสิ่งที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้ (ตารางที่ 43)

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 1 “มันเป็นสิ่งที่ดีถ้าจะใช้กำลัง เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 2 “การแก้ปัญหาด้วยวิธีตาต่อตา ฟันต่อฟัน” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 3 “เมื่อเกิดปัญหา การหยุดงานประท้วง หรือการชุมนุม เป็นวิธีการแก้ไขปัญหาทางหนึ่ง” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34 รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 รองลงมาคือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 4 “ในการชุมนุมประท้วงอาจใช้วิธีที่รุนแรงบ้าง เพื่อให้รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนใจ” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

ตารางที่ 53 จำนวนและร้อยละตามการเห็นด้วยกับ
การใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.
การใช้ความรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย							
1. มันเป็นเรื่องที่ดีถ้าจะใช้กำลัง เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ	6 (1.5)	17 (4.3)	30 (7.5)	191 (47.8)	156 (39.0)	1.82	.86
2. การแก้ปัญหาด้วยวิธีตาต่อตา ฟันต่อฟัน	10 (2.5)	38 (9.5)	78 (19.5)	154 (38.5)	120 (30.0)	2.16	1.04
3. เมื่อเกิดปัญหา การหยุดงาน ประท้วง หรือการชุมนุม เป็น วิธีการแก้ไขปัญหาทางหนึ่ง	16 (4.0)	118 (29.5)	89 (22.3)	136 (34.0)	41 (10.3)	2.83	1.09
4. ในการชุมนุมประท้วงอาจใช้ วิธีที่รุนแรงบ้าง เพื่อให้รัฐบาล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนใจ	6 (1.5)	79 (19.8)	77 (19.3)	166 (41.5)	72 (18.0)	2.45	1.05

2.2 การใช้ความรุนแรงตามกฎหมาย

การใช้ความรุนแรงตามกฎหมายเป็นข้อคำถามที่แสดงถึงการลงโทษด้วยข้อกฎหมายที่รุนแรงกับผู้ที่กระทำความผิด หรือนักโทษ (ตารางที่ 54)

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 6 “การลงโทษประหารชีวิตกับนักโทษ” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 7 “การรุมประชาทัณฑ์ผู้กระทำความผิด” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.8 รองลงมาคือ เฉย ๆ และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวนเท่ากันอย่างละ 76 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 8 “ไม่ควรมีการลดโทษหรือการอภัยโทษสำหรับผู้กระทำความผิด หรือนักโทษ” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 9 “การลงโทษผู้กระทำความผิดด้วยมาตรการที่รุนแรง จะช่วยลดอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับสังคมได้ เช่น การจับตาย ฯลฯ” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 10 “เราใช้กฎหมายแทนกฎหมาย ถ้ากฎหมายไม่สามารถลงโทษผู้กระทำความผิดได้” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17 รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6

ตารางที่ 54 จำนวนและร้อยละตามการเห็นด้วยกับ
การใช้ความรุนแรงตามกฎหมายของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.
การใช้ความรุนแรงตามกฎหมาย							
5. การลงโทษประหารชีวิต กับนักโทษ	55 (13.8)	145 (36.3)	95 (23.8)	77 (19.3)	28 (7.0)	3.31	1.14
6. การรุมประชาทัณฑ์ผู้ กระทำผิด	16 (4.0)	61 (15.3)	76 (19.0)	171 (42.8)	76 (19.0)	2.43	1.08
7. ไม่ควรมีการลดโทษหรือ การอภัยโทษสำหรับผู้กระทำ ความผิด หรือนักโทษ	41 (10.3)	103 (25.8)	105 (26.3)	131 (32.8)	20 (5.0)	3.04	1.09
8. การลงโทษผู้กระทำผิดด้วย มาตรการที่รุนแรง จะช่วยลด อาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับสังคม ได้ เช่น การจับตาย ฯลฯ	40 (10.0)	130 (32.5)	76 (19.0)	121 (30.3)	33 (8.3)	3.06	1.17
9. เราใช้กฎหมายแทนกฎหมาย ถ้ากฎหมายไม่สามารถ ลงโทษ ผู้กระทำผิดได้	24 (6.0)	67 (16.8)	68 (17.0)	161 (40.3)	80 (20.0)	2.49	1.16

2.3 การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม

การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคมเป็นข้อความที่แสดงถึง การใช้วิธี
ที่รุนแรงแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ไม่สงบในสังคม เช่น ประเด็น 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
การเกิดสงคราม เป็นต้น (ตารางที่ 55)

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 10 “การแก้ไขปัญหา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ควรใช้
ความรุนแรง และกองกำลังทหารให้มากขึ้น” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 149 คน คิดเป็น
ร้อยละ 37.3 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21 รองลงมาคือ เห็น
ด้วย จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17
และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 11 “บุคคลที่ก่อความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ อาจเรียกได้ว่า ผู้ก่อการร้าย สมควรได้รับโทษอย่างสาสม” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 12 “หากเกิดเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม ทหารควรเข้ามามีบทบาทในการสลายการชุมนุม” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 13 “หากเกิดภาวะสงคราม ฝ่ายเราจำเป็นต้องเป็นผู้ชนะเท่านั้น” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 รองลงมา ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 14 “ประเทศไทยควรมีการระดมอาวุธสงคราม เช่น ปืน ระเบิด หรืออาวุธนิวเคลียร์ เพื่อความมั่นคงของประเทศ” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 55 จำนวนและร้อยละตามการเห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหา

ความไม่สงบในสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.
การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาความไม่สงบในสังคม							
10. การแก้ไขปัญหา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ควรใช้ความรุนแรง และกองกำลังทหารให้มากขึ้น	25 (6.3)	74 (18.5)	68 (17.0)	149 (37.3)	84 (21.0)	2.52	1.19
11. บุคคลที่ก่อความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ อาจเรียกได้ว่า ผู้ก่อการร้ายสมควรได้รับโทษอย่างสาสม	85 (21.3)	157 (39.3)	64 (16.0)	67 (16.8)	27 (6.8)	3.52	1.19
12. หากเกิดเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม ทหารควรเข้ามามีบทบาทในการสลายการชุมนุม	29 (7.3)	155 (38.8)	81 (20.3)	100 (25.0)	35 (8.8)	3.11	1.13
13. หากเกิดภาวะสงคราม ฝ่ายเราจำเป็นจะต้องเป็นผู้ชนะเท่านั้น	26 (6.5)	62 (15.5)	115 (28.8)	138 (34.5)	59 (14.8)	2.65	1.11
14. ประเทศไทยควรมีการสะสมอาวุธสงคราม เช่น ปืนระเบิด หรืออาวุธนิวเคลียร์ เพื่อความมั่นคงของประเทศ	18 (4.5)	69 (17.3)	105 (26.3)	126 (31.5)	82 (20.5)	2.54	1.13

2.4 ประโยชน์จากการใช้ความรุนแรง

ประโยชน์จากการใช้ความรุนแรงเป็นข้อคำถามที่แสดงถึง ความเห็นที่มีต่อการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาย (ตารางที่ 56)

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 15 “บางครั้งเราจำเป็นต้องใช้วิธีที่รุนแรงในการแก้ไขปัญหา เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อยุติ” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 16 “ความรุนแรงมีแต่จะสร้าง หรือเพิ่มปัญหามากยิ่งขึ้น” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 17 “ความรุนแรงไม่เคยส่งผลดีกับใคร” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41 รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 18 “การแก้ไขปัญหาด้วยสันติวิธีไม่ใช่ทางออกที่ดีสำหรับทุกสังคม” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 รองลงมาคือ 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23 รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3

ตารางที่ 56 จำนวนและร้อยละตามการเห็นด้วยกับประโยชนจากการใช้ความรุนแรงของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.
ประโยชน์จากการใช้ความรุนแรง							
15. บางครั้งเราจำเป็นต้องใช้วิธีที่รุนแรงในการแก้ไขปัญหาเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อยุติ	17 (4.3)	102 (25.5)	62 (15.5)	125 (31.3)	94 (23.5)	2.56	1.22
16. ความรุนแรงมีแต่จะสร้างหรือเพิ่มปัญหามากยิ่งขึ้น	140 (35.0)	166 (41.5)	40 (10.0)	37 (9.3)	17 (4.3)	2.06	1.10
17. ความรุนแรงไม่เคยส่งผลดีกับใคร	164 (41.0)	163 (40.8)	31 (7.8)	24 (6.0)	18 (4.5)	1.92	1.06
18. การแก้ไขปัญหาด้วยสันติวิธีไม่ใช่ทางออกที่ดีสำหรับทุกสังคม	33 (8.3)	83 (20.8)	71 (17.8)	121 (30.3)	92 (23.0)	2.61	1.27

3. ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง

3.1 ผลกระทบด้านความซาชินต่อความก้าวร้าวรุนแรง

ผลกระทบด้านความซาชินต่อความก้าวร้าวรุนแรงเป็นข้อคำถามที่แสดงว่า ความก้าวร้าวรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคมเป็นเรื่องธรรมดา และสามารถเกิดขึ้นได้ ประกอบด้วย (ตารางที่ 57)

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 1 “ทุกสังคมมีความรุนแรงเสมอ” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 2 “ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคมถือเป็นเรื่องธรรมดา” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 3 “การขัดแย้งรุนแรงของคนที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 4 “ความขัดแย้งจนนำไปสู่ความรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดาของสังคม” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 57 จำนวนและร้อยละตามผลกระทบด้านความซาซึนต่อความก้าวร้าวรุนแรงของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.
ความซาซึนต่อความก้าวร้าวรุนแรง							
1. ทุกสังคมมีความรุนแรง เสมอ	59 (14.8)	176 (44.0)	61 (15.3)	84 (21.0)	20 (5.0)	3.43	1.12
2. ความรุนแรงที่เกิดขึ้นใน สังคมถือเป็นเรื่องธรรมดา	14 (3.5)	80 (20.0)	60 (15.0)	174 (43.5)	72 (18.0)	2.48	1.11
3. การขัดแย้งรุนแรงของคนที่มี ความคิดเห็นแตกต่าง กันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้	38 (9.5)	232 (58.0)	55 (13.8)	50 (12.5)	25 (6.3)	3.52	1.03
4. ความขัดแย้งจนนำไปสู่ ความรุนแรง เป็นเรื่อง ธรรมดาของสังคม	22 (5.5)	108 (27.0)	57 (14.3)	147 (36.8)	66 (16.5)	2.68	1.19

3.2 ผลกระทบด้านความกลัวความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรง

ผลกระทบด้านความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรงเป็นข้อคำถามที่แสดงถึงความรู้สึกวิตกกังวล และหวาดกลัวต่อปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม (ตารางที่ 58)

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 5 “ความรุนแรง เช่น การทะเลาะวิวาท การทำร้ายร่างกาย การก่ออาชญากรรม ฯลฯ เป็นเรื่องน่ากังวลสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวัน” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมาคือ เห็นด้วย จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 6 “ความรุนแรงในข่าว เช่น การลักขโมย การปล้น การชิงทรัพย์ ฯลฯ เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ แม้ว่าจะระมัดระวังแค่ไหนก็ตาม” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 7 “การก่อการร้าย เช่น การวางระเบิดป่วนเมือง ฯลฯ ทำให้เกิดความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงที่เกิดขึ้น” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 8 “เมื่อมีความขัดแย้งทางความคิดเกิดขึ้น ทำให้ต้องระมัดระวังการแสดงความคิดเห็นต่อหน้าคนส่วนใหญ่” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 9 “ความรุนแรงทางการเมืองเป็นเรื่องน่าวิตกกังวล” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ 10 “ความขัดแย้งรุนแรงของบุคคลที่มีความคิดเห็นไม่ตรงกัน เป็นปัญหาร้ายแรงของสังคม” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 58 จำนวนและร้อยละตามผลกระทบด้านความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรง

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.
ความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรง							
5. ความรุนแรง เช่น การทะเลาะวิวาท การทำร้ายร่างกาย การก่ออาชญากรรม ฯลฯ เป็นเรื่องน่ากังวลสำหรับการดำเนิน ชีวิตประจำวัน	185 (46.3)	157 (39.3)	31 (7.8)	13 (3.3)	14 (3.5)	4.22	.97
6. ความรุนแรงในข่าว เช่น การลักขโมย การปล้น การชิงทรัพย์ ฯลฯ เป็นเรื่อง ที่เกิดขึ้นได้ แม้ว่าจระเข้มีดระวัง แคไหนก็ตาม	112 (28.0)	207 (51.8)	35 (8.8)	30 (7.5)	16 (4.0)	3.92	1.01
7. การก่อการร้าย เช่น การวางระเบิดป่วน เมือง ฯลฯ ทำให้เกิดความกลัวที่จะตกเป็น เหยื่อของความรุนแรงที่เกิดขึ้น	98 (24.5)	190 (47.5)	67 (16.8)	24 (6.0)	21 (5.3)	3.80	1.04
8. เมื่อมีความขัดแย้งทางความคิดเกิดขึ้น ทำให้ต้องระมัดระวังการแสดง ความ คิดเห็นต่อหน้าคนส่วนใหญ่	85 (21.3)	217 (54.3)	52 (13.0)	31 (7.8)	15 (3.8)	3.82	.98
9. ความรุนแรงทางการเมืองเป็นเรื่อง น่าวิตกกังวล	122 (30.5)	196 (49.0)	47 (11.8)	18 (4.5)	17 (4.3)	3.97	.99
10. ความขัดแย้งรุนแรงของบุคคล ที่มีความคิดเห็นไม่ตรงกันเป็นปัญหา ร้ายแรงของสังคม	113 (28.3)	187 (46.8)	48 (12.0)	34 (8.5)	18 (4.5)	3.86	1.06

ตอนที่ 3 พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง

1. พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง

พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง ประกอบด้วย ท่าทีหรือพฤติกรรมที่มีลักษณะก้าวร้าวรุนแรง แบ่ง
ออกเป็น ความก้าวร้าวรุนแรงที่แสดงออก และความก้าวร้าวรุนแรงที่ไม่แสดงออก

1.1 พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา

พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางวาจา เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวทาง
วาจา เช่น การพูดคำหยาบ การพูดประชดประชัน การพูดสลับแซง การพูดดูถูก เป็นต้น (ตารางที่
59)

พฤติกรรมการซุบซิบนินทา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทำแบบนี้บ่อย ๆ ครั้ง จำนวน
232 คน คิดเป็นร้อยละ 58 รองลงมาคือ ทำค่อนข้างบ่อย จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3
รองลงมาคือ ทำบ่อยๆ และไม่เคยทำเลย จำนวนเท่ากันอย่างละ 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และ
ทำเป็นประจำ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

พฤติกรรมกรรพุดประชดประชน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มืพฤติกรรมทำแบบนนาน ๆ คร้้ง จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาคือ ทำค่อนข้างบ่อย จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26 รองลงมาคือ ทำบ่อย ๆ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 รองลงมาคือ ไม่เคยทำเลย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และทำเป็นประจำ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

พฤติกรรมกรรสบประมาท / การดูถูก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มืพฤติกรรมทำแบบนนาน ๆ คร้้ง จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมาคือ ไม่เคยทำเลย จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 รองลงมาคือ ทำค่อนข้างบ่อย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9 รองลงมาคือ ทำบ่อย ๆ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 และทำเป็นประจำ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1

พฤติกรรมกรรพุดข่มขู่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มืพฤติกรรมไม่เคยทำเลย จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 รองลงมาคือ นาน ๆ คร้้ง จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมาคือ ทำค่อนข้างบ่อย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 รองลงมาคือ ทำบ่อย ๆ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2 และทำเป็นประจำ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1

พฤติกรรมกรรพุดตะคอก ตวาด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มืพฤติกรรมทำแบบนนาน ๆ คร้้ง จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.3 รองลงมาคือไม่เคยทำเลย จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 รองลงมาคือ ทำค่อนข้างบ่อย จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16 รองลงมาคือ ทำบ่อย ๆ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 และทำเป็นประจำ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

พฤติกรรมกรรพุดคำหยาบ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มืพฤติกรรมทำแบบนนาน ๆ คร้้ง จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองลงมาคือทำค่อนข้างบ่อย จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 รองลงมาคือ ไม่เคยทำเลย จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 รองลงมาคือ ทำบ่อย ๆ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และทำเป็นประจำ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3

พฤติกรรมกรรพุดสาปแช่ง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มืพฤติกรรมแบบไม่เคยทำเลย จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมาคือ นาน ๆ คร้้ง จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 รองลงมาคือ ทำค่อนข้างบ่อย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 รองลงมาคือ ทำบ่อย ๆ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 และทำเป็นประจำ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1

พฤติกรรมกรรพุดเยาะเย้ย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มืพฤติกรรมทำแบบนนาน ๆ คร้้ง จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมาคือ ไม่เคยทำเลย จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมาคือ ทำค่อนข้างบ่อย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 รองลงมาคือ ทำบ่อย ๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 และทำเป็นประจำ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1

พฤติกรรมกรรมการพุดยูแฉงตะแคงร้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมแบบไม่เคยทำเลย จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 59 รองลงมาคือ นาน ๆ ครั้ง จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมาคือ ทำค่อนข้างบ่อย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 รองลงมาคือ ทำบ่อย ๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และทำเป็นประจำ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1

พฤติกรรมกรรมการร่วมวงสถาปแช่ง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมแบบไม่เคยทำเลย จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 รองลงมาคือ นาน ๆ ครั้ง จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 รองลงมาคือ ทำค่อนข้างบ่อย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5 รองลงมาคือ ทำบ่อย ๆ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 และทำเป็นประจำ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1

ตารางที่ 59 จำนวนและร้อยละตามพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรม	ระดับการกระทำพฤติกรรม					\bar{X}	S.D.
	ทำเป็นประจำ	ทำบ่อย ๆ	ทำค่อนข้างบ่อย	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยทำเลย		
ทางวาจา							
1. การขูบขิบนินทา	15 (3.8)	34 (8.5)	85 (21.3)	232 (58.0)	34 (8.5)	2.41	.90
2. การพูดประชดประชัน	14 (3.5)	35 (8.8)	104 (26.0)	213 (53.3)	34 (8.5)	2.45	.90
3. การสบประมาท / การดูถูก	4 (1.0)	9 (2.3)	36 (9.0)	193 (48.3)	158 (39.5)	1.77	.78
4. การพูดข่มขู่	4 (1.0)	8 (2.0)	29 (7.3)	162 (40.5)	197 (49.3)	1.65	.78
5. การพูดตะคอก ตวาด	6 (1.5)	14 (3.5)	64 (16.0)	225 (56.3)	91 (22.8)	2.05	.81
6. การพูดคำหยาบ	13 (3.3)	34 (8.5)	86 (21.5)	198 (49.5)	69 (17.3)	2.31	.96
7. การพูดสถาปแช่ง	4 (1.0)	18 (4.5)	25 (6.3)	159 (39.8)	194 (48.5)	1.70	.85
8. การพูดเยาะเย้ย	4 (1.0)	6 (1.5)	45 (11.3)	194 (48.5)	151 (37.8)	1.80	.77
9. การพุดยูแฉงตะแคงร้ว	3 (.8)	5 (1.3)	27 (6.8)	129 (32.3)	236 (59.0)	1.53	.74
10. การร่วมวงสถาปแช่ง	4 (1.0)	14 (3.5)	20 (5.0)	97 (24.3)	265 (66.3)	1.49	.83

1.2 พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางกาย

พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงทางกาย เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย เช่น การขว้างปาสิ่งของ การชกชกหน้า แสดงท่าทางสะใจแบบเหยียดหยัน เป็นต้น (ตารางที่ 60)

พฤติกรรมการขว้างปาสิ่งของ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมแบบไม่เคยทำเลย จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 71.8 รองลงมาคือ นาน ๆ ครั้ง จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 รองลงมาคือ ทำค่อนข้างบ่อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 รองลงมาคือ ทำบ่อย ๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และทำเป็นประจำ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

พฤติกรรมการค้อนด้วยสายตา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทำแบบนี้ นาน ๆ ครั้ง จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมาคือไม่เคยทำเลย จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 รองลงมาคือ ทำค่อนข้างบ่อย จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16 รองลงมาคือ ทำบ่อย ๆ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 และทำเป็นประจำ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8

พฤติกรรมการทำท่าทางล้อเลียน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทำแบบนี้ นาน ๆ ครั้ง จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาคือไม่เคยทำเลย จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมาคือ ทำค่อนข้างบ่อย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 รองลงมาคือ ทำบ่อย ๆ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และทำเป็นประจำ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

พฤติกรรมการชกชกหน้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมไม่เคยทำเลย จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.3 รองลงมาคือ นาน ๆ ครั้ง จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมาคือ ทำค่อนข้างบ่อย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 รองลงมาคือ ทำบ่อย ๆ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และทำเป็นประจำ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

พฤติกรรมการจ้องเขม็ง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทำแบบนี้ นาน ๆ ครั้ง จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมาคือไม่เคยทำเลย จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมาคือ ทำค่อนข้างบ่อย จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 รองลงมาคือ ทำบ่อย ๆ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 และทำเป็นประจำ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

พฤติกรรมการให้ร้าย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมแบบไม่เคยทำเลย จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5 รองลงมาคือ นาน ๆ ครั้ง จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 รองลงมาคือ ทำค่อนข้างบ่อย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 รองลงมาคือ ทำบ่อย ๆ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 และทำเป็นประจำ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

พฤติกรรมกรรการชักสีหน้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทำแบบนาน ๆ ครั้ง จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาคือไม่เคยทำเลยและทำค่อนข้างบ่อย จำนวนเท่ากัน อย่างละ 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 รองลงมาคือ ทำบ่อย ๆ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และทำเป็นประจำ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3

พฤติกรรมแสดงท่าทางสะใจแบบเหยียดหยัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมแบบไม่เคยทำเลย จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมาคือ นาน ๆ ครั้ง จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41 รองลงมาคือ ทำค่อนข้างบ่อย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9 รองลงมาคือ ทำบ่อย ๆ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และทำเป็นประจำ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

พฤติกรรมการทำร้ายด้วยอาวุธ เช่น ปืน มีด ไม้ ฯลฯ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมแบบไม่เคยทำเลย จำนวน 374 คน คิดเป็นร้อยละ 86.8 รองลงมาคือ นาน ๆ ครั้ง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 รองลงมาคือ ทำค่อนข้างบ่อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2 และทำบ่อย ๆ กับทำเป็นประจำ จำนวนเท่ากันอย่างละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 60 จำนวนและร้อยละตามพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรม	ระดับการกระทำพฤติกรรม					\bar{X}	S.D.
	ทำเป็นประจำ	ทำบ่อยๆ	ทำค่อนข้างบ่อย	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยทำเลย		
ทางกาย							
11. การขว้างปาสิ่งของ	2 (.5)	5 (1.3)	9 (2.3)	97 (24.3)	287 (71.8)	1.34	.64
12. การค้อนด้วยสายตา	11 (2.8)	30 (7.5)	64 (16.0)	185 (46.3)	110 (27.5)	2.12	.99
13. การทำท่าทางล้อเลียน	14 (3.5)	22 (5.5)	54 (13.5)	181 (45.3)	129 (32.3)	2.03	1.00
14. การชี้หน้า	7 (1.8)	15 (3.8)	33 (8.3)	120 (30.0)	225 (56.3)	1.65	.91
15. การจ้องเขม็ง	10 (2.5)	29 (7.3)	59 (14.8)	155 (38.8)	147 (36.8)	2.00	1.02
16. การให้ร้าย	6 (1.5)	24 (6.0)	33 (8.3)	159 (39.8)	178 (44.5)	1.80	.93
17. ชักสีหน้า	13 (3.3)	43 (10.8)	81 (20.3)	182 (45.5)	81 (20.3)	2.31	1.02
18. แสดงท่าทางสะใจแบบเย้ยหยัน	5 (1.3)	10 (2.5)	36 (9.0)	164 (41.0)	185 (46.3)	1.72	.83
19. ทำร้ายด้วยอาวุธ เช่น ปืน มีด ไม้ ฯลฯ	1 (.3)	1 (.3)	8 (2.0)	43 (10.8)	347 (86.8)	1.17	.47

1.3 ความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิด

ความก้าวร้าวรุนแรงทางความคิด เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการความคิดที่ก้าวร้าวรุนแรง เช่น รู้สึกสะใจ เมื่อมีคนมาต่อว่าบุคคลที่เราเกลียด รู้สึกมีความสุข เมื่อบุคคลที่ท่านเกลียดได้รับการลงโทษ เป็นต้น (ตารางที่ 61)

รู้สึกสะใจ เมื่อมีคนมาต่อว่าบุคคลที่เราเกลียด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมแบบนี้ นาน ๆ ครั้ง จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมาคือ ไม่เคยทำเลย จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 รองลงมาคือ ทำค่อนข้างบ่อย จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14 รองลงมาคือ ทำบ่อย ๆ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 และทำเป็นประจำ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11

รู้สึกมีความสุข เมื่อบุคคลที่ท่านเกลียดได้รับการลงโทษ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมแบบนาน ๆ ครั้ง จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 รองลงมาคือ ไม่เคยทำเลย จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34 รองลงมาคือ ทำค่อนข้างบ่อย จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 รองลงมาคือ ทำบ่อย ๆ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 และทำเป็นประจำ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5

รู้สึกดี เมื่อบุคคลที่ท่านเกลียดได้รับความทุกข์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมแบบนาน ๆ ครั้ง จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 รองลงมาคือ ไม่เคยทำเลย จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาคือ ทำค่อนข้างบ่อย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 รองลงมาคือ ทำบ่อย ๆ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 และทำเป็นประจำ 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3

ตารางที่ 61 จำนวนและร้อยละตามความก้าวร้าวทางความคิดของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรม	ระดับการกระทำพฤติกรรม					\bar{X}	S.D.
	ทำเป็นประจำ	ทำบ่อยๆ	ทำค่อนข้างบ่อย	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยทำเลย		
ทางความคิด							
20. รู้สึกสะใจ เมื่อมีคนมาต่อว่าบุคคลที่เราเกลียด	11 (2.8)	29 (7.3)	56 (14.0)	195 (48.8)	109 (27.3)	2.09	.97
21. รู้สึกมีความสุข เมื่อบุคคลที่ท่านเกลียดได้รับการลงโทษ	20 (5.0)	27 (6.8)	59 (14.8)	158 (39.5)	136 (34.0)	2.09	1.10
22. รู้สึกดี เมื่อบุคคลที่ท่านเกลียดได้รับความทุกข์	17 (4.3)	25 (6.3)	38 (9.5)	163 (40.8)	157 (39.3)	1.95	1.06

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาคผนวก ข

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโท คณะนิเทศศาสตร์ สาขาวารสารสนเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย **ผู้จัดทำขอความกรุณาท่านผู้ตอบแบบสอบถามตอบแบบสอบถามนี้ทุกข้อ และตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด** โดยไม่มีคำตอบที่ผิดหรือถูก ข้อมูลของทุกท่านจะถูกเก็บเป็นความลับเพื่อใช้ในการวิจัยเท่านั้น ผู้จัดทำขอขอบคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถามนี้

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะประชากร

1. เพศ

(.....) ชาย

(.....) หญิง

2. อายุ

(.....) 18 ปี – 25 ปี

(.....) 26 ปี – 35 ปี

(.....) 36 ปี – 45 ปี

(.....) 46 ปี – 55 ปี

(.....) มากกว่า 55 ปี

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

(.....) ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น

(.....) มัธยมศึกษาตอนต้น

(.....) มัธยมปลาย / ปวช. หรือต่ำกว่า

(.....) อนุปริญญา / ปวส.

(.....) ปริญญาตรี

(.....) ปริญญาโท

(.....) ปริญญาเอก

4. อาชีพ

(.....) นักเรียน/นักศึกษา

(.....) รัฐบาล / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(.....) ลูกจ้างเอกชน

(.....) กิจการส่วนตัว

(.....) ว่างาน / แม่บ้าน

(.....) อื่น ๆ โปรดระบุ

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ

1. ท่านเคยชมช่อง เอเอสทีวี (ASTV) หรือไม่

(.....) เคยรับชม เอเอสทีวี (ASTV)

(.....) ไม่เคย (ทำต่อข้อ 9)

2. ท่านรับชมสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) ผ่านช่องทางใด
- (.....) จานดาวเทียมของสถานีโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV)
 - (.....) เคเบิล / จานดาวเทียมท้องถิ่น
 - (.....) อินเทอร์เน็ต
 - (.....) อื่น ๆ โปรดระบุ
3. จุดประสงค์ของการรับชม เอเอสทีวี (ASTV) เลือกข้อที่ตรงกับท่านมากที่สุด เพียง 1 ข้อเท่านั้น
- (.....) ต้องการข้อมูลข่าวสาร
 - (.....) แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่น
 - (.....) ฆ่าเวลา
 - (.....) เปิดไว้เป็นเพื่อน / คลายเหงา
 - (.....) เป็นกิจกรรมครอบครัว
 - (.....) สมาชิกในบ้านรับชม ทำให้ต้องรับชมไปด้วย
 - (.....) อื่น ๆ โปรดระบุ
4. ท่านรับชมช่องเอเอสทีวี (ASTV) ตั้งแต่เริ่มจนถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลาานานเท่าไร
- (.....) น้อยกว่า 1 ปี
 - (.....) 1 ปีขึ้นไป – แต่ไม่เกิน 3 ปี
 - (.....) 3 ปีขึ้นไป – แต่ไม่เกิน 5 ปี
 - (.....) 5 ปีขึ้นไป
5. โดยปกติ ท่านรับชมเอเอสทีวี (ASTV) บ่อยแค่ไหน
- (.....) นาน ๆ ครั้ง
 - (.....) 1 - 3 วันต่อสัปดาห์
 - (.....) 4 - 6 วันต่อสัปดาห์
 - (.....) ทุกวัน
6. โดยปกติ ท่านรับชมโทรทัศน์เอเอสทีวี (ASTV) โดยเฉลี่ยในแต่ละวันเป็นระยะเวลาเท่าไร
- (.....) น้อยกว่า 1 ชั่วโมง
 - (.....) 1 ชั่วโมง – 3 ชั่วโมง
 - (.....) 4 ชั่วโมง – 6 ชั่วโมง
 - (.....) 7 ชั่วโมง – 10 ชั่วโมง
 - (.....) มากกว่า 10 ชั่วโมงขึ้นไป

7. ในช่วงเวลาที่มีการถ่ายทอดสดการประชุมของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (พธม.) ท่านได้รับชมหรือไม่

- (.....) ไม่ได้รับชมเลย
- (.....) 1 – 3 วันต่อสัปดาห์
- (.....) 4 - 6 วันต่อสัปดาห์
- (.....) ทุกวัน

8. พฤติกรรมระหว่างรับชมเอเอสทีวี (ASTV) เลือกข้อที่ท่านมักทำเป็นประจำมากที่สุด เพียง 1 ข้อ เท่านั้น

- (.....) นั่งดูอย่างตั้งใจเพียงอย่างเดียว
- (.....) นั่งดูอย่างตั้งใจ และมีส่วนร่วม เช่น ปรบมือ หรือส่งเสียงเชียร์ตาม
- (.....) นั่งดูอย่างตั้งใจ และมีกิจกรรมอื่น ๆ ประกอบ เช่น นั่งดูระหว่างรับประทานอาหาร
นั่งดูพร้อมกิจกรรมงานบ้าน เป็นต้น
- (.....) นั่งดูแบบตั้งใจบ้าง ไม่ตั้งใจบ้าง เช่น เปิดโทรทัศน์ทิ้งไว้ ดูบ้าง และเดินไปเดินมา
บ้าง
- (.....) นั่งดูอย่างไม่ตั้งใจ เช่น เปิดโทรทัศน์ไว้แล้วได้ยินเสียง แต่ไม่ได้ใส่ใจ หรือไม่ได้รับ
ฟังเนื้อหาเหล่านั้นๆ
- (.....) อื่น ๆ โปรดระบุ

9. ท่านเคยชมสถานีประชาชน (People channel) หรือไม่

- (.....) เคยรับชม สถานีประชาชน (People channel)
- (.....) ไม่เคย (ข้ามไปทำส่วนที่ 3)

10. ท่านรับชมสถานีประชาชน (People channel) ผ่านช่องทางใด

- (.....) จานดาวเทียมของสถานีประชาชน (People channel)
- (.....) เคเบิล / จานดาวเทียมท้องถิ่น
- (.....) อินเทอร์เน็ต
- (.....) อื่น ๆ โปรดระบุ

11. จุดประสงค์ของการรับชมสถานีประชาชน (People channel) **เลือกข้อที่ตรงกับท่านมากที่สุด เพียง 1 ข้อเท่านั้น**

- (.....) ต้องการข้อมูลข่าวสาร
- (.....) แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่น
- (.....) ฆ่าเวลา
- (.....) เปิดใจเป็นเพื่อน / คลายเหงา
- (.....) เป็นกิจกรรมครอบครัว
- (.....) สมาชิกในบ้านรับชม ทำให้ต้องรับชมไปด้วย
- (.....) อื่น ๆ โปรดระบุ

12. ท่านรับชมสถานีประชาชน (People channel) ตั้งแต่เริ่มจนถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลาานานเท่าไร

- (.....) น้อยกว่า 6 เดือน
- (.....) 6 เดือนขึ้นไป – แต่ไม่เกิน 1 ปี
- (.....) 1 ปีขึ้นไป – แต่ไม่เกิน 2 ปี
- (.....) 2 ปี ขึ้นไป

13. โดยปกติ ท่านรับชมสถานีประชาชน (People channel) บ่อยแค่ไหน

- (.....) นาน ๆ ครั้ง
- (.....) 1 - 3 วันต่อสัปดาห์
- (.....) 4 - 6 วันต่อสัปดาห์
- (.....) ทุกวัน

14. โดยปกติท่านรับชมสถานีประชาชน (People channel) ในแต่ละวัน โดยเฉลี่ยแล้วเป็นระยะเวลาเท่าไร

- (.....) น้อยกว่า 1 ชั่วโมง
- (.....) 1 ชั่วโมง – 3 ชั่วโมง
- (.....) 4 ชั่วโมง – 6 ชั่วโมง
- (.....) 7 ชั่วโมง – 10 ชั่วโมง
- (.....) มากกว่า 10 ชั่วโมงขึ้นไป

15. ในช่วงเวลาที่มีการถ่ายทอดสดการประชุมของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ท่านได้รับชมหรือไม่

- (.....) ไม่ได้รับชมเลย
- (.....) 1 – 3 วันต่อสัปดาห์
- (.....) 4 - 6 วันต่อสัปดาห์
- (.....) ทุกวัน

16. พฤติกรรมระหว่างรับชมสถานีประชาชน (People channel) **เลือกข้อที่ท่านมักทำเป็นประจำมากที่สุด เพียง 1 ข้อเท่านั้น**

- (.....) นั่งดูอย่างตั้งใจเพียงอย่างเดียว
- (.....) นั่งดูอย่างตั้งใจ และมีส่วนร่วม เช่น ปรบมือ หรือส่งเสียงเชียร์ตามด้วย
- (.....) นั่งดูอย่างตั้งใจ และมีกิจกรรมอื่นๆ ประกอบ เช่น นั่งดูระหว่างรับประทานอาหาร นั่งดูพร้อมกิจกรรมงานบ้าน เป็นต้น
- (.....) นั่งดูแบบตั้งใจบ้าง ไม่ตั้งใจบ้าง เช่น เปิดโทรทัศน์ทิ้งไว้ ดูบ้าง และเดินไปเดินมาบ้าง
- (.....) นั่งดูอย่างไม่ตั้งใจ เช่น เปิดโทรทัศน์ไว้แล้วได้ยินเสียง แต่ไม่ได้ใส่ใจ หรือไม่ได้รับฟังเนื้อหาอื่นๆ
- (.....) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 3 สภาพแวดล้อมทางสังคม ประกอบด้วย สถาบันครอบครัว (Family) และกลุ่มเพื่อน (Peer)

ตอนที่ 1 สถาบันครอบครัว (Family) แบ่งออกเป็น ความแตกแยกในครอบครัว (Broken Homes) และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ส่งเสริมความก้าวร้าว

ตอนที่ 1.1 ความแตกแยกในครอบครัว (Broken Homes)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ในข้อที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

1. สถานภาพสมรสของบิดามารดา (ความแตกแยกทางสภาพครอบครัว)

- (.....) บิดามารดาอยู่ด้วยกัน
- (.....) บิดามารดาหย่าร้าง
- (.....) บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม
- (.....) บิดาและมารดาถึงแก่กรรม

ตอนที่ 1.2 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ส่งเสริมความก้าวร้าว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ในข้อที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

การอบรมเลี้ยงดู	เป็นประจำ	บ่อย ๆ	ค่อนข้างบ่อย	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
การอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ					
1. พ่อและแม่ให้ฉันได้เถียงหรือแสดงอารมณ์เมื่อโกรธหรือไม่พอใจ					
2. เมื่อมีการลงโทษ พ่อและแม่จะบอกให้ทราบก่อน					
3. พ่อและแม่จะถามความเห็นของฉันก่อนเมื่อให้ฉันทำอะไรสิ่งหนึ่ง					
4. ฉันเปิดเผยความลับกับพ่อและแม่ได้					
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน					
5. เวลาฉันจะไปไหนหรือทำอะไรจะขออนุญาตพ่อแม่ก่อน					
6. พ่อและแม่ลงโทษ เมื่อฉันทำผิดตามกฎระเบียบที่วางไว้					
7. ฉันถ้าได้แย่งแสดงเหตุผลในการกระทำต่าง ๆ พ่อและแม่ไม่สนใจฟัง					
8. พ่อและแม่เข้ามายุ่งเรื่องส่วนตัวของฉัน					
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย					
9. ฉันต้องแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง โดยไม่มีโอกาสปรึกษาหรือได้รับคำแนะนำจากพ่อแม่					
10. พ่อกับแม่นำฉันไปเปรียบเทียบกับผู้อื่น					
11. พ่อกับแม่ปล่อยให้ฉันทำตามใจตนเองได้ทุกเรื่อง					
12. พ่อกับแม่ยินยอมให้ฉันไปเที่ยวที่ไหนกับใครก็ได้ตามใจชอบ					

ตอนที่ 2 กลุ่มเพื่อน (Peer) ประกอบด้วย เพื่อนในฐานะตัวแบบ (ก) และในฐานะแรงเสริม (ข)

หมายเหตุ กลุ่มเพื่อน หมายถึง กลุ่มเพื่อนสนิท กลุ่มเพื่อนร่วมงาน หรือบุคคลที่พูดคุยด้วยเป็นประจำ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ในข้อที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

วิถีปฏิบัติของเพื่อน	ทำเป็นประจำ	ทำบ่อย ๆ	ทำค่อนข้างบ่อย	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยทำเลย
ทางวาจา					
1. ก. เพื่อน ๆ ของฉันจะพูดคำหยาบ เมื่อไม่พอใจ					
ข. เพื่อน ๆ ของฉันจะว่ากล่าวหรือตำหนิฉัน เมื่อฉันพูดคำหยาบ					
2.ก. เพื่อน ๆ ของฉันจะนินทา หรือซุบซิบคนที่ไม่ชอบ					
ข. เมื่อฉันนินทาหรือซุบซิบบุคคลที่ไม่ชอบ เพื่อน ๆ ของฉันจะให้ความสนใจ					
3. ก. เวลาโมโห เพื่อนของฉันจะพูดจาตำหนิหรือสาปแช่งบุคคลนั้นๆ					
ข. ถ้าฉันพูดจาตำหนิหรือสาปแช่งคนอื่น เพื่อน ๆ ของฉันจะเข้าร่วมด้วย					
ทางกาย					
4. ก. เพื่อนของฉันจะตั้งฉายาล้อเลียนคนอื่น เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องสนุก					
ข. ถ้าฉันตั้งฉายาล้อเลียนบุคคลอื่น เพื่อน ๆ ของฉันจะเห็นว่าเป็นเรื่องตลก					
5. ก. เพื่อน ๆ ของฉันจะชักสีหน้า หรือทำหน้าไม่พอใจใส่บุคคลที่ชอบ					
ข. ถ้าฉันชักสีหน้า หรือทำสีหน้าไม่พอใจใส่คนที่ฉันไม่ชอบ เพื่อน ๆ ของฉันจะเห็นด้วย					

ความคิด					
6. ก. เพื่อนของฉันพูดลอยๆ หรือพูดเล่นถึงสิ่งที่ยากทำกับคนที่ไม่ชอบ					
ข. ถ้าฉันวางแผนสิ่งที่ยากทำต่อคนที่ไม่ชอบ เพื่อน ๆ ของฉันจะช่วยกันออกความคิดเห็น					

ส่วนที่ 4 การรับรู้เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง ประกอบด้วย การยอมรับความ

ก้าวร้าวรุนแรงของบุคคล ทศคติที่เกี่ยวข้องกับความก้าวร้าวรุนแรง และผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง

ตอนที่ 1 การยอมรับความก้าวร้าวรุนแรงของบุคคล ประกอบไปด้วย การรักษาความ

ยุติธรรม การป้องกันตัว การรักษาความสงบของสังคม และการปฏิบัติตามหน้าที่

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับข้อความต่อไปนี้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ในข้อที่ตรงกับความคิดเห็นท่านมากที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
การรักษาความยุติธรรม					
1. เวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร					
2. เพื่อนของท่านถูกทำร้าย สมควรอย่างยิ่งที่จะแก้แค้นคืน					
3. คนที่ทำให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ ควรได้บาดเจ็บเช่นเดียวกัน					
4. บุญคุณต้องทดแทน แค้นนี้ต้องชำระ					
การป้องกันตัว					
5. ถ้าถูกผู้อื่นรังแก สมควรเป็นอย่างยิ่งที่จะลุกขึ้นต่อสู้					
6. การทำร้ายร่างกายบุคคลอื่นถือว่าไม่ผิด ถ้าทำเพื่อป้องกันตัว					
7. การทำร้ายบุคคลอื่นจนถึงแก่ความตาย ถ้าเป็นการป้องกันตัวสามารถทำได้					

การรักษามองของสังคม					
8. การใช้ความรุนแรงเพื่อความสงบ และ ประโยชน์ของสังคมสามารถทำได้					
9. ตำรวจจับตายผู้ร้ายได้					
10. ทหารสามารถยิง / ฆ่าผู้ก่อการร้าย ได้					
การปฏิบัติตามหน้าที่ / คำสั่ง					
11. การพกอาวุธ เช่น ปืน มีด ฯลฯ ถือว่าไม่ผิด					
12. เราสามารถใช้ความรุนแรงเพื่อยุติ ความขัดแย้งในสังคม					
13. ถ้ามีคนสั่งให้ท่านใช้ความรุนแรง ท่าน ไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบ					
14. ถ้าความรุนแรงที่เกิดระหว่างการ ปฏิบัติหน้าที่ ผู้กระทำไม่จำเป็นต้อง รับผิดชอบ					
15. การใช้ความรุนแรงในหน้าที่เป็นสิ่งที่ สามารถกระทำได้					

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ทศนคติที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรง

2. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับข้อความต่อไปนี้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ในข้อที่ตรงกับความคิดเห็นท่านมากที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
การใช้ความก้าวร้าวรุนแรงเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย					
1. มันเป็นสิ่งที่ดีถ้าจะใช้กำลัง เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ					
2. การแก้ปัญหาด้วยวิธีตาต่อตา ฟันต่อฟัน					
3. เมื่อเกิดปัญหาการหยุดงานประท้วง หรือการชุมนุม เป็นวิธีการแก้ไขปัญหาทางหนึ่ง					
4. ในการชุมนุมประท้วงอาจใช้วิธีที่รุนแรงบ้าง เพื่อให้รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนใจ					
การใช้ความรุนแรงตามกฎหมาย					
5. การลงโทษประหารชีวิตกับนักโทษ					
6. การรุมประชาทัณฑ์ผู้กระทำความผิด					
7. ไม่ควรมีการลดโทษหรือการอภัยโทษ สำหรับผู้กระทำความผิด หรือนักโทษ					
8. การลงโทษผู้กระทำความผิดด้วยมาตรการที่รุนแรง จะช่วยลดอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับสังคมได้ เช่น การจับตาย ฯลฯ					
9. เราใช้กฎหมายแทนกฎหมาย ถ้ากฎหมายไม่สามารถลงโทษผู้กระทำความผิดได้					
การใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม					
10. การแก้ไขปัญหา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ควรใช้ความรุนแรง และกองกำลังทหารให้มากขึ้น					

11. บุคคลที่ก่อความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ อาจเรียกได้ว่าผู้ก่อการร้าย สมควรได้รับโทษอย่างสาสม					
12. หากเกิดเหตุการณ์ไม่สงบในสังคม ทหารควรเข้ามามีบทบาทในการสลายการชุมนุม					
13. หากเกิดภาวะสงคราม ฝ่ายเราจำเป็นต้องเป็นผู้ชนะเท่านั้น					
14. ประเทศไทยควรมีการสะสมอาวุธสงคราม เช่น ปืน ระเบิด หรืออาวุธนิวเคลียร์ เพื่อความมั่นคงของประเทศ					
ประโยชน์จากการใช้ความรุนแรง					
15. บางครั้งเราจำเป็นต้องใช้วิธีที่รุนแรงในการแก้ไขปัญหา เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อยุติ					
16. ความรุนแรงมีแต่จะสร้าง หรือเพิ่มปัญหามากยิ่งขึ้น					
17. ความรุนแรงไม่เคยส่งผลดีกับใคร					
18. การแก้ไขปัญหาด้วยสันติวิธีไม่ใช่ทางออกที่ดีสำหรับทุกสังคม					

ตอนที่ 3 ผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาก้าวร้าวรุนแรง คือ ความซาชินต่อความก้าวร้าวรุนแรง และความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรง

3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับข้อความต่อไปนี้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ในข้อที่ตรงกับความคิดเห็นท่านมากที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ความซาชินต่อความก้าวร้าวรุนแรง					
1. ทุกสังคมมีความรุนแรงเสมอ					
2. ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคมถือเป็นเรื่องธรรมดา					

3. การขัดแย้งรุนแรงของคนที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้					
4. ความขัดแย้งจนนำไปสู่ความรุนแรง เป็นเรื่องธรรมดาของสังคม					
ความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความก้าวร้าวรุนแรง					
5. ความรุนแรง เช่น การทะเลาะวิวาท การทำร้ายร่างกาย การก่ออาชญากรรม ฯลฯ เป็นเรื่องน่ากังวลสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวัน					
6. ความรุนแรงในข่าว เช่น การลักขโมย การปล้น การชิงทรัพย์ ฯลฯ เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ แม้ว่าจะระมัดระวังแค่ไหนก็ตาม					
7. การก่อการร้าย เช่น การวางระเบิดป่วนเมือง ฯลฯ ทำให้เกิดความกลัวที่จะตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงที่เกิดขึ้น					
8. เมื่อมีความขัดแย้งทางความคิดเกิดขึ้น ทำให้ต้องระมัดระวังการแสดงความคิดเห็นต่อหน้าคนส่วนใหญ่					
9. ความรุนแรงทางการเมืองเป็นเรื่องน่าวิตกกังวล					
10. ความขัดแย้งรุนแรงของบุคคลที่มีความคิดเห็นไม่ตรงกันเป็นปัญหาร้ายแรงของสังคม					

ส่วนที่ 5 พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง

1. ท่านเคยทำพฤติกรรมเหล่านี้หรือไม่

หลักเกณฑ์ในการตอบแบบสอบถาม

กระทำพฤติกรรม ประมาณ 9 – 10 ครั้ง ใน 10 ครั้ง หรือทุกครั้ง ให้ตอบ ทำเป็นประจำ

กระทำพฤติกรรมประมาณ 6 – 8 ครั้ง ใน 10 ครั้ง ให้ตอบ ทำบ่อย ๆ

กระทำพฤติกรรม ประมาณ 3 – 5 ครั้ง ใน 10 ครั้ง ให้ตอบ ทำค่อนข้างบ่อย

กระทำพฤติกรรม ประมาณ 1 - 2 ครั้ง ใน 10 ครั้ง ให้ตอบ นาน ๆ ครั้ง

ไม่เคยกระทำพฤติกรรม ให้ตอบ ไม่เคยทำเลย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ในข้อที่ตรงกับความคิดเห็นท่านมากที่สุด

พฤติกรรม	ทำเป็นประจำ	ทำบ่อย ๆ	ทำค่อนข้างบ่อย	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยทำเลย
ทางวาจา					
1. การขู่ขบขืน					
2. การพูดประชดประชัน					
3. การสบประมาท การดูถูก					
4. การพูดข่มขู่					
5. การพูดตะคอก ตวาด					
6. การพูดคำหยาบ					
7. การพูดสาปแช่ง					
8. การพูดเยาะเย้ย					
9. การพูดยุแหยงตะแคงรัว					
10. การร่วมวงสาปแช่ง					
ทางกาย					
11. การขว้างปาสิ่งของ					
12. การค้อนด้วยสายตา					
13. การทำท่าทางล้อเลียน					
14. การชี้หน้า					
15. การจ้องเขม็ง					
16. การให้ร้าย					
17. ชักสีหน้า					

18. แสดงท่าทางสะใจแบบเขี้ยวหยัน					
19. ทำร้ายด้วยอาวุธ เช่น ปืน มีด ไม้ ฯลฯ					
ทางความคิด					
20. รู้สึกสะใจ เมื่อมีคนมาต่อว่าบุคคลที่เราเกลียด					
21. รู้สึกมีความสุข เมื่อบุคคลที่ท่านเกลียดได้รับการลงโทษ					
22. รู้สึกดี เมื่อบุคคลที่ท่านเกลียดได้รับความทุกข์					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณสำหรับการตอบแบบสอบถาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวเบญจพร อังศรีสุรพร เกิดเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ.2529 ที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร จบการศึกษาระดับปริญญาตรี เมื่อปีการศึกษา 2550 ในสาขาวิชา บัณฑิตศึกษาศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวารสารสนเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี 2551



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย